

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก
และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน
ในกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
กรกฎาคม 2561

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก
และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน
ในกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก
และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน
ในกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
กรกฎาคม 2561

รุ่งพริณ สะพรั่งสถิตกุล (2561). ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับ

สถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:

อาจารย์ ดร.ญาณพล แสงสันต์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแจกแจงตารางแบบไขว้ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการหาค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ผลการศึกษา พบว่า เพศหญิงที่มีอายุ 35 -44 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,000- 45,000 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มผู้ฝากเงินที่มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร มากที่สุด โดยผู้ฝากเงินมีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง ความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับสูง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

ผู้ฝากเงินที่มีระดับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง ความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ซึ่งตัวแปรทั้งสี่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING OF THE DEPOSIT PROTECTION AGENCY,
DEPOSIT PROTECTION AGENCY ACT, AND FACTORS RELATED TO DECISION
MAKING IN DEPOSITING MONEY IN FINANCIAL INSTITUTIONS IN BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of the requirements for the
Master of Business Administration degree in Marketing
at Srinakharinwirot University

July 2018

Rungphirun Sapransathitkil.(2018). Knowledge and Understanding of The Deposit Protection Agency, Deposit Protection Agency Act, and Factors Related to Decision Making in Depositing Money In Financial Institutions in Bangkok. Master's Project, M.B.A. (Marketing). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Yanapol Sangsunt, Ph.D.

The aim of this research is to study the knowledge and understanding of the Deposit Protection Agency, the Deposit Protection Agency Act, and various factors related to decision making in depositing money in financial institutions in Bangkok. The sample in this research consisted of four hundred depositors who used financial institutions in Bangkok. It was conducted with a questionnaire as a tool to collect the statistical data. The data was analysed in terms of percentage, mean and standard deviation. The statistical hypotheses testing employed a t-test, a one-way analysis of variance, crosstabs and a Pearson product moment correlation coefficient. The results of this study were as follows: that thirty-five to forty-four year-old females had an average monthly income of 35,000 to 45,000 baht per month, representing the largest group of depositors in Bangkok. The depositors had knowledge and understanding at a moderate level and their deposits were based on the purpose of the deposit. Other factors included the image of the financial institution and returns in the form of expected interest. The interest was invested in other types of assets, in addition to deposits with financial institutions. There was a high level relationship between decision making in depositing money in financial institutions in Bangkok.

The results of the hypothesis test revealed the following:

The demographic characteristics of the depositors included gender, age, monthly income, and decision to make a deposit with financial institutions in Bangkok at statistically significant at levels of 0.01 and 0.05, respectively. Depositors with different levels of knowledge and understanding decided to make a deposit. However, financial institutions in Bangkok differed at a statistically significant level of 0.05. The factors in terms of deposit selection included the purpose of the deposit, the image of the financial institution, the return on interest, interest in investing in other types of asset, and to making deposits in financial institutions. The relationship with decision making in financial institutions in Bangkok were statistically significant at a level of 0.01 and 0.05, respectively.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างสูงจากอาจารย์ ดร.ญาณพล แสงสันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาในการให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ คอยช่วยเหลือตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิสร และอาจารย์ ดร.อัจฉริยา ตักดีนรงค์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถาม และเป็นคณะกรรมการในการสอบสารนิพนธ์ ซึ่งได้สละเวลาในการให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัยชิ้นนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ชยภฤต อัครวิชิตานนท์ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการเป็นคณะกรรมการในการสอบสารนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับทุนอุดหนุนการวิจัยของโครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ที่ได้มอบทุนสนับสนุนการวิจัยแก่ข้าพเจ้าเพื่อใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์ในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ผู้วิจัยมีความรู้เพิ่มมากขึ้น รวมถึงเจ้าหน้าที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และบัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลาการศึกษาของผู้วิจัย

ขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ น้องชาย รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวทุกคนของผู้วิจัยที่เป็นแรงผลักดันที่สำคัญมากและเป็นที่กำลังใจในการมาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และได้ให้การสนับสนุน ส่งเสริม พร้อมทั้งเป็นกำลังใจให้เสมอตั้งแต่เริ่มต้นเรียนจนจบการศึกษา ถ้าไม่มีครอบครัวไม่มีทางที่ผู้วิจัยมาถึงวันนี้ได้อย่างแน่นอน

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ SWU MBA รุ่นที่18 ทุกคน ที่ให้กำลังใจอยู่เสมอและคอยสนับสนุนช่วยเหลือกันตลอดมา ไม่มีเพื่อน ไม่มีวันนี้ และเพื่อนที่ดีจะอยู่ในใจตลอดไป

ขอบคุณคุณมุตตา เชื้อบุญทรง ที่เป็นกำลังใจและเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยมาศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และขอบคุณเพื่อนรักทุกท่านที่รับฟังปัญหาและคอยเป็นกำลังใจให้กันเสมอมา ทุกคนจะอยู่ในใจเสมอและตลอดไปเช่นกัน

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีส่วนทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบคุณผู้มีส่วนช่วยเหลือทุกท่านที่มีได้เอ่ยถึงมา ณ ที่นี้ด้วย ผู้วิจัยขอขอบคุณและซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับการช่วยเหลือจากทุกคนเป็นอย่างดี ขอขอบคุณค่ะ

รุ่งพิรุณ สะพรั่งสถิตกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย	8
ความสำคัญของงานวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย	8
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
กรอบแนวคิดในการวิจัย	12
สมมติฐานในการวิจัย	13
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจ	17
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและการคุ้มครองเงินฝาก	21
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการออม	33
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาพลักษณ์องค์กร	38
แนวคิดเรื่องดอกเบี้ย	41
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการถือเงิน	49
แนวคิดเรื่องการลงทุน	51
แนวคิดที่เกี่ยวกับความมั่นคงของสถาบันการเงิน	55
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ	62
ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	65
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	66
3 วิธีดำเนินการวิจัย	77
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	77
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	79
การเก็บรวบรวมข้อมูล	85
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์	86
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	88

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	95
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	96
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	96
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	161
 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	164
สังเขปการวิจัย	164
สรุปผลการวิจัย	168
อภิปรายผลการวิจัย	174
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	191
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	196
 บรรณานุกรม	197
 ภาคผนวก	204
ภาคผนวก ก	205
ภาคผนวก ข	215
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	217

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงสัดส่วนสินทรัพย์ของสถาบันการเงินไทย ณ สิ้นปี 2560	2
2 การกำกับดูแลสถาบันการเงินในภาพรวมของไทย	4
3 เงินฝากของทุกสำนักงานในประเทศแยกตามขนาดเงินฝาก	6
4 แสดงสถานที่และจำนวนในการเก็บกลุ่มตัวอย่าง	10
5 แสดงน้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์และภาระผูกพัน	79
6 แสดงสถานที่และจำนวนในการเก็บกลุ่มตัวอย่าง	97
7 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบ แบบสอบถาม	99
8 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของข้อมูลด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ สถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงิน	99
9 แสดงจำนวน(ความถี่)และร้อยละของข้อมูลคะแนนด้านความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงิน ที่เป็น ผู้ตอบแบบสอบถาม	102
10 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของข้อมูลระดับด้านความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่เป็น ผู้ตอบแบบสอบถาม	103
11 แสดงร้อยละระหว่างเพศกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงิน ฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	103
12 แสดงร้อยละระหว่างอายุกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงิน ฝากและ พรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม	107
13 แสดงร้อยละระหว่างสถานภาพกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน คุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม	110
14 แสดงร้อยละระหว่างระดับการศึกษากับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน คุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม	113
15 แสดงร้อยละระหว่างระดับการศึกษากับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน คุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม	116
16 แสดงร้อยละระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ สถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินของผู้ตอบ แบบสอบถาม	120
17 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านวัตถุประสงค์ของการ ฝากเงิน	123

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน	125
19 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง	126
20 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน	127
21 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจการเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร	128
22 แสดงความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามเพศ)	130
23 แสดงผลวิเคราะห์ความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามเพศ)	130
24 แสดงความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอายุ)	132
25 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอายุ)	132
26 แสดงผลเปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่างระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครโดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T ,,,,	133
27 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร(จำแนกตามสถานภาพสมรส)	134
28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามสถานภาพสมรส)	135
29 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามระดับการศึกษา)	136
30 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามระดับการศึกษา)	136
31 แสดงค่าความแปรปรวนของการมีตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอาชีพ)	138
32 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอาชีพ) โดยใช้ F-test	138

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
33 แสดงค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขต กรุงเทพมหานคร (จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน)	139
34 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบัน การเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน)	140
35 แสดงผลเปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการ ตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครโดยใช้วิธี ทดสอบแบบ Dunnett's T3	141
36 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของระดับความรู้และความเข้าใจกับการ ตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร	143
37 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบัน การเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับความรู้และความเข้าใจ	144
38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านวัตถุประสงค์ของการฝาก เงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน กรุงเทพมหานคร	146
39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน การเงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน กรุงเทพมหานคร	150
40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านผลตอบแทนในรูปของ ดอกเบี้ยที่คาดหวังมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบัน การเงินในกรุงเทพมหานคร	155
41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านความสนใจในการเลือก ลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มี ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน กรุงเทพมหานคร	158
42 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	161

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	12
2 โครงสร้างองค์กรสถาบันคุ้มครองเงินฝาก	25
3 วงเงินคุ้มครองเงินฝาก	27
4 เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองและไม่ได้รับการคุ้มครอง	29
5 ขั้นตอนการยื่นขอรับเงินของผู้ฝาก	30
6 ดอกเบี้ยทบต้น	43
7 ดอกเบี้ยออมทรัพย์	44
8 ดอกเบี้ยประจำ	45
9 ดอกเบี้ยเงินฝากแบบขั้นบันได	47
10 อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง	48
11 สินทรัพย์การลงทุน	52
12 เปรียบเทียบอันดับความน่าเชื่อถือของสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	61
13 รูปแบบพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ ของผู้บริโภค	64

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สถาบันการเงินมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสถาบันการเงินทำหน้าที่เป็นตัวกลางทางการเงินให้กับระบบเศรษฐกิจ และในขณะเดียวกัน สถาบันการเงินก็ทำหน้าที่เป็นแหล่งออมเงินที่มีบทบาทต่อประชาชนทุกสาขาอาชีพและทุกระดับ ซึ่งรวมถึงการทำหน้าที่เป็นแหล่งฝากเงินขององค์กร หน่วยงานทั้งของภาครัฐและเอกชน ดังนั้น เสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ความเข้มแข็งและการมีเสถียรภาพของสถาบันการเงินนอกจากการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการมีวินัยทางการเงินของผู้ใช้บริการและสถาบันการเงินแล้ว ความผันผวนทางเศรษฐกิจก็มีนัยสำคัญต่อความเข้มแข็งและการมีเสถียรภาพของสถาบันการเงินด้วยเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากวิกฤตทางการเงินที่ผ่านมาได้ส่งผลกระทบต่อระบบสถาบันการเงินเป็นอย่างมาก ทำให้สถาบันการเงินหลายแห่งต้องปิดกิจการลง ซึ่งการปิดกิจการของสถาบันการเงินย่อมส่งผลกระทบต่อผู้ใช้บริการทั้งผู้ฝากเงินและผู้ให้บริการสินเชื่อของสถาบันการเงินนั้นๆ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย (2544) ได้ศึกษาแล้ว พบว่า ประเทศส่วนมากในโลกเมื่อเกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงินขึ้นก็จะสนใจในการจัดตั้งระบบประกันเงินฝากขึ้น เพื่อให้ความคุ้มครองเงินฝากแก่ผู้ฝากเงินรายย่อย และส่งเสริมเสถียรภาพแก่ระบบสถาบันการเงิน โดยประเทศไทยเริ่มนำระบบคุ้มครองเงินฝากอย่างเต็มรูปแบบมาใช้ โดยการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝาก เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ.2551 โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 นับเป็นการนำระบบการคุ้มครองเงินฝากที่เป็นมาตรฐานเช่นเดียวกับนานาประเทศมาใช้โดยกำหนดกลไกต่างๆ ให้มีความเหมาะสมกับแต่ละประเทศต่อไป

โครงสร้างระบบสถาบันการเงินไทย

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้อธิบายว่า ระบบสถาบันการเงินทำหน้าที่สำคัญในการเป็นตัวกลางระดมเงินทุนและจัดสรรทรัพยากรทางเศรษฐกิจไปสู่ภาคเศรษฐกิจต่างๆ ตลอดจนการให้บริการด้านการชำระราคาสินค้าและบริการ ระบบสถาบันการเงินที่พัฒนามีประสิทธิภาพและมีเสถียรภาพย่อมสนับสนุนให้เศรษฐกิจเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ตาราง 1 สัดส่วนสินทรัพย์ของสถาบันการเงินไทย ณ สิ้นปี 2560

สถาบันการเงินไทย	จำนวน	สัดส่วน สินทรัพย์ (%)
สถาบันการเงินที่รับฝากเงิน		68.4
ธนาคารพาณิชย์*	30	45.9
สถาบันการเงินเฉพาะกิจ*	6	15.5
สหกรณ์ออมทรัพย์และเครดิตยูเนียน	1,986	6.5
กองทุนรวมตลาดเงิน	40	0.6
สถาบันการเงินที่ไม่รับฝากเงิน		31.6
กองทุนรวม(ไม่รวมกองทุนรวมตลาดเงิน)	1,437	11.2
ธุรกิจประกัน	86	9.1
บริษัท ลิขสิทธิ์	796	1.9
ธุรกิจบัตรเครดิตและธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ (รวมสินเชื่อนาโนไฟแนนซ์)*	37	2.3
กองทุนรวมสำรองเลี้ยงชีพ	401	2.6
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	1	2.0
บริษัทบริหารสินทรัพย์*	41	0.7
บริษัทหลักทรัพย์	55	1.0
สหกรณ์การเกษตร	3,588	0.6
โรงรับจำนำ	617	0.2
สินทรัพย์รวม(ล้านบาท)	41,982,518	

หมายเหตุ * อยู่ภายใต้การกำกับดูแลและตรวจสอบของ ธปท.

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2561). ขนาดของสถาบันการเงินไทย. ออนไลน์.

องค์ประกอบที่สำคัญของระบบสถาบันการเงินไทย ประกอบด้วย

1. สถาบันรับฝากเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่รับฝากเงิน สหกรณ์ออมทรัพย์และเครดิตยูเนียน และกองทุนรวมตลาดเงิน เป็นต้น
2. สถาบันการเงินที่ไม่รับฝากเงิน เช่น กองทุนรวม บริษัทประกันภัย กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ บริษัทที่ให้สินเชื่อ บริษัทบริหารสินทรัพย์ และบริษัทหลักทรัพย์ เป็นต้น

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้อธิบายว่า การกำกับดูแลสถาบันการเงินในภาพรวมของไทย ในปัจจุบันมีการแยกหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลสถาบันการเงินและธุรกรรมทางการเงิน แต่ละประเภทออกจากกันและเป็นอิสระต่อกันภายใต้กฎหมายที่ให้อำนาจหน่วยงานกำกับดูแลนั้นๆ ไว้ กล่าวคือ ธนาคารแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ บริษัทบริหารสินทรัพย์ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า บริษัทหลักทรัพย์และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม รวมไปถึงผู้ประกอบการวิชาชีพ เช่น ที่ปรึกษาทางการเงิน / ผู้สอบบัญชี สำนักงานคณะกรรมการประกันภัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันชีวิตและประกันวินาศภัย คนกลางประกันภัย ขณะที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจ เช่น ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นต้น จะอยู่ภายใต้การกำกับของกระทรวงการคลังโดยมีธนาคารแห่งประเทศไทยช่วยทำหน้าที่ในการตรวจสอบฐานะและความมั่นคง ผู้ให้บริการทางการเงินอื่นๆ เช่น สหกรณ์ อยู่ในความดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สถานธนาณูเคราะห์ อยู่ในความดูแลของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สถานธนาณูปาล (อยู่ในความดูแลของเทศบาล) ยกเว้นสถานธนาณูปาลในกรุงเทพมหานครอยู่ในความดูแลของกรุงเทพมหานคร บริษัทเช่าซื้อ บริษัทลีซซิ่ง อยู่ในความดูแลของกระทรวงพาณิชย์ / สคบ. (กรณีการเช่าซื้อจากบริษัทที่ไม่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรพท.) และบริษัทแฟ็กเตอร์อิง อยู่ในความดูแลของกระทรวงพาณิชย์ รับผิดชอบเบี่ยงและสคบ.ดูแลเรื่องร้องเรียน ดังข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 การกำกับดูแลสถาบันการเงินในภาพรวมของไทย

ผู้ให้บริการทางการเงินในประเทศไทย (แบ่งตามหน่วยงานที่กำกับดูแล)			
ธนาคารแห่งประเทศไทย(ธปท.)	สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์(ก.ล.ต.)	สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)	ผู้ให้บริการทางการเงินอื่น ๆ
สถาบันการเงิน (ตามพ.ร.บ.บ.สง.)	ผู้ประกอบการธุรกิจตัวกลาง เช่น ผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ / ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า	บริษัทประกันชีวิต	สหกรณ์ (อยู่ในความดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
สำนักงานผู้แทนธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ	บริษัทที่ออกกฎหมายและเสนอขายหลักทรัพย์	บริษัทประกันวินาศภัย	สถานธนาณุเคราะห์ (อยู่ในความดูแลของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)
บริษัทบริหารสินทรัพย์	ตลาดหลักทรัพย์ / ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ / สำนักหักบัญชี / สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ	คนกลางประกันภัย	สถานธนาณูปาล (อยู่ในความดูแลของเทศบาล)
สถาบันการเงินเฉพาะกิจ	ผู้ประกอบการวิชาชีพ เช่น ที่ปรึกษาทางการเงิน/ผู้สอบบัญชี		บริษัทเช่าซื้อ บริษัทลีสซิ่ง บริษัทแฟกเตอริง

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2561). การกำกับดูแลสถาบันการเงินในภาพรวมของไทย. ออนไลน์

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ได้อธิบายว่า วัตถุประสงค์หลักของการคุ้มครองเงินฝากตามหลักการของ The International Association of Deposit Insurers (IADI) สามารถจำแนกได้เป็นหลายกรณี แต่โดยทั่วไปแล้วมุ่งหมายเพื่อสร้างเสถียรภาพทางการเงินและคุ้มครองผู้ฝากเงินรายย่อยที่มีรูปแบบธุรกรรมที่ไม่ซับซ้อน ขณะเดียวกันก็มุ่งหวังให้ผู้ฝากรายใหญ่ควบคุมหรือเฝ้าระวังสถานการณ์ของสถาบันการเงินจากความเสียหายในกรณีที่สถาบันการเงินยุติการดำเนินกิจการ ซึ่งท้ายที่สุดระบบคุ้มครองเงินฝากสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการรักษาเสถียรภาพของระบบการเงิน เพราะจะช่วยลดแรงจูงใจในการปิดกิจการของสถาบันการเงิน ยับยั้ง

ภาวะภัยทางศีลธรรม และยิ่งก่อให้เกิดความโปร่งใสและความเชื่อมั่นในกระบวนการแก้ปัญหาเมื่อเกิดวิกฤตสถาบันการเงิน

เนื่องจากการจัดตั้งระบบคุ้มครองเงินฝากเป็นไปเพื่อการคุ้มครองผู้ฝากรายย่อยและการรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน ดังนั้น เงินฝากที่ได้รับความคุ้มครองควรเป็นเงินฝากของทุกสถาบันการเงินในประเทศและเงินฝากที่คุ้มครองต้องมีสัดส่วนสูงเพียงพอเมื่อเทียบกับยอดเงินฝากทั้งหมดในทางปฏิบัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากทุกแห่งจะคุ้มครองเงินฝากของสถาบันการเงินในประเทศ ยกเว้นเงินฝากในสกุลเงินตราต่างประเทศ หนี้หรือส่วนอื่นๆ ที่มีใช้เงินฝาก อย่างไรก็ตาม หลักการคุ้มครองไม่จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์เฉพาะที่ตายตัว แต่สามารถแตกต่างกันได้ในแต่ละประเทศตามวัตถุประสงค์หลักและวัตถุประสงค์รองของการคุ้มครองเงินฝาก

แนวทางการกำหนดเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองนั้น รัฐหรือผู้ดำเนินนโยบายจะต้องระบุไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจนโดยอาศัยคุณลักษณะต่างๆ มาพิจารณาประกอบ ได้แก่ ความสะดวกในการระบุความเป็นเจ้าของบัญชี ความเป็นที่ยอมรับของเครื่องมือหรือผลิตภัณฑ์เงินฝาก ความสำคัญของชนิดเงินฝากดังกล่าวต่อระบบธนาคารโดยเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์อื่นๆ ตลอดจนลักษณะและวัตถุประสงค์ของเงินฝากประเภทดังกล่าว แม้ว่าจะมีการกำหนดกฎเกณฑ์ที่มีความชัดเจนแต่เงินฝากบางประเภทอาจไม่จำเป็นต้องได้รับความคุ้มครองเพราะเงินฝากดังกล่าวไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองผู้ฝากรายย่อย นอกจากนี้เงินฝากสกุลต่างประเทศ เงินฝากระหว่างสถาบันการเงิน เงินฝากของรัฐบาล บัตรเงินฝาก ตลอดจนเงินฝากผิดกฎหมาย ถือเป็นเงินฝากที่ไม่อยู่ในขอบข่ายความคุ้มครองโดยเฉพาะกรณีเงินฝากระหว่างสถาบันการเงินเพราะเป็นการลดแรงจูงใจในการตรวจสอบระหว่างสถาบันการเงินด้วยกันจนทำลายกลไกตลาดในการกำกับดูแล ในการคุ้มครองเงินฝากมีหลักการสำคัญ คือ คุ้มครองผู้ฝากให้ได้รับเงินฝากคืนโดยเร็วในกรณีที่มีสถาบันการเงินล้ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ฝากรายย่อยที่เป็นผู้ฝากส่วนใหญ่ในระบบที่มีเงินฝากไม่เกินวงเงินคุ้มครอง ดังจะเห็นได้จากข้อมูลในตารางแสดงเงินฝากของทุกสำนักงานในประเทศแยกตามขนาดเงินฝาก

ตาราง 3 เงินฝากของทุกสำนักงานในประเทศแยกตามขนาดเงินฝาก

เงินฝาก	จำนวนบัญชี		จำนวนเงิน			
	บัญชี	%	%รวม	ล้านบาท	%	%รวม
ไม่เกิน 50,000 บาท	80,338,858	86.81	98.4517	379,646	2.97	22.10
เกินกว่า 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	3,766,255	4.07		266,387	2.09	
เกินกว่า 100,000 บาท แต่ไม่เกิน 200,000 บาท	3,013,996	3.25		418,261	3.28	
เกินกว่า 200,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	2,720,330	2.93		857,992	6.72	
เกินกว่า 500,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท	1,269,465	1.37		899,073	7.04	
เกินกว่า 1,00,000 บาท แต่ไม่เกิน 10,000,000 บาท	1,310,611	1.41	1.5483	3,292,789	25.79	77.90
เกินกว่า 10,000,00 บาท แต่ไม่เกิน 25,000,000 บาท	78,639	0.08		1,170,015	9.16	
เกินกว่า 25,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 50,000,000 บาท	22,837	0.02		805,719	6.31	
เกินกว่า 50,000,000บาท แต่ ไม่เกิน 100,000,000 บาท	11,029	0.01		788,401	6.18	
เกินกว่า 100,000,000 บาท แต่ ไม่เกิน 200,000,000 บาท	5,267	0.00		733,940	5.75	
เกินกว่า 200,000,000 บาทแต่ ไม่เกิน 500,000,000 บาท	2,845	0.00		881,064	6.90	
เกินกว่า 500,000,000 บาทขึ้นไป	1,485	0.00		2,273,926	17.81	
รวม	92,537,617	100.00	100.0000	12,767,304	100.00	100.00

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2561). เงินฝากของทุกสำนักงานในประเทศแยกตาม
ขนาดเงินฝาก. ออนไลน์

เพื่อให้ผู้ฝากได้รับผลกระทบเมื่อสถาบันการเงินแห่งใดแห่งหนึ่งมีปัญหา การกำหนดจำนวนเงินคุ้มครองไว้ชัดเจนจะบรรเทาความตื่นตระหนกเมื่อมีข่าวเกี่ยวกับสถาบันการเงิน กล่าวคือผู้ฝากไม่มีความจำเป็นต้องเร่งถอนเงินซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาขาดความเชื่อมั่นลุกลามต่อเนื่องในลักษณะลูกโซ่ไปสู่สถาบันการเงินอื่น นอกจากนี้การคุ้มครองเงินฝากเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนต่อระบบสถาบันการเงิน อันจะเป็นการสนับสนุนการออมเงินในประเทศและเสริมสร้างความมั่นคงและความมีเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินในภาพรวม ทั้งนี้ ในกรณีที่มีสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต เงินที่ใช้ในการจ่ายเงินฝากจะมาจากเงินกองทุนคุ้มครองเงินฝากที่สถาบันการเงินต้องนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากตามอัตราที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนดไว้ เพื่อใช้ในการจ่ายเงินฝากให้แก่ผู้ฝากเงิน หากสถาบันการเงินถูกปลดกิจการ ดังนั้นจึงจะไม่เป็นภาระทางการคลังของภาครัฐในการนำเงินภาษีมาจ่ายเงินฝาก

อย่างไรก็ตาม เพื่อลดความตื่นตระหนกสำหรับผู้ฝากเงิน ทั้งภาครัฐและสถาบันการเงินควรมีการเตรียมการรองรับพื้นฐานเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ทั้งองค์กรในฐานะผู้ฝากเงิน ผู้รับบริการ และระบบสถาบันการเงินในภาพรวม โดยการประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ที่ถูกต้องและการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ฝากเงินในการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ฝากเงินมีความมั่นใจในความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินและประสิทธิภาพของหน่วยงานกำกับดูแล รวมไปถึงการเข้าถึงแหล่งข้อมูลของสถาบันการเงินและทำให้ผู้ฝากเงินมีข้อมูลประกอบการพิจารณาเลือกรูปแบบการฝากเงินและการลงทุนที่ถูกต้อง

เช่นเดียวกันกับผู้ฝากเงินจะต้องให้ความสำคัญกับสถานะและความมั่นคงของสถาบันการเงินมากขึ้น ธนาคารแห่งประเทศไทย อธิบายไว้ว่า ความมั่นคงของสถาบันการเงินควรพิจารณาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ฐานะของสถาบันการเงิน ผลประกอบการ ฐานะเงินกองทุน (BIS Ratio) การดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง คุณภาพสินทรัพย์ซึ่งพิจารณาจากหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ตลอดจนการจัดอันดับความน่าเชื่อถือโดยสถาบันการเงินต่าง ๆ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร หลังจากกรม.มีมติให้ขยายระยะเวลาบังคับใช้วงเงินคุ้มครอง 1 ล้านบาท ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ.2559 ตามการประกาศใช้ พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากในประเทศไทย

เพื่อนำผลสรุปของการวิจัยไปใช้ให้เป็นประโยชน์กับผู้ฝากเงินและสถาบันการเงิน ด้านผู้ฝากเงินจะทำให้ได้ทราบข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้นเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากและใช้ประกอบการตัดสินใจบริหารเงินฝากของตนต่อไป ส่วนทางด้านสถาบันการเงินสามารถใช้ผลการศึกษาวิจัยเป็นข้อมูลในการปรับกลยุทธ์เกี่ยวกับนโยบายด้านเงินฝากเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ฝากเงินให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์โดยรวมต่อประเทศ คือ ทำให้ระบบการเงินของประเทศดำเนินไปได้อย่างมั่นคงและมีเสถียรภาพมากที่สุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ผลตอบแทนที่คาดหวัง และความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ในแง่ของผู้ฝากเงิน

1. ผู้ฝากเงินมีความตระหนักและมีความสนใจมากขึ้นในเรื่องของความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร หลังจากมีการประกาศใช้พรบ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากในประเทศไทย
2. ผู้ฝากเงินรู้จักแนวทางการบริหารเงินฝากมากขึ้น รู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงินที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินทำให้สามารถตัดสินใจบริหารเงินฝากของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในแง่ของสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. นักการตลาดของสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร สามารถวางแผนการตลาดรวมถึงกลยุทธ์ทางการตลาดต่างๆ ให้สอดคล้องกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นโดยเลือกกลุ่มที่มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครมากที่สุด
2. สถาบันการเงิน สถาบันคุ้มครองเงินฝากและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีแนวทางในการกำหนดกรอบการทำงานหรือการดำเนินงานต่างๆ ได้มากขึ้น จากการศึกษาวิจัย เรื่อง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่มีบัญชีเงินฝากทุกประเภทกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่รวมผู้ฝากเงินกับธนาคารที่ตัวกฎหมายคุ้มครองเงินฝากไม่

คุ้มครอง ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน เนื่องจากจำนวนบัญชีเงินฝากของธนาคารพาณิชย์นั้นมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ลดลงอยู่ตลอดเวลาทุกวัน จึงทำให้ไม่สามารถทราบตัวเลขที่แท้จริงได้ ประกอบกับข้อมูลสถิติที่ถูกเก็บรวบรวมโดยธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นเป็นข้อมูลบัญชีของทั้งประเทศไม่ได้แยกเฉพาะกรุงเทพมหานครตามที่ผู้วิจัยศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่มีบัญชีเงินฝากทุกประเภทกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน ดังนั้น จึงคำนวณหาขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรแบบที่ไม่ทราบจำนวนประชากร ของทาโร ยามานะ (Taro Yamane', 1973: 727-728) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% จะได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 385 ราย และเพื่อการสูญเสียแบบสอบถามโดยสำรองไว้เท่ากับ 15 ราย ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 400 ราย

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non-probability sampling) ซึ่งการสุ่มตัวอย่างเป็นแบบตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์ในการเลือกว่า เลือกเก็บกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ โดยเลือกเก็บกลุ่มตัวอย่างจากผู้ฝากเงินทั่วไปที่ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 ลำดับแรกของประเทศไทยในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยทำการจับฉลากเลือกสาขาของแต่ละธนาคารมาธนาคารละ 1 สาขา ได้แก่

1. ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า
2. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาจามจุรี สแควร์
3. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะคริสตัส พาร์ค(ถนนประดิษฐ์มนูธรรม)
4. ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอาคารเสริมมิตร
5. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาถนนบางนา-ตราด

ขั้นที่ 3 การสุ่มตัวอย่างโดยการกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยเก็บแบบสอบถามกับผู้ฝากเงินทั่วไปที่มีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ทั้ง 5 แห่งแห่งละ 80 ราย

ขั้นที่ 4 การสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างจากผู้ฝากเงินทั่วไปที่มีบัญชีเงินฝากทุกประเภททั้งรายใหญ่และรายย่อย จากทั้ง 5 สาขาของแต่ละธนาคารในขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างโดยสะดวกให้ครบตามจำนวนแบบสอบถาม 400 ชุด

ตาราง 4 แสดงสถานที่และจำนวนในการเก็บกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ ที่	ธนาคารที่จับสลากได้	สถานที่เก็บข้อมูล	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	ธนาคารกรุงเทพ	สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า	80
2	ธนาคารกสิกรไทย	สาขามหาจุฬาริ สแควร์	80
3	ธนาคารไทยพาณิชย์	สาขาเดอะคริสตัส พาร์ค	80
4	ธนาคารกรุงไทย	สาขาอาคารเสริมมิตร	80
5	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	สาขาถนนบางนา-ตราด	80
รวม			400

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งออกเป็น

1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ จำแนกได้ดังนี้

- 1.1.1 เพศ
- 1.1.2 อายุ
- 1.1.3 สถานภาพ
- 1.1.4 ระดับการศึกษา
- 1.1.5 อาชีพ
- 1.1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.2 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร จำแนกได้ดังนี้

- 1.2.1 ความมั่นคงของสถาบันการเงินดูอย่างไร
- 1.2.2 การนำระบบคุ้มครองเงินฝากมาใช้ในประเทศไทยมีข้อดีอย่างไร
- 1.2.3 ขอบเขตการคุ้มครองเงินฝาก
- 1.2.4 หากเกิดกรณีสถาบันการเงินปิดกิจการ ผู้ฝากเงินจะต้องทำอย่างไรบ้าง

1.3 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ได้แก่

1.3.1 วัตถุประสงค์ของการฝากเงิน

1.3.2 ภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน

1.3.3 ผลตอบแทนที่คาดหวัง

1.3.4 ความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. การคุ้มครองเงินฝาก หมายถึง นโยบายและมาตรการสำคัญของภาครัฐเพื่อให้การคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินว่าจะได้รับเงินฝากคืนภายในเวลาที่รวดเร็วหากสถาบันการเงินแห่งใดแห่งหนึ่งประสบปัญหาต้องถูกเพิกถอนใบอนุญาต

2. สถาบันการเงิน หมายถึง ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

3. สถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้กฎหมายคุ้มครองเงินฝาก หมายถึง สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝากประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์บริษัทเงินทุนบริษัทเครดิตฟองซิเอร์สถาบันการเงินที่นอกเหนือจากประเภทที่กล่าวข้างต้น จะไม่อยู่ภายใต้กฎหมายคุ้มครองเงินฝาก เช่น สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นและยังไม่ได้กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ให้เป็นสถาบันการเงินภายใต้การคุ้มครอง เช่น ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ เป็นต้น ทั้งนี้สถาบันการเงินที่กล่าวมาเป็นสถาบันการเงินของรัฐ รวมไปถึงสหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน เป็นต้น

4. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก หมายถึง หน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น โดยสถาบันคุ้มครองเงินฝากทำหน้าที่หลัก คือ คุ้มครองผู้ฝากเงิน หากสถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการ ผู้ฝากเงินทุกรายจะได้รับการจ่ายเงินคืนโดยเร็ว ตามจำนวนที่คุ้มครอง โดยไม่ต้องรอการชำระบัญชี

5. เงินฝาก หมายถึง เงินที่สถาบันการเงินรับฝากจากประชาชนหรือบุคคลใดโดยมีความผูกพันที่จะต้องจ่ายคืนแก่ผู้ฝากเงิน

6. พ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก หมายถึง การคุ้มครองเงินฝากเป็นระบบการจ่ายเงินให้แก่ผู้ตามฝากตามวงเงินที่กำหนดเมื่อสถาบันการเงินถูกปิดกิจการ เพื่อให้ผู้ฝากเงินได้รับเงินคืนอย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องรอนขั้นตอนการบัญชีหรือกระบวนการล้มละลายก่อนซึ่งใช้เวลานาน ซึ่งการคุ้มครองเงินฝากในปัจจุบันเป็นการคุ้มครองเงินฝากแบบเต็มจำนวน โดยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากเพื่อทำหน้าที่แทนกองทุนฟื้นฟู ทำให้ระดับ

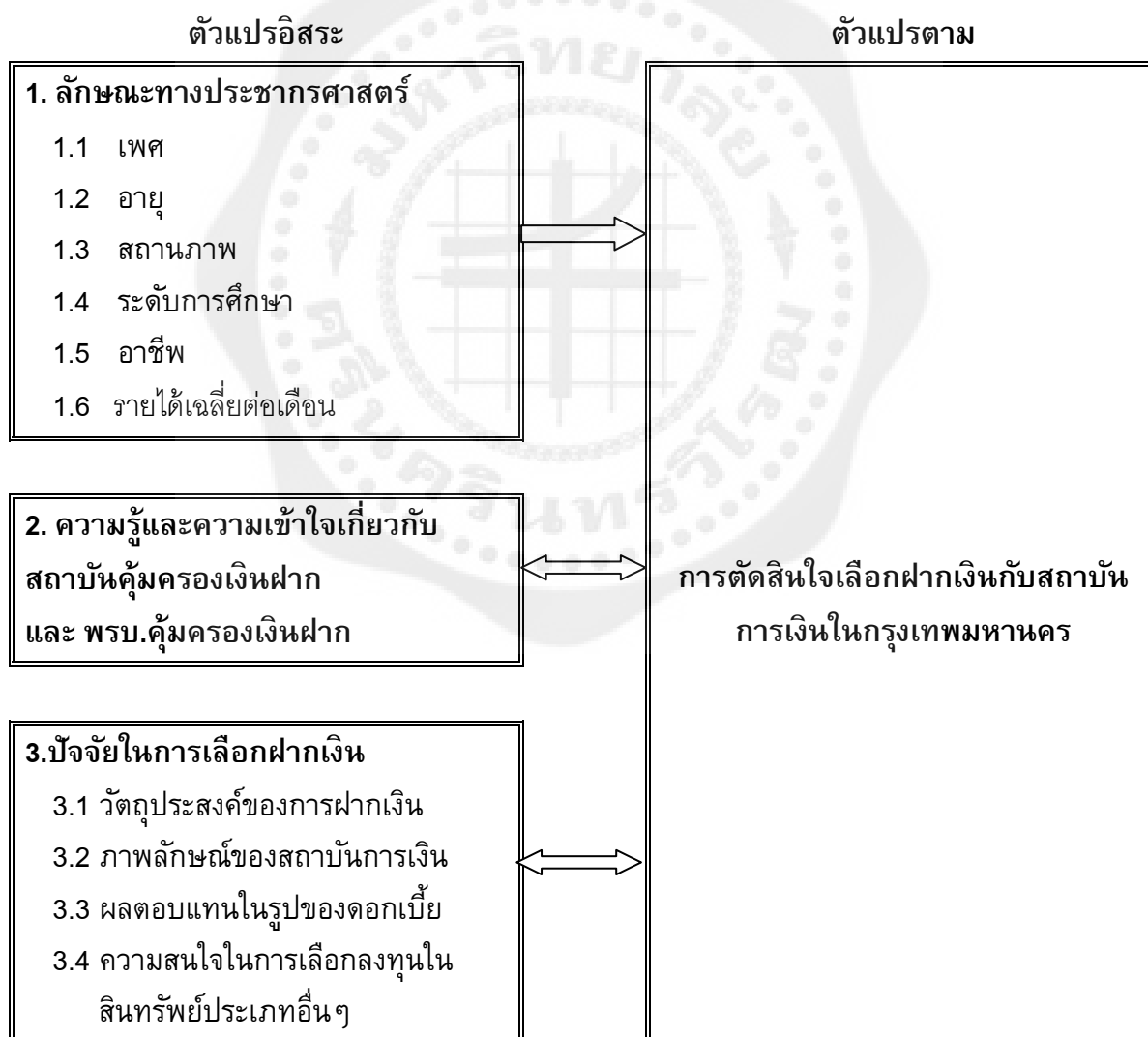
การคุ้มครองเงินฝากเปลี่ยนแบบจากเต็มจำนวนเป็นการคุ้มครองแบบจำกัดจำนวนในวงเงินไม่เกิน 1 ล้านบาท ต่อผู้ฝาก 1 ราย สำหรับสถาบันการเงินแต่ละแห่ง

7. ความรู้และความเข้าใจ หมายถึง กระบวนการคิดที่เกิดจากการเรียนรู้และความเข้าใจส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพ.ร.บ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

8. การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน หมายถึง การตัดสินใจที่ใช้กระบวนการตัดสินใจในการเลือกตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร”

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการทำวิจัย

1. ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

3. ปัจจัยในการเลือกฝากเงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า ข้อมูล และเอกสารต่างๆ โดยนำทฤษฎี แนวคิด และผลงานวิจัยต่างๆ มาใช้ประกอบการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัย ประกอบด้วย

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์
2. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจ
3. แนวคิดและความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและการคุ้มครองเงินฝาก
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับของการออม
5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับภาพลักษณ์องค์กร
6. แนวคิดเรื่องดอกเบี้ย
7. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการถือเงิน
8. แนวคิดเรื่องการลงทุน
9. แนวคิดที่เกี่ยวกับความมั่นคงของสถาบันการเงิน
10. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ
11. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก
12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์

ความหมายของประชากรศาสตร์

สุสา ชัยสุรัตน์ (2550: 18) ได้อธิบายว่า ประชากรศาสตร์ (Demographic) หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นหลักเกณฑ์ในการบ่งบอกถึงลักษณะทางประชากรที่อยู่ในตัวบุคคลนั้นๆ ได้แก่ อายุ เพศ ขนาด ครอบครัว รายได้ การศึกษา อาชีพ วัฏจักรชีวิต ครอบครัว ศาสนา เชื้อชาติ สัญชาติและสถานภาพทางสังคม (Social class)

Hanna; & Wozniak (2554: 16); Shiffman; & Kanuk (2546:156) ได้อธิบายว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ ศาสนาและเชื้อชาติ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งโดยทั่วไปแล้วใช้เป็นลักษณะพื้นฐานที่นักการตลาดมักจะนำมาพิจารณาสำหรับการแบ่งส่วนตลาด (Market Segmentation) โดยนำมาเชื่อมโยงกับความต้องการความชอบและอัตราการใช้จ่ายสินค้าของผู้บริโภค

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2558: 29) ได้อธิบายว่า ความหมายของปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (Demographic Factor) หมายถึง ลักษณะของประชากรได้แก่ ขนาดขององค์ประกอบของครอบครัว เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ ซึ่งโดยรวมแล้วจะมีผลต่อรูปแบบของอุปสงค์และปริมาณการซื้อผลิตภัณฑ์ทางการเงิน

กล่าวโดยสรุป นักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของคำว่า “ประชากรศาสตร์” โดยสรุปความหมายได้ว่า ประชากรศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ทำการศึกษเกี่ยวกับขนาดหรือจำนวนคนที่มีอยู่ในแต่ละสังคม แต่ละภูมิภาค และระดับโลก นอกจากนี้ยังศึกษาเกี่ยวกับการกระจายตัวในด้านพื้นที่ของประชากร ตลอดจนองค์ประกอบต่างๆทางประชากร รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในจำนวนคน การกระจายตัวของคน และองค์ประกอบต่างๆของประชากรด้วย ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐาน การตาย การอพยพหรือการย้ายถิ่น และการเคลื่อนไหวทางสังคม

การแบ่งส่วนตลาดตามลักษณะประชากรศาสตร์

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2548) กล่าวว่า การแบ่งส่วนตลาดตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะงานประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญ และสถิติที่วัดได้ของประชากร และช่วยในการกำหนดตลาดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยา สังคม และวัฒนธรรมช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายนั้น ข้อมูลด้านประชากรจะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมายคนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน โดยวิเคราะห์จากปัจจัย ดังนี้

1. เพศ ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารต่างกัน คือ เพศหญิงมีแนวโน้ม มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสารนั้นด้วย นอกจากนี้เพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคม กำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน

2. อายุ เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม คนที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนอายุมากมักจะมีความคิดที่อนุรักษนิยม ยึดถือการปฏิบัติระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้ายกว่าคนที่อายุน้อย เนื่องมาจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน ลักษณะการใช้สื่อมวลชนก็ต่างกันคนที่อายุมากมักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารหนักๆ มากกว่าความบันเทิง

3. การศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทัศนคติและพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดีเพราะเป็นผู้มีความกว้างขวางและเข้าใจสารได้ดีแต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ ในขณะที่คนมีการศึกษาดำมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะใช้สื่อสิ่งพิมพ์วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าประเภทอื่น

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้และสถานภาพทางสังคมของบุคคลมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปฏิภพของผู้นับถือศาสนาที่มีต่อผู้ส่งสารเพราะแต่ละคนมีวัฒนธรรมประสบการณ์ทัศนคติค่านิยมและเป้าหมายที่แตกต่างกัน ปัจจัยบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้รับสารแต่ละคน เช่นปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมที่จะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสาร

ปริณู ลักษิตานนท์ (2554: 33) ได้อธิบายว่า การแบ่งส่วนการตลาดตามประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ เพศ ขนาดครอบครัว รายได้ การศึกษา อาชีพ วัฏจักรชีวิตครอบครัว ศาสนาและเชื้อชาติ ฯลฯ ตัวแปรทางประชากรศาสตร์เป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้มานาน เนื่องจากช่วยให้เห็นถึงกลุ่มตลาดที่สำคัญ เพราะความต้องการของผู้บริโภคจะมีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรทางประชากรศาสตร์ซึ่งง่ายกว่าตัวแปรอื่นๆ

เดอ เฟลโล และบอลโรคัตท (ยุบล เบญจรงค์กิจ. 2558: 102-107) ได้กล่าวถึง แนวความคิดด้านประชากรนี้เป็นทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ที่ใช้หลักการของความ เป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือ พฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น เป็นความเชื่อที่ว่าคนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งแนวความคิดนี้เป็นของ Defleur and Bell-Rokeach (1996) ที่อธิบายว่า พฤติกรรมของบุคคล เกี่ยวข้องกับลักษณะต่างๆ ของบุคคลหรือลักษณะทางประชากรซึ่งลักษณะเหล่านี้สามารถอธิบาย เป็นกลุ่มๆ ได้ คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมคล้ายคลึงกันมักจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น บุคคลที่อยู่ใน ลำดับชั้นทางสังคมเดียวกันจะเลือกรับและตอบสนองต่อเนื้อหาข่าวสารในแบบเดียวกัน และทฤษฎี ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ซึ่งทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนาจาก แนวความคิดเรื่องสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus-Response) หรือทฤษฎีเอส-อาร์ (S-R Theory) ในสมัยก่อน และได้นำมาประยุกต์ใช้อธิบายเกี่ยวกับการสื่อสารว่า ผู้รับสารที่มีคุณลักษณะ ที่แตกต่างกันจะมีความสนใจต่อข่าวสารที่แตกต่างกัน

Schiffman; & Wisenblit (2015: 85) กล่าวว่า การแบ่งส่วนตลาดประชากรทำได้โดยการ แบ่งกลุ่มของผู้บริโภคตามอายุ รายได้ เชื้อชาติ เพศ การประกอบอาชีพ สถานภาพสมรส ประเภท และขนาดของใช้ในครัวเรือน และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ตัวแปรเหล่านี้มีวัตถุประสงค์เชิงประจักษ์และ สามารถชักถามหรือการสังเกตได้อย่างง่ายดาย สิ่งเหล่านี้ช่วยให้นักการตลาดได้จำแนกผู้บริโภคแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ได้อย่างชัดเจน เช่น กลุ่มอายุหรือกลุ่มรายได้เช่นเดียวกับระดับ ชนชั้นทางสังคมที่จะถูกกำหนดโดยวัตถุประสงค์ การคำนวณดัชนีการชี้วัด 3 ตัวแปร คือ รายได้ (จำนวนเงินเดือน) ระดับการศึกษา (การศึกษาสูงสุด) และอาชีพ (การประกอบอาชีพต่างๆ) สามารถใช้ ข้อมูลร่วมกัน ทำให้ทราบถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของผู้บริโภคการแบ่งกลุ่มประชากรเป็นวิธีที่มี ประสิทธิภาพมากที่สุดในการค้นหาและเข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่เฉพาะเจาะจง

กล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง การแบ่งส่วนตลาดตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะงานประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญ และ สถิติที่วัดได้ของประชากรและช่วยในการกำหนดตลาดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยา

สังคม และวัฒนธรรม ช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายนั้น ข้อมูลด้านประชากรจะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย คนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกันโดยวิเคราะห์จากปัจจัย 1. เพศ 2. อายุ 3. การศึกษา 4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้นำลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและเพื่อศึกษาผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

2. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ความหมายของความรู้

ศุภกนิษฐ์ พลไพรินทร์ (2540: 36) ได้กล่าวถึงการวัดความรู้ว่า การวัดความรู้เป็นการวัดระดับความรู้ความสามารถในความคิด เข้าใจกับข้อเท็จจริงที่ได้รับการศึกษา และประสบการณ์เดิม โดยผ่านการทดสอบคุณภาพแล้ว จะแยกคนที่มีความกับไม่มีความรู้ออกจากกันได้ระดับหนึ่ง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ. ศ. 2542 นิยามคำว่า “ ความรู้” คือ สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ องค์วิชาในแต่ละสาขา

เกษม วัฒนชัย (2544: 52) กล่าวว่า ความรู้เป็นการรวบรวมความคิดของมนุษย์จัดให้เป็นหมวดหมู่และประมวลสาระที่สอดคล้องกัน แล้วนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์

อดุลย์ จาตุรงคกุล (2550: 33) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง ข่าวสารที่เก็บไว้ในความทรงจำ ส่วนหนึ่งของข่าวสารทั้งหมดเกี่ยวข้องกับหน้าที่ของผู้บริโภคในตลาดเรียกว่า ความรู้เกี่ยวกับผู้บริโภค (Consumer knowledge) ซึ่งอาจจะศึกษาได้โดยการตอบคำถามดังนี้ คือ ผู้บริโภคจะรู้อะไร ความรู้จัดระเบียบอยู่ในความทรงจำในรูปใด และจะวัดความรู้ได้อย่างไร

บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ (2551: 48) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง การระลึกถึงเรื่องราวต่างๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว และรวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่างๆ ทั้งที่ปรากฏอยู่ในแต่และเนื้อหาวิชา และวิชาที่เกี่ยวพันกับเนื้อหาวิชานั้นด้วย

The Modern American Dictionary (2015: 124) ได้ให้คำจำกัดความของความรู้ที่แตกต่างกัน 3 ลักษณะ (อ้างอิงจาก Wikstrom และ Normann , 1994:9) ดังนี้

1. ความรู้ คือ ความคุ้นเคยกับข้อเท็จจริง (Fact) ความจริง (Truths) หรือหลักการโดยทั่วไป (principles)
2. ความรู้ คือ รู้ (Known) หรืออาจจะรู้ (May be known)
3. ความรู้ คือ จิตสำนึก ความสนใจ (Awareness)

Bloom และคณะ (สุภาพรณ์, 2558; 15; อ้างอิงจาก Bloom; et al. n. d.) ได้ให้ความหมายของ ความรู้ ว่า หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะ วิธีการและกระบวนการต่างๆ รวมถึงแบบกระสวนของโครงการวัตถุประสงค์ในด้านความรู้ โดยเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำ อันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบ และได้ทำการศึกษาและจำแนก ระดับความรู้ตามระดับต่างๆ รวม 6 ระดับ ซึ่งอาจพิจารณาจากระดับความรู้ในขั้นต่ำไปสู่ระดับของความรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป

โดยบลูมและคณะ ได้แจกแจงรายละเอียดของแต่ละระดับไว้ดังนี้ โดยเรียงตามลำดับชั้นความสามารถจากต่ำไปสูง ดังนี้

1. ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการจำหรือรู้สึกได้ แต่ไม่ใช้การใช้ความเข้าใจไปตีความหมายในเรื่องนั้นๆ แบ่งออกเป็น ความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องซึ่งเป็นข้อเท็จจริง วิธีดำเนินงาน แนวคิด ทฤษฎี โครงสร้าง และหลักการ

2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่างๆ ได้ ทั้งในด้านภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็นการแปลความ การตีความ การขยายความ

3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถนำเอาสิ่งที่ได้ประสบมา เช่น แนวคิด ทฤษฎี ต่างๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ ได้

4. การวิเคราะห์ หมายถึงความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวออกเป็นส่วนประกอบย่อยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนย่อย และหลักการหรือทฤษฎีเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวต่างๆ

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการนำเอาเรื่องราว หรือส่วนประกอบย่อยมาเป็นเรื่องราวเดียวกัน โดยมีการจัดแปลง ริเริ่ม สร้างสรรค์ ปรับปรุงของเก่าให้มีคุณค่าขึ้น

6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของความคิดอย่างมีหลักเกณฑ์ เป็นการตัดสินว่าอะไรดีไม่ดียังไรใช้หลักเกณฑ์เชื่อถือได้โดยอาศัยข้อเท็จจริงภายในและภายนอก

ระดับของความรู้

มนตรี จุฬาววัฒนทล (2537: 21) ได้กล่าวว่าความรู้มีอยู่มากมายรอบๆ ตัวเรา และสามารถจัดแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ ดังนี้

ระดับแรก ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งรอบตัวเรา ซึ่งสามารถรับรู้ได้โดยประสาทสัมผัสมองเห็น ได้ยิน ดมกลิ่น และลิ้มรสได้ เช่น ความร้อน - เย็น ความสว่าง - มืด เสียง ดัง-เบา กลิ่นหอม-เหม็น และรสเค็ม-หวาน เป็นต้น ความรู้ระดับต้นนี้อาจเรียกว่า ความรู้สึก

ระดับที่สอง ได้แก่ ความรู้ด้านภาษา ซึ่งจะให้อ่านและเขียนหนังสือได้ ฟังเข้าใจ ฟังวิทยุ และดูทีวีรู้เรื่อง ตลอดจนมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้สะสมและตกทอดกันมา

ระดับที่สาม ได้แก่ ความรู้ด้านวิชาการ ซึ่งได้จากการศึกษาเล่าเรียน ทำให้คิดเลขเป็น คำนวณดอกเบี้ยได้ ออกแบบอาคารได้ เขียนบทละครได้ ใช้คอมพิวเตอร์เป็น รู้กฎหมายบ้านเมือง รู้จักกฎเกณฑ์ ทางฟิสิกส์ ดาราศาสตร์ เคมี และชีววิทยา วินิจฉัยโรคและรู้วิธีการรักษาโรค เป็นต้น ความรู้วิชาการเหล่านี้ มักจะต้องเรียนรู้จากครู อาจารย์ เอกสาร ตำราทางวิชาการหรือผู้ที่รู้เรื่องนั้น มาก่อน

ระดับที่สี่ ได้แก่ ความรู้ใหม่ เป็นความรู้ที่ไม่เคยมีอยู่ก่อน ได้มาโดยการค้นคว้าวิจัย การคิดค้นกระบวนการใหม่ และควรหาแนวทางในการนำความรู้ใหม่ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้เกิดการพัฒนา

การวัดความรู้

จำนง พรายแย้มแข (2558: 45) ได้กล่าวว่า การวัดความรู้ในส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียนที่นิยมใช้กันทั่วๆ ไป แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบอัตนัย หรือแบบความเรียง โดยให้เขียนตอบเป็นข้อความสั้นๆ ไม่เกิน 1-2 บรรทัด หรือเป็นข้อๆ ตามความเหมาะสม

2. แบบปรนัย แบ่งเป็น

2. 1 แบบเติมคำ หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์ แบบทดสอบนี้เป็นการวัดความสามารถในการหาคำ หรือข้อความมาเติมลงในช่องว่างของประโยคที่กำหนดให้ถูกต้องแม่นยำ โดยไม่มีคำตอบใดชี้นำมาก่อน

2. 2 แบบถูก-ผิด แบบทดสอบนี้วัดความสามารถในการพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่าถูกหรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ จากความสามารถที่เรียนรู้มาแล้ว โดยจะเป็นการวัดความจำ และความคิด ในการออกแบบทดสอบควรต้องพิจารณาถึงข้อความจะต้องชัดเจน ถูกหรือผิดเพียงเรื่องเดียว สั้นกะทัดรัดได้ใจความ และไม่ควรรู้คำปฏิเสธซ้อน

2. 3 แบบจับคู่ แบบทดสอบนี้เป็นลักษณะการวางข้อเท็จจริง เงื่อนไข คำ ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ไว้ 2 ด้านขนานกัน เป็นแถวตั้ง 2 แถว แล้วให้อ่านดูข้อเท็จจริงในแถวตั้งด้านหนึ่งว่ามีความเกี่ยวข้อง จับคู่ได้พอดีกับข้อเท็จจริงในอีกแถวตั้งหนึ่ง โดยทั่วไปจะกำหนดให้ตัวเลือกในแถวตั้งด้านหนึ่งน้อยกว่าอีกด้านหนึ่ง เพื่อให้ได้ใช้ความสามารถในการจับคู่มากขึ้น

2. 4 แบบเลือกตอบ ข้อสอบแบบนี้เป็นข้อสอบที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน เนื่องจากสามารถวัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์และตรวจให้คะแนนได้แน่นอน ลักษณะของข้อสอบประกอบด้วย ส่วนข้อคำถาม และตัวเลือก โดยตัวเลือกจะมีตัวเลือกที่เป็นตัวถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวลวง โดยมีข้อควรพิจารณา คือ ในส่วนข้อคำถามต้องชัดเจนเพียงหนึ่งเรื่อง ภาษาที่ใช้กะทัดรัดเหมาะสมกับระดับของผู้ตอบ ไม่ใช่คำปฏิเสธหรือปฏิเสธซ้อนกัน และไม่ควรถามคำถามแบบท่องจำ และในส่วนตัวเลือกควรมีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียวที่มีความกะทัดรัด ไม่ชี้นำหรือแนะคำตอบ มีความ

เป็นอิสระจากกัน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเรียงตามลำดับตามปริมาณหรือตัวเลข ตัวลงต้องมีความเป็นไปได้และกำหนดจำนวนตัวเลือก 4 หรือ 5 ตัวเลือก

ไพศาล หวังพานิช (2559: 63) ได้กล่าวว่า การวัดความรู้เป็นการวัดความสามารถในการระลึกเรื่องราวข้อเท็จจริง หรือประสบการณ์ต่างๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับคำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งจากตำราจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ ด้วยคำถามวัดความรู้ แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ถามความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหาข้อเท็จจริงต่างๆ ของเรื่องราวทั้งหลาย ประกอบด้วยคำถามประเภทต่างๆ เช่น ศัพท์ นิยม กฎ ความจริง หรือรายละเอียดของเนื้อหาต่างๆ

2. ถามความรู้ในวิธีการดำเนินการ เป็นการถามวิธีการปฏิบัติต่างๆ ตามแบบแผน ประเพณี ขั้นตอนของการปฏิบัติงานทั้งหลาย เช่นถามระเบียบแบบแผน ลำดับขั้น แนวโน้มการจัดประเภทและหลักเกณฑ์ต่างๆ

3. ถามความรู้รวบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุป หรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมผสานลักษณะร่วม เพื่อรวบรวมและย่อลงมาเป็นหลัก หรือหัวใจของเนื้อหานั้น

ความหมายของความเข้าใจ

จักรกริช ใจดี (2557: 45) ได้กล่าวถึง ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่างๆ ได้ทั้งภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็น การแปลความ การตีความ การขยายความ และได้แยกความเข้าใจออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. การแปลความ คือ ความสามารถในการจับใจความให้ถูกต้องกับสิ่งที่สื่อความหมาย หรือความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง หรือจากการสื่อสารรูปแบบหนึ่งไปสู่อีกรูปแบบหนึ่ง

2. การตีความ คือ ความสามารถในการอธิบาย หรือแปลความหมายหลายๆอันมาเรียบเรียง โดยทำการจัดระเบียบ สรุปยอดเป็นเนื้อความใหม่ โดยยึดเป็นเนื้อความเดิมเป็นหลักไม่ต้องอาศัยหลักเกณฑ์อื่นใดมาใช้

3. การขยายความ คือ ความสามารถที่ขยายเนื้อหาข้อมูลที่รับรู้มาให้มากขึ้น หรือเป็นความสามารถในการทำนาย หรือคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าได้อย่างดี โดยอาศัยข้อมูลอ้างอิงหรือแนวโน้มที่เกินเลยจากข้อมูล

กล่าวโดยสรุป ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจำและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลต่างๆ ที่บุคคลได้สะสมไว้และถ่ายทอดต่อกันมาตลอดจนสามารถที่จะสื่อความหมาย แปลความ ตีความ ขยายความ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ หลังจากที่ได้รับ

ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆแล้วและความรู้ความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและรวมถึงการนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการวัดความรู้ความเข้าใจเป็นการวัดระดับความสามารถในการจดจำและความคิด พิจารณาข้อเท็จจริงของข้อมูลที่ได้รับการผสมผสานกับประสบการณ์เดิมของตนเองและสามารถวัดได้จากการทดสอบซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่ต้องพิจารณาถึงความชัดเจนของเนื้อความมาใช้ในการออกแบบสอบถามด้วยการวัดความสามารถในการพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่าถูกหรือผิด โดยจะเป็นการวัดความจำและความเข้าใจ

3. แนวคิดและความรู้ที่เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและการคุ้มครองเงินฝาก

หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝาก

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้อธิบายไว้ว่า เพื่อสร้างหลักการสากลให้สถาบันประกันเงินฝากในประเทศต่างๆ ยอมรับและถือปฏิบัติซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิผลของระบบประกันเงินฝาก International Association of Deposit Insurers (IADI) ในฐานะองค์กรกลางที่เชื่อมโยงสถาบันประกันเงินฝากในแต่ละประเทศเข้าด้วยกัน ได้ร่วมมือกับ Bank for International Settlement (BIS) ในการกำหนดหลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิผล (Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems) โดยพัฒนามาจากประสบการณ์จริงซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถาบันประกันเงินฝากในประเทศที่มีบริบทแตกต่างกันได้

หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิผล ซึ่งได้รับการอนุมัติและนำออกเผยแพร่ในเดือนมิถุนายน 2552 และได้รับการทบทวนปรับปรุงในเดือนพฤษภาคม 2559 จำแนกได้เป็น 16 หัวข้อ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์เชิงนโยบาย (Public Policy Objectives) การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงนโยบายควรเป็นไปเพื่อเป็นการประกันผู้ฝากและเสริมสร้างเสถียรภาพทางการเงินระบบสถาบันการเงินโดยรวม โดยควรกำหนดไว้อย่างเป็นทางการและเปิดเผยต่อสาธารณะ ทั้งนี้ ระบบการประกันเงินฝากที่ดีควรมีการออกแบบและกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงนโยบาย

2. การบรรเทาปัญหาพฤติกรรมชักนำความเสี่ยง (Mitigating moral hazard) ควรบรรเทาปัญหาพฤติกรรมชักนำความเสี่ยง หรือ Moral hazard โดยออกแบบระบบประกันเงินฝากอย่างเหมาะสม และมี Financial system safety net ทั้งนี้ ลักษณะของระบบประกันเงินฝากที่เหมาะสมได้แก่ การจำกัดวงเงินประกัน การไม่ประกันเงินฝากบางประเภท และการใช้ระบบเก็บค่าธรรมเนียมตามความเสี่ยง เป็นต้น

3. บทบาทหน้าที่ (Mandate) ควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของสถาบันให้ชัดเจนและเป็นทางการ เพื่อยพื่อในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางนโยบายและอำนาจความรับผิดชอบของสถาบัน

4. อำนาจ (Powers) ควรมีอำนาจดำเนินการที่จำเป็นต่อการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง อาทิ การหาแหล่งเงินเพื่อใช้จ่ายเงินฝาก การทำสัญญา การตั้งงบประมาณเพื่อใช้บริหารกิจการภายใน และการได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและทันต่อสถานการณ์ เพื่อเป็นหลักประกันว่าสถาบันจะดำเนินการได้ตามที่ผู้ฝากเงินคาดหวัง และมีการกำหนดไว้อย่างเป็นทางการ

5. ธรรมาภิบาล (Governance) ควรดำเนินงานด้วยความเป็นอิสระ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และปราศจากการแทรกแซงทางการเมืองหรืออิทธิพลของธุรกิจสถาบันการเงิน

6. ความสัมพันธ์กับหน่วยงาน Safety net อื่นๆ (Relationships with other safety-net participants) ควรมีการจัดทำข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างสถาบัน หน่วยงานกำกับดูแล สถาบันการเงิน โดยข้อมูลควรมีความถูกต้องและทันต่อสถานการณ์ ตลอดจนคำนึงถึงการรักษาความลับของข้อมูลด้วย

7. ประเด็นระหว่างพรมแดน (Cross-border issues) ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่สำคัญกับสถาบันประกันเงินฝากแห่งอื่น (บางประเทศมีสถาบันประกันเงินฝากหลายแห่ง) หรือหน่วยงานกำกับดูแล สถาบันการเงินในต่างประเทศ โดยเฉพาะกรณีที่มีสถาบันประกันเงินฝากมากกว่า 1 แห่ง จะต้องตกลงกันอย่างชัดเจนว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบจ่ายคืน แต่ต้องคำนึงถึงการรักษาความลับด้วย

8. สมาชิกภาพแบบบังคับ (Compulsory membership) สถาบันการเงินที่รับเงินฝากจากผู้ฝากรายย่อยควรเข้าเป็นสมาชิกของสถาบันแบบภาคบังคับเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา Adverse selection

9. ความคุ้มครอง (Coverage) ควรกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า เงินฝากประเภทใดบ้างที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย และการกำหนดระดับวงเงินคุ้มครองควรครอบคลุมผู้ฝากส่วนใหญ่ในระบบ

10. การเปลี่ยนจากระบบคุ้มครองเงินฝากแบบเต็มจำนวนไปเป็นแบบจำกัดจำนวน (Transitioning from a blanket guarantee to a limited coverage deposit insurance system) ควรทำด้วยความรวดเร็ว เท่าที่ภาวะเศรษฐกิจการเงินของประเทศเอื้ออำนวย

11. การจัดหาเงิน (Funding) สถาบันควรมีช่องทางในการจัดหาแหล่งเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายคืนผู้ฝากเงินได้อย่างทันท่วงที รวมทั้งมีเงินสำรองสภาพคล่องในยามจำเป็นโดยสถาบันการเงินมีหน้าที่นำส่งเงินเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก เนื่องจากได้รับประโยชน์โดยตรงจากการมีระบบประกันเงินฝาก ทั้งนี้ระบบประกันเงินฝากที่เก็บเงินนำส่งตามความเสี่ยงของสถาบันการเงิน (Risk-based) ควรมีหลักเกณฑ์วิธีการคำนวณที่โปร่งใสสำหรับสถาบันการเงินสมาชิกทุกแห่ง

12. ความตระหนักรู้ของสาธารณชน (Public awareness) ระบบประกันเงินฝากจะมีประสิทธิผลที่ดีได้ ต้องมีการให้ความรู้กับสาธารณชนเกี่ยวกับประโยชน์และข้อจำกัดของระบบประกันเงินฝากอย่างต่อเนื่องด้วย

13. ความคุ้มครองทางกฎหมาย (Legal protection) สถาบันและพนักงานควรได้รับการปกป้องจากการถูกฟ้องร้องคดีทางกฎหมายจากการทำงานซึ่งตั้งอยู่บนความถูกต้องและเจตนาที่สุจริต อย่างไรก็ตามทั้งพนักงานก็ต้องปฏิบัติตามกฎ Conflict of interest และ Code of conduct ด้วย นอกจากนี้ ควรมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ในเรื่องความคุ้มครองทางกฎหมายแก่พนักงาน ซึ่งควรครอบคลุมถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการถูกฟ้องร้องดำเนินคดีด้วย

14. การดำเนินการกับผู้มีส่วนร่วมในการทำให้สถาบันการเงินล้ม (Dealing with parties at fault in a bank failure) สถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีอำนาจในการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้มีส่วนร่วมในการทำให้สถาบันการเงินล้ม

15. การตรวจสอบความผิดปกติของสถาบันการเงิน รวมถึงการเข้าแทรกแซง และการแก้ไขปัญหาย่างทันท่วงที (Early detection and timely intervention and resolution) สถาบันควรมีส่วนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน Financial safety net ในการตรวจสอบความผิดปกติของสถาบันการเงิน เพื่อที่จะเข้าไปดำเนินการแก้ไข สถาบันการเงินที่มีปัญหาได้อย่างทันท่วงที โดยควรมีการกำหนดเกณฑ์ชี้วัดก่อนว่า สถานการณ์ในลักษณะใดๆ จึงถือว่าสถาบันการเงินกำลังมีปัญหาทางการเงินและต้องเข้าไปแก้ไขปัญหา

16. กระบวนการแก้ไขปัญหาย่างมีประสิทธิภาพ (Effective resolution processes) การแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินล้มอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอำนวยให้สถาบัน สามารถจ่ายเงินฝากได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว มีความเป็นธรรม ด้วยต้นทุนที่ต่ำ ไม่บิดเบือนกลไกตลาด และสามารถจัดการสินทรัพย์เพื่อให้ได้รับชำระคืนสูงสุด รวมทั้งสามารถดำเนินคดีทางกฎหมายกับผู้เกี่ยวข้อง นอกจากนี้แล้ว สถาบันหรือหน่วยงานที่มีอำนาจควรสร้างกลไกที่ยืดหยุ่นในการรักษาธุรกรรมการดำเนินงานที่สำคัญของสถาบันการเงินที่มีปัญหา โดยการหาสถาบันการเงินเข้ามารับช่วงสินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินที่ล้มด้วย

17. การจ่ายเงินผู้ฝากเงิน (Reimbursing depositors) ควรมีการจ่ายเงินแก่ผู้ฝากได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสถาบันจะดำเนินการได้หากได้รับข้อมูลสถาบันการเงินที่มีปัญหาแต่เนิ่นๆ รวมทั้งมีการเตรียมข้อมูลเพื่อการจ่ายเงินและกระบวนการจ่ายเงินไว้ชัดเจนนอกจากนี้แล้วผู้ฝากเงินควรได้รับข้อมูลว่าเมื่อไรที่จะขอรับเงินฝากคืนได้ ภายใต้เงื่อนไขใดบ้าง

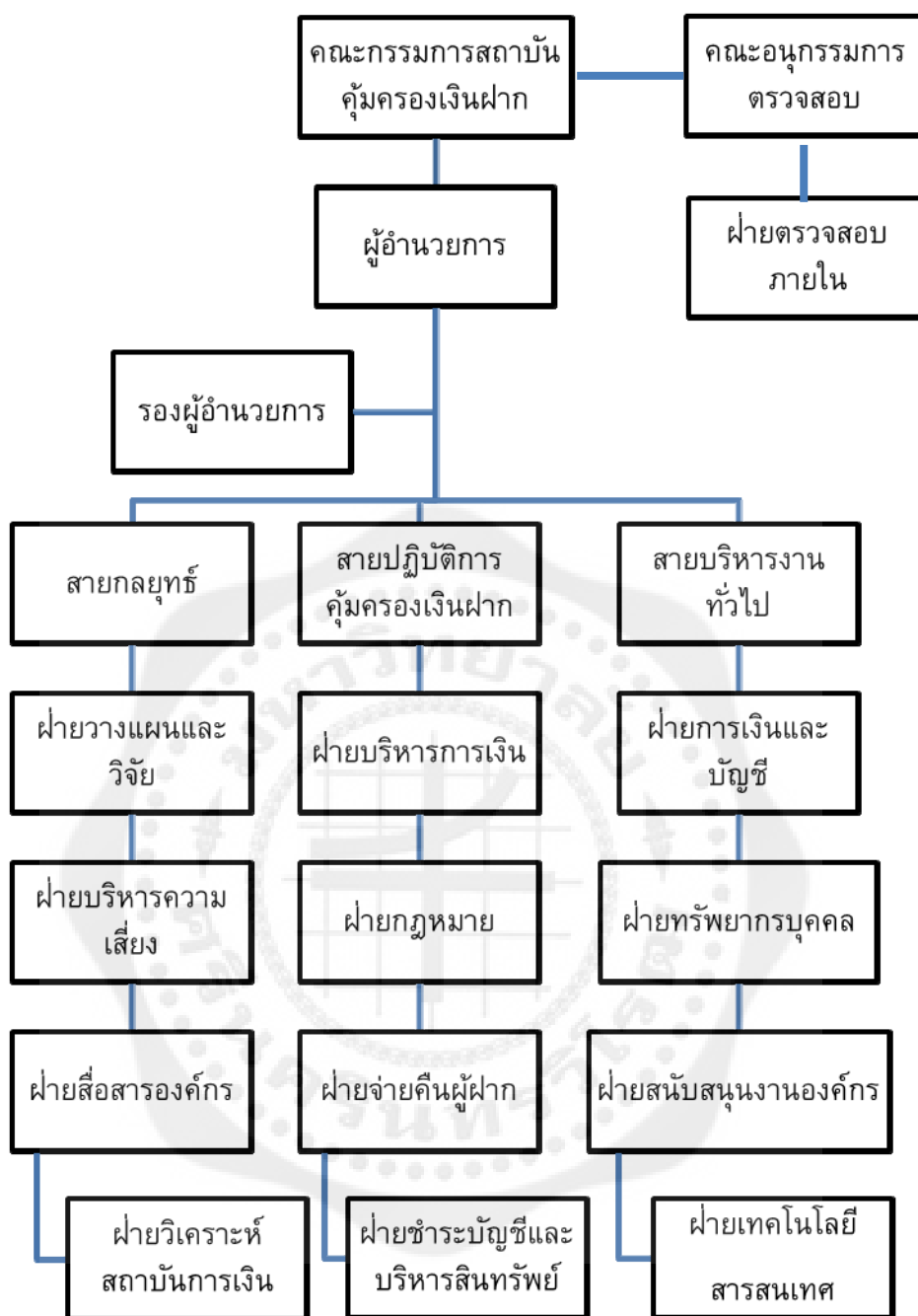
18. การติดตามทรัพย์สินคืน (Recoveries) สถาบันควรได้ส่วนแบ่งจากการจัดการทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ล้ม ทั้งนี้ ควรมีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ล้ม โดยพิจารณาทั้งในเชิงพาณิชย์และเศรษฐกิจควบคู่กันไป

เนื่องจากหลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิภาพเป็นเพียงหลักการอย่างกว้าง ในระยะต่อไปหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการวางแผนทางปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวเพื่อให้เป็นที่ยอมรับร่วมกันอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ ยังมีความจำเป็นที่จะต้องทดสอบและปรับปรุงแก้ไขแนวปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจการเงินที่เปลี่ยนแปลงไป

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้อธิบายไว้ว่า สถาบันคุ้มครองเงินฝาก เป็นสถาบันการเงินกลาง ทำหน้าที่เก็บเงินจากธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ คิดเป็นอัตราส่วนจากเงินรับฝาก นำมาเก็บ ไว้เป็นกองกลางเพื่อสำรองไว้จ่ายให้กับผู้ฝากเงิน กรณีมีสถาบันการเงินที่กล่าวประสบปัญหาต้องปิดกิจการ โดยสถาบันคุ้มครองเงินฝากจะจ่ายเงินให้กับผู้ฝากเงินและชำระบัญชีสถาบันการเงินนั้นๆ โดยจ่ายตามจำนวนที่ประกาศให้ความคุ้มครอง หากผู้ฝากเงินยังได้รับเงินฝากคืนไม่ครบ ส่วนที่เหลือจะจัดสรรให้ตามส่วน เมื่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากทำการชำระบัญชีสถาบันการเงินแห่งนั้นเสร็จสิ้นแล้ว

ภาพประกอบ 2 โครงสร้างองค์กรสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ที่มา: สถาบันคุ้มครองเงินฝาก. (2561). โครงสร้างองค์กรสถาบันคุ้มครองเงินฝาก.
ออนไลน์.

บทบาทของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้อธิบายไว้ว่า สถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นองค์กรของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ ปี 2551 ตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ. ศ. 2551 เพื่อให้ความคุ้มครองแก่

ผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินโดยเฉพาะผู้ฝากเงินรายย่อยที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางการเงิน หรืออาจจะไม่สามารถเข้าถึงข่าวสารทางการเงินได้อย่างเพียงพอ ในกรณีที่สถาบันการเงินซึ่งอยู่ภายใต้ความคุ้มครองถูกปิดกิจการ ผู้ฝากเงินจะได้รับเงินฝากคืนจากสถาบันคุ้มครองเงินฝากอย่างรวดเร็วภายใต้วงเงินและภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ส่วนเงินฝากที่มีจำนวนเกินวงเงินจ่ายคืนดังกล่าว จะได้รับคืนเพิ่มเติมจากการชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ปิดกิจการ

หน้าที่หลักของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

1. คุ้มครองเงินฝากให้แก่ผู้ฝากเงิน โดยจ่ายคืนเงินให้แก่ผู้ฝากโดยเร็วเมื่อสถาบันการเงินปิดกิจการ
2. เก็บเงินนำส่งจากสถาบันการเงินที่ได้รับความคุ้มครอง เพื่อสะสมไว้เป็นกองทุนคุ้มครองเงินฝาก สำหรับใช้ในการจ่ายคืนเงินให้แก่ผู้ฝากเงินตามวงเงินและระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หากสถาบันการเงินใดถูกปิด
3. ชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกปิด และนำเงินที่ได้รับจากการชำระบัญชี จ่ายคืนให้แก่ผู้ฝากในกรณีที่มีเงินฝากเกินวงเงินที่กำหนด

ประโยชน์ของการมีระบบคุ้มครองเงินฝาก

1. ประโยชน์ต่อผู้ฝากเงิน คือ เงินฝากในสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้ระบบนี้ได้รับการคุ้มครองตาม พรบ. ฯ โดยอัตโนมัติ ผู้ฝากไม่ต้องกังวล หรือ ดำเนินการใดๆ เพื่อให้ได้รับการคุ้มครองเงินฝาก เมื่อสถาบันการเงินใดถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ฝากจะได้รับเงินคืนอย่างรวดเร็ว อีกทั้ง จะส่งเสริมให้ผู้ฝากเงินติดตามข่าวสารหาข้อมูลทางการเงินมากขึ้น
2. ประโยชน์ต่อระบบการเงิน คือ สถาบันการเงินมีความเข้มแข็ง มีการแข่งขันตามกลไกตลาด ซึ่งจะส่งผลให้ต้นทุนทางการเงินมีความเหมาะสม
3. ประโยชน์ต่อภาครัฐ คือ ไม่ต้องใช้เงินภาษีของประชาชนมาจ่ายคืนเงินให้แก่ผู้ฝาก ลดภาระการใช้จ่ายเงินช่วยเหลือหรือเงินชดเชยให้กับผู้ฝาก ที่นำมาจากเงินภาษีของประชาชน และช่วยลดภาระในการหามาตรการต่างๆ มาแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่จะเกิดขึ้น ซึ่งอาจมีข้อจำกัดในแต่ละสถานการณ์ทำให้เกิดความล่าช้าในการแก้ไข

หลักการสำคัญของพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองวงเงินคุ้มครอง

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้กล่าวถึง การประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2559 ได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป เป็นการขยายระยะเวลาที่จะบังคับใช้วงเงินคุ้มครอง 1 ล้านบาท จากเดิมบังคับใช้ตั้งแต่

วันที่ 11 สิงหาคม 2559 เลื่อนเป็นตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2563 เป็นต้นไปโดยมีการทยอยปรับวงเงินคุ้มครองเป็นลำดับขั้น ดังนี้

ใหม่	วงเงินคุ้มครอง	25 ล้านบาท	15 ล้านบาท	10 ล้านบาท	5 ล้านบาท	1 ล้านบาท
	ระยะเวลา	11 ส.ค. 58 10 ส.ค. 59	11 ส.ค. 59 10 ส.ค. 61	11 ส.ค. 61 10 ส.ค. 62	11 ส.ค. 62 10 ส.ค. 63	11 ส.ค. 63 เป็นต้นไป
เดิม	วงเงินคุ้มครอง	25 ล้านบาท	1 ล้านบาท			
	ระยะเวลา	11 ส.ค. 58 10 ส.ค. 59	11 ส.ค. 59 เป็นต้นไป			

หมายเหตุ : วงเงินคุ้มครองข้างต้นเป็นไปตามพระราชบัญญัติการกำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2559

ภาพประกอบ 3 วงเงินคุ้มครองเงินฝาก

ที่มา: สถาบันคุ้มครองเงินฝาก. (2561). *วงเงินคุ้มครองเงินฝาก*. ออนไลน์.

การที่ประเทศไทยมีระบบคุ้มครองเงินฝากมีการกำหนดจำนวนวงเงินการจ่ายเงินคืนผู้ฝากไว้ชัดเจน จะทำให้ผู้ฝากเงินมีความระมัดระวังในการฝากเงิน และให้ความสำคัญในการติดตามฐานะและผลการดำเนินงานของสถาบันการเงินมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นการสร้างวินัยทางการเงิน รวมทั้งเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงให้กับระบบสถาบันการเงิน ซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม นอกจากนี้ วงเงินคุ้มครองที่กำหนดไว้จำนวน 1 ล้านบาท (มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2563 เป็นต้นไป) ครอบคลุมจำนวนรายผู้ฝากได้กว่าร้อยละ 98 ของจำนวนผู้ฝากทั้งหมดทำให้ได้รับเงินฝากคืนหากมีสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นกลไกสำคัญในการดูแลผู้ฝากรายย่อยซึ่งเป็นผู้ฝากส่วนใหญ่ในระบบสถาบันการเงิน

เงินฝากที่คุ้มครอง

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้อธิบายไว้ว่า ในการกำหนดว่า เงินฝากประเภทใดได้รับการคุ้มครองมีหลักอยู่ว่า การคุ้มครองเงินฝากจะเน้นไปที่ผู้ฝากรายย่อยในประเทศที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางการเงิน และผลิตภัณฑ์ทางการเงินต้องไม่ซับซ้อน ผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มี

ความซับซ้อนจะไม่ได้รับการคุ้มครองเพราะถือว่า ผู้ที่ฝากเงินประเภทนี้ต้องมีความรู้และสามารถเข้าถึงข้อมูลทางการเงินได้ดี ตัวอย่าง เช่น เงินฝากที่มีอนุพันธ์แฝงที่ผลตอบแทนของเงินฝากเปลี่ยนแปลงไปตามการเคลื่อนไหวของดัชนีทางเศรษฐกิจต่างๆ เช่น ดัชนีเงินเฟ้อหรือดัชนีตลาดหุ้น ตามแต่จะกำหนดเงินฝากประเภทนี้จึงไม่ได้รับการคุ้มครองเพราะถือว่า ผู้ฝากเงินต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลทางเศรษฐกิจและการเงินได้ดี ทำให้สามารถยอมรับความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของดัชนีที่ผลตอบแทนผูกติดไว้ได้ เป็นต้น

สถาบันให้ความคุ้มครองเงินฝากสกุลเงินบาทของบัญชีเงินฝากภายในประเทศ ดังนี้ บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ สะสมทรัพย์ เพื่อเรียก หรือบัญชีเงินฝากในทำนองเดียวกันที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่ต้องจ่ายเงินเมื่อทวงถาม บัญชีเงินฝากจ่ายเงินเมื่อสิ้นระยะเวลา บัตรเงินฝาก ใบรับฝากเงิน และบัญชีเงินฝากที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่สถาบันการเงินรับฝากจากประชาชนหรือบุคคลใดโดยมีความผูกพันที่จะต้องจ่ายเงินแก่ผู้ฝาก

ทั้งนี้ ไม่รวมเงินฝากในบัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เงินฝากที่มีอนุพันธ์แฝง และเงินฝากระหว่างสถาบันการเงิน

เงินฝากใน “บัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ”

เงินฝากใน “บัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ” เป็นประเภทบัญชีพิเศษที่เปิดเพื่อทำการรายการเฉพาะตาม พ. ร. บ. ควบคุมการ แลกเปลี่ยนเงิน หมายถึง การเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารในประเทศไทยเป็นสกุลเงินบาท โดยธนาคารในประเทศไทยที่รับเปิดบัญชีจะเรียกบัญชีนี้ว่า “ บัญชีเงินบาทของบุคคล ที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ (NON - RESIDENT BAHT ACCOUNT)” โดยการเปิดบัญชีเงินบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศนั้นมีอยู่ 2 ประเภท คือ

1. บัญชีเพื่อการลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินอื่น การฝากหรือถอนเงินจากบัญชีต้องเป็นไปเพื่อการลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินในประเทศไทย เช่น หุ้น พันธบัตร เป็นต้น

2. บัญชีเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป การฝากหรือถอนเงินจากบัญชีต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เงินลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทางการเงิน เช่น ค่าสินค้าบริการ เงินลงทุนโดยตรง เงินกู้ยืม เงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น ทั้งนี้ยอดคงค้างในบัญชี ณ สิ้นวันสำหรับบัญชีแต่ละประเภทต้องไม่เกิน 300 ล้านบาทต่อราย และห้ามโอนเงินระหว่างบัญชีแต่ละประเภท

เงินฝากที่ได้รับความคุ้มครอง	ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง
✓ เงินฝากออมทรัพย์	x เงินฝากสกุลเงินตราต่างประเทศ
✓ เงินฝากประจำ	x เงินฝากที่มีอนุพันธ์แฝง
✓ เงินฝากประจำระยะสั้น	x เงินฝากระหว่างสถาบันการเงิน
✓ บัตรเงินฝาก	x เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ
✓ ใบรับฝากเงินที่เป็นเงินบาท	x หุ้นกู้ ตัวแลกเงิน พันธบัตรต่างๆ
	x กองทุนรวม, RMF, LTF ¹
	x พันธบัตรรัฐบาล
	x สลากออมทรัพย์

ภาพประกอบ 4 เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองและไม่ได้รับการคุ้มครอง

ที่มา: สถาบันคุ้มครองเงินฝาก. (2561). *เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองและไม่ได้รับการคุ้มครอง*. ออนไลน์.

วงเงินคุ้มครองต่อ 1 รายผู้ฝากเงินต่อสถาบันการเงิน คือ วงเงินสูงสุดที่ผู้ฝากเงินแต่ละรายจะได้รับเงินฝากคืน ไม่ว่าผู้ฝากเงินรายนั้นจะมีบัญชีเงินฝากอยู่ที่บัญชีในสถาบันการเงิน 1 แห่ง ถ้ามีเงินฝากไว้หลายบัญชีหรือในสาขาหลายแห่งของสถาบันการเงินแห่งเดียวกัน จะนำเงินฝากในทุกบัญชีของผู้ฝากเงินแต่ละรายมาบวกรวมกันก่อน

ตัวอย่าง นายวินัยมีเงินฝาก ดังนี้

ธนาคารมั่นคง

ธนาคารเพิ่มพูน

สาขาเชียงใหม่ 500,000 บาท สาขาบางกะปิ 650,000 บาท

สาขาลำพูน 700,000 บาท สาขาพัทธยา 100,000 บาท

รวมเงินฝาก 1,200,000 บาท รวมเงินฝาก 750,000 บาท

หากธนาคารมั่นคงและธนาคารเพิ่มพูน ถูกปิดกิจการพร้อมกันในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2565 นายวินัยจะได้รับเงินฝากในธนาคารมั่นคงคืน 1,200,000 บาท และได้รับเงินฝากในธนาคารเพิ่มพูนคืน 750,000 บาท

การติดตามฐานะและการดำเนินงานของสถาบันการเงิน

สถาบันมีหน้าที่ติดตามฐานะและการดำเนินงานของสถาบันการเงิน โดยจะไม่ดำเนินการซ้ำซ้อนกับธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ที่ทำหน้าที่หน่วยงานกำกับดูแลสถาบันการเงิน ในการนี้ ธปท. และสถาบันสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการเงินระหว่างกัน อย่างไรก็ตามก็ดี กฎหมายกำหนดให้สถาบันมีอำนาจสั่งการให้สถาบันการเงินยื่นรายงานลับได้เพื่อประโยชน์ในการติดตามฐานะและการดำเนินงาน และในกรณีที่สถาบันการเงินใดประสบปัญหาและ ธปท. สันนิษฐานว่าสถาบันจะเสนอข้อมูลเพื่อเข้าร่วมเป็นกรรมการควบคุม

เงินกองทุนคุ้มครองเงินฝาก

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้อธิบายไว้ว่า เงินที่สถาบันนำมาใช้จ่ายคืนผู้ฝากเงินนั้น เป็นเงินที่สถาบันการเงินสมาชิกนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากตามอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งกฎหมายกำหนดไว้ว่าอัตราดังกล่าวต้องไม่เกินร้อยละ 1 ต่อปีของยอดเงินฝากถัวเฉลี่ยของบัญชีที่ได้รับการคุ้มครองตามช่วงเวลาที่คุณกรรมการกำหนด ปัจจุบันกำหนดอัตราเงินนำส่งไว้ที่ร้อยละ 0.01 ต่อปี ทั้งนี้ หลังจากการชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว สถาบันจะได้รับชำระคืนสำหรับเงินที่จ่ายคืนผู้ฝากไปแล้ว ซึ่งจะส่งคืนเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝาก

ภาพประกอบ 5 ขั้นตอนการยื่นขอรับเงินของผู้ฝาก

ที่มา: สถาบันคุ้มครองเงินฝาก. (2561). ขั้นตอนการยื่นขอรับเงินของผู้ฝาก. ออนไลน์.

การจ่ายเงินฝาก

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้อธิบายไว้ว่า เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กฎหมายกำหนดให้สถาบันประกาศให้ผู้ฝากมาขึ้นขอรับเงินภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้ฝากมีเวลาในการยื่นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศ ซึ่งสถาบันอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 90 วัน เมื่อผู้ฝากยื่นคำขอแล้ว สถาบันต้องจ่ายเงินให้ผู้ฝากภายใน 30 วัน ซึ่งการที่กฎหมายกำหนดระยะเวลาการจ่ายเงินผู้ฝากไว้อย่างชัดเจน ก็เพื่อให้ผู้ฝากเกิดความมั่นใจว่าหากสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้วจะได้รับเงินฝากคืนอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เมื่อจ่ายเงินผู้ฝากเงินแล้ว สถาบันจะเข้าสวมสิทธิของผู้ฝากเงินเพื่อขอรับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของสถาบันการเงินโดยจะมีบุริมสิทธิเหนือเจ้าหนี้สามัญอื่น

หลักการการจ่ายเงินมีการคำนวณ ดังนี้ คือ หากผู้ฝากเองก็มีหนี้สินติดค้างอยู่กับสถาบันการเงินนั้นๆ หรือผู้ฝากเงินถือสมุดบัญชีเงินฝากอยู่หลายสาขาหรือมีบัญชีร่วมจะได้รับเงินคืนจำนวนเท่าไร เป็นต้น สำหรับการคำนวณเงินจ่ายเงินผู้ฝากนั้น จำนวนเงินฝาก คือ เงินฝากรวมในทุกบัญชี ทุกสาขาของสถาบันการเงินที่ปิดกิจการ และหากมีหนี้ค้างชำระอยู่เท่าไร ก็นำหนี้ค้างชำระมาหักออกจากยอดเงินฝาก ได้เป็นยอดเงินฝากสุทธิ ทั้งนี้ ถ้ายอดรวมเงินฝากสุทธิดังกล่าวไม่เกินจำนวนเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะได้รับเงินคืนเต็มจำนวนที่ฝากไว้ แต่หากยอดรวมดังกล่าวเกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะได้รับเงินตามวงเงินคุ้มครองไปก่อน ส่วนยอดที่เกินวงเงินคุ้มครองผู้ฝากสามารถขอรับคืนได้จากผู้ชำระบัญชีของสถาบันการเงินนั้น

ส่วนในกรณีที่ผู้ฝากถือบัญชีร่วม สถาบันจะคืนเงินฝากตามสัดส่วนความเป็นเจ้าของในบัญชีร่วมนั้น แต่หากไม่ได้กำหนดสัดส่วนความเป็นเจ้าของไว้ก็จะจ่ายเงินในสัดส่วนที่เท่ากัน โดยจะนำยอดความเป็นเจ้าของในเงินฝากรวมดังกล่าวไปรวมกับบัญชีเดี่ยวของผู้ฝากแต่ละราย

การชำระบัญชี

กฎหมายกำหนดให้สถาบันเป็นผู้ชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยสถาบันจะเข้าจัดการสินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันของสถาบันการเงินที่ถูกปิด โดยทำการชำระสะสางกิจการงานของสถาบันการเงินที่ค้างอยู่ให้เสร็จสิ้น รวมทั้งการดำเนินงานเกี่ยวกับคดีความต่างๆ รวมทั้งบริหารจัดการทรัพย์สินของสถาบันการเงิน เพื่อรวบรวมเงินแล้วจัดสรรเป็นค่าใช้จ่าย และการชำระหนี้ของสถาบันการเงินนั้น เพื่อชำระหนี้แก่สถาบันสำหรับเงินที่จ่ายเงินผู้ฝากไปแล้ว หลังจ่ายเงินแก่เจ้าหนี้อื่นในลำดับที่มีบุริมสิทธิเหนือกว่า และหากมีเงินเหลือสถาบันอาจนำเงินมาเฉลี่ยคืนให้แก่เจ้าหนี้สามัญซึ่งรวมถึงผู้ฝากที่มีเงินฝากในส่วนที่เกินกว่าจำนวนที่ได้รับการคุ้มครองด้วย ก่อนที่สถาบันจะยื่นคำร้องต่อศาลขอให้สั่งให้สถาบันการเงินนั้นล้มละลาย

สถาบันการเงินภายใต้ความคุ้มครอง

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ได้อธิบายไว้ว่า ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ จำนวน 36 แห่ง อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝากโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตาม หากต่อไปจะขยายความคุ้มครองไปยังธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ก็สามารถทำได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

รายชื่อสถาบันการเงินที่ได้รับความคุ้มครอง

1. ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
2. ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
3. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)
4. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
5. ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)
6. ธนาคารซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน)
7. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
8. ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)
9. ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน)
10. ธนาคารธนาชาต จำกัด (มหาชน)
11. ธนาคารทีสโก้ จำกัด (มหาชน)
12. ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)
13. ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
14. ธนาคารไอซีบีซี (ไทย) จำกัด (มหาชน)
15. ธนาคารไทยเครดิต เพื่อรายย่อย จำกัด (มหาชน)
16. ธนาคารเมกะ สากลพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
17. ธนาคารแห่งประเทศไทย (ไทย) จำกัด (มหาชน)
18. ธนาคารเอเอ็นแซด (ไทย) จำกัด (มหาชน)
19. ธนาคารซูมิโตโม มิตซูบิชิ ทรัสต์ (ไทย) จำกัด (มหาชน)
20. ธนาคารเจพีมอร์แกน เซส
21. ธนาคารโอเวอร์ซี-ไซน์ิส แบงกิงคอร์ปอเรชั่น จำกัด
22. ธนาคารซิตีแบงก์
23. ธนาคารอาร์ เอช บี จำกัด
24. ธนาคารแห่งอเมริกา เนชั่นแนล แอสโซซิเอชัน
25. ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้แบงกิงคอร์ปอเรชั่น จำกัด
26. ธนาคารดอยช์แบงก์
27. ธนาคารมิซูโฮ จำกัด

28. ธนาคารบีเอ็นพี พารีบาส์
29. ธนาคารซูมิโตโม มิตรชุย แบงกิ้ง คอร์ปอเรชั่น
30. ธนาคารอินเดียน โอเวอร์ซีส์

บริษัทเงินทุน

1. บริษัทเงินทุน ศรีสวัสดิ์ จำกัด (มหาชน)
2. บริษัทเงินทุนแอ็ดวานซ์ จำกัด (มหาชน)

บริษัทเครดิตฟองซิเอร์

1. บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ลิ้นน์ ฟิลลิปส์ มอร์ทเกจ จำกัด
2. บริษัทเครดิตฟองซิเอร์เวลด์ จำกัด
3. บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ แคปิตอล ลิงค์ จำกัด

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลและสรุปประเด็นสำคัญใน พรบ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 (เอกสารประกอบการศึกษา จากสถาบันคุ้มครองเงินฝากโดยธนาคารแห่งประเทศไทย) โดยสาระสำคัญ คือ หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝาก บทบาทหน้าที่ประโยชน์ ของการมีสถาบันคุ้มครองเงินฝาก หลักการสำคัญของพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก รายชื่อสถาบันการเงินที่ได้รับความคุ้มครอง โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงขอบเขต 4 หัวข้อจากหัวข้อเรื่องและผู้ฝากเงินควรรู้ จำแนกได้ดังนี้ ความมั่นคงของสถาบันการเงินดูอย่างไร การนำระบบคุ้มครองเงินฝากมาใช้ในประเทศไทยมีข้อดีอย่างไร ขอบเขตการคุ้มครองเงินฝาก และหากเกิดกรณีสถาบันการเงินปิดกิจการ ผู้ฝากเงินจะต้องทำอะไรบ้าง ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการออกแบบสอบถามด้วยครั้งนี้ด้วย

4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับของการออม

ความหมายของการออม

พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน (2525) ให้นิยามไว้ว่า การออม คือ การประหยัดการเก็บหอมรอบริบ การถนอม และการสงวน สิ่งที่จะประหยัด หรือเก็บหอมรอบริบ ได้แก่ ทรัพย์สินเงินทอง ดังนั้น การออม หมายถึงการใช้ทรัพย์สินเงินทองทั้งหลายอย่างระมัดระวังอย่างไม่ประมาท อย่างมีเหตุผล ทรัพย์สินเงินทองเป็นปัจจัยในการดำรงชีพ ต้องรู้จักเก็บรู้จักใช้การออมจะเกิดขึ้นได้ก็เพราะประชาชนได้รับการศึกษาเรียนรู้มีผู้แนะนำ สั่งสอนให้เห็นความสำคัญ และเห็นประโยชน์ที่เกิดจากการออม

สมาคมบริษัทจัดการลงทุน (2561)¹ได้กล่าวว่า คำว่า การออมหมายถึง วิธีการเก็บเงินสำหรับวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น เก็บไว้ใช้ในอนาคต เพื่อความสะดวกในการใช้จ่าย เพื่อความ

ปลอดภัย เพื่อไม่ให้เงินเก็บสูญหายหรือลดจำนวนลง โดยอาจจะเก็บสะสมทีละเล็กละน้อย แล้วค่อยเพิ่มจำนวนไปเรื่อยๆ เป็นการสร้างวินัยให้ตัวเองในการเก็บรักษาเงินก้อนที่มีในวันนี้ไว้ไม่ให้จำนวนลดลง ซึ่งสิ่งสำคัญที่ผู้ออมต้องการ คือ ไม่ต้องการให้เงินสูญหาย ผู้ออมจึงต้องการหาวิธีเก็บเงินที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุด ปลอดภัยที่สุด ส่วนผลตอบแทนหากได้รับ ก็ถือเป็นเพียงส่วนเพิ่มวิธีการออมที่รู้จักกันดีก็คือ การฝากเงินไว้ในบัญชีสะสมทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุนได้ด้วยซึ่งในการวิจัยครั้งนี้การออมที่กล่าวถึง จะหมายถึง การฝากเงินซึ่งเป็นหนึ่งในรูปแบบการออม ดังที่กล่าวมาข้างต้น

วัตถุประสงค์ของการออม

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้อธิบายว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการออมเงินของแต่ละบุคคลไว้ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ คือ จะเก็บไว้ใช้จ่ายเจ็บป่วยหรือชราเป็นลำดับแรก ถัดมา คือ เพื่อการศึกษา เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อใช้ในยามฉุกเฉินเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน ซื้อสินทรัพย์อื่นๆเพื่อเก็บเป็นมรดกให้ครอบครัวต้องการดอกเบี๋ยหรือผลประโยชน์ต่างๆ และลำดับสุดท้าย คือ เพื่อใช้ในกิจกรรมทางศาสนา/ประเพณีต่างๆ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการฝากเงิน

1. เพื่อไว้ใช้ในอนาคตยามเกษียณ ยามชรา ช่วยให้เกษียณอย่างมีความสุข
2. เพื่อเป็นทุนในการสร้างความเจริญก้าวหน้าในอนาคต ได้แก่การนำเงินไปเป็นทุนการศึกษา
3. เพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจของตัวเองหรือครอบครัวและเป็นทุนในการประกอบอาชีพ
4. เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน เช่น เจ็บป่วย อุบัติเหตุ เป็นต้น โดยกันเงินไว้ในรูปของสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงอย่างน้อย 3-6 เท่า ของค่าใช้จ่ายรายเดือน
5. เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อได้ในอนาคต
6. เพื่อเป็นทุนในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง เช่น ที่พักอาศัย ยานพาหนะ เป็นต้น
7. เพื่อเป็นมรดกให้แก่บุตรหลาน
8. เพื่อช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม
9. เพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เช่น การไปท่องเที่ยว หรือ ซื้อของที่ต้องการ
10. เป็นแหล่งที่มาของรายได้จากการใช้เงินทำงานแทนบุคคลด้วยการนำเงินออมไปซื้อหุ้น เช่น ดอกเบี๋ย เงินปันผล เป็นต้น และเพื่อหลักประกันของชีวิตและทรัพย์สินได้แก่การออมในรูปแบบของประกันชีวิตและประกันภัย

ประโยชน์ของการฝากเงิน

1. ประโยชน์ต่อตนเอง

- 1.1 มีความอบอุ่นใจและไม่มีความกังวลใจเรื่องต่างๆ สามารถเตรียมพร้อมมีเหตุการณ์ฉุกเฉิน ทำให้มีสุขภาพจิตดี
- 1.2 ผู้บริโภคอาจใช้เงินซื้อสิ่งของที่มีมูลค่าสูง และมีคุณภาพดี มาใช้ตามความพอใจได้
- 1.3 เป็นการสร้างความมั่นคงในการดำเนินชีวิตและครอบครัว
- 1.4 สามารถนำเงินไปลงทุนในกิจการ เพื่อให้เกิดรายได้เพิ่มเติมขึ้นได้

2. ประโยชน์ส่วนรวม

- 2.1 เพื่อให้เกิดการลงทุนเพิ่มขึ้น เพราะสถาบันการเงินที่ผู้บริโภคนำเงินไปฝากนั้น จะนำไปให้พ่อค้าแม่ค้าและนักธุรกิจกู้เพื่อเอาไปลงทุนอีกต่อหนึ่ง เมื่อผู้บริโภคมอมทรัพย์มาก ปริมาณการลงทุนก็มากด้วย
- 2.2 เมื่อมีการลงทุนเพิ่มขึ้น ประชาชนก็มีงานทำ มีรายได้มากขึ้น มาตรฐานการดำรงชีพของประชาชนจะดีขึ้น
- 2.3 เมื่อประชาชนมีความกินดีอยู่ดีแล้ว เศรษฐกิจและสังคมของประเทศจะดีขึ้น
- 2.4 ทำให้เกิดความสมดุลทางการค้า และการชำระเงินกับต่างประเทศ เพราะสามารถผลิตสินค้าเพื่อส่งไปขายต่างประเทศได้มากขึ้น และมีความจำเป็นต้องซื้อจากต่างประเทศน้อยลง

ปัจจัยที่มีผลต่อออม

1. รายได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดขีดความสามารถในการออมทรัพย์ของผู้บริโภค โดยปกติผู้มีรายได้ย่อมมีเงินเหลือและออมได้มากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ณัฐผล สุธสิริสมิ ได้กล่าวว่า รายได้บุคคล หมายถึง รายได้ทั้งหมดที่ครัวเรือนได้รับจากแหล่งต่างๆ ในรอบปีซึ่งอาจจะได้มาจากเงินเดือน ค่าจ้างแรงงาน รายได้จากงานส่วนตัว โบนัส ค่านายหน้า ดอกเบี้ย เงินปันผล ผลที่ได้จากเงินออมและการลงทุนการจำหน่ายสินทรัพย์ และรายได้อื่นๆ ดังนั้น รายได้ที่จะไปใช้ในงานวิจัยนี้ คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2. ค่าใช้จ่าย เป็นปัจจัยสำคัญอีกอันหนึ่งในการกำหนดขีดความสามารถในการออมทรัพย์ ค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคแต่ละคน หรือแต่ละครอบครัวขึ้นอยู่กับนิสัยการใช้จ่ายเงิน จำนวนสมาชิกในครอบครัว สุขภาพของคนในครอบครัว โดยทั่วไปแล้วถ้าบุคคลหรือครอบครัวใดมีค่าใช้จ่ายมาก จะทำให้มีเงินเหลือน้อยและออมทรัพย์ได้น้อย

3. วัตถุประสงค์ของการออมหรือฝากเงินโดยมองว่า เงินเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ (Utility) บุคคลมีอุปสงค์ต่อเงินเพราะเห็นว่าเงินจะก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ขึ้นได้ พฤติกรรมการเลือกถือเงินของบุคคลเป็นสัดส่วนโดยตรงกับรายได้ทั้งที่เป็นตัวเงินและมีบางส่วนมีความคิดคล้ายคลึงกับ John Maynard Keynes ที่เรียกว่าทฤษฎีความพอใจในสภาพคล่อง (Liquidity Preference Theory)

4. สถาบันการลงทุน สถาบันอำนวยความสะดวกแก่ผู้ออมทรัพย์มากขึ้นเพียงใด หากมีภาพลักษณ์ที่ดีและให้บริการดี มีความมั่นคงสูง ก็จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้ออมทรัพย์มากขึ้น

5. อัตราดอกเบี้ยถ้าหากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูง ก็จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริโภคลดการใช้จ่ายลง และนำเงินมาออมทรัพย์มากขึ้น

6. โอกาสการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ ถ้ามีโอกาสในการลงทุนหรือมีทางเลือกต่างๆ ในการลงทุนที่หลากหลายและมีผลตอบแทนดี ก็จะเป็นการจูงใจให้มีการออมมากขึ้น

7. สถานะ บทบาท สภาพสังคมและชนบทรอบมณฑลประเพณีบางอย่าง ล้วนมีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายและการออมทรัพย์ได้มากเช่นกันชนบทรอบมณฑลประเพณีบางอย่างทำให้มีการใช้จ่ายเงินกันมาก เช่น งานบวชงานแต่งงานในงานแต่งงานในบางท้องถิ่นที่มีการแข่งขันกันมาก เป็นต้น

ทั้งนี้ จากบทความเรื่อง วัฒนธรรมการออม (โสภณ โรจน์ธำรงค์: 2553)ซึ่งวิเคราะห์โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ มีการศึกษาถึงการออมของครัวเรือน สรุปได้ว่าการออมของครัวเรือนขึ้นอยู่กับปัจจัย 7 ประการ ดังนี้

1. สมมติฐานรายได้สมบูรณ์ (Absolute income hypothesis) เคนส์ (Keynes) ได้สร้างฟังก์ชันการบริโภคหรืออีกนัยหนึ่ง คือ เงินออมระยะสั้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น ภายใต้ข้อสมมติว่า ปัจจัยอื่นคงที่ ประชาชนมีความโน้มเอียงว่าจะใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ภายใต้ข้อสมมติว่า ปัจจัยอื่นคงที่ประชาชนมีความโน้มเอียงว่าจะออมเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น

2. ตัวแปรด้านการพึ่งพิง (Dependency rate) จำนวนผู้พึ่งพิง นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการกำหนดพฤติกรรมการออมเนื่องจาก จำนวนผู้พึ่งพิงเป็นภาระแก่ครัวเรือนต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู ทำให้รายจ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้น หรือในทางตรงกันข้าม บุคคลในวัยทำงานมีความโน้มเอียงที่จะออมสูง

3. สมมติฐานวัฏจักรชีวิต (Life cycle hypothesis) สำคัญของสมมติฐานข้อนี้ คือ โดยทั่วไปบุคคลมักจะมีรายได้ค่อนข้างต่ำเมื่อ ในช่วงชีวิตเริ่มต้น ในขณะที่จะมีรายได้สูงในช่วงวัยกลางคน และรายได้จะต่ำอีกครั้งในบั้นปลายของชีวิตเนื่องจากผลิตภาพต่ำ ในขณะที่การบริโภคของบุคคลจะดำรงไว้ซึ่งระดับการบริโภคคงที่หรือสูงขึ้นทีละน้อย ทำให้ช่วงเริ่มต้นของชีวิตบุคคลจะเป็นผู้กู้ยืมต่อมาในช่วงวัยกลางคน จะทำการออมเพื่อจ่ายคืนหนี้สินและเก็บออมไว้ เมื่อเกษียณอายุการทำงานในช่วงบั้นปลายชีวิตจะกลายเป็นผู้ที่การออมติดลบ

4. อาชีพ สมมติฐานของคาลดอร์ (Kaldors) ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยทางด้านแหล่งที่มาของเงินได้ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการออม โดยคาลดอร์ เป็นนักเศรษฐศาสตร์คนแรกที่ทำการศึกษาโดยการแยกการออมเป็นสองกลุ่ม คือ การออมของ นายทุนกับการออมของกรรมกร ผลการศึกษาปรากฏว่า ความโน้มเอียงในการออมของหน่วยสุดท้ายของนายทุนมีค่าสูงกว่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของกรรมกร ต่อมาได้รับการสนับสนุนจากผลการศึกษาของ ฮาห์น และโรบินสัน (Hahn & Robinson, อ้างถึงใน อรุณ ภาณุพงศ์, 2502: 316-320)

5. เขตชนบทและเขตเมือง ความแตกต่างทางด้านภูมิศาสตร์หรือภูมิภาคก็นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญเช่นกันในการกำหนดการออมของครัวเรือน ทั้งนี้ ก็เพราะว่า ปัจจัยที่กำหนด

ความสามารถสิ่งจูงใจ และโอกาสในการออมแตกต่างกัน รวมทั้งระดับการพัฒนาของสินค้าอุปโภคบริโภคแตกต่างกันมากระหว่างในเขตเทศบาลกับนอกเขตเทศบาลและได้รับการสนับสนุนจากผลการศึกษาของ กัปตา, เคลลี และวิลเลียมสัน (Gupta, Kelly & Williamson, อ้างถึงใน อรุณ ภาณุพงศ์, 2502: 316-320)

6. ระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของครัวเรือน ในฐานะตัวแทนทัศนคติซึ่งอาจจะมีผลต่อ การออมได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ระดับการศึกษาของกลุ่มครัวเรือน จะช่วยเสริมสร้างหรือปลูกฝัง ทัศนคติของครัวเรือนให้มีวินัยในการจ่าย ก่อให้เกิดการประหยัดในรายจ่าย รวมทั้งทำให้ครัวเรือน สามารถออมได้มากขึ้น อีกในหนึ่งระดับการศึกษาของครัวเรือน อาจจะสร้างทัศนคติในครัวเรือนนั้น ไม่มีความจำเป็นต้องออมมากนัก เพราะจะมีความมั่นคงในการงานหรือไม่มีความเสี่ยง ต้องออกจากงาน เท่ากับกลุ่มที่มีการศึกษาน้อยกว่า ซึ่งเป็นไปตามการศึกษาของ นริศชัยสูตร (อรุณ ภาณุพงศ์, 2502, น. 316-320)

7. ปัจจัยอื่นๆ นอกจากการออมจะถูกกำหนดจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังถูกกำหนดจาก

7.1 ความอยากออมหรือค่านิยม เป็นการปลูกฝังวัฒนธรรมการออมดังกล่าว เช่น ในประเทศญี่ปุ่น

7.2 ความสะดวกที่จะออม คือ บริการต่างๆ อาทิ บทบาทของสถาบันการเงินมีผลต่อการออมในทางบวก ปรากฏว่า ประเทศญี่ปุ่น มาเลเซีย และไทย มีข้อสังเกตว่าบทบาทของสถาบันการเงินอาจมีผลลบต่อการออมในครัวเรือนได้ ทั้งนี้ เพราะในระยะเวลาที่ผ่านมาสถาบันการเงินทำการเร่งขยายตัวของกิจการในทางการเงินให้อยู่ในลักษณะที่ขาดความสมดุล โดยจะเน้นการขยายขอบเขตบริการการให้สินเชื่อมากกว่าการระดมเงินฝาก จึงทำให้กระทบต่อประสิทธิภาพในการระดมเงินออมของระบบเศรษฐกิจสูงขึ้นจากการที่ตลาดเงินมีเครื่องมือเพื่อการออมหลากหลายมากขึ้น

7.3 ความสะดวกที่จะออม คือ ผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่ได้รับจากการออม อาทิ มาตรการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีที่มีผลต่อการออมในทางบวก ปรากฏในประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และประเทศไทย ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยสร้างแรงจูงใจให้ออมเฉพาะในครัวเรือนที่มีรายได้สูงมากเท่านั้น แต่เนื่องจากเป็นส่วนน้อยของสังคม การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยจึงไม่ค่อยมีผล

7.4 สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการออม เช่น กฎหมาย เศรษฐกิจ และการเมือง

จากการศึกษาถึงความหมายของการออม แนวคิดการออมวัตถุประสงค์ของการออม รวมถึงประโยชน์การออมแล้ว จะเห็นได้ว่าการออมเป็นการที่เรามีเงินสำรองไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน ทำให้ส่งผลดีต่อผู้ออม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับการออมนำมาออกแบบสอบถาม และศึกษาถึงวัตถุประสงค์ของการออมหรือการฝากเงินของกลุ่มตัวอย่าง

กล่าวโดยสรุป ผู้วิจัยได้นำปัจจัยในการฝากเงิน ซึ่งประกอบด้วย รายได้ ค่าใช้จ่าย วัตถุประสงค์ของการออมหรือฝากเงิน สถาบันการลงทุน อัตราดอกเบี้ย โอกาสการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ สถานะ บทบาท สภาพสังคมและชนบทธรรมเนียมประเพณี มาร่วมสร้าง

แบบสอบถามเพื่อศึกษาปัจจัยในการเลือกฝากเงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับภาพลักษณ์องค์กร

ความหมายของคำว่าภาพลักษณ์

บุษบา สุธีธร (2548: 45) ได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ความคิดรวบยอดที่ก่อตัวเกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลแต่ละคนอันเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์ทางตรงหรือประสบการณ์ทางอ้อม เป็นความคิด ความรู้สึก ความประทับใจ รวมถึงจินตนาการที่ผ่านกระบวนการรับรู้ การตีความ เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ซึ่งภาพลักษณ์จะมีผลต่อทัศนคติและการกระทำใดๆ ที่บุคคลจะมีต่อไปในอนาคต สำหรับภาพลักษณ์ขององค์กรจึงหมายถึง การรับรู้ที่บุคคลมีในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับองค์กร

วิรัช ลภีรัตนกุล (2553: 90) ได้สรุปความหมายของภาพลักษณ์ไว้ ดังนี้ ภาพลักษณ์ “Image” ในด้านวิชาการประชาสัมพันธ์ หมายถึง ภาพลักษณ์ในใจ (Mental Picture) ของคนเรา อาจจะเป็นภาพที่มีต่อสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งที่ไม่มชีวิติก็ได้ เช่น ภาพที่มีต่อบุคคล (Person) องค์กร (Organization) สถาบัน (Institution) ฯลฯ และภาพดังกล่าวอาจจะเป็นภาพที่สิ่งเหล่านั้น กล่าวคือ บุคคล องค์กร สถาบัน ฯลฯ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สร้างให้เกิดขึ้นแก่จิตใจเราหรืออาจเป็นภาพที่เราเ็นึกสร้างเองก็ได้ เป็นต้น

เสรี วงษ์มณฑา (2554: 24) ได้กล่าวไว้ว่า “ภาพลักษณ์” เป็นผลรวมระหว่างข้อเท็จจริง (Objective Facts) กับการประเมินส่วนตัว (Personal Judgment) ซึ่งมีผลมาจากการรับรู้ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตัวอย่าง เช่น ภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นต่อมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยนั้น คือ สถานที่ตั้ง คณะที่เปิดสอน อาจารย์นักศึกษา ชื่อเสียงเกียรติคุณที่ปรากฏ เป็นต้น ส่วนการประเมินส่วนตัวของแต่ละบุคคลนั้น เช่น ถ้าถามถึงสถานที่ตั้งกับคนที่อาศัยอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยก็จะได้รับคำตอบเป็นไปในทางบวก

กล่าวโดยสรุป ภาพลักษณ์ (Image) หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลตามความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อองค์กร สถาบัน บุคคล หรือการดำเนินงาน ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจนี้อาจจะเป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์โดยตรงหรือประสบการณ์ทางอ้อมที่บุคคลนั้นรับรู้มา อย่างไรก็ตาม ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้และเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

ความหมายของภาพลักษณ์ของสถาบันหรือองค์กร

รัชนี้ วงศ์สมุทร (2547: 32) กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือและการได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวองค์กรจะต้องกำหนดภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือและสอดคล้องกับการดำเนินงานของหน่วยงาน กลยุทธ์ที่สามารถสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันหรือองค์กรได้โดยง่ายมาจาก คำว่า ภาพลักษณ์ (Image) กล่าวคือ

I: Institution คือ การสร้างภาพลักษณ์ด้วยตัวสถาบันเอง ได้แก่ อาคาร สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก นอกจากนี้ สถาบัน” ในความหมายทางสังคมวิทยา มุ่งเน้นถึงสถาบันที่เป็นนามธรรม คือ ระเบียบหรือแนวทางปฏิบัติที่ทำกันมาและเป็นที่ยอมรับกันทางสังคม เช่น สถาบันการเงินทุกสถาบันจะต้องมีความโปร่งใสและมีความน่าเชื่อถือเป็นสิ่งสำคัญ เป็นต้น

M: Management คือ การจัดการโดยผู้บริหารและฝ่ายบริหารในการกำหนดภาพลักษณ์ให้เป็นที่พอใจของประชาชน

A: Action คือ ผลประกอบการ อันได้แก่ กระบวนการผลิตเพื่อให้สินค้าที่ออกวางจำหน่ายมีคุณภาพและคุ้มค่า รวมไปถึงการมีประสิทธิภาพของงานหรือการให้บริการต่างๆ

G: Goodness คือ การสร้างภาพลักษณ์ด้วยการทำความดี เช่น การกระทำที่รับผิดชอบต่อสังคม

E: Employee คือ การสร้างภาพลักษณ์ด้วยบุคลากร เพราะบุคลากรทุกคนในหน่วยงานเปรียบเสมือนตัวแทนของหน่วยงานที่จะสร้างความประทับใจหรือความเกลียดชังให้แก่ผู้ติดต่อกับองค์กร

วิรัช ลภีรัตนกุล (2553: 93) ได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ขององค์กร คือ ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรแห่งใดแห่งหนึ่ง รวมไปถึงด้านการบริหาร การจัดการสินค้าและบริการที่องค์กรหรือบริษัทนั้นจำหน่าย

จินตวีร์ เกษมสุข (2556: 10) ได้กล่าวถึง การสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันหรือองค์กร ไว้ที่น่าสนใจ คำว่า “ภาพลักษณ์” (Image) นั้นมีที่มาจากความสำคัญของคำต่างๆ ดังต่อไปนี้

I = Institution คือ สถาบัน องค์กร หมายถึง ภาพลักษณ์ที่สร้างได้จากการทำให้เกิดความน่าเชื่อถือต่อสถาบันหรือองค์กร เช่น สถาบันต้องเป็นผู้นำธุรกิจในวงการธุรกิจนั้นๆ มีความแข็งแกร่งทางฐานะการเงิน มีโปร่งใสและมีความน่าเชื่อถือ ต้องมีตึกอาคารใหญ่มีโครงสร้างการจัดการที่มีความเป็นปึกแผ่น มีโลโก้ (Logo) ขององค์กรที่สามารถสร้างความจดจำและศรัทธาได้ในระยะยาว

M = Management คือ ผู้บริหาร หรือฝ่ายบริหาร หมายถึง ผู้บริหารขององค์กร ซึ่งเปรียบเสมือนสื่อบุคคลที่ต้องมีความฉลาด มีความดีความงาม มีผลงานและมีประสบการณ์ที่เป็นที่รู้จักมีความสามารถและเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป รวมไปถึงการมีระบบการจัดการที่ดีและมีรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย

A = Action คือ การกระทำต่อประชาชนหรือผู้บริโภค หมายถึง มุ่งเน้นการให้บริการที่ดีไม่เอาเปรียบผู้บริโภคโดยมีการคำนึงถึงลูกค้าเป็นศูนย์กลางในการให้บริการ ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่มีราคาที่คุ้มค่าและทุกคนสามารถเข้าถึงได้

G = Goodness คือ ความดีความงาม หมายถึง การที่สถาบันหรือองค์กรแสดงความเป็นสมาชิกที่ดีหรือเป็นคนดีของสังคม กล่าวคือ เป็นองค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) เช่น มีความซื่อสัตย์ในการดำเนินธุรกิจ ตรงไปตรงมา หรือทำประโยชน์

ให้แก่สังคมในด้านต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถสะท้อนภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรได้ในระยะยาว

E = Employee คือ บุคลากรขององค์กร ซึ่งเปรียบเสมือนทูตขององค์กรหรือสื่อบุคคลอีกส่วนหนึ่งที่จะสามารถเสริมความน่าเชื่อถือและไว้วางใจในองค์กรได้โดยการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้ากลุ่มเป้าหมายและกับสังคม บุคลากรของสถาบันควรมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ทำ มีความตั้งใจและให้ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและประสานงานกับทางผู้ฝากเงินเป็นอย่างดี บุคลากรขององค์กรนั้นเปรียบเหมือนกระบอกเสียงที่สำคัญในการกระจายชื่อเสียงและภาพลักษณ์ขององค์กร โดยทำด้วยความตั้งใจผ่านการติดต่อสื่อสารประสานงานกับบุคคลภายนอก แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าขาดการสื่อสารที่ดีกับบุคลากร ขาดความเข้าใจที่ตรงกัน การสื่อสารภาพลักษณ์โดยผ่านสื่อบุคคลประเภทนี้ก็จะกลับกลายเป็นภาพลบ

คอตเลอร์ (Kotler, 2014: 24) ได้กล่าวถึง ภาพลักษณ์ในบริบทของการตลาดไว้ว่า ภาพลักษณ์ (Image) เป็นวิถีที่ประชาชนรับรู้เกี่ยวกับบริษัทหรือผลิตภัณฑ์ของบริษัทและภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จากปัจจัยหลายประการภายใต้การควบคุมของธุรกิจ เมื่อพิจารณาภาพลักษณ์ที่องค์กรธุรกิจจะสามารถนำมาเป็นองค์ประกอบทางการบริหารจัดการได้แล้ว อาจจำกัดขอบเขตประเภทของภาพลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการตลาดให้ชัดเจนโดยจำแนกเป็น 4 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์หรือบริการ (Product or Service Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการของบริษัทเพียงอย่างเดียว ไม่รวมถึงตัวองค์กรหรือตัวธุรกิจ ซึ่งบริษัทหนึ่งๆ อาจมีผลิตภัณฑ์หลายชนิดและหลายยี่ห้อจำหน่ายอยู่ในท้องตลาด ดังนั้นภาพลักษณ์ประเภทนี้จึงเป็นโดยรวมของผลิตภัณฑ์หรือบริการทุกชนิดและทุกตราที่ยี่ห้อที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของบริษัทใดบริษัทหนึ่ง

2. ภาพลักษณ์ตราห้อย (Brand Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อสินค้ายี่ห้อใดยี่ห้อหนึ่งหรือตรา (Brand) ใดตราหนึ่ง หรือเครื่องหมายการค้า (Trademark) ใดเครื่องหมายการค้าหนึ่ง ส่วนมากมักอาศัยวิธีการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย เพื่อบ่งบอกถึงบุคลิกลักษณะของสินค้า โดยการเน้นถึงคุณลักษณะเฉพาะหรือจุดขายแม้สินค้ายี่ห้อจะมาจากบริษัทเดียวกัน แต่ก็ไม่จำเป็นต้องมีภาพลักษณ์เหมือนกัน เนื่องจากภาพลักษณ์ของตราห้อยถือว่าเป็นสิ่งเฉพาะตัวโดยขึ้นอยู่กับกำหนัดตำแหน่งครองใจ (Positioning) ของสินค้ายี่ห้อใดยี่ห้อหนึ่งที่บริษัทต้องการให้มีความแตกต่าง (Differentiation) จากยี่ห้ออื่นๆ

3. ภาพลักษณ์ของสถาบันหรือองค์กร (Institutional Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรหรือสถาบัน ซึ่งเน้นเฉพาะภาพของตัวสถาบันหรือองค์กรเพียงส่วนเดียว ไม่รวมถึงสินค้าหรือบริการที่จำหน่าย ดังนั้น ภาพลักษณ์ประเภทนี้จึงเป็นภาพที่สะท้อนถึงการบริหารและการดำเนินงานขององค์กร ทั้งในแง่ระบบบริหารจัดการ บุคลากร (ผู้บริหารและพนักงาน) ความรับผิดชอบต่อสังคม และการทำประโยชน์แก่สาธารณะการสร้างภาพลักษณ์องค์กร

4. ภาพลักษณ์ของบริษัท (corporate image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อ บริษัท หรือหน่วยงานธุรกิจแห่งหนึ่งแห่งใด ภาพลักษณ์ดังกล่าวนี้ หมายถึง รวมไปถึงด้านการบริการ หรือการจัดการของบริษัทแห่งนั้นด้วย และหมายถึงรวมไปถึงสินค้า ผลิตภัณฑ์ และบริการที่บริษัท นั้นๆจำหน่ายด้วย ฉะนั้น คำว่า ภาพลักษณ์บริษัท จึงมีความหมายค่อนข้างกว้าง

พัชรภรณ์ เกษะประกร (2558: 47) ได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ขององค์กรเป็นภาพที่อยู่ใน จิตใจหรือความรู้สึกโดยรวมหรือเกี่ยวกับด้านต่างๆ ขององค์กร ซึ่งประกอบด้วยสินค้า การบริการ การบริหารงาน

กล่าวโดยสรุป ภาพลักษณ์ของสถาบันหรือองค์กร หมายถึง ภาพรวมทั้งหมดของ องค์กรที่บุคคลรับรู้จากประสบการณ์ หรือมีความรู้ความประทับใจ ตลอดจนความรู้สึกที่มีต่อ หน่วยงานหรือสถาบันโดยการกระทำหรือพฤติกรรมองค์กร การบริหาร ผลิตภัณฑ์ การบริหาร การ ให้บริการ และการประชาสัมพันธ์ จะเข้ามามีบทบาทต่อภาพลักษณ์องค์กรด้วย จึงทำให้บุคคลนั้น สามารถจดจำและพัฒนาภาพลักษณ์ขององค์กรขึ้นมา และมีความสำคัญต่อการดำเนินกิจการของ บริษัทหน่วยงาน องค์กรหรือสถาบัน เป็นอย่างมาก การมีภาพลักษณ์ที่ดีก็จะส่งผลดีต่อบริษัทหรือ องค์กรหรือสถาบัน

จากการศึกษาถึงแนวคิดของภาพลักษณ์ในบริบทของการตลาด ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึง ภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์ขององค์กร เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้เสมอ และผู้วิจัยได้นำปัจจัย ต่างๆมาสร้างแบบสอบถามเพื่อเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ขององค์กรกับการ ตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน

6. แนวคิดเรื่อง ดอกเบี้ย

ศคง. หรือศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน (2561) ได้กล่าวว่า ในการเลือกเปิดบัญชี เงินฝากเพื่อการออมนั้น ไม่ว่าจะเป็นประเภทใดผู้ฝากเงินย่อมมีความคาดหวังว่าเงินต้นหรือเงิน ลงทุนเริ่มแรกของผู้ฝากเงินนั้นมีความปลอดภัยไม่สูญหาย มีความเสี่ยงน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการ ลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ ได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ และสิ่งสำคัญที่ต้อง พิจารณาและเปรียบเทียบคือดอกเบี้ยและผลตอบแทนที่จะได้รับ ซึ่งสถาบันการเงินต้องเปิดเผย เงื่อนไขการจ่ายดอกเบี้ยให้เราทราบ เช่น วิธีการคำนวณดอกเบี้ย ความถี่ในการจ่าย จำนวนวันต่อปี ที่ใช้ในการคิดดอกเบี้ย ซึ่งต้องปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการทุกแห่ง และเผยแพร่ใน เว็บไซต์ด้วย และอย่าลืมสังเกตวันที่อัตราดอกเบี้ยมีผลบังคับใช้ด้วยซึ่งหากต้องการข้อมูลดอกเบี้ย เงินฝากเปรียบเทียบสามารถดูได้ที่เว็บไซต์ของแบงก์ชาติ

ความหมาย

ดอกเบี้ยในความหมายของคนฝากเงิน คือ ดอกเบี้ยเงินฝาก อาจจะเป็นเงินฝากที่ธนาคาร หรือที่สหกรณ์ออมทรัพย์ หรือดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยหุ้นกู้

ดอกเบี้ยอีกหนึ่งความหมาย คือ ดอกเบี้ยเงินกู้ คือ เงินที่ฝ่ายหนึ่งกู้ (เป็นลูกหนี้) อีกฝ่ายหนึ่งให้กู้ (เป็นเจ้าหนี้) ตกลงกันแล้วว่า เงินต้นเท่านี้ ได้ดอกเบี้ยร้อยละเท่าไร ในระยะเวลาที่ตกลงกัน คำว่า ดอกเบี้ย (i, interest) อาจใช้คำอื่นแทน เช่น ผลตอบแทน (r, returns) หรือผลได้ (y, yield)

ดอกเบี้ยเงินฝาก คือ ดอกเบี้ยเงินฝากเป็นผลตอบแทนที่ผู้ฝากเงินได้รับจากการนำเงินมาฝากไว้กับสถาบันการเงิน ผู้ฝากเงินได้รับผลตอบแทนแน่นอน และได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ

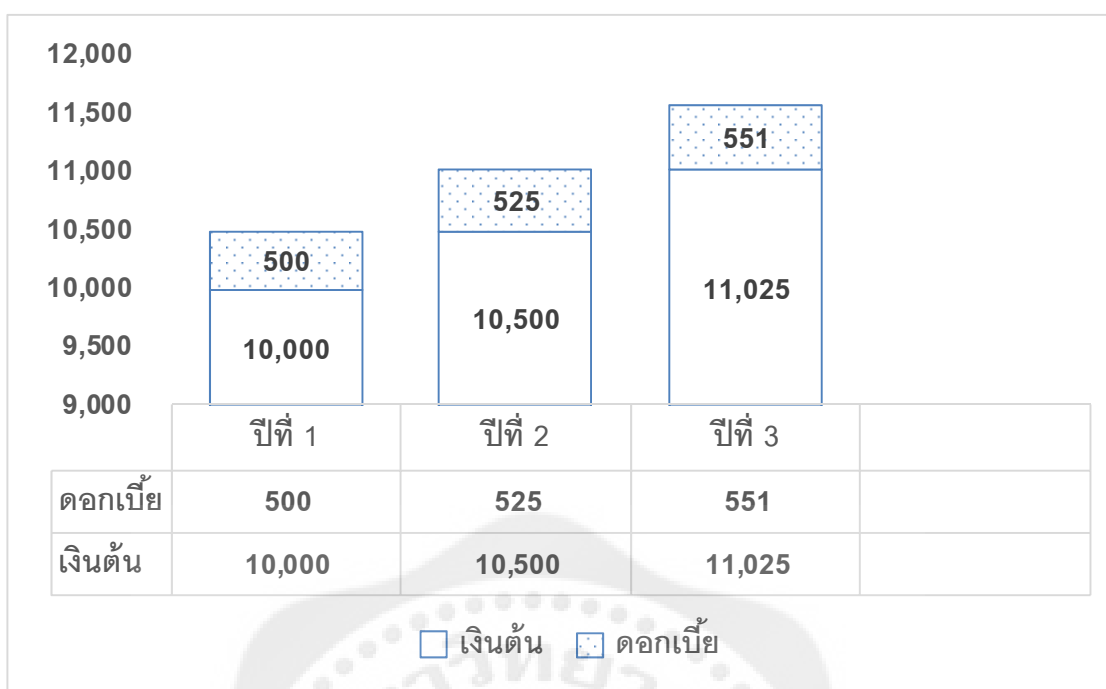
อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากมักอยู่ในลักษณะร้อยละต่อปี ที่สถาบันการเงินจ่ายให้กับผู้ฝากเงินเพื่อเป็นผลตอบแทนในการนำเงินมาฝากไว้กับสถาบันการเงิน ซึ่งถือได้ว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากเป็นอีกหนึ่งปัจจัยในการเลือกฝากเงิน หากสถาบันการเงินใด มีอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงกว่าอีกสถาบันการเงินอีกแห่ง ก็ย่อมจะจูงใจให้ผู้ฝากเงินมาออมเงินที่สถาบันการเงินนั้นได้มากกว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากมีหลายประเภท โดยทั่วไปขึ้นอยู่กับระยะเวลาการฝากเงินและเงื่อนไขการถอนเงิน เช่น อัตราดอกเบี้ยของบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่สามารถถอนเงินได้ตลอดเวลาจะต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน หรือ 6 เดือน

อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (Real interest rate) คือ อัตราการลงทุนที่เป็นที่คาดหวังหลังจากหักออกจากอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงจะอยู่ที่ประมาณอัตราดอกเบี้ยลบอัตราเงินเฟ้อ

ประเภทของดอกเบี้ยเงินฝาก

ดอกเบี้ยทบต้น

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2561) ได้อธิบายว่า สมมติว่า เรานำเงิน 10,000 บาท ไปฝากธนาคาร และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร เท่ากับ 5% ต่อปีทุกๆ ปี เมื่อครบ 1 ปี เงินของเราจะเพิ่มขึ้นเป็น 10,500 บาท (เงินต้น 10,000 บาท บวกดอกเบี้ย 500 บาท) เงิน 10,500 บาทนี้จะกลายเป็นเงินต้นของปีที่ 2 และเมื่อครบ 2 ปี เงินของเราจะเพิ่มขึ้นเป็น 11,025 บาท (เงินต้น 10,500 บาท บวกดอกเบี้ย 525 บาท) และในปีถัดๆ ไปดอกเบี้ยของปีนั้นจะถูกทบเข้ากับเงินต้น และกลายเป็นเงินต้นของปีถัดไป เป็นเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จะเห็นได้ว่า ส่วนที่เป็นดอกเบี้ยไม่ได้คงที่ที่ 500 บาท แต่เพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งเป็นเพราะเงินต้นของเราก็เพิ่มขึ้นทุกๆ ปีเช่นกัน เนื่องจากได้เอาดอกเบี้ยของปีก่อนมารวมเข้าเป็นเงินต้นด้วยแล้ว

ภาพประกอบ 6 ดอกเบี้ยทบต้น

ที่มา: ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน. (2561). ดอกเบี้ยทบต้น. ออนไลน์”

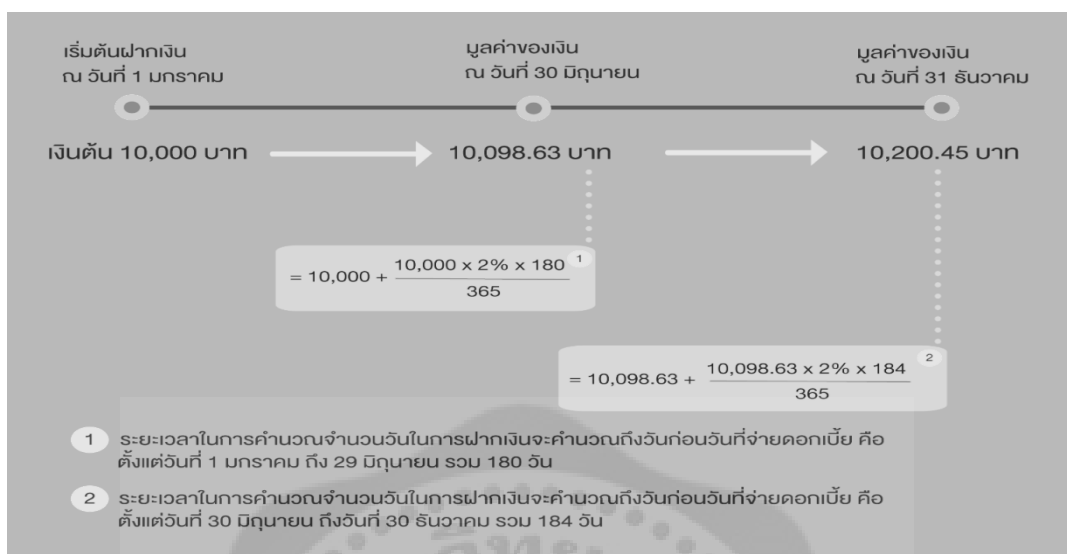
ดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์

โดยทั่วไปบัญชีเงินฝากออมทรัพย์จะคิดดอกเบี้ยให้ผู้ฝากทุกวัน แต่จะจ่ายดอกเบี้ยให้ผู้ฝากปีละ 2 ครั้ง คือ ในเดือนมิถุนายนและธันวาคม ซึ่งดอกเบี้ยที่ได้รับในแต่ละงวดก็จะมารวมเป็นเงินต้นสำหรับคิดดอกเบี้ยในแต่ละวันต่อไปด้วย ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 55) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถามประเภทออมทรัพย์ สรุปได้ดังนี้

1. หากได้รับดอกเบี้ยจากบัญชีออมทรัพย์รวมทุกบัญชีจากธนาคารแห่งเดียวกันเกิน 20,000 บาทในปีภาษีนั้น ธนาคารมีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย 15% และนำส่งกรมสรรพากรต่อไป

2. หากมีการฝากออมทรัพย์หลายธนาคารและมีดอกเบี้ยรับรวมกันทุกแห่งเกินกว่า 20,000 บาทในปีภาษีนั้น ผู้ฝากมีหน้าที่แจ้งแก่ธนาคารผู้จ่ายดอกเบี้ย เพื่อให้ดำเนินการหักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งกรมสรรพากรต่อไป

ตัวอย่างการคำนวณดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์

ภาพประกอบ 7 ตัวอย่างการคำนวณดอกเบี้ยออมทรัพย์

ที่มา: ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน . (2561). ดอกเบี้ยออมทรัพย์. ออนไลน์.

วันที่ 1 มกราคม นาย ก. ฝากเงินประเภทออมทรัพย์ที่ธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง จำนวน 10,000 บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากในอัตราร้อยละ 2 ต่อปี โดยธนาคารพาณิชย์กำหนดจะจ่ายดอกเบี้ยสำหรับเงินฝากออมทรัพย์ให้ทุกๆ 6 เดือน ในวันที่ 30 มิถุนายน และ 31 ธันวาคม ของทุกปี (สมมติให้ในปีนี้เป็นเดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน) ดังนั้น หากนาย ก. ฝากเงิน 10,000 บาท ไว้ทั้งปี โดยไม่ถอนเงินออกหรือฝากเงินเพิ่ม และไม่ได้ถอนดอกเบี้ยออกมาใช้ในช่วงปี ดอกเบี้ยที่นาย ก. จะได้รับในปีนี้จะสามารถคำนวณได้ดังนี้

ดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ที่ นาย ก. จะได้รับในปีนี้จะเท่ากับมูลค่าของเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม – มูลค่าของเงินฝาก ณ วันที่ 1 มกราคม = 10,200.45 บาท – 10,000.00 บาท หรือเท่ากับ 200.45 บาท ทั้งนี้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม หาก นาย ก. ไม่ได้ถอนเงินต้นและดอกเบี้ยออกมา แต่ฝากเงินจำนวนดังกล่าวต่อเนื่องไปในปี 2558 เงินต้นที่ถูกใช้ในการคำนวณดอกเบี้ยในปีถัดไปจะเท่ากับ 10,200.45 บาท

ดอกเบี้ยเงินฝากประจำ

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำมักสูงกว่าเงินฝากออมทรัพย์ แต่หากถอนก่อนครบกำหนด อาจไม่ได้รับดอกเบี้ยในอัตราที่ธนาคารประกาศ เช่น อาจได้รับดอกเบี้ยในอัตราดอกเบี้ยออมทรัพย์ เสียภาษี ณ ที่จ่าย 15% ของดอกเบี้ยที่ได้รับ

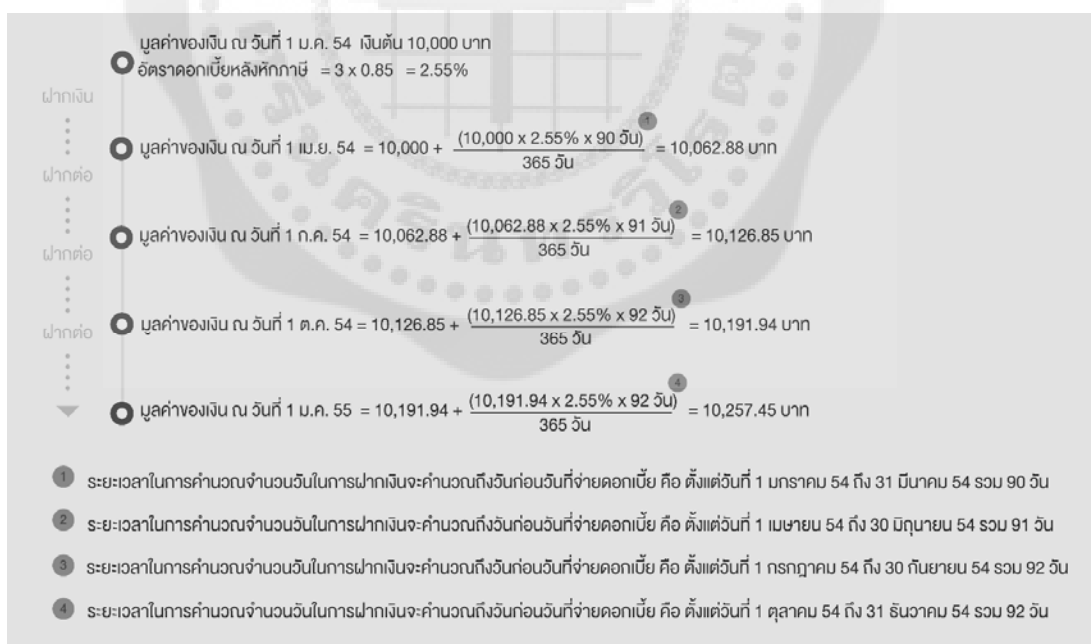
การนับวันครบกำหนดระยะเวลาการฝากประจำ โดยทั่วไปจะตรงกับวันที่เดียวกันแต่เป็นเดือนถัดๆ ไป เช่น ถ้าเริ่มฝากประจำ 3 เดือนวันที่ 5 มกราคม ก็จะครบกำหนดวันที่ 5 เมษายน

หากวันครบกำหนดจ่ายเงินฝากประจำตรงกับวันหยุดทำการของธนาคารให้ถือว่าวันทำการแรกต่อจากวันหยุดเป็นวันครบกำหนดคืนจ่ายเงินฝาก โดยธนาคารต้องจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ลูกค้าสำหรับวันหยุดทำการนั้นด้วย ยกเว้นลูกค้าได้ทำข้อตกลงกับสถาบันการเงินเป็นลายลักษณ์อักษรให้ออนเงินต้นและดอกเบี้ยไปเข้าบัญชีเงินฝากอื่นตั้งแต่วันที่ครบกำหนดจ่ายคืน ทั้งนี้ สามารถอ่านข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ข้อ 5. 3. 3 ของประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. 80/2551 เรื่อง หลักเกณฑ์การปฏิบัติในเรื่องดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าบริการต่างๆ และเบี้ยปรับสำหรับธนาคารพาณิชย์

ตัวอย่างการคำนวณดอกเบี้ยเงินฝากประจำ

กรณีเงินฝากประจำ 3 เดือน

นาย ก. เลือกที่จะฝากเงินแบบเงินฝากประจำระยะเวลา 3 เดือน ได้อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 3 ต่อปี เริ่มต้นฝากวันที่ 1 มกราคม จำนวน 10,000 บาท โดยบัญชีนี้มีเงื่อนไขว่าหากไม่มีการถอนเงินต้นและดอกเบี้ยออกมาจะโอนเงินทั้งหมดไปเป็นบัญชีฝากประจำ 3 เดือนต่อไปเรื่อยๆ ในวันที่ 1 มกราคม ของปีถัดไป นาย ก. จึงไปถอนเงินออกมา ดอกเบี้ยที่นาย ก. จะได้รับจริงหลังหักภาษีจะสามารถคำนวณได้ดังนี้

ภาพประกอบ 8 ตัวอย่างคำนวณดอกเบี้ยประจำ

ที่มา: ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน. (2561). ดอกเบี้ยประจำ. ออนไลน์.

ดังนั้น ดอกเบี้ยเงินฝากประจำแบบ 3 เดือน ที่ นาย ก. จะได้รับในปีจะเท่ากับมูลค่าของเงินฝาก ณ วันที่ 1 มกราคม ปีถัดไป – มูลค่าของเงินฝาก ณ วันที่ 1 มกราคม ปีนี้ = 10,257. 45 บาท – 10,000. 00 บาท = 257. 45 บาท หากวันที่ 1 มกราคม ปีถัดไป นาย ก. ไม่ได้ถอนเงินต้นและดอกเบี้ยออกมา แต่ฝากเงินจำนวนดังกล่าวแบบเงินฝากประจำระยะเวลา 3 เดือนต่อเนื่องไป ในปีถัดไปเงินต้นที่จะถูกใช้ในการคำนวณดอกเบี้ยในปีถัดไป จะเท่ากับ 10,257. 45 บาทนั่นเอง การคำนวณดอกเบี้ยกรณีฝากประจำ 6 เดือน และ 12 เดือน ก็ยึดหลักคำนวณเดียวกันกับข้างต้น

ดอกเบี้ยเงินฝากแบบขั้นบันได (Step Up)

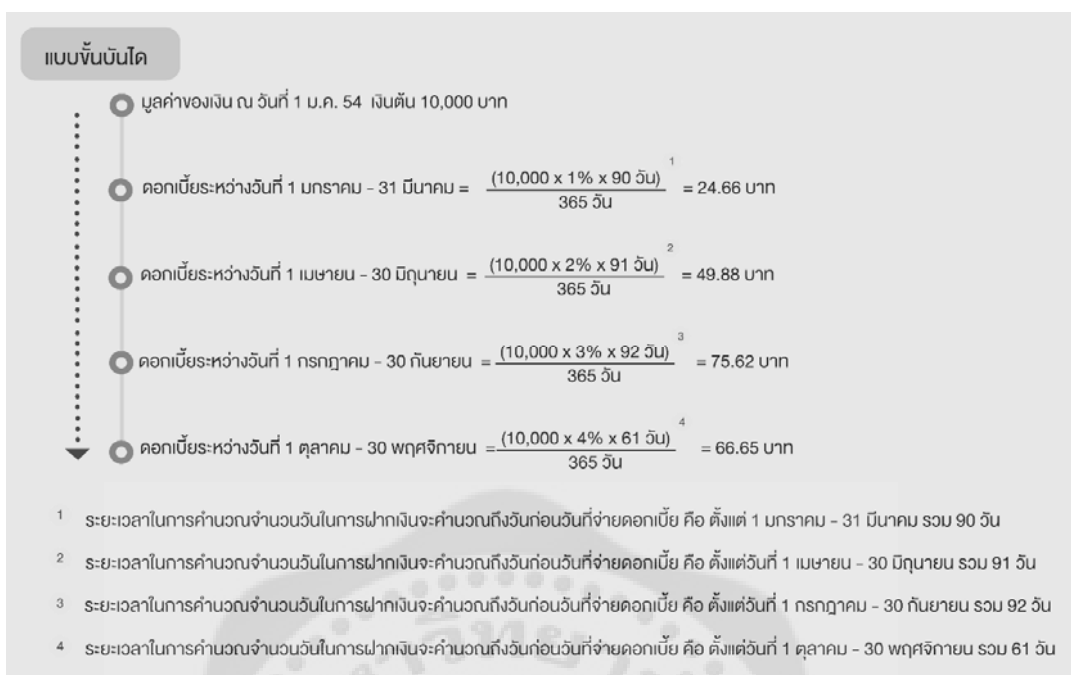
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากแบบขั้นบันได เป็นอัตราดอกเบี้ยที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งมักจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เป็นระยะ ตามแต่สถาบันการเงินนั้นๆ กำหนด

การคิดดอกเบี้ยแบบขั้นบันไดมักจะเป็นการคิดดอกเบี้ยแบบไม่ทบต้น คือจะไม่นำดอกเบี้ยที่ได้รับในช่วงก่อนหน้ามารวมเป็นเงินต้นในช่วงถัดไป แต่จะโอนดอกเบี้ยที่ได้เข้าบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ของผู้ฝาก

ตัวอย่างการคำนวณดอกเบี้ยเงินฝากแบบขั้นบันได

ธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งประชาสัมพันธ์การฝากเงินว่า “หากลูกค้าต้องการฝากเงินที่ได้รับผลตอบแทนมากกว่าเงินฝากประจำ 1 ปีที่อัตราร้อยละ 3 ต่อปี ก็ควรฝากแบบขั้นบันได (Step Up) ที่มีระยะเวลาฝากเงิน 11 เดือน ซึ่งจะได้รับผลตอบแทนสูงสุดถึงร้อยละ 4 ต่อปี แต่จะไม่สามารถถอนเงินได้ก่อนกำหนด ”

นาย ก. สนใจที่จะฝากเงินแบบขั้นบันไดนี้ แต่ยังไม่แน่ใจว่าจะได้รับผลตอบแทนมากกว่าการฝากเงินแบบประจำหรือไม่ นาย ก. จึงทดลองคำนวณดอกเบี้ยเงินฝากแบบขั้นบันไดที่จะได้รับสำหรับเงินต้น 10,000 บาท ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ย ดังนี้

ภาพประกอบ 9 ตัวอย่างคำนวณดอกเบี้ยเงินฝากแบบขั้นบันได (Step Up)

ที่มา: ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน. (2561). ดอกเบี้ยเงินฝากแบบขั้นบันได. ออนไลน์.

ดอกเบี้ยเงินฝากแบบขั้นบันไดที่นาย ก. ได้รับจากการฝากเงินในช่วง 11 เดือน (334 วัน) เท่ากับ $24.66 + 49.86 + 75.62 + 66.85 = 216.99$ บาท ซึ่งเมื่อเทียบบัญญัติไตรยางค์แล้วหมายความว่า อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงต่อปีของเงินฝากนี้เท่ากับ 2.37% หรือ $(216.99 \times 365) / (334 \times 100)$ หรืออีกวิธีหนึ่งคือ

อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงต่อปี

$$= \frac{\text{ช่วงที่ 1 (อัตราดอกเบี้ย x จำนวนวัน)} + \text{ช่วงที่ 2 (อัตราดอกเบี้ย x จำนวนวัน)} + \dots + \text{ช่วงสุดท้าย (อัตราดอกเบี้ย x จำนวนวัน)}}{\text{จำนวนวันที่ฝากทั้งหมด}}$$

$$= \frac{[(1\% \times 90) + (2\% \times 91) + (3\% \times 92) + (4\% \times 61)]}{334}$$

$$= 2.37\%$$

ภาพประกอบ 10 ตัวอย่างคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง

ที่มา: ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน. (2561). อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง. ออนไลน์

จะเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงต่อปี คือ ร้อยละ 2.37 ซึ่งต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปีที่ร้อยละ 3 ที่ธนาคารได้ประกาศสัมพันธไว้

ข้อควรรู้สำหรับดอกเบี้ยแบบขั้นบันได

1. อัตราดอกเบี้ยขั้นที่สูงที่สุดที่ธนาคารพาณิชย์ประกาศไว้มักต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงต่อปีที่ได้รับ ผู้ฝากเงินจึงควรสอบถามอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงต่อปีจากธนาคารก่อนตัดสินใจเลือกใช้บริการเงินฝากแบบขั้นบันได

2. แบงก์ชาติกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต้องแสดงอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงต่อปีให้แก่ผู้ฝากเงินแบบขั้นบันไดทราบ เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกผลิตภัณฑ์เงินฝาก อันเป็นการปกป้องสิทธิของผู้ใช้บริการทางการเงิน

ดอกเบี้ยจัดเป็นเครื่องมือทางการเงินที่สำคัญมาก ดอกเบี้ยไม่ใช่เรื่องที่ซับซ้อนแต่ประการใดเลย หากเรียนรู้ที่จะเข้าใจ และบริหารมันอย่างถูกวิธี เพราะการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยแต่ละครั้ง มีสาเหตุที่มาที่ไปที่พอจะคาดคะเนได้ การวางแผนไว้เสียตั้งแต่เนิ่นๆ จึงเป็นแนวทางการจัดการบริหารดอกเบี้ยที่ดีที่สุด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเรื่องดอกเบี้ย และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยกับการฝากเงินของกลุ่มตัวอย่าง นำมาใช้ในการร่วมออกแบบสอบถามในครั้งนี้ด้วย

7. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการถือเงิน

ทฤษฎีความต้องการถือเงินของ Milton Friedman อธิบายไว้ในปี 1968 ได้พัฒนามาจากแนวคิดของนักทฤษฎีปริมาณเงินของสำนักเคมบริดจ์ ซึ่งอธิบายปัจจัยที่กำหนดความต้องการถือเงินโดยมองว่า เงินเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ (Utility) บุคคลมีอุปสงค์ต่อเงินเพราะเห็นว่าเงินจะก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ขึ้นได้ พฤติกรรมการเลือกถือเงินของบุคคลเป็นสัดส่วนโดยตรงกับรายได้ทั้งที่เป็นตัวเงินและมีบางส่วนมีความคิดคล้ายคลึงกับ John Maynard Keynes ที่เรียกว่า ทฤษฎีความพอใจในสภาพคล่อง (Liquidity Preference Theory) ซึ่งอธิบายความต้องการถือเงินของบุคคลออกเป็น 3 ประการ คือ

1. ความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน (Transaction Demand for money) เป็นความต้องการถือเงินจำนวนหนึ่งเพื่อใช้จ่ายในกิจวัตรประจำวัน โดยที่ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยนี้จะขึ้นอยู่กับ 2 กรณี ได้แก่

1.1 รายได้ประชาชาติ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยจะแปรผันไปในทิศทางเดียวกับรายได้ประชาชาติ หากรายได้ประชาชาติเพิ่มมากขึ้นเท่าไร จะส่งผลให้ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยของแต่ละบุคคลมากขึ้นเท่านั้นหรือสามารถเขียนเป็นสมการ ได้ดังนี้

$L_t = kY$ โดยที่ L_t คือ ปริมาณเงินที่ต้องการถือไว้เพื่อใช้จ่ายใช้สอย, Y คือ รายได้

1.2 อัตราดอกเบี้ย ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยจะแปรผันในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราดอกเบี้ย หากอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นเท่าไร จะยิ่งทำให้ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยยิ่งลดลงเท่านั้น เพราะเนื่องจากเงินจำนวนนี้จะถูกนำมาแปรเป็นการถือหลักทรัพย์หรือลงทุนมากขึ้น ความต้องการถือเงินจะขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย เมื่ออัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับสูง หรือสามารถเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

$L_t = f(Y, r)$ โดยที่ L_t คือ ปริมาณเงินที่ต้องการถือไว้เพื่อใช้จ่ายใช้สอย

Y คือ รายได้, r คือ อัตราดอกเบี้ย

2. ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน (Precautionary Demand for money) เนื่องจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับรายรับและรายจ่ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามทัศนะของเคนส์ ความต้องการถือเงินเพื่อเอาไว้ใช้จ่ายที่เกิดขึ้นโดยกะทันหัน เช่น เกิดอาการเจ็บไข้ หรืออุบัติเหตุ ดังนั้น ความต้องการถือเงินเพื่อสำรองไว้ยามฉุกเฉินจะมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับรายได้

3. ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (Speculative Demand for money) ประชาชนจะถือเงินจำนวนหนึ่งไว้เพื่อซื้อหรือลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินต่างๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าของเงินหรือเพิ่มรายได้ให้แก่ตนเอง โดยความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไรจะแปรผันตรงกันข้ามกับอัตราดอกเบี้ย โดยความต้องการในการเลือกถือเงินเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและยามฉุกเฉินมีความสัมพันธ์โดยตรงกับรายได้ ส่วนความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไรขึ้นอยู่กับคาดคะเนอัตราดอกเบี้ยในอนาคต แต่ Friedman มองความต้องการถือเงินของบุคคลว่า เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความมั่งคั่ง (Wealth) ภายใต้ความมั่งคั่งนี้บุคคลจะเลือกผสมผสานการถือทรัพย์สินต่างๆ ตามแนวคิดของแต่ละ

บุคคลโดยคำนึงถึงอรรถประโยชน์ (Utility) ที่จะได้ตอบแทนจากการเลือกถือทรัพย์สินในรูปแบบต่างๆ กัน

การจัดส่วนประกอบในการถือทรัพย์สินเรียกว่า Portfolio การจัด Portfolio ในความคิดของ Friedman ไม่ได้หมายถึง พันธบัตรอย่างเดียวตามแนวคิดของ Keynes แต่ Friedman เห็นว่ารูปแบบต่างๆ ในการถือทรัพย์สินของบุคคลมีมากกว่า 5 แบบ ดังนี้

1. เงิน (Money) หมายถึง สิ่งที่ยอมรับกัน โดยทั่วไปในการชำระหนี้หรือในการชำระค่าสินค้าซึ่งมีมูลค่าในรูปตัวเงินคงที่ Friedman ถือว่าอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของเงินขึ้นอยู่กับระดับราคาทั่วไปของสินค้าและบริการ ผลตอบแทนของเงินฝากธนาคารอยู่ในรูปของอัตราดอกเบี้ย ดอกเบี้ยที่ได้จากเงินฝากธนาคารในปัจจุบันถือว่าต่ำมากเมื่อเทียบกับการลงทุนในแบบอื่นๆ เหตุผลหลักก็เป็นเรื่องของความปลอดภัยของเงินต้นที่มีสูง และความคล่องตัวเมื่อต้องเบิกถอนหรือที่เราเรียกว่าเป็นสภาพคล่องนั่นเอง แม้ว่าจะเป็นการถอนเงินจากการฝากประจำที่ยังไม่ถึงกำหนดและไม่ได้ดอกเบี้ย แต่เงินต้นก็จะยังอยู่ครบอย่างแน่นอนและแม้ว่ารัฐบาลจะจำกัดการประกันเงินฝากของธนาคารลง ก็ไม่ได้ทำให้เงินฝากธนาคารมีดอกเบี้ยมากขึ้นจากความเสี่ยงที่มากขึ้น เพราะเงินฝากธนาคารเป็นรูปแบบการออมและการลงทุนที่คนทั่วไปคุ้นเคยกันดี ว่ามีความเสี่ยงต่ำมากนั่นเอง

2. พันธบัตร (Bond) หมายถึง สิทธิเรียกร้องที่มีต่อกระแสของเงินที่จะได้รับชำระในอนาคตซึ่งมีมูลค่าในรูปตัวเงินคงที่ต่อปี (Nominal Yield) โดยบุคคลจะเลือกถือพันธบัตรเมื่อผลตอบแทนจากพันธบัตรนั้นสูง โดยคาดหมายว่า ผลตอบแทนในรูปแบบตัวเงินคงที่ต่อปีหรืออัตราดอกเบี้ยจากการถือพันธบัตรนั้นสูงกว่าดอกเบี้ยในท้องตลาดจะถือเงินสดน้อยลง

3. หุ้น (Equity) หมายถึง สิทธิเรียกร้องที่มีผลตอบแทนของธุรกิจตามสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถืออยู่การพิจารณาผลตอบแทนจากการถือสินทรัพย์ในรูปแบบของหุ้นนั้นๆ การเลือกถือหุ้นมีผลให้การถือเงินสดลงโดยผลตอบแทนจากหุ้นพิจารณาเป็น 3 ประเภทคือ 3. 1) ผลตอบแทนต่อปีในกรณีที่ราคาไม่เปลี่ยนแปลง 3. 2) จากการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของผลตอบแทนในรูปตัวเงินอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงราคา 3. 3) จากกำไรส่วนทุนหรือขาดทุนส่วนทุนอันเนื่องมาจากราคาตลาดของหุ้นที่เปลี่ยนแปลงไป

4. สินค้ากายภาพที่ไม่ใช่มนุษย์ (Physical Non-human Goods) Friedman หมายถึง สินค้าที่มีตัวตนและจับต้องได้ผลตอบแทนจากสินค้า คือ เมื่อบุคคลคาดว่า ราคาสินค้าในอนาคตจะสูงขึ้นกว่าเดิมบุคคลจะต้องเปลี่ยนมาถือสินค้าเพื่อเกร็งกำไร เช่น ทองคำ เป็นต้น

5. ทุนมนุษย์ (Human Capital) Friedman หมายถึง มนุษย์เป็นปัจจัยการผลิตชนิดหนึ่ง ทรัพย์สินมนุษย์คือ ความสามารถในการผลิต (Productivity Capacity) ของมนุษย์และสามารถก่อให้เกิดรายได้

จากการศึกษาถึงทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการถือเงิน จะเห็นได้ว่ามีหลายปัจจัยที่กำหนดความต้องการถือเงินส่วนบุคคล เพราะเห็นว่าเงินจะก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ขึ้นได้ และจากการศึกษารูปแบบต่างๆ ในการถือทรัพย์สินของบุคคล การเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีความต้องการถือเงิน และศึกษาความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆของกลุ่มตัวอย่าง นำมารวมใช้ในการออกแบบสอบถามด้วย

จากการศึกษาถึงแนวคิดเรื่องดอกเบี้ย และความต้องการถือเงินแล้วจะพบว่า หากให้ปริมาณเงิน มีความหมายถึง เงินฝากออมทรัพย์ เงินฝากประจำในธนาคารพาณิชย์ ซึ่งถือเป็นทรัพย์สินทางการเงินที่มีสภาพคล่องของผู้ออม โดยผู้ออมแต่ละคนสามารถเลือกถือเงินได้ จะเห็นได้ว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงของเงินออม ซึ่งเป็นผลตอบแทนของเงินออมก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวกำหนดการถือออมหรือการออมทรัพย์ที่แท้จริงของภาคเอกชน และมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินออม ทั้งนี้เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากนั้นถูกใช้ป็นสิ่งจูงใจเพื่อก่อให้เกิดการขยายตัวของการออมทรัพย์หรือการฝากเงินนั่นเอง

8. แนวคิดเรื่องการลงทุน

สมาคมบริษัทจัดการลงทุน (2561) ได้กล่าวว่า การลงทุน หมายถึง วิธีเพิ่มค่าของเงินที่มีอยู่ด้วยช่องทางต่างๆโดยยอมแลกความเสี่ยงที่มีเพิ่มเข้ามากับโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น ความหมายของ ‘การลงทุน’ จึงแตกต่างจากความหมายของ ‘การออม’ ตรงที่ให้ความสนใจเรื่อง ‘ผลตอบแทน’ ด้วย ไม่ใช่เพียงการรักษาเงินให้คงอยู่เพียงอย่างเดียว เช่น การฝากเงินฝากประจำกับธนาคาร ก็ถือเป็นเรื่องการลงทุนได้ เพราะผู้ฝากเงินเลือกที่จะรับความเสี่ยงเรื่องสภาพคล่องที่เสียไปของเงินส่วนนี้ ที่จะไม่สามารถใช้เงินได้ในเวลาหนึ่งเป็นการแลกกับดอกเบี้ยที่ได้เพิ่มขึ้นหรือการลงทุนในหุ้น ก็มีโอกาสได้ผลตอบแทนที่สูงกว่า แต่ก็มีความเสี่ยงที่จะขาดทุนได้ตลอดเวลา เพราะธรรมชาติของตลาดหุ้นจะมีความผันผวนเป็นธรรมดา

การลงทุน แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การลงทุนในสินทรัพย์ที่มีตัวตนเห็นประโยชน์จากการใช้ได้อย่างชัดเจน (Tangible investment) เช่น การลงทุนซื้อบ้าน ที่ดิน อาคาร ทองคำ เครื่องประดับของมีค่าต่างๆ ซึ่งเราสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่เราลงทุนเป็นเจ้าของไว้โดยตรงได้อย่างเต็มที่ อย่างนี้จะเรียกว่า Tangible investment

2. การลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่เห็นประโยชน์จากการใช้ได้โดยชัดเจน (Intangible investment) เช่น การลงทุนในหุ้น พันธบัตร ตราสารหนี้ หรือกองทุนรวมประเภทต่างๆ ซึ่งผู้ซื้อไม่มีสิทธิเรียกร้อง และมีโอกาสได้รับผลตอบแทนจากการถือกรรมสิทธิในตราสารเหล่านี้ไว้ เรียกว่าเป็นการลงทุนแบบ Intangible investments

การเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ

สินทรัพย์ที่จับต้องได้	สินทรัพย์ทางการเงิน
อสังหาริมทรัพย์	สินทรัพย์ทางการเงินในตลาดเงิน
สังหาริมทรัพย์	สินทรัพย์ทางการเงินในตลาดทุน

ภาพประกอบ 11 แสดงสินทรัพย์การลงทุน

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2561). *สินทรัพย์การลงทุน*. ออนไลน์.

มิติที่เรามองสินทรัพย์ที่ลงทุนได้อาจมีหลายกรณี จากรูปข้างต้นเป็นมิติที่ผู้เขียนแบ่งให้เห็นว่าสินทรัพย์ที่ลงทุน มี 2 ประเภท คือ “สินทรัพย์ที่จับต้องได้” (Real Assets) ซึ่งแบ่งได้เป็น อสังหาริมทรัพย์ (สินทรัพย์ที่เคลื่อนย้ายไม่ได้) และสังหาริมทรัพย์ (สินทรัพย์เคลื่อนย้ายได้) อีกประเภทหนึ่ง คือ “สินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้หรือสินทรัพย์ทางการเงิน” (Financial Assets) ซึ่งแบ่งได้เป็นสินทรัพย์ทางการเงินในตลาดเงิน (อายุของสินทรัพย์น้อยกว่า 1 ปี) และสินทรัพย์ทางการเงินในตลาดทุน (อายุของสินทรัพย์มากกว่า 1 ปี)

ประเภทของสินทรัพย์ลงทุน

สมาคมบริษัทจัดการลงทุน (2561) ได้อธิบายรายละเอียดของสินทรัพย์ประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

1. อสังหาริมทรัพย์

เป็นสินทรัพย์ที่เป็นที่นิยมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จากการลงทุนใน “ที่ดิน บ้าน คอนโด” ทั้งในรูปแบบการขายต่อและการให้เช่าการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ต้องใช้เงินลงทุนมาก เพราะมีราคาสูง จึงมักต้องกู้เงินบางส่วนจากสถาบันการเงินมาลงทุน สินทรัพย์ประเภทนี้ถือว่ามีสภาพคล่องต่ำ เพราะการขายต่อทำได้ไม่ง่ายและขึ้นกับภาวะเศรษฐกิจซึ่งไม่แน่นอน แต่ถ้าคาดการณ์ถูก กำไรจากการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์จะได้จำนวนเงินมาก เมื่อราคาสูงขึ้นเพราะต้นทุนต่อหน่วยมีราคาสูง อสังหาริมทรัพย์ เช่น “ที่ดิน” ราคามักไม่ตกง่ายๆ ถ้าทำเลเหมาะสมและความเจริญเข้าถึง เมื่อเวลาเปลี่ยนไปแต่สภาพคล่องในการซื้อขายถือว่าไม่สูง เพราะการลงทุนสูง จึงไม่ง่ายในการเปลี่ยนมือ แต่ในกรณีของบ้านมักมีการเสื่อมค่าของสินทรัพย์และมักขายพร้อมที่ดิน จึงต้องพิจารณาที่ดินด้วยว่าทำเลดีหรือไม่ หรือถ้าราคาบ้านรวมที่ดินไม่สูงมากก็อาจคุ้มค่าในการลงทุน

2. สันติกรรมทรัพย์

ประเภทของสันติกรรมทรัพย์ที่ลงทุนได้มีหลากหลายและสภาพคล่องก็ต่าง ๆ กันขึ้นอยู่กับความนิยมของคน เช่น “ทองคำ” เป็นสันติกรรมทรัพย์ที่ได้รับการยอมรับจากอดีตจนถึงปัจจุบันและคงเป็นอย่างนี้ต่อไปในอนาคตด้วย ในเรื่องสภาพคล่องถือว่าดี เพราะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วขึ้น สะสมมูลค่าได้ และมูลค่าในระยะยาวเพิ่มขึ้นตลอดพกวาได้ง่าย ไม่สิ้นเปลืองในการเก็บหรือดูแล และมีแหล่งในการอำนวยความสะดวกในการซื้อขายเปลี่ยนมือทั่วไป สำหรับโลหะมีค่า เช่น “เงิน เพชร พลอย” ก็สามารถลงทุนได้เช่นกัน แต่ความคล่องตัว และการสะสมมูลค่าอาจสู้ทองคำไม่ได้

3. สันติกรรมการเงินในตลาดเงิน

การลงทุนในตลาดเงินโดยปกติถือว่าอายุน้อยกว่า 1 ปี ลักษณะการลงทุนในตลาดเงินที่เราคุ้นเคยมากที่สุดคือ “การฝากธนาคาร” เช่น การฝากประจำ เราจะเห็นได้ว่ามีแบบ 3 เดือน 6 เดือน 12 เดือน เป็นต้น วิธีการเมื่อครบกำหนด ถ้าเรายังไม่ถอนเงินออกมาก็จะถือว่าฝากต่อไปเลย (เรียกว่า “Revolving”) หรือฝากออมทรัพย์ แม้เราจะฝากไปเรื่อย ๆ ก็ไม่นับเป็นการลงทุนระยะยาว แต่ถือว่าเป็นระยะสั้น และ Revolving ไปเรื่อย ๆ โดยปกติอัตราดอกเบี้ยฝากประจำจะสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ แต่ก็ต้องเสียภาษีด้วย คนจำนวนมากทั้งเงินฝากไว้ที่เงินฝากออมทรัพย์ ซึ่งให้ผลตอบแทนน้อยกว่า วิธีง่าย ๆ ในการบริหารเงิน คือ การย้ายเงินฝากส่วนที่เกินจากสำรองเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและเผื่อฉุกเฉินแล้ว ไปเป็นเงินฝากประจำ

อย่างไรก็ตาม ยังมีช่องทางการลงทุนในตลาดเงินอื่นๆ อีกนอกจากการฝากเงิน เช่น “การซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินหรือตั๋วแลกเงินของบริษัทเอกชนที่มีฐานะมั่นคง” ซึ่งออกมาขายเพราะต้องการเงินทุนระยะสั้นไปใช้หมุนเวียนในกิจการ ผลตอบแทนมักสูงกว่าการฝากธนาคาร แต่ก็มีความเสี่ยงสูงกว่า จึงต้องทำการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับผู้ออกตราสารเหล่านี้ด้วย หรือในบางกรณีก็สามารถไปลงทุนซื้อ “ตั๋วเงินคลัง” ซึ่งมีอายุไม่เกิน 1 ปี ประเภทที่อนุญาตให้ประชาชนทั่วไปซื้อได้ แต่จะมีผลตอบแทนและความเสี่ยงน้อยกว่าตั๋วสัญญาใช้เงินและตั๋วแลกเงินของบริษัทเอกชน เพราะรัฐบาลค้ำประกัน

4. สันติกรรมการเงินในตลาดทุน

ในกรณีที่เรามีแผนการลงทุนระยะยาว การลงทุนในสันติกรรมการเงินในตลาดทุนจะเป็นทางเลือกที่เหมาะสม เราแบ่งวิธีการลงทุนในตลาดทุนเป็น 2 ประเภท คือ ลงทุนด้วยตนเองกับลงทุนโดยผ่านมืออาชีพ

4.1 การลงทุนด้วยตนเอง ยังแบ่งออกเป็นการลงทุนในลักษณะเราเป็น “เจ้าหนี้” หรือเป็น “เจ้าของ” การลงทุน

4.2 การลงทุนในลักษณะที่เราเป็นเจ้าหนี้ คือ การเข้าไปซื้อตราสารหนี้ของภาครัฐหรือเอกชน ซึ่งระดมเงินทุนโดยออกตราสารหนี้เป็นหน่วยๆ มาขาย สิ่งที่เป็นผลตอบแทนคือ “รายได้ดอกเบี้ย” ซึ่งจะได้จากผู้ออกตราสารหนี้ที่จ่ายค่อนข้างคงที่สม่ำเสมอ ตลอดอายุการกู้ (จึงเรียกว่าเป็นการลงทุนที่ได้รายได้คงที่ หรือ Fixed Income Investment) นอกจากนี้ ยังมีโอกาสได้

ผลตอบแทนจาก “กำไรส่วนต่างของราคาซื้อและราคาขาย” แต่ก็เกิดความเสี่ยงที่จะขาดทุนได้ เช่นเดียวกัน ในกรณีนี้ต้องเรียนรู้การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานของผู้ออกตราสารหนี้มาขาย โดยเฉพาะของบริษัทเอกชนมีความเสี่ยงสูงกว่าภาครัฐ

การลงทุนในลักษณะที่เราเป็นเจ้าของ ผู้ลงทุนมีสิทธิเข้าประชุมผู้ถือหุ้นและออกเสียงตามสิทธิ หากมีการซื้อหุ้นในจำนวนที่มากพอ และอาจถูกโหวตให้เข้าไปเป็นกรรมการของบริษัท ซึ่งกำหนดทิศทางการบริหารได้ด้วย ผลตอบแทนหลักจากการถือหุ้นสามัญ คือ “เงินปันผลจากการกำไรของบริษัท” และ “สิทธิในการซื้อหุ้นสามัญเพิ่มทุน” ซึ่งเงินปันผลจะได้รับมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัท ซึ่งไม่คงที่เหมือนการลงทุนในตราสารหนี้ นอกจากนี้ยังได้ “กำไร (ขาดทุน) จากส่วนต่างของราคาซื้อขาย” ด้วยอย่างไรก็ตาม ประเภทของตราสารยังพัฒนาไปเป็นประเภทกึ่งหนี้กึ่งทุน เช่น “หุ้นกู้แปลงสภาพ” ซึ่งในตอนที่ยังเป็นตราสารหนี้ แต่ให้สิทธิแปลงเป็นหุ้นสามัญภายหลัง ทำให้ออกแบบวิธีการลงทุนกรณีต้องการกระแสเงินสดในช่วงแรก คงที่แล้วค่อยตัดสินใจว่าจะเปลี่ยนหรือไม่ในช่วงหลัง หรือเป็น “หุ้นบุริมสิทธิ” ซึ่งแม้จะไม่สามารถออกเสียงได้เหมือนหุ้นสามัญ แต่ก็มีสิทธิได้รับเงินปันผลและมีสิทธิเหนือผู้ถือหุ้นสามัญในกรณีได้รับเงินคืนก่อนเมื่อเลิกกิจการ

การลงทุนโดยผ่านมืออาชีพ การลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินอาจใช้วิธีการลงทุนโดยอ้อมโดยให้มืออาชีพบริหารให้ เช่น เรานำเงินของเราไป “ตั้งเป็นบัญชีกองทุนส่วนบุคคล” และมอบหมายให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่ทางกองทุนได้เป็นผู้บริหาร ตามวัตถุประสงค์เงื่อนไข ข้อจำกัด และระยะเวลาตามที่เรากำหนด หรืออาจทำได้อีกวิธี คือ การไป “ซื้อหน่วยลงทุน” ของกองทุนรวมที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการ (บลจ.) เป็นผู้ออกมาขายในลักษณะต่างๆ เช่น กองทุนรวมในตราสารหนี้ ตราสารทุน หรือแบบผสม หรือเป็นกองทุนรวมที่ลงในตลาดเงิน ซึ่งให้ผลตอบแทนและกำไร (ขาดทุน) จากส่วนต่างของราคาซื้อและขายหน่วยลงทุน เป็นต้น

5. การประกันชีวิต

เป็นวิธีการที่บุคคลกลุ่มหนึ่งร่วมกันเฉลี่ยภัยอันเนื่องจากการตาย การสูญเสียอวัยวะทุพพลภาพ และการสูญเสียรายได้ในยามชรา โดยที่เมื่อบุคคลใดต้องประสบกับภัยเหล่านั้น ก็ได้รับเงินเฉลี่ยช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ตนเองและครอบครัว โดยบริษัทประกันชีวิตจะทำหน้าที่เป็นแกนกลางในการนำเงินก้อนดังกล่าวไปจ่ายให้แก่ผู้ได้รับภัยการประกันชีวิตมีมากมายหลายแบบ แต่ละแบบจะมีลักษณะความคุ้มครองและผลประโยชน์แตกต่างกันออกไป แบบการประกันชีวิตพื้นฐานมีอยู่ 4 แบบคือ

5.1 แบบตลอดชีพ เป็นการประกันชีวิตที่ให้ความคุ้มครองตลอดชีพ ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตเมื่อใดในขณะที่กรมธรรม์มีผลบังคับ บริษัทประกันชีวิตจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้รับประโยชน์ วัตถุประสงค์เบื้องต้นของการประกันภัยแบบนี้เพื่อจัดหาเงินทุนสำหรับจุนเจือบุคคลที่อยู่ในความอุปการะเมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต หรือเพื่อเป็นเงินทุนสำหรับการเจ็บป่วยครั้งสุดท้ายและค่าทำศพ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ตกเป็นภาระของคนอื่น

5.2 แบบสะสมทรัพย์ เป็นการประกันชีวิตที่บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย เมื่อมีชีวิตอยู่ครบกำหนดสัญญาหรือจ่ายเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้รับประโยชน์ เมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตลงภายในระยะเวลาประกันภัย การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์เป็นส่วนผสมของการคุ้มครองชีวิตและการออมทรัพย์ ส่วนของการออมทรัพย์ คือ ส่วนที่ผู้เอาประกันภัยได้รับคืนเมื่อสัญญาครบกำหนด

5.3 แบบชั่วระยะเวลา เป็นการประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตจะจ่ายเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์เมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในระยะเวลาประกันภัย วัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครอง การเสียชีวิตก่อนวัยอันสมควร การประกันชีวิตแบบนี้ไม่มีส่วนของการออมทรัพย์ เบี้ยประกันภัยจึงต่ำกว่าแบบอื่นๆ และไม่มีเงินเหลือคืนให้หากผู้เอาประกันภัยอยู่จนครบกำหนดสัญญา

5.4 แบบเงินได้ประจำ เป็นการประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งเท่ากันอย่างสม่ำเสมอ ให้แก่ผู้เอาประกันภัยทุกเดือน นับแต่ผู้เอาประกันภัยเกษียณอายุ หรือมีอายุครบ 55 ปี หรือ 60 ปี เป็นต้นไป แล้วแต่เงื่อนไขในกรมธรรม์ที่กำหนดไว้ สำหรับระยะเวลาการจ่ายเงินได้ประจำนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เอาประกันชีวิตที่จะเลือกซื้อ

จากการศึกษาถึงความหมายการลงทุน แนวคิดการลงทุน การเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆของกลุ่มตัวอย่าง นำมาใช้ในการออกแบบสอบถามด้วย

9. แนวคิดเกี่ยวกับความมั่นคงของสถาบันการเงิน

ความหมาย

บุญเสริม บุญเจริญผล (2543: 122) ให้ความหมายของคำว่า ความมั่นคงของธนาคาร หมายความว่า ธนาคารสามารถดำเนินกิจการอยู่ได้โดยที่ผู้ฝากเงินสามารถถอนเงินฝากคืนได้ตามเงื่อนไขที่ตกลงกันในตอนฝากเงิน

คำจำกัดความของคำว่า ความมั่นคงของธนาคาร จึงมองในแง่ของการไม่เสียหายของผู้ฝากเงินเป็นสำคัญ ถ้าผู้ฝากเงินเสียผลประโยชน์ เช่น เมื่อมาติดต่อถอนเงินที่ฝาก ธนาคารก็จ่าย เบี่ยงผลการจ่ายเงินหรือจ่ายเงินไม่ครบทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยตามที่ตกลงกันไว้แต่แรก หรือรุนแรงขนาดไม่มีเงินจ่ายให้ผู้ฝากเงินเมื่อทวงถามความไม่มั่นคงของธนาคาร อาจเกิดขึ้นขณะที่ใดขณะหนึ่งก็ได้ แม้แต่สถานะทางบัญชีจะแสดงว่า สินทรัพย์ของธนาคารมีมากกว่าหนี้สินก็ตาม เช่น ธนาคารมีสินทรัพย์มากกว่าหนี้สินก็จริงแต่เมื่อผู้ฝากเงินรุมกันถอนเงินจำนวนมากพร้อมๆ กัน ธนาคารก็ไม่สามารถทวงตามหนี้ของธนาคาร เพื่อนำเงินมาให้ผู้ฝากเงินได้ทัน ธนาคารก็อยู่ในฐานะล้มละลายจนถึงล้มเลิกกิจการได้เหมือนกับธุรกิจอื่นที่หมุนเงินไม่ทันก็ถึงล้มปิดกิจการได้ ฉะนั้น ถ้ามีเหตุการณ์ใดก็ตามที่ทำให้ผู้ฝากเงินไม่ได้รับเงินฝากของตนเมื่อมาถอนเงินตามกำหนดที่ตกลงกันไว้ ธนาคารนั้นก็ตกอยู่ในสภาพไม่มั่นคงทันที

สรุปตัวที่วัดหลักที่ใช้ในการพิจารณาความมั่นคงของสถาบันการเงิน

(ความรู้ทางการเงินสำหรับประชาชน สถาบันคุ้มครองเงินฝาก. 2561: ออนไลน์)

1. **ฐานะและผลการดำเนินงาน** วัดจากปริมาณสินทรัพย์ , ปริมาณสินเชื่อ , ปริมาณเงินฝาก , ผลประกอบการ (ผลกำไร) มีการขยายธุรกิจเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยปกติ อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) หรือการวิเคราะห์งบการเงินถือเป็นเครื่องมือหรือกระบวนการที่ใช้ประเมินฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงาน โดยมีหลักเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการประเมินคุณภาพคือ CAMEL APPROACH ประกอบไปด้วย C: Capital Adequacy ความเพียงพอด้านเงินทุน, A: Asset Quality คุณภาพของสินทรัพย์ , M: Management Quality คุณภาพด้านการจัดการ , E: Earnings ความสามารถในการทำกำไร , L: Liquidity สภาพคล่อง

ความสามารถในการทำกำไร คือผู้ฝากเงินสามารถทราบข้อมูลการทำกำไร รวมทั้งสินทรัพย์หนี้สินของสถาบันการเงินได้จากรายงานประจำปี หรือจากเว็บไซต์ของสถาบันการเงินนั้นๆ ทั้งนี้ ความสามารถในการทำกำไรพิจารณาได้จากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on asset:ROA) ซึ่งอัตรา ROA สะท้อนถึงความสามารถในการทำกำไรของสถาบันการเงิน

ตัวอย่าง เช่น หาก ROA อยู่ที่ร้อยละ 1.4 หมายความว่า สถาบันการเงินนั้นมีกำไร 1.4 บาทจากสินทรัพย์ที่มีอยู่ 100 บาท หากผู้ฝากดู ROA ของหลายสถาบันการเงินก็จะเทียบเคียงความสามารถในการทำกำไรของสถาบันการเงินแต่ละแห่งได้

2. **ฐานะเงินกองทุน (BIS RATIO)** เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ตามแต่ละประเภทของสถาบันการเงิน ฐานะเงินกองทุน คือ สถาบันการเงินต้องมีเงินกองทุนไว้ตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อความมั่นคง โดยกฎหมายกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง หรือที่เรียกว่า BIS ratio ไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 หมายความว่า ทุก 100 บาท ที่สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อ ต้องมีเงินทุนรองรับไว้อย่างน้อยจำนวน 8.5 บาท

เงินกองทุนตามกฎหมาย จะประกอบไปด้วยเงินกองทุน 2 ส่วน คือ

2.1 เงินกองทุนชั้นที่ 1 ได้แก่

2.1.1 **ทุนชำระแล้ว** (เงินค่าหุ้นที่ธนาคารพาณิชย์ได้รับชำระจากผู้ถือหุ้น) ส่วนล้ามูลค่าหุ้น (ส่วนเกินไปจากราคาที่ตราไว้ของหุ้นที่ธนาคารพาณิชย์ได้รับการขายหุ้นของตน) และเงินที่ได้รับจากการออกไปสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น (Warrant)

2.1.2 **ทุนสำรอง** (เป็นเงินที่ธนาคารพาณิชย์จะต้องจัดสรรไว้ตามหลักกฎหมายบริษัทมหาชนที่ว่า เมื่อมีกำไร ก่อนจะจ่ายเงินปันผล ต้องจัดสรรเป็นทุนสำรองในอัตราร้อยละ 5

2.1.3 **เงินสำรองที่ไม่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิเมื่อสิ้นสุดการบัญชีตามมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นหรือตามข้อบังคับของธนาคารพาณิชย์** (ไม่รวมถึงเงินสำรองสำหรับการลดค่าสินทรัพย์และเงินสำรองเพื่อการชำระหนี้)

2.1.4 **กำไรสุทธิคงเหลือจากการจัดสรรแล้ว** (เมื่อหักผลขาดทุนที่เกิดขึ้นในทุกงวดการบัญชีออกแล้ว)

2.2 เงินกองทุนชั้นที่ 2 ได้แก่

2.2.1 เงินสำรองที่ได้รับจากการตีราคาที่ดินและอาคารชุด

2.2.2 เงินสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นปกติ ซึ่งได้กันไว้ (นับเป็นเงินกองทุนได้ไม่เกิน ร้อยละ 1.25 ของสินทรัพย์เสี่ยง)

2.2.3 เงินสำรองจากการตีราคาตราสารทุนประเภทเผื่อขาย (นับเป็นเงินทุนได้ไม่เกินร้อยละ 45 ของยอดมูลค่าสุทธิส่วนเกินดังกล่าว)

2.2.4 เงินสำรองที่ได้รับจากการออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้ระยะยาวเกินกว่า 5 ปี ที่เจ้าหนี้มีสิทธิด้อยกว่าเจ้าหนี้สามัญ

สินทรัพย์และภาระผูกพัน

การที่กฎหมายบังคับให้มีการดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์และภาระผูกพันนั้น เพราะทั้งสินทรัพย์และภาระผูกพันต่างก็มีความเสี่ยงอยู่ในตัว กล่าวคือ สินทรัพย์ (ซึ่งหมายถึง ทรัพย์สินที่ธนาคารพาณิชย์มีกรรมสิทธิ์เกี่ยวกับสิ่งที่ธนาคารพาณิชย์มีสิทธิเรียกร้องให้ลูกหนี้ชำระหนี้) ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของธนาคารพาณิชย์ ย่อมมีโอกาสเสื่อมค่าลงได้ และสิ่งที่ธนาคารพาณิชย์มีสิทธิเรียกร้องให้ลูกหนี้ชำระหนี้ ก็มีโอกาที่จะไม่ได้รับชำระคืนได้

ส่วนภาระผูกพัน เช่น การที่ธนาคารพาณิชย์ทำสัญญาค้ำประกันบุคคลอื่น ก็มีความเป็นไปได้ที่ลูกหนี้ชั้นต้นตามมูลหนี้ประจานไม่ชำระหนี้ ธนาคารพาณิชย์ในฐานะลูกหนี้ผู้ทำหน้าที่ค้ำประกันก็ต้องชำระหนี้แทน ดังนั้น ทั้งสินทรัพย์ที่ธนาคารพาณิชย์สร้างและภาระผูกพันที่ธนาคารพาณิชย์ก่อตั้ง ก็ต่างมีความเสี่ยงที่จะทำให้ธนาคารพาณิชย์ต้องสูญเสียเงิน จึงจำเป็นต้องมีเงินกองทุนรองรับ

ตาราง 5 ตัวอย่างน้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์และภาระผูกพัน

น้ำหนักความเสี่ยง	สินทรัพย์
น้ำหนักความเสี่ยง (ไม่มีความเสี่ยงเลย)	เงินสินเชื่อที่มีรัฐบาลเป็นผู้ค้ำประกัน
น้ำหนักความเสี่ยง 0.2	เงินให้สินเชื่อแก่ธนาคารพาณิชย์
น้ำหนักความเสี่ยง 0.5	เงินให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย โดยธนาคารพาณิชย์รับจำนองอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นประกันให้เป็นลำดับที่หนึ่ง
น้ำหนักความเสี่ยง 1	เงินให้สินเชื่อแก่ภาคเอกชนโดยทั่วไป

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2561). *น้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์และภาระผูกพัน*.

สำหรับภาระผูกพันนั้น แม้มีความเสี่ยงจะทำให้ธนาคารพาณิชย์มีโอกาสสูญเสียเงิน เหมือนกับสินทรัพย์ แต่มีความแตกต่างตรงกันที่ภาระผูกพันนั้น ธนาคารเป็นลูกหนี้ ในขณะที่สินทรัพย์ธนาคารเป็นเจ้าหนี้ ในการให้น้ำหนักความเสี่ยงกับภาระผูกพันนั้น จึงต้องมีการแปลงสภาพจากภาระผูกพันให้มาอยู่ในลักษณะเดียวกันกับสินทรัพย์ก่อน โดยกำหนดให้น้ำหนักความเสี่ยงแต่ละรายการมาคำนวณกับค่าแปลงสภาพ เมื่อได้ผลลัพธ์ออกมาแล้ว จึงนำผลลัพธ์มาคูณกับน้ำหนักความเสี่ยง

เกณฑ์การคำนวณเงินกองทุน

เมื่อธนาคารทราบแล้วว่า มีเงินกองทุนตามกฎหมาย (เงินกองทุนชั้นที่ 1 + เงินกองทุนชั้น 2) เท่าใด ก็สามารถนำมาคำนวณตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศ เพื่อหาว่า ในการที่ธนาคารพาณิชย์มีเงินกองทุนตามกฎหมายอยู่ 8.5 ส่วน ธนาคารสร้างสินทรัพย์และภาระผูกพันเกิน 100 ส่วน หรือไม่ อีกนัยหนึ่ง คือ ธนาคารพาณิชย์มีเงินกองทุนตามกฎหมาย 1 ส่วน ธนาคารพาณิชย์ได้สร้างสินทรัพย์และภาระผูกพันเกิน 11.76 ส่วน ($100/8.5 = 11.76$) หรือไม่ หากสามารถทำได้โดยไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดนั้น ธนาคารพาณิชย์ก็สามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

3. คุณภาพสินทรัพย์ พิจารณาจากปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของสินเชื่อรวมหักสำรองค่าสงสัยหนี้จะสูญ

คุณภาพของสินทรัพย์ หมายถึง การที่ธนาคารสามารถได้รับชำระหนี้คืนทั้งดอกเบี่ย และเงินต้นครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนด เพราะเงินที่ธนาคารนำไปขยายสินเชื่อหรือลงทุนในหลักทรัพย์ย่อมจะต้องมีเงินทุนที่ธนาคารต้องจ่ายให้กับแหล่งเงินทุน ดังนั้น ถ้าหากคุณภาพของสินทรัพย์ไม่ดี คือ ไม่สามารถจ่ายดอกเบี่ยและเงินต้นได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว ธนาคารก็ยังมีภาระที่ต้องจ่ายดอกเบี่ยเงินฝากและเงินกู้ยืมอยู่ หากต้นทุนของของเงินสูง ธนาคารก็อาจจะประสบผลขาดทุนได้ หากคุณภาพสินเชื่อลดลง หรือเรียกกันว่า มี Non-Performing Loans (NPLs) สูง

คุณภาพสินเชื่อจะพิจารณาจากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPL) ต่อสินเชื่อบริการ ซึ่งสัดส่วน NPL ที่สูง สะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพอันจะส่งผลให้รายได้จากดอกเบี้ยของสถาบันการเงินลดลง ตัวอย่าง เช่น สัดส่วน NPL อยู่ที่ร้อยละ 2.2 หมายความว่า สถาบันการเงินมีการปล่อยกู้ 100 บาท และมีหนี้เสียจากการปล่อยกู้ 2.2 บาท

การประเมินคุณภาพสินทรัพย์

การตัดหนี้สูญและการกันเงินสำรองสำหรับหนี้ที่สงสัยจะสูญ ในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งๆ (6 เดือน) ธนาคารต้องทำการประเมินคุณภาพสินทรัพย์ โดยเฉพาะสินเชื่อที่ปล่อยออกไปว่า มี

คุณภาพ จัดอยู่ในระดับชั้นใด ซึ่งอาจจะต้องมีการตัดออกไปจากบัญชีถ้าเป็นหนี้สูญไปแล้ว หรือ ต้องกันสำรองเพื่อหนี้สงสัยจะสูญตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

ประโยชน์ของการจัดชั้นหนี้

ในด้านการบริหารงานของธนาคารพาณิชย์เอง จะทำให้ทราบคุณภาพของสินเชื่อของ ตัวเอง สามารถพิจารณาหาทางกำหนดมาตรการต่างๆในการบริหารได้อย่างเหมาะสม และหาก พิจารณาในด้านของประชาชนผู้ฝากเงิน จะทำให้ทราบฐานะทางการเงินอันแท้จริงของธนาคาร พาณิชย์

แนวคิดและวิธีการจัดชั้นสินทรัพย์

แนวคิด

1. สินทรัพย์ที่ไม่มีราคา (เรียกคืนไม่ได้) → ตัดออกจากบัญชี
สินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคา (เรียกคืนไม่ได้) → กันเงินสำรอง
2. สินทรัพย์ที่เรียกคืนไม่ได้ = สินทรัพย์จัดชั้นสูญ
สินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะเรียกคืนไม่ได้ = สินทรัพย์จัดชั้นสงสัยจะสูญ
สินทรัพย์จัดชั้นสงสัย
สินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน
สินทรัพย์จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ
สินทรัพย์จัดชั้นปกติ

วิธีการ

1. สิทธิเรียกร้องที่ไม่มีทางได้รับชำระหนี้ → จัดชั้นสูญ → ตัดออกจากบัญชี
ค้างชำระต้นเงิน/ ดอกเบี้ย 12 เดือน → จัดชั้นสงสัยจะสูญ → กันเงินสำรอง ร้อยละ 100
ค้างชำระต้นเงิน/ ดอกเบี้ย 6 เดือน → จัดชั้นสงสัย → กันเงินสำรอง ร้อยละ 50
ค้างชำระต้นเงิน/ ดอกเบี้ย 3 เดือน → จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน → กันเงินสำรอง ร้อยละ 20
ค้างชำระต้นเงิน/ ดอกเบี้ย 1 เดือน → จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ → กันเงินสำรอง

ร้อยละ 2

ไม่มีสัญญาณว่าลูกหนี้จะผิดนัด → จัดชั้นปกติ → กันเงินสำรอง ร้อยละ 1

2. สินทรัพย์จัดชั้นสงสัยจะสูญ จัดชั้นสงสัย จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ให้หักมูลค่าหลัก ประกันออกก่อน ดังนี้

2.1 สิทธิในเงินฝาก	หักได้ร้อยละ 100
2.2 หลักทรัพย์	หักได้ร้อยละ 95
2.3 หลักประกันที่ประเมินราคาทุก 6 เดือน	หักได้ร้อยละ 90
2.4 หลักประกันอื่น	หักได้ร้อยละ 50

4. สภาพคล่อง คือ พิจารณาจากสินทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย หรือเรียกว่าสินทรัพย์สภาพคล่อง เช่น เงินฝาก หรือพันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 6 ของยอดรวมเงินฝากทุกประเภท รวมทั้งแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน และเงินกู้ยืมจากต่างประเทศที่มีระยะเวลาจ่ายคืนไม่เกิน 1 ปี

5. อันดับความน่าเชื่อถือ พิจารณาจากสถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่างๆ เช่น S&P , Moody , Fitch เป็นต้น ซึ่งจะมีการเผยแพร่ใน Website ของสถาบันการเงิน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเรื่อง ความมั่นคงของสถาบันการเงินได้

อันดับความน่าเชื่อถือ (Credit Rating) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสารหนี้ โดย “สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (Credit Rating Agencies)” ที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.) ในประเทศไทยมี 2 แห่ง คือ บริษัท ทริสเรทติ้ง จำกัด และ บริษัท ฟิทช์ เรทติ้งส์ (ประเทศไทย) จำกัด

อันดับความน่าเชื่อถือที่จัดโดยสถาบันจัดอันดับ เช่น TRIS, Moody's, Standard & Poor's หรือ Fitch ซึ่งผู้ฝากเงินใช้ประกอบการพิจารณาความมั่นคงของสถาบันการเงินได้ โดยทั่วไปอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่น่าลงทุน คือ ตั้งแต่อันดับ BBB ขึ้นไป ปัจจุบัน S&P Fitch และ Moody's ได้จัดอันดับความน่าเชื่อถือของประเทศไทยไว้ที่ระดับเดียวกัน (S&P และ Fitch ให้อยู่ที่ระดับ BBB+ และ Moody's ให้อยู่ที่ระดับ Baa1)

อันดับความน่าเชื่อถือระยะยาว			ความหมายของอันดับความน่าเชื่อถือ	
Moody's	S&P	FITCH		
Aaa	AAA	AAA	ดีเยี่ยม(Prime)	ระดับที่ลงทุนได้ (Investment Grade)
Aa1	AA+	AA+	สูง(High Grade)	
Aa2	AA	AA		
Aa3	AA-	AA-		
A1	A+	A-1	ปานกลางค่อนข้างสูง (Upper Medium Grade)	
A2	A	A		
A3	A-	A-		
Baa1	BBB+	BBB+	ปานกลางค่อนข้างต่ำ (Lower Medium Grade)	
Baa2	BBB	BBB		
Baa3	BBB-	BBB-		
Ba1	BB+	BB+	ต่ำกว่าที่ลงทุนได้ (Non-Investment Grade)	ระดับต่ำกว่าที่ลงทุนได้ (Non-Investment Grade)
Ba2	BB	BB		
Ba3	BB-	BB-		
B1	B+	B+	ต่ำและมีการเก็งกำไรสูง (Highly Speculative)	
B2	B	B		
B3	B-	B-		
Caa1	CCC+	CCC+	ความเสี่ยงสูง	
Caa2	CCC	CCC		
Caa3	CCC-	CCC-		
Ca	CC	CC	มีความเสี่ยงสูง (Extreamly Speculative)	
C	C	C	ใกล้จะผิดชำระหนี้ (Default Imminent)	
C	D	D	ผิดชำระหนี้(Default)	

ภาพประกอบ 12 เปรียบเทียบอันดับความน่าเชื่อถือของสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่างๆ

ที่มา: Bank of International Settlements. (2561). อันดับความน่าเชื่อถือของสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่างๆ. ออนไลน์

จากการศึกษาถึง แนวคิดเกี่ยวกับความมั่นคงของสถาบันการเงิน ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงตัวชี้วัดหลักที่ใช้ในการพิจารณาความมั่นคงของสถาบันการเงิน ทำให้ผู้วิจัยสนใจทำการศึกษา

ปัจจัยที่เป็นตัวชี้วัดหลักที่ใช้ในการพิจารณาความมั่นคงของสถาบันการเงินว่ามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินด้วย

10. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ

ความหมาย

ดิน ปรัชญพฤทธิ (2542: 106) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจ (decision making) ไว้ว่าเป็นการเลือกดำเนินการหรือไม่ดำเนินการที่เห็นว่าดีที่สุดหรือเลวที่สุดจากทางเลือกหลายๆ ทาง โดยมีขั้นตอนการตัดสินใจดังนี้

1. การทำความเข้าใจในปัญหาและข้อเท็จจริงต่างๆ
2. การรวบรวมข่าวสารและข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ
3. การวิเคราะห์ข่าวสารและข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ
4. การเลือกปฏิบัติที่ดีที่สุดเพียงทางปฏิบัติเดียว
5. การดำเนินการให้เป็นไปตามผลของการตัดสินใจ
6. การติดตามและประเมินผลของการดำเนินการ

สมยศ นาวการ (2545: 86) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจไม่ใช่เป็นเรื่องที่ง่ายเลย แต่อย่างไรก็ตามวิธีการที่มีระบบสามารถช่วยให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การระบุปัญหาและการพิจารณาสาเหตุของปัญหา
2. การสร้างทางเลือกแก่ปัญหาและการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด
3. การดำเนินการตัดสินใจและการติดตามผล

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2548: 276) ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ (DecisionMaking) เป็นขั้นตอนการตัดสินใจเลือกจากทางเลือกหลายๆ ทางเลือกโดยมีความคาดหวังว่าจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงพอใจ หรือเป็นกระบวนการในการเลือกรูปแบบของการปฏิบัติเพื่อจัดการกับปัญหาและโอกาสที่เกิดขึ้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจของคอตเลอร์

อดุลย์ จาตุรงกุล (2550: 13-26; อ้างอิงจาก Kotler. 2003) ประกอบด้วย กระบวนการตัดสินใจ 5 ขั้นตอน คือ

1. การรับรู้ปัญหาหรือความจำเป็น (Problem or Need Recognition) หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ความต้องการของตนเองซึ่งอาจจะเกิดขึ้นเองหรือเกิดจากมีสิ่งกระตุ้น เช่น ความหิว ความต้องการความสะดวกสบาย ความต้องการเมื่อเกิดถึงระดับหนึ่งจะเป็นสิ่งกระตุ้นบุคคลเรียนรู้ถึงวิธีที่จะจัดการกับสิ่งกระตุ้นจากประสบการณ์ในอดีตทำให้เขารู้ว่าจะตอบสนองอย่างไร

2. การแสวงหาข้อมูล (Information Search) เมื่อความต้องการถูกกระตุ้นมากพอและสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการอยู่ใกล้ผู้บริโภคจะดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการทันที แต่ถ้าความต้องการไม่สามารถตอบสนองความต้องการจะถูกจดจำไว้เมื่อความต้องการที่ถูกกระตุ้นได้สะสมไว้มากพอ เมื่อผู้บริโภคได้รับรู้ถึงความต้องการแล้ว จะค้นหาวิธีทำให้ความต้องการดังกล่าวได้รับการตอบสนอง โดยมีการค้นหาข้อมูลและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการจะกระทำในขั้นนี้ ซึ่งก่อนการตัดสินใจจะมีการหาข้อมูลมาจากแหล่งข้อมูลที่สำคัญ สามารถแบ่งออกได้เป็น

2.1 แหล่งข้อมูลภายใน

เป็นแหล่งข้อมูลด้านปัจจัยเฉพาะบุคคล ได้แก่ เพศ , สถานภาพ , อายุ , ระดับการศึกษา , อาชีพ , รายได้ต่อเดือน และปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ การสนใจ , การรับรู้ , การเรียนรู้ , ความเชื่อถือ , ทัศนคติ , บุคลิกภาพ , แนวคิดของตน

2.2 แหล่งข้อมูลภายนอก

เป็นข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่างๆ ด้านปัจจัยด้านวัฒนธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมพื้นฐาน วัฒนธรรมย่อย และชั้นทางสังคม และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ กลุ่มอ้างอิง , ครอบครัว , บทบาทและสถานะ

3. การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternatives) เมื่อผู้บริโภคได้ข้อมูลจากขั้นที่ 2 ต่อไปผู้บริโภคจะเกิดการเข้าใจและประเมินทางเลือกต่างๆ

หลักเกณฑ์ที่พิจารณามีดังต่อไปนี้

3.1 การให้น้ำหนักความสำคัญกับคุณสมบัติต่างๆ และตรงกับวัตถุประสงค์ความต้องการในการเลือกซื้อหรือเลือกใช้บริการผลิตภัณฑ์

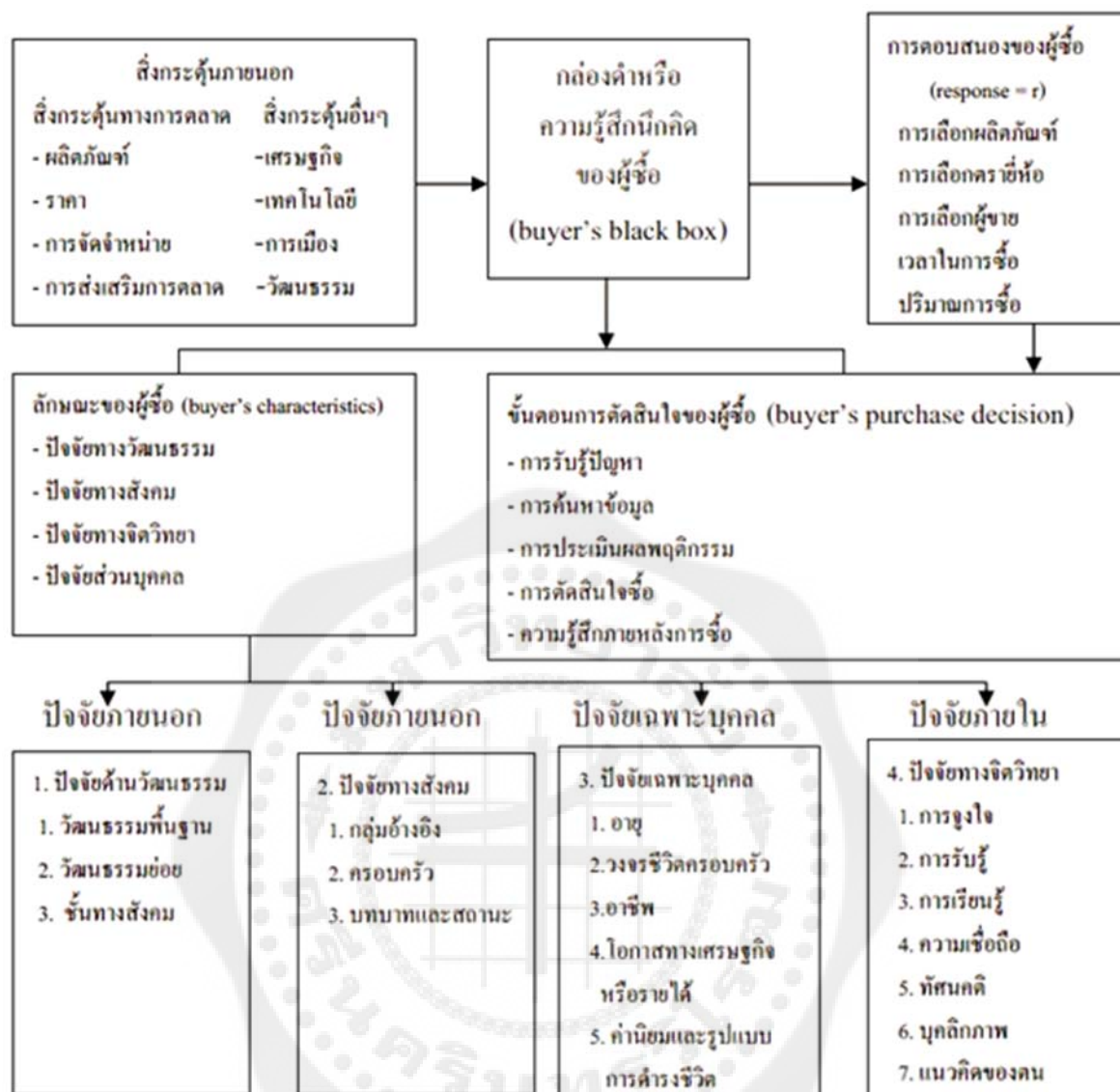
3.2 คุณสมบัติและประโยชน์ต่างๆของการเลือกซื้อหรือเลือกใช้บริการผลิตภัณฑ์ เช่น คุณภาพ การใช้งาน ความคงทน

3.3 ความเชื่อถือเกี่ยวกับตราสินค้าหรือภาพลักษณ์

3. 4 เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ระหว่างตราสินค้าหรือยี่ห้อต่างๆตามความสนใจของผู้บริโภค

4. การตัดสินใจซื้อ (Purchase Decision) จากการประเมินผลทางเลือกในขั้นตอนที่ 3 ผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ที่เขาชอบมากที่สุดหรือหากจำเป็นก็จะซื้อสิ่งที่ยอมรับว่า สามารถทดแทนกันได้ การตัดสินใจซื้อจะเกิดขึ้น

5. พฤติกรรมภายหลังการซื้อ (Postpurchase Feeling) เป็นความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจ ภายหลังการซื้อผลิตภัณฑ์ไปใช้แล้ว คือผู้บริโภคจะเปรียบเทียบคุณค่าที่ได้รับจริงจากการบริโภค หรือใช้ผลิตภัณฑ์กับความคาดหวัง ถ้าคุณค่าที่ได้รับมากกว่าการคาดหวัง ผู้บริโภคก็จะเกิดความพอใจ แต่ถ้าคุณค่าที่ได้รับจริงต่ำกว่าความคาดหวัง ผู้บริโภคจะมีการจัดการผลิตภัณฑ์นั้นหลายวิธี ได้แก่ กำจัดทิ้ง รีไซเคิล เป็นต้น และนอกจากนี้ผู้บริโภคอาจจะไม่ซื้อผลิตภัณฑ์นี้อีกต่อไป และอาจมีการบอกกล่าวผู้บริโภคคนอื่นๆไปในทางลบ

ภาพประกอบ 13 แสดงรูปแบบพฤติกรรมกรรมการซื้อของผู้บริโภคและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค

ที่มา: ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2550). *การบริหารตลาดยุคใหม่*. หน้า 129.

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการตัดสินใจที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดและทฤษฎีของคอตเลอร์ ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การรับรู้ปัญหาหรือความจำเป็น (Problem or Need Recognition) 2. การแสวงหาข้อมูล (Information Search) 3. การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternatives) 4. การตัดสินใจซื้อ (Purchase Decision) 5. พฤติกรรมภายหลังการซื้อ (Postpurchase Feeling) โดยในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะ

ขั้นตอนที่ 4 การตัดสินใจซื้อ (Purchase Decision) คือ การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

11. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ประวัติความเป็นมา

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ. ศ. 2551 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2551 เป็นต้นมา มีหลักการสำคัญในการให้ความคุ้มครองผู้ฝากให้ได้รับเงินฝากคืนโดยเร็ว ในกรณีที่สถาบันการเงินล้ม โดยเฉพาอย่างยิ่งผู้ฝากรายย่อยที่เป็นผู้ฝากส่วนใหญ่ในระบบที่มีเงินฝากไม่เกินวงเงินคุ้มครอง เพื่อไม่ให้ผู้ฝากได้รับผลกระทบเมื่อสถาบันการเงินแห่งใดแห่งหนึ่งมีปัญหา การกำหนดจำนวนเงินคุ้มครองไว้ชัดเจนจะบรรเทาความตื่นตระหนกเมื่อมีข่าวเกี่ยวกับสถาบันการเงิน ผู้ฝากไม่มีความจำเป็นต้องเร่งถอนเงินที่อาจทำให้เกิดปัญหาขาดความเชื่อมั่นลูกกลามต่อเนื่องในลักษณะลูกโซ่

ในอดีต ประเทศไทยไม่มีระบบคุ้มครองเงินฝากที่ชัดเจน การดูแลผู้ฝากเงินขึ้นกับนโยบายของทางการในแต่ละสถานการณ์ จวบจนปี 2540 เมื่อเกิดวิกฤติการณ์ทางการเงินขั้นรุนแรง คณะรัฐมนตรีจึงได้ประกาศให้ความคุ้มครองผู้ฝากและเจ้าหนี้เต็มจำนวน โดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินเป็นผู้รับหน้าที่ดังกล่าว ซึ่งได้ก่อภาระต่อทางการอย่างมาก ที่รัฐบาลต้องออกพันธบัตรชดเชยความเสียหายอันเป็นการใช้เงินภาษีจำนวนมากมาสนับสนุนภาคการเงิน

ในปี 2546 ระบบเศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินของประเทศไทยเริ่มฟื้นตัว และมีเสถียรภาพขึ้นเป็นลำดับ ธปท. จึงได้นำเสนอกระทรวงการคลังว่าตั้งแต่กลางปี 2547 เป็นต้นไป เป็นเวลาที่เหมาะสมในการบังคับใช้ร่างกฎหมายและจัดตั้งสถาบัน อย่างไรก็ดี กฎหมายดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาชนผู้ฝากเงินโดยตรง จึงได้มีการพิจารณาบทบัญญัติต่างๆ อย่างละเอียดรอบคอบ และในที่สุดร่างพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากได้ผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2550 และลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2551 โดยมีผลใช้บังคับ 180 วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งตรงกับวันที่ 11 สิงหาคม 2551

วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นองค์กรที่ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่เชื่อถือและมุ่งเสริมสร้างความมั่นคงและความมีเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างความมั่นใจของประชาชนในการออมและการใช้บริการของสถาบันการเงิน

พันธกิจ (Mission)

คุ้มครองเงินฝากในสถาบันการเงิน เสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน ดำเนินการกับสถาบันการเงินที่ถูกควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ปัจจุบัน

ปัจจุบันสภาวะการณ์และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินภายในประเทศ มีทิศทางที่ดีขึ้นจากปี 2558 จากการคาดการณ์การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ตลอดจนสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง และอัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น การปรับปรุงวงเงินคุ้มครองเงินฝาก โดยการขยายวงเงินคุ้มครองเงินฝากเป็นการชั่วคราวและลดลงอย่างลำดับขั้น จะเป็นการสร้างความมั่นใจและเสริมสร้างเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การขยายวงเงินคุ้มครองเงินฝากเป็นการชั่วคราวและลดลงอย่างเป็นลำดับขั้น จะทำให้ผู้ฝากเงินมีระยะเวลาในการปรับตัวเพิ่มขึ้นที่จะบริหารจัดการเงินฝาก

12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสามารถนำมาใช้ในการศึกษาอ้างอิงได้ดังนี้

การดี จีระธรรมเสถียร (2560) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของผู้ฝากเงินหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก กรณีศึกษา: เทศบาลเมืองปัตตานี ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินกับพฤติกรรมการฝากเงินในเทศบาลเมืองปัตตานีหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากกับพฤติกรรมของผู้ฝากเงินในเทศบาลเมืองปัตตานีหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการฝากเงิน และพบว่า ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ฝากเงิน ดังนั้น เมื่อมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ มีการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงิน ความรู้ความเข้าใจ และพฤติกรรมของผู้ฝากเงินจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สถาบันการเงินควรให้ความสำคัญ

สุพัตรา สมวงศ์ และบังอร สวัสดิ์สุข (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การออมเงินเพื่อวัยเกษียณของลูกข้าราชการทหารไทยจำกัด (มหาชน) จังหวัดพะเยา ผลการศึกษา พบว่า ด้านปัจจัยส่วนบุคคลกลุ่มลูกค้าที่เป็นเพศหญิง มีอายุ 21 -30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพสมรสแล้ว ประกอบอาชีพค้าขายหรือเจ้าของกิจการ มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 15,001 – 25,000 บาท มีการวางแผน

แผนการออมเงินเพื่อต่อวัยเกษียณซึ่งอยู่ในรูปแบบการฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามป่วยชรามากที่สุดและมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ ด้านปัจจัยที่มีผลต่อลักษณะการออมเงินในด้านพฤติกรรมทางการเงินของลูกทำให้ความสำคัญมากที่สุดต่อการออมเงินเพื่อเป้าหมายในอนาคต ด้านทัศนคติทางการเงินลูกมีส่วนใหญ่ให้การออมเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับค่าใช้จ่ายฉุกเฉินและยามป่วยชรา ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเงินลูกมีส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการวางแผนการใช้จ่ายภายในครอบครัวและต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินยามเกษียณอายุ

อนงนาฏ ศุภกิจวิชกุล (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมกับการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ผลการศึกษา พบว่า

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวนบุตร บุคคลที่อยู่ในความรับผิดชอบประเภทของบุคลากร หน่วยงานที่สังกัด รายได้ต่อเดือนและรายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออม

2. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัวประเภทของบุคลากร หน่วยงานที่สังกัด รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการบริหารการเงินแตกต่างกัน ส่วนข้อมูลส่วนบุคคลในด้านเพศ อายุ จำนวนบุตร บุคคลที่อยู่ในความรับผิดชอบและรายจ่ายต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการบริหารการเงินไม่แตกต่างกัน

3. พฤติกรรมการออม ได้แก่ อัตราการออม ลักษณะการออม วัตถุประสงค์ในการออม การเลือกรูปแบบการออม ระยะเวลาในการเก็บออม แหล่งข้อมูลในการเก็บออมและการวางแผนการออมเพื่อการเกษียณที่แตกต่างกันมีการบริหารการเงินแตกต่างกันและมีความสัมพันธ์กันกับการบริหารการเงิน ยกเว้นพฤติกรรมการออมด้านแนวโน้มการออมเงินในอนาคตที่แตกต่างกันมีการบริหารการเงินไม่แตกต่างกันและไม่มีความสัมพันธ์กันกับการบริหารการเงิน

กมลมาลย์ ทองสุข (2558) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมในการเลือกใช้บริการบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมในการเลือกใช้บริการบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษของผู้บริโภค ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีการใช้บริการธนาคารพาณิชย์ 1 ครั้งต่อเดือน เหตุผลในการเลือกเปิดบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษ คือ เงื่อนไขของบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษมีความเหมาะสม ส่วนใหญ่มีบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษกับธนาคารออมสินโดยมีจำนวนบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษ 1 บัญชี เหตุผลในการเลือกใช้บริการบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษเพราะอัตราดอกเบี้ยสูง โดยใช้บริการบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษมาเป็นระยะเวลา 1-2 ปี และได้ตัดสินใจเลือกใช้บริการบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษด้วยตนเอง โดยจะทำการฝากและถอนครั้งละต่ำกว่า 10,000 บาท จะใช้บริการในช่วงต้นเดือน โดยได้รับอัตราดอกเบี้ยของธนาคารที่ใช้บริการบัญชีเงินฝาก ประเภทออมทรัพย์พิเศษ 1. 51-2. 25% ส่วนใหญ่จะทำการค้นหาและเปรียบเทียบข้อมูลก่อนการตัดสินใจเปิดบัญชีเงินฝาก ประเภทออมทรัพย์พิเศษ ผล

การศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการมีผลต่อการเลือกใช้บริการบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษของผู้บริโภค ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในด้านบุคคลหรือพนักงานผู้ให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านราคา ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายและด้านผลิตภัณฑ์ ตามลำดับ และระดับปานกลางในด้านการส่งเสริมการตลาด

ผลการศึกษา พบว่า ในปัจจัยย่อยส่วนประสมการตลาดบริการมีผลต่อการเลือกใช้บริการบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษของผู้บริโภค ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พนักงานมีความรู้และสามารถอธิบายข้อมูลได้ถูกต้องและเข้าใจง่าย อัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูง กระบวนการในการให้บริการถูกต้องแม่นยำ ตามลำดับ

ฉัตรารณณ์ เมฆรัตน์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อผู้ออมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการฝากเงินผ่านธนาคารพาณิชย์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนคนในอุปการะ และจำนวนเงินออมที่ฝากอยู่ในธนาคาร ณ ปัจจุบันให้ระดับความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดโดยการฝากเงินผ่านธนาคารพาณิชย์ที่ต่างกันโดยเพศที่ต่างกันให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อทางด้านสถานที่หรือการจัดจำหน่าย (Place) ในเรื่องสถานที่จอดรถเพียงพอกับผู้ใช้บริการและปัจจัยทางด้านส่งเสริมการตลาด (Promotion) ในเรื่องพนักงานให้บริการด้วยความถูกต้องและรวดเร็ว พนักงาน Cell Center ให้คำแนะนำและคำปรึกษาได้อย่างถูกต้องเข้าใจง่ายแตกต่างกัน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26-35 ปี สถานภาพโสด จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,000 – 30,000 บาท พฤติกรรมการออมโดยเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ร้อยละ 10 – 20 ของรายได้ ซึ่งปริมาณการออมจะแปรผันไปตามรายได้และการบริโภค โดยผู้ที่มีรายได้ไม่แน่นอนจะมีปริมาณการออมไม่แน่นอนตามไปด้วย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างนิยมฝากเงินกับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ประเภทออมทรัพย์มากที่สุด เนื่องจากมีความสะดวกในการฝาก – ถอนเงิน ไม่มีกำหนดเงินฝากขั้นต่ำ วัตถุประสงค์การฝากเงินเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับตัวเอง และตัดสินใจฝากเงินด้วยตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกธนาคารหรือเลือกประเภทผลิตภัณฑ์เงินฝาก โดยได้รับแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการฝากเงินและบริการต่างๆจากอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ระดับความสำคัญกับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มากที่สุด รองมาคือ ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านราคา ตามลำดับ

นพพล กุศลนันท์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการออม หลังพรบ. เงินฝากมีผลบังคับใช้ ปี 2558 ผลการศึกษา พบว่า หลังพรบ. คุ่มครองเงินฝากมีผลบังคับใช้ ผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการฝากเงินเท่าไรนัก คือ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการฝากเงินคงที่หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 82.5 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่า หลังจากที่มีการบังคับใช้กฎหมายพรบ. สถาบันคุ้มครองกำหนดวงเงินคุ้มครองไม่เกิน 1 ล้านบาท จะไม่มีผลต่อเงินฝากจำนวน 1 ล้าน

ที่มีอยู่เดิม แต่จะมีผลต่อเงินในส่วนที่เกิน 1 ล้านบาท โดยผู้ฝากเงินจะเน้นการนำเงินส่วนดังกล่าวกระจายไปฝากยังสถาบันการเงินอื่นเพื่อลดความเสี่ยงจากการฝากเงินที่สถาบันการเงินเดียว

มรกต ฉายทองคำ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกออมเงินด้วยวิธีการฝากเงินกับธนาคารหรือสถาบันการเงินเป็นอันดับแรกมากที่สุด และศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านส่วนผสมการตลาด ด้านผลตอบแทน และด้านสภาพคล่องที่มีต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครนั้น จะพบว่า มีเพียงปัจจัยด้านผลตอบแทน และด้านสภาพคล่องเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจออมเงินได้ โดยปัจจัยด้านส่วนผสมการตลาดนั้นไม่สามารถใช้พยากรณ์การตัดสินใจออมเงินได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โสริตา สิงห์ทองอนันต์ (2557) ได้ศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมเงินของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดพิษณุโลก หลังประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกธนาคารพาณิชย์ของผู้ฝากเงิน คือ ความมั่นคง ภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถาบันการเงินเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้น การประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากจึงไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ฝากเงิน ซึ่งการฝากเงินผู้ฝากได้เป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเองโดยที่ผู้อื่นนั้นไม่มีอิทธิพลในการเลือกธนาคารพาณิชย์ของผู้ฝากเงิน วัตถุประสงค์หลักในการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ของผู้ฝากเงิน คือ เพื่อการออมเงินจึงกล่าวได้ว่า ผู้ฝากเงินมีความต้องการที่จะได้รับความมั่นคงปลอดภัยจากการฝากเงินหรือความปลอดภัยจากการออมเงิน และมีความสนใจและต้องการที่จะฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีชื่อเสียงมีฐานะทางการเงินที่ดี

สุกฤตา สังข์แก้ว (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเงินฝากสลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ. ก. ส.) จังหวัดระนอง ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเงินฝากประเภทสลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ. ก. ส.) จังหวัดระนอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีระดับการตัดสินใจมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพและอันดับสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่าย และผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเงินฝากประเภทสลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ. ก. ส.) จังหวัดระนอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ผู้ที่ให้บริการที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน มีการใช้บริการเงินฝากประเภทสลากออมทรัพย์ไม่แตกต่างกันส่วนผู้ให้บริการที่มีอายุ สถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีการใช้บริการเงินฝากประเภทสลากออมทรัพย์แตกต่างกัน

เดือนรุ่ง ช่วยเรื่อง (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเปาะ จังหวัดตรัง จำนวนทั้งสิ้น 326 ครัวเรือน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือน ได้แก่ รายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์และผลตอบแทน ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สุธี สหพันธ์พร (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดการออมของประเทศไทย วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดการออมของประเทศไทย โดยเฉพาะช่วงภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจและสถาบันการเงินพ.ศ. 2540 โดยการสร้างแบบจำลองทางเศรษฐมิติในรูปแบบของสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple regression model) ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares - OLS) เพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระอันประกอบด้วย ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศหลังจากหักภาษี อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำเฉลี่ย 3 เดือนของธนาคารพาณิชย์และอัตราเงินเฟ้อ โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) อนุกรมเวลา (Time series) เป็นรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2543 จนถึง ไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2555 รวมทั้งสิ้น 49 ไตรมาส ผลการวิเคราะห์ พบว่า ช่วงภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจและสถาบันการเงินพ.ศ.2540 จะพบว่า มูลค่าผลผลิตมวลรวมภายในประเทศหลังจากหักภาษีในไตรมาสก่อนหน้า และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำเฉลี่ย 3 เดือนของธนาคารพาณิชย์จะมีความสัมพันธ์กับการออมของประเทศไทยในทิศทางเดียวกัน ส่วนอัตราเงินเฟ้อจะมีความสัมพันธ์กับการออมของประเทศไทยในทิศทางตรงข้ามกัน

ธานีพร อุทุมศรี (2554) ศึกษารูปแบบการออม และปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในตำบลหารแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างออมเพื่อการศึกษาก่อน และเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยและชรา และส่วนมากจะออมในรูปเงินฝาก และประกันชีวิต ในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ผลการสำรวจพบว่าปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านรายได้ ปัจจัยด้านผลผลิตมวลรวม การออม ปัจจัยด้านผลตอบแทนจากการออม ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน มีผลต่อการออมของครัวเรือนมากที่สุดถึงปานกลาง กล่าวคือ ปัจจัยด้านรายได้มีผลต่อการออมมากที่สุด สำหรับปัจจัยด้านผลผลิตมวลรวมนั้น ประเด็นที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ เรื่องของความปลอดภัยของเงินออม และที่มีอิทธิพลรองลงมาในระดับมาก คือ มีให้เลือกหลายรูปแบบ และเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย ในส่วนของปัจจัยด้านผลตอบแทนจากการออมนั้น อัตราผลตอบแทนที่ได้รับมีผลมากที่สุดต่อการออมของครัวเรือน และเมื่อพิจารณาปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน ประเด็นที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการออมเงินคือ ตั้งอยู่ในทำเลที่เดินทางสะดวก นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน ซึ่งผลการสำรวจพบว่า การมีของที่ระลึกแจกเมื่อเข้าไปติดต่อเรื่องการออมมีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุด และการมีเอกสารอธิบายถึงประโยชน์ของการออมเงินก็เป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินมากด้วยเช่นกัน

บัลลังก์ สันทัด (2554) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคกลยุทธ์การตลาดและการจัดการเชิงกลยุทธ์ของธุรกิจธนาคาร หลังการจำกัดจำนวนเงินค้ำครองเงินฝากตามพระราชบัญญัติสถาบันค้ำครองเงินฝาก 2551: กรณีศึกษาธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีการรับรู้ถึงปัจจัยทางการตลาดของธนาคารไทยพาณิชย์ แตกต่างกัน และมีการรับรู้ถึงปัจจัยทางการตลาดของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ด้านปัจจัยช่องทางการ

จัดจำหน่าย (Place) มีค่าเฉลี่ยการรับรู้มากที่สุด ผู้บริโภคมีการรับรู้ถึงพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก 2551 แตกต่างกันส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่การรับรู้ในระดับปานกลาง ได้แก่ การรับรู้ความหมายของคำว่า “การจำกัดจำนวนเงินคุ้มครองเงินฝาก” พฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้บริการด้านเงินฝาก ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ภายหลังพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก 2551 เริ่มจำกัดจำนวนเงินคุ้มครองมีเปลี่ยนแปลง มีระดับการรับรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ กระจายเงินฝากไปหลากหลายธนาคาร

สำหรับประเด็นปัญหาที่พบคือ ผู้บริโภคขาดความจงรักภักดีต่อตราสินค้า โดยในการเลือกใช้บริการด้านเงินฝาก พบว่าผู้บริโภคไม่ได้ใช้บริการที่ธนาคารใดธนาคารหนึ่งเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีการกระจายฝากเงินไปที่ธนาคารอื่นๆ อีกด้วย และผู้บริโภคส่วนมากไม่ค่อยมีการตระหนักรู้ถึง พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ. ศ. 2551 โดยเฉพาะการรับรู้ซึ่งอยู่ในระดับน้อย คือ การรับรู้ว่า “ธนาคารไทยพาณิชย์ จัดอยู่ในธนาคารประเภทใดระหว่างถูกจำกัดจำนวนเงินคุ้มครองเงินฝาก หรือ ยังคงคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวน”

สาคร หมื่นแก้ว (2554) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสหกรณ์ออมทรัพย์ของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นในสถานการณ์การประกอบการศึกษา จังหวัด สงขลา พบว่า สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระยะเวลาการเป็นสมาชิกของสหกรณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสหกรณ์ออมทรัพย์ของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ ซึ่งอาจจะมีปัจจัยอื่นๆ ที่ต้องศึกษาต่อไป

ดารินทร์ อิงควงศ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการลดวงเงินประกันเงินฝากที่มีผลต่อพฤติกรรมนักลงทุน ผลการศึกษา พบว่า การศึกษานี้ถูกจัดทำขึ้นในเชิงการทดลอง โดยศึกษาจากผู้ฝากเงินที่มีเงินฝากในสถาบันการเงินแห่งใดแห่งหนึ่งเกินกว่า 1 ล้านบาทอันเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรง จำนวน 140 รายผ่านการตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ภายหลังการลดวงเงินประกันเงินฝาก เหลือ 1 ล้านบาทต่อรายต่อหนึ่งสถาบันการเงินแล้ว ผู้ฝากร้อยละ 76. 43 จะเลือกกระจายเงินฝาก ไปในหลายสถาบันการเงิน โดยให้แต่ละสถาบันการเงินมีเงินฝากไม่เกิน 1 ล้านบาทเพื่อให้ได้รับการคุ้มครอง ผู้ฝากร้อยละ 50. 71 จะเลือกนำเงินฝากไปลงทุนในรูปแบบอื่น ร้อยละ 47. 14 คาดว่า จะเปลี่ยนไปฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีความมั่นคงสูง ขณะที่ผู้ฝากเพียงร้อยละ 18. 57 คาดว่าจะกระจายเงินฝากไปยังบัญชีของบุคคลใกล้ชิด และมีเพียงร้อยละ 5. 71 เท่านั้นที่จะไม่ทำการเปลี่ยนแปลงใดๆ เลย

จากแนวโน้มในข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับผลกระทบกว่าครึ่งหนึ่ง คาดว่าจะโยกย้ายเงินฝากในสถาบันการเงินไปลงทุนในรูปแบบอื่นแทน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงให้ผู้ตอบแบบสอบถามจัดสรรสัดส่วนการลงทุนใหม่โดยสมมติให้การลดวงเงินประกันเงินฝากเหลือ 1 ล้านบาทเกิดขึ้นแล้ว จากการคำนวณด้วย Proportional Logit Model และเทคนิคการคำนวณแบบ Seemingly Unrelated Regression พบว่า การลดวงเงินประกันเงินฝากเหลือ 1 ล้านบาทจะส่งผลให้ผู้ฝากจะลดสัดส่วนการลงทุนด้วยการฝากเงินในสถาบันการเงินลงเฉลี่ยร้อยละ 3. 30 โดยนำเงินฝากเปลี่ยนไปลงทุนในกลุ่มสินทรัพย์อื่นๆ เช่น ทองคำ อสังหาริมทรัพย์ ฯลฯ สูงที่สุด โดยคิดเป็น

ร้อยละ 47 ของเงินฝากที่ลดลงนั้น สินทรัพย์ที่คาดว่าจะมีการโยกย้ายเงินฝากไปลงทุนสูงเป็นอันดับที่สอง ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล โดยมีเงินฝากโยกย้ายเข้าไปคิดเป็นร้อยละ 42. 79 ขณะที่ร้อยละ 6. 01 ของเงินฝากที่ลดลงจะเคลื่อนเข้าสู่การลงทุนในหุ้น และร้อยละ 4. 20 จะเคลื่อนเข้าสู่กลุ่ม กองทุนรวม ประกัน และหุ้นกู้เอกชน ผลการศึกษาดังกล่าวมีความแตกต่างจากผลการศึกษาของสุกิจ (2553) ที่ใช้วิธีการเดียวกัน กล่าวคือ ในการศึกษาของสุกิจ ผู้ฝากจะเคลื่อนย้ายเงินฝากเข้าสู่การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลสูงถึงร้อยละ 62. 04 ขณะที่เคลื่อนเข้าสู่การลงทุนในกลุ่มสินทรัพย์อื่นเพียงร้อยละ 19. 59 และกลุ่มกองทุนรวม/ประกัน/หุ้นกู้ คิดเป็นร้อยละ 16. 33 ของเงินฝากที่ลดลง ความแตกต่างดังกล่าวอาจเกิดจากช่วงเวลาการศึกษาซึ่งแตกต่างกัน ในช่วงระยะเวลาที่ ทำการศึกษานี้ทองคำ ถือเป็นการลงทุนที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก อันเนื่องมาจากการปรับตัวสูงขึ้นของราคาทองคำ ส่วนอสังหาริมทรัพย์ก็เป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับมาตรการส่งเสริมทางด้านภาษีจากภาครัฐจึงกลายเป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดการลงทุนในกลุ่มสินทรัพย์อื่นสูงก็เป็นได้

การศึกษาครั้งนี้ยังได้เพิ่มการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเพื่อชดเชยความเสี่ยงจากการฝากเงินที่เพิ่มสูงขึ้น ผลการศึกษพบว่า หากอัตราดอกเบี้ย เงินฝากปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 1. 00 จะส่งผลให้ผู้ฝากเพิ่มสัดส่วนการฝากเงินอย่างมีนัยสำคัญขึ้นอีกร้อยละ 1. 6 ขณะที่การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยอีกร้อยละ 0. 25 หรือ 0. 50 ไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของการฝากเงินอย่างมีนัยสำคัญ จึงอาจตีความได้ว่า หากสถาบันการเงินปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยขึ้นอีกร้อยละ 1. 00 จะสามารถบรรเทาปริมาณการโยกย้ายเงินฝากลงได้

นอกจากนี้การศึกษานี้ยังทดสอบหาปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการจัดสรรการลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภทอีกด้วย ตัวแปรอีกประการหนึ่งซึ่งส่งผลต่อสัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ ถึง 4 ประเภท คือ ตัวแปรด้านความเชื่อมั่นว่ารัฐบาลจะเข้าแทรกแซงและพยุงกิจการของสถาบันการเงินไม่ให้ปิดตัวลง (“Too-Big-o-Fail” Perception) โดยผู้ฝากที่มีความเชื่อมั่นดังกล่าวในระดับสูงจะเพิ่มสัดส่วนการฝากเงินและการลงทุนในสินทรัพย์อื่น ขณะที่ลดการลงทุน ในกลุ่ม พันธบัตรรัฐบาล และกลุ่มกองทุนรวม/ประกัน/หุ้นกู้ การที่ผู้ฝากซึ่งมีความเชื่อมั่นนี้สูงลดสัดส่วนการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุดลงและหันไปเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในเงินฝาก ชี้ให้เห็นว่า ในทฤษฎีของผู้ฝาก การแทรกแซงของรัฐเป็นเสมือนการประกันเงินฝากในทางอ้อมนั่นเอง เนื่องจากการแทรกแซงของรัฐจะทำให้โอกาสในการปิดกิจการของสถาบันการเงินลดต่ำลง

ส่วนอิทธิพลของระดับการยอมรับความเสี่ยง และการเงินเชิงพฤติกรรมซึ่งในที่นี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับอคติความมั่นใจเกินขนาด พบว่าทั้งสองตัวแปรมีผลต่อการกำหนดสัดส่วนการลงทุนของผู้ฝาก โดยผู้ที่มีระดับการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงสูงจะเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในการฝากเงินและลดการลงทุนในหุ้น และสินทรัพย์อื่น เช่น ทองคำ อสังหาริมทรัพย์ ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุกิจ (2553) ขณะที่ผู้ที่มีอคติความมั่นใจเกินขนาดในระดับสูงจะลดสัดส่วนการลงทุนในการฝากเงินกับสถาบันการเงิน พันธบัตรรัฐบาล และสินทรัพย์อื่น เช่น ทองคำ อสังหาริมทรัพย์ ฯลฯ ลง และเพิ่มการลงทุนในหุ้น และกลุ่มกองทุนรวม/ประกัน/หุ้นกู้

ขณะที่ปัจจัยด้านลักษณะประชากรก็สามารถอธิบายการกำหนดสัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์ต่าง ๆ ของผู้ฝากได้เช่นกัน โดยพบว่านักลงทุนเพศชายจะมีสัดส่วนการลงทุนในหุ้นสูง กว่าเพศหญิง เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ Piyawattananon (2008) และมีสัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์อื่น เช่น ทองคำ อสังหาริมทรัพย์ ต่ำกว่าเพศหญิง นักลงทุนที่สมรสแล้วจะมีสัดส่วนการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล และสินทรัพย์อื่น สูงกว่านักลงทุนที่ไม่ได้สมรส แต่จะลงทุนในกลุ่มหุ้นต่ำกว่า ด้านอายุพบว่านักลงทุนที่อายุต่ำกว่า 30 ปีจะมีสัดส่วนการฝากเงินต่ำกว่ากลุ่มอายุ 30-49 ปี แต่ลงทุนในกลุ่มหุ้นและสินทรัพย์อื่นสูงกว่า ขณะที่นักลงทุนซึ่งมีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป จะมีสัดส่วนการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลสูงกว่ากลุ่มอายุ 30-49 ปี แต่กลับมีสัดส่วนการลงทุนในหุ้นต่ำ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่ายิ่งนักลงทุนมีอายุมากขึ้น จะลดสัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงให้ต่ำลง สอดคล้องกับผลการศึกษาในประเทศไทยของ Rajruangrabin (2008)

รายได้ก็เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดสรรการลงทุนของผู้ฝากโดย ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000 บาทจะมีสัดส่วนการฝากเงินสูงกว่าผู้ที่มีรายได้ช่วง 50,000 -100,000 บาท และผู้ที่มีรายได้สูงกว่า 100,000 บาทจะมีสัดส่วนการฝากเงินสูงกว่าผู้ที่มีรายได้ช่วง 50,000 -100,000 บาท จึงอาจสรุปได้ว่านักลงทุนที่มีรายได้สูง จะมีแนวโน้มลงทุนด้วยการฝากเงินต่ำกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ ส่วนสินทรัพย์อื่นๆ เช่น ทองคำ อสังหาริมทรัพย์ ฯลฯ พบว่าผู้ที่มีรายได้สูงกว่า 100,000 บาท จะมีสัดส่วนการลงทุนสูงกว่ากลุ่มรายได้ช่วง 50,000 -100,000 บาท แต่กลับมีการลงทุนในหุ้นต่ำกว่านักลงทุนกลุ่มนี้ ส่วนนักลงทุนที่มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าร้อยละ 50 ของรายได้ต่อเดือน พบว่ามี สัดส่วนการลงทุนในกองทุนรวม/ประกัน/หุ้นกู้ สูงกว่ากลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ 50 ของ รายได้ต่อเดือน และยังพบว่าผู้ที่จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไปจะมีการลงทุนใน พันธบัตรรัฐบาลต่ำกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ส่วนผู้ที่จบการศึกษาทางด้านการเงินบริหารธุรกิจ บัญชี หรือเศรษฐศาสตร์ จะมีสัดส่วนการฝากเงินสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้จบสาขานี้ และมีการลงทุนในกลุ่มกองทุนรวม/ประกัน/หุ้นกู้ต่ำกว่าผู้ที่ไม่ได้จบสาขานี้ ขณะที่อาชีพกลับไม่ พบว่าสามารถอธิบายสัดส่วนการฝากเงินได้แต่อย่างใด แต่ผู้ที่มีอาชีพเป็นผู้บริหารบริษัทเอกชนจะ มีการลงทุนในกลุ่มพันธบัตรรัฐบาลสูงกว่ากลุ่มเกษียณและอาชีพอื่น ผู้ที่มีธุรกิจส่วนตัวก็จะมี สัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์อื่น และหุ้นสูงกว่ากลุ่มเกษียณและอาชีพอื่น

การศึกษาเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายของเงินฝากไปยังการลงทุนอื่นชี้ให้เห็นถึงโอกาสของภาคการลงทุนอื่นๆ เช่น กลุ่มผู้ค้าทองคำ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งผู้ฝากมีแนวโน้มเคลื่อนย้ายเงินฝากเข้าไปลงทุนสูง เช่นเดียวกับกลุ่มพันธบัตรรัฐบาล ซึ่งผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าผู้ฝากเองมีความต้องการเคลื่อนย้ายเงินฝากเข้าไปลงทุนในสัดส่วนสูง ดังนั้น หากรัฐบาลต้องการดำเนินนโยบายการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจจึงอาจใช้การขายพันธบัตรรัฐบาลเพื่อระดมทุนภายในประเทศได้ สำหรับกลุ่มกองทุนรวมซึ่งปัจจุบันเป็นทางเลือกการลงทุนที่สถาบันการเงินผลักดันควบคู่ไปกับการฝากเงิน ก็อาจปรับตัวโดยนำเสนอกลุ่มกองทุนที่ลงทุนในพันธบัตร รัฐบาลทดแทนได้เช่นกัน เนื่องจากการลงทุนในกลุ่มสินทรัพย์อื่น เช่น อสังหาริมทรัพย์ และ พันธบัตร รัฐบาลยังมีข้อจำกัดเรื่องเงินลงทุนซึ่งต้องใช้เงินลงทุนค่อนข้างสูง กองทุนรวมจึงกลายเป็นช่องทาง

การลงทุนที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนที่ไม่มีเงินลงทุนเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องยังสามารถนำผลการศึกษเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดสรรการลงทุนไปใช้ในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการเงินให้เหมาะสมกับผู้ฝากที่มีลักษณะต่างๆ ได้

สุนีย์ มฤคินทร์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะการตัดสินใจของสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่าระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน และทัศนคติของผู้ฝากเงินที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับโดยรวม ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงินโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) ศึกษาเรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษากลุ่มวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายการวัดความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่มีอายุ 18-25 ปี การศึกษาจบระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือน 9,000-15,000 บาท มีการจัดสรรเงินเป็นหมวดหมู่ และมีความรู้ความเข้าใจต่อการวางแผนทางการเงินและมีการออมเงินในรูปแบบเงินฝากในธนาคารและหลักทรัพย์

ศุทธิณี ไม้หอม (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจฝากเงินส่วนบุคคลกับธนาคารพาณิชย์ไทย ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ประมาณร้อยละ 77 ตัดสินใจที่จะเลือกฝากเงินกับธนาคาร โดยส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 52.50 อยู่ในวัยเริ่มทำงานอายุ 20-30 ปี มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป และเนื่องกลุ่มตัวอย่างอยู่ในย่านธุรกิจ เขตสีลม กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นที่ตั้งของบริษัทเอกชนเป็นจำนวนมาก จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 90 มีอาชีพเป็นพนักงาน บริษัทเอกชน/ลูกจ้างและมีสัดส่วนของการออมในรูปแบบของเงินฝากคิดเป็นร้อยละ 69 และส่วนใหญ่จะมีระดับรายได้อยู่ในช่วง 10,001 - 20,000 บาท และแม้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่มีภาระ ค่าใช้จ่ายทางด้านครอบครัวที่ต้องส่งเสียดูแล แต่กลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 75.50 ก็มีภาระหนี้สิน โดยภาระหนี้สินส่วนใหญ่มาจากค่าผ่อนที่อยู่อาศัย ส่วนรูปแบบการออมไม่ใช้เงินฝากที่นิยมมากที่สุดคือ การซื้อกองทุนต่างๆ โดยเหตุผลสำคัญในการเลือกรูปแบบการออม คือ ผลตอบแทนที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 53.50 และเหตุผลส่วนใหญ่ที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างออมเงินก็เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ซึ่งอยู่ในวัยเริ่มต้นทำงานนั้น ให้ความสนใจกับการวางแผนในการดำเนินชีวิตและกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 50.50 ตอบว่า นโยบายรัฐไม่มีความสำคัญต่อการออมเงิน ส่วนนโยบายรัฐที่มีผลต่อการตัดสินใจการออมเงินกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ การประกันเงินฝาก เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยของเงินที่จะออม สำหรับปัจจัยด้าน ธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีบัญชีเงินฝากหลักของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มากที่สุด ประมาณร้อยละ 63.50 เนื่องจากพื้นที่เก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง เป็นเขตที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สอดคล้องกับเหตุผลสำคัญที่สุดในการเลือก

ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ไทยของกลุ่มตัวอย่าง คือ สถานที่ตั้ง นั่นเอง นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่มีบัญชีเงินฝากรอง และผลที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลอง Linear Probability Model (LPM) กับ Probit Model พบว่า ปัจจัยทางด้านรสนิยม ได้แก่ เพศรายได้ จำนวนภาระหนี้สิน ชื่อเสียงของสถาบันการเงิน ความมั่นคงของสถาบันการเงิน อัตราดอกเบี้ย ช่วงเวลา ปิด- เปิดบริการและจำนวนเครื่องฝาก-ถอนอัตโนมัติ มีผลในการกำหนดการตัดสินใจฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ไทย ซึ่งมีความสัมพันธ์ทั้งในเชิงบวกและลบกับการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ไทยโดยปัจจัยที่ความสัมพันธ์เชิงบวกกับการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ไทยมากที่สุดก็คือ ชื่อเสียง และความมั่นคงของสถาบันการเงิน ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95.00 ส่วน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงลบ ได้แก่ เพศและช่วงเวลาปิด-เปิดบริการ นอกจากนี้ยังพบว่า เพศและภาระหนี้สิน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 80.00 โดยผู้หญิงจะมีโอกาสเลือกฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ไทยน้อยกว่าผู้ชาย ประมาณร้อยละ 9.58 - 38.27 สำหรับสิ่งจูงใจของธนาคารพาณิชย์ไทย ได้แก่ การปรับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงขึ้นของธนาคารจะเพิ่มโอกาสในการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ไทยประมาณร้อยละ 14.42 - 46.96 เช่นเดียวกับการเพิ่มจำนวนเครื่องฝาก-ถอน อัตโนมัติก็มีโอกาสทำให้คนเลือกฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ไทยประมาณร้อยละ 11.23 - 57.47 เมื่อเทียบกับสถานที่ตั้งของธนาคารแต่ช่วงเวลาปิด-เปิดบริการของธนาคาร มีโอกาสที่จะทำให้คนเลือกฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ไทยน้อยกว่าสถานที่ตั้งของธนาคาร สำหรับจำนวนสาขาของธนาคารนั้น พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับการตัดสินใจฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ไทย

พรรณา วิไลศรีอัมพร (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สังกัดศูนย์บริการลูกค้า พบว่า ปัจจัยด้านผลตอบแทนและอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อการตัดสินใจในการออมของพนักงาน

ทิพย์วารี สุปรียศิลป์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินในตลาดเงิน พบว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากมีอิทธิพลต่อปริมาณเงินออมในธนาคารและมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

สมฤทธ อัมพรทิวาทิพย์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมลูกค้ารายใหญ่ของธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมการออม และความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับสิ่งกระตุ้นทางการตลาดที่มีผลกระทบต่อออม ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 36 - 45 ปี สถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 - 30,000 บาท มีพฤติกรรมการออมเงินอยู่ที่ร้อยละ 10 - 20 ของรายได้ วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับตัวเอง โดยใช้วิธีฝากเงินกับสถาบันการเงินประเภท ออมทรัพย์และรับทราบข้อมูลข่าวสารการฝากเงินมาจากพนักงานธนาคาร สิ่งกระตุ้นทางการตลาดที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ เรื่องอัตราดอกเบี้ยพิเศษ รองลงมา คือ ด้านสถานที่หรือการจัดจำหน่ายในเรื่องทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้บ้าน/ที่ทำงานมีความสะดวก ด้านส่งเสริมการตลาดในเรื่องพนักงานมีมนุษย

สัมพันธ์ มารยาท และให้บริการที่ดี และด้านอื่นๆ ในเรื่องความมั่นคงของเงินออม และด้านผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆในเรื่องชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน

กรัณทรรัตน์ นาขวา (2547) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการติดตามฐานะการเงินของธนาคารพาณิชย์ของผู้ฝากเงิน โดยเปรียบเทียบระหว่างช่วงก่อนและหลังวิกฤตการณ์ และศึกษาระบบการประกันเงินฝากที่จะนำมาใช้ในอนาคต พร้อมทั้งคาดการณ์พฤติกรรมของผู้ฝากเงินเมื่อจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝาก ด้วยการนำปัจจัยพื้นฐานที่แสดงฐานะทางการเงินและความเสี่ยงของธนาคารตามหลัก CAMEL Rating ได้แก่ ความเพียงพอของเงินกองทุน คุณภาพสินทรัพย์ การบริหารจัดการ ความสามารถในการทำกำไร และสภาพคล่อง มาหาความสัมพันธ์ทางสถิติด้วยสมการถดถอยกับตัวแปรตามที่เป็นตัวแทนพฤติกรรมของผู้ฝากเงินในการติดตามฐานะการเงินของสถาบันการเงิน ผลการศึกษาพบว่า ช่วงก่อนวิกฤตการณ์ ปัจจัยความเสี่ยงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้ฝากเงิน ได้แก่ คุณภาพสินทรัพย์ การบริหารจัดการ และความสามารถในการทำกำไรของธนาคาร ยังคงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้ฝากเงิน ช่วงหลังวิกฤตการณ์ ผู้ฝากเงินทราบว่าช่วงหลังวิกฤตการณ์ ธนาคารไม่มีความสามารถในการทำกำไรแล้วจึงหันมาสนใจความเสี่ยงด้านสภาพคล่องแทน เนื่องจากสภาพคล่องเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่สำคัญในช่วงวิกฤตการณ์เพราะแสดงถึงความสามารถในการรองรับการถอนเงินฝาก อาจกล่าวได้ว่า ระดับการติดตาม

ฐานะการเงินของผู้ฝากเงินช่วงหลังวิกฤตการณ์ไม่เปลี่ยนแปลงจากช่วงก่อนวิกฤตการณ์ เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงปัจจัยความเสี่ยงที่ผู้ฝากเงินใช้ในการติดตามฐานะการเงินเท่านั้น และยังถือได้ว่าผู้ฝากเงินได้ทำการติดตามฐานะการเงินของสถาบันการเงิน เพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเองได้ดีพอสมควร ดังนั้น การยกเลิกการค้ำประกันเงินฝากอย่างเต็มจำนวนและจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากสามารถกระทำได้อย่างทันที

ณัฐพล สังข์ภิรมย์ (2547: 60-61) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคติ พฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันประกันเงินฝาก: กรณีศึกษา ผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์เพียงปัจจัยเดียว คือ ระดับการศึกษาที่มีผลต่อการกระจายเงินฝากโดยฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์มากกว่าหนึ่งแห่ง ส่วนเรื่องการจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากขึ้นในประเทศไทยนั้น พบว่า สัดส่วนของผู้ที่ทราบและไม่ทราบมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยผู้ที่ทราบส่วนใหญ่จะทราบจากสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร มากที่สุด

สุจิตรา บัวใบ (2527) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในเขตเมืองและชนบทของประเทศไทย โดยใช้รายได้รวมของครัวเรือนเฉลี่ยเป็นรายเดือน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นเป็นผลให้ออมเพิ่มขึ้นทั้งในรูปเงินฝากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่นๆ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

“ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบัน คุ้มครองเงินฝาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝาก เงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร”

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการทำสารนิพนธ์ของนิสิตปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร และนำข้อมูลมาประกอบการศึกษาโดยข้อมูลที่ได้รับจากท่านทั้งหมดจะใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม โดยจะไม่มีผลกระทบการตอบแบบสอบถามแต่ประการใด ซึ่งแบบสอบถามทั้งหมด 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก
3. ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน
4. การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร
5. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

โปรดอ่านก่อนทำแบบสอบถามต่อไป

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก จัดตั้งขึ้นและมีผลใช้บังคับตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2551 เป็นต้นมา มีหลักการสำคัญในการให้ความคุ้มครองผู้ฝากให้ได้รับเงินฝากคืนโดยเร็ว ในกรณีที่สถาบันการเงินล้ม เพื่อไม่ให้ผู้ฝากได้รับผลกระทบเมื่อสถาบันการเงินแห่งใดแห่งหนึ่งมีปัญหา การกำหนดจำนวนเงินคุ้มครองไว้ชัดเจนจะบรรเทาความตื่นตระหนกเมื่อมีข่าวเกี่ยวกับสถาบันการเงิน ผู้ฝากไม่มีความจำเป็นต้องเร่งถอนเงินที่อาจทำให้เกิดปัญหาขาดความเชื่อมั่นลุกลามต่อเนื่องในลักษณะลูกโซ่และเริ่มลดคุ้มครองเงินฝากเหลือ 1 ล้านบาท ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2563 เป็นต้นไป

ส่วนที่ 1

ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ 15 – 24 ปี

☐ 25 – 34 ปี

☐ 35 – 44 ปี

☐ 45 – 54 ปี

☐ 55 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

☐ โสด

☐ สมรส / อยู่ด้วยกัน

☐ หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

☐ ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

☐ สูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไป

5. อาชีพ

☐ พนักงานบริษัท / หน่วยงานเอกชน

☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ

☐ นักเรียน / นักศึกษา

☐ แม่บ้าน / พ่อบ้าน

☐ เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท

☐ 15,001 – 25,000 บาท

☐ 25,001 – 35,000 บาท

☐ 35,001 – 45,000 บาท

☐ 45,000 – 55,000 บาท

☐ 55,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2
ด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก
และ พรบ.คุ้มครองเงินฝาก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความเข้าใจของท่านที่มีต่อประเด็นคำถามแต่ละข้อ

ในเรื่องต่อไปนี้ท่านมีความรู้และความเข้าใจอย่างไร เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก ประเด็นคำถามมีดังต่อไปนี้	ถูก	ผิด
1.ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากฐานะเงินกองทุน หรือที่เรียกว่า BIS RATIO โดยกฎหมายกำหนดไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 และยังต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่นำลงทุน คือ ตั้งแต่อันดับ BBB ขึ้นไป		
2.ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPL) มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ		
3.การประกันเงินฝากเต็มจำนวนจะส่งผลให้ผู้ฝากเงินมุ่งดูแลผลตอบแทนมากกว่าการดูความมั่นคงของสถาบันการเงิน และทำให้สถาบันการเงินดำเนินธุรกิจอย่างสุ่มเสี่ยงเกินควรเพราะมีภาครัฐดูแลให้ความมั่นใจกับผู้ฝากเงิน		
4.มาตรการ Blanket Guarantee (การประกันเงินฝากเต็มจำนวน) เพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนกเร่งถอนเงิน เป็นมาตรการที่หลายประเทศนำมาใช้ในยามที่เกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในยามภาวะปกติ		
5.พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ไม่รวมคุ้มครองบริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์		
6.เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง		

ในเรื่องต่อไปนี้ท่านมีความรู้และความเข้าใจอย่างไร เกี่ยวกับสถาบัน คุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก ประเด็นคำถามมีดังต่อไปนี้	ถูก	ผิด
7.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงิน ประกาศให้ผู้ฝากเงินมายื่นขอรับเงินภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงิน ถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้ฝากมีเวลาในการยื่นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับ แต่วันประกาศ		
8.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ฝากเงินมีเหตุสุดวิสัย ผู้ฝาก เงินไม่ได้มายื่นขอรับเงินภายในระยะเวลาตามที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด ผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิได้รับเงินแต่จะไม่ได้รับเงินคืนเต็มจำนวนตามที่ฝากไว้ และ หากเงินฝากดังกล่าวเกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะได้รับเงินตามวงเงินที่คุ้มครอง เท่านั้น		

ส่วนที่ 3

ปัจจัยในการฝากเงิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยในการฝากเงิน	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน					
1.เพื่อไว้ใช้ในอนาคตยามเกษียณ ยามชรา					
2.เพื่อไว้เป็นทุนหรือเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาของตัวเองหรือครอบครัว					
3.เพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจของตัวเองหรือครอบครัว					
4.เพื่อสำรองและไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน					
5.เพื่อใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อในอนาคต					
6.เพื่อเป็นทุนในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน รถยนต์ เป็นต้น					
7.เพื่อเก็บเป็นมรดกให้ครอบครัวและบุตรหลาน					
8.เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางสังคมด้านต่างๆ					
9.เพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เช่น การไปท่องเที่ยว หรือซื้อของต่างๆตามที่ต้องการ เป็นต้น					
10.เพื่อหาผลประโยชน์จากผลตอบแทนอื่นๆ หรือเป็นแหล่งที่มาของรายได้อื่นๆ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น					
ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน					
1.สถาบันการเงินเป็นผู้นำธุรกิจในวงการสถาบันการเงิน					
2.สถาบันการเงินมีความแข็งแกร่งทางการเงิน					
3.สถาบันการเงินมีความโปร่งใสและมีความน่าเชื่อถือ					

ปัจจัยในการฝากเงิน	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
4.สถาบันการเงินมีผู้บริหารขององค์กรที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป					
5.สถาบันการเงินมีระบบการจัดการที่ดีและมีรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย					
6.สถาบันการเงินคำนึงถึงลูกค้าเป็นหลักในการให้บริการ					
7.สถาบันการเงินมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่คุ้มค่าและทุกคนสามารถเข้าถึงได้					
8.สถาบันการเงินมีความมุ่งมั่นมีความรับผิดชอบและทำประโยชน์เพื่อสังคม					
9.บุคลากรของสถาบันการเงินมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอเป็นอย่างดี					
10.บุคลากรของสถาบันการเงินมีความตั้งใจและให้ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและประสานงานกับทางผู้ฝากเงินเป็นอย่างดี					
ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย					
1.เงินต้นหรือเงินลงทุนเริ่มแรกของผู้ฝากเงิน มีความปลอดภัยไม่สูญหาย					
2.ผู้ฝากเงินมีความเสี่ยงน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ					
3.ผู้ฝากเงินได้รับผลตอบแทนแน่นอน คือ ได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ					

ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน					
1.ซื้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ที่ดิน บ้านพักตากอากาศ คอนโดมิเนียม เป็นต้น					
2. ซื้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ทองคำ อัญมณี รถยนต์ งานศิลปะ เป็นต้น					
3.ซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดทุน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นสามัญ ตราสารอนุพันธ์ กองทุนรวมทุกประเภท เป็นต้น					
4.ซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดเงินอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เงินฝากธนาคาร ได้แก่ ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วเงินคลัง รัฐบาล สลากออมสิน/สลากธกส เป็นต้น					
5.ซื้อประกันชีวิต ได้แก่ ประกันชีวิตแบบตลอดชีพ ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา ประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ					

ส่วนที่ 4

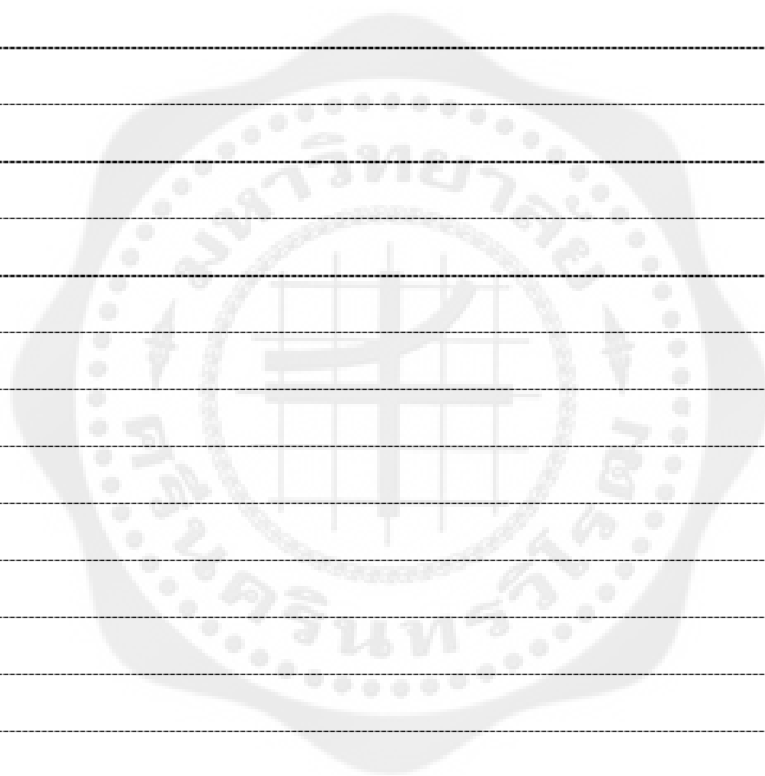
การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

การตัดสินใจเลือกฝากเงิน กับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	1	2	3	4	5
1.ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีฐานะการเงินและผลการดำเนินงานที่ดี มีการขยายธุรกิจเติบโตอย่างต่อเนื่อง					
2.ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีฐานะเงินกองทุนแข็งแกร่งเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด					
3.ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (Non-Performing Loan:NPL) ไม่สูง					
4.ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีสินทรัพย์สภาพคล่องสูงกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 6 ของยอดรวมเงินฝากทุกประเภท)					

ส่วนที่ 5

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก
พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากกับการตัดสินใจเลือกฝากเงิน
กับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิสรื

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

อาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. อาจารย์ ดร.อัจฉรียา ศักดิ์นรงค์

อาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่องความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

P	แทน ค่าร้อยละ หรือ เปอร์เซนต์
n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน ความถี่ของคะแนน
Min	แทน ค่าต่ำสุด (Minimum)
Max	แทน ค่าสูงสุด (Maximum)
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
df	แทน ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณา t-Distribution
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation)
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
Sig	แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
Prob.	แทน ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
LSD	แทน Least Significant Difference
H ₀	แทน สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้ คือ

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยในการเลือกฝากเงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ตาราง 7 แสดงจำนวน (ความถี่) และ ร้อยละของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 400

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	141	35.30
หญิง	259	64.70
2. อายุ		
15 - 24 ปี	33	8.30
25- 34 ปี	273	68.30
35 - 44 ปี	63	15.80
45 - 54 ปี	23	5.80
55 ปีขึ้นไป	8	2.00
3. สถานภาพสมรส		
โสด	275	68.80
สมรส/อยู่ด้วยกัน	125	31.30
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	0	0.00
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	0	0.00
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	257	64.30
สูงกว่าปริญญาตรี	143	35.80
5. อาชีพ		
พนักงานบริษัท / หน่วยงานเอกชน	162	40.50
พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ ข้าราชการ	208	52.00
นักเรียน / นักศึกษา	0	0.00
แม่บ้าน / พ่อบ้าน	0	0.00
เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	28	7.00
อื่นๆ เช่น สัตวแพทย์ ทันตแพทย์	2	5.00

ตาราง 7 (ต่อ)

n = 400

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	0	0
15,001 - 25,000 บาท	102	25.50
25,001 - 35,000 บาท	192	48.00
35,001 - 45,000 บาท	51	12.80
45,001 - 55,000 บาท	22	5.50
55,001 บาทขึ้นไป	33	8.30

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน พบว่า

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 และเพศชาย จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 ตามลำดับ

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ อายุ 25 - 34 ปี จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 68.30 รองลงมาคือ 35 - 44 ปี มี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 ตามลำดับ

สถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.80 รองลงมา มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 64.30 รองลงมามีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 ตามลำดับ

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ / ข้าราชการ จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาคือ พนักงานบริษัท / หน่วยงานเอกชนจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 และเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 - 35,000 บาท จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมาคือ รายได้ต่อเดือน 15,001 - 25,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 และรายได้ 35,001 - 45,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 และมีรายได้ 55,001 บาทขึ้นไป จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน
ค้ำครองเงินฝากและพรบ.ค้ำครองเงินฝาก**

ตาราง 8 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน
ค้ำครองเงินฝากและพรบ.ค้ำครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 400

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันค้ำครองเงินฝากและ พรบ.ค้ำครองเงินฝาก	จำนวนคน (ร้อยละ)	
	ตอบถูก	ตอบผิด
1. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากฐานะเงินกองทุน หรือที่เรียกว่า BIS RATIO โดยกฎหมายกำหนดไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 และยังต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่น่าลงทุน คือ ตั้งแต่อันดับ BBB ขึ้นไป	373 (93.30)	27 (6.80)
2. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้(Non-Performing Loan: NPL) มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ	380 (95.00)	20 (5.00)
3. การประกันเงินฝากเต็มจำนวนจะส่งผลให้ผู้ฝากเงินมุ่งดูแลผลตอบแทนมากกว่าการดูความมั่นคงของสถาบันการเงิน และทำให้สถาบันการเงินดำเนินธุรกิจอย่างสุ่มเสี่ยงเกินควรเพราะมีภาครัฐดูแลให้ความมั่นใจกับผู้ฝากเงิน	345 (86.30)	55 (13.80)
4. มาตรการ Blanket Guarantee (การประกันเงินฝากเต็มจำนวน) เพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนกเร่งถอนเงิน เป็นมาตรการที่หลายประเทศนำมาใช้ในยามที่เกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในยามภาวะปกติ	375 (93.80)	25 (13.80)
5. พ.ร.บ.สถาบันค้ำครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการค้ำครองเงินฝากไว้ว่า สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบค้ำครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ไม่รวมค้ำครองบริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์	199 (49.80)	201 (50.30)

ตาราง 8 (ต่อ)

n = 400

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและ พรบ.คุ้มครองเงินฝาก	จำนวนคน (ร้อยละ)	
	ตอบถูก	ตอบผิด
6. เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง	173 (43.30)	227 (56.80)
7. เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินประกาศให้ผู้ฝากเงินมายื่นขอรับเงินภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้ฝากมีเวลาในการยื่นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศ	299 (74.80)	101 (25.30)
8. เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ฝากเงินมีเหตุสุดวิสัย ผู้ฝากเงินไม่ได้มายื่นขอรับเงินภายในระยะเวลาตามที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด ผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิได้รับเงินแต่จะไม่ได้รับเงินคืนเต็มจำนวนตามที่ฝากไว้ และหากเงินฝากดังกล่าวเกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะได้รับเงินตามวงเงินที่คุ้มครองเท่านั้น	277 (69.30)	123 (30.80)

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน จำแนกรายข้อได้ดังนี้

1. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากฐานะเงินกองทุน หรือที่เรียกว่า BIS RATIO โดยกฎหมายกำหนดไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 และยังต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่นำลงทุน คือ ตั้งแต่อันดับ BBB ขึ้นไป ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ตอบถูกจำนวน 373 คน คิดเป็นร้อยละ 93.30 ตอบผิดจำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 6.80

2. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้(Non-Performing Loan: NPL) มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ตอบถูกจำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 95.00 ตอบผิดจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

3. ผู้การประกันเงินฝากเต็มจำนวนจะส่งผลให้ผู้ฝากเงินมุ่งดูผลตอบแทนมากกว่าการดูความมั่นคงของสถาบันการเงิน และทำให้สถาบันการเงินดำเนินธุรกิจอย่างสุ่มเสี่ยงเกินควรเพราะมี

ภาคีรัฐดูแลให้ความมั่นใจกับผู้ฝากเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ตอบถูกจำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 86.30 ตอบผิดจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80

4. มาตรการ Blanket Guarantee (การประกันเงินฝากเต็มจำนวน) เพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนกเร่งถอนเงิน เป็นมาตรการที่หลายประเทศนำมาใช้ในยามที่เกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในยามภาวะปกติ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ตอบถูกจำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 93.80 ตอบผิดจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30

5. พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ไม่รวมคุ้มครองบริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ตอบถูกจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 ตอบผิดจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.80

6. เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ตอบถูก จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 ตอบผิด จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30

7. เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินประกาศให้ผู้ฝากเงินมายื่นขอรับเงินภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้ฝากมีเวลาในการยื่นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ตอบถูกจำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 74.80 ตอบผิดจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30

8. เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ฝากเงินมีเหตุสุดวิสัย ผู้ฝากเงินไม่ได้มายื่นขอรับเงินภายในระยะเวลาตามที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด ผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิได้รับเงินแต่จะไม่ได้รับเงินคืนเต็มจำนวนตามที่ฝากไว้ และหากเงินฝากดังกล่าวเกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะได้รับเงินตามวงเงินที่คุ้มครองเท่านั้น ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ตอบถูกจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 ตอบผิดจำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 69.30

ตาราง 9 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลคะแนนด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 400

ข้อมูลคะแนนความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน คุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตอบได้ 0 คะแนน	0	0.00
ตอบได้ 1 คะแนน	0	0.00
ตอบได้ 2 คะแนน	1	0.25
ตอบได้ 3 คะแนน	7	1.75
ตอบได้ 4 คะแนน	40	10.00
ตอบได้ 5 คะแนน	125	31.25
ตอบได้ 6 คะแนน	125	31.25
ตอบได้ 7 คะแนน	52	13.00
ตอบได้ 8 คะแนน	50	12.50

จากตาราง 9 ผลของข้อมูลคะแนนด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ตอบได้ 6 คะแนน มีจำนวน 125 คน และตอบได้ 5 คะแนน มีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมา ตอบได้ 7 คะแนน มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 ตอบได้ 8 คะแนน มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตอบได้ 4 คะแนน มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตอบได้ 3 คะแนน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตอบได้ 2 คะแนน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลระดับด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 400

ข้อมูลระดับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย (ตอบถูก 0-2 ข้อ)	2	0.50
มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (ตอบถูก 3-5 ข้อ)	172	43.00
มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก (ตอบถูก 6 – 8 ข้อ)	226	56.50

จากตาราง 10 ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก ในระดับมาก มีจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก ในระดับปานกลาง มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 และผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากในระดับน้อย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงค่าร้อยละระหว่างเพศกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและ พรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก		เพศ	
		ชาย	หญิง
1. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากฐานะเงินกองทุน หรือที่เรียกว่า BIS RATIO โดยกฎหมายกำหนดไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 และยังต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่นำลงทุน คือ ตั้งแต่อันดับ BBB ขึ้นไป			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	122 (86.50)	251 (96.90)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	19 (13.50)	29 (3.10)

ตาราง 11 (ต่อ)

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและ พรบ.คุ้มครองเงินฝาก		เพศ	
		ชาย	หญิง
2.ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPL) มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	131 (92.90)	249 (96.10)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	10 (7.10)	10 (3.90)
3.ผู้การประกันเงินฝากเต็มจำนวนจะส่งผลให้ผู้ฝากเงินมุ่งดูผลตอบแทนมากกว่าการดูความมั่นคงของสถาบันการเงิน และทำให้สถาบันการเงินดำเนินธุรกิจอย่างสุ่มเสี่ยงเกินควรเพราะมีภาครัฐดูแลให้ความมั่นใจกับผู้ฝากเงิน			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	104 (73.80)	241 (93.10)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	37 (26.20)	18 (6.90)
4.มาตรการ Blanket Guarantee (การประกันเงินฝากเต็มจำนวน) เพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนกเร่งถอนเงิน เป็นมาตรการที่หลายประเทศนำมาใช้ในยามที่เกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในยามภาวะปกติ			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	140 (99.30)	235 (90.70)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	1 (0.70)	24 (9.30)

ตาราง 11 (ต่อ)

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและ พรบ.คุ้มครองเงินฝาก		เพศ	
		ชาย	หญิง
5.พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ไม่รวมคุ้มครองบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	62 (44.00)	137 (52.90)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	79 (56.00)	122 (47.10)
6.เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	43 (30.50)	130 (50.20)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	98 (69.50)	129 (49.80)
7.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินประกาศให้ผู้ฝากเงินมายื่นขอรับเงินภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้ฝากมีเวลาในการยื่นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศ			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	106 (75.20)	193 (74.50)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	35 (24.80)	66 (25.50)

ตาราง 11 (ต่อ)

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและ พรบ.คุ้มครองเงินฝาก		เพศ	
		ชาย	หญิง
8.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ฝากเงินมีเหตุสุดวิสัย ผู้ฝากเงินไม่ได้มายื่นขอรับเงินภายในระยะเวลาตามที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด ผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิได้รับเงินแต่จะ ไม่ได้รับเงินคืนเต็มจำนวนตามที่ฝากไว้ และหากเงินฝากดังกล่าวเกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะ ได้รับเงินตามวงเงินที่คุ้มครองเท่านั้น			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	102 (72.30)	175 (67.60)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	39 (27.70)	84 (32.40)

จากข้อคำถามทั้ง 8 ข้อ พบว่า สัดส่วนของเพศหญิงในการตอบคำถามมีการตอบถูกในข้อคำถามในสัดส่วนที่มากกว่าเพศชายอย่างเห็นได้ชัด โดยเพศชายจะตอบถูกในสัดส่วนที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับเพศชายที่ตอบถูกทั้งหมด และเพศชายมีคนที่ตอบถูกน้อยกว่าเพศหญิงซึ่งมีสัดส่วนในการตอบถูกมากกว่าในทุกข้อ โดยเพศหญิงจะตอบถูกในสัดส่วนที่มากกว่าเพศชาย 5 ข้อ จาก 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 2 3 5 และ 6 ส่วนข้อ 4 6 และ 7 เพศชายมีสัดส่วนการตอบถูกมากกว่าเพศหญิงตามลำดับ

แสดงให้เห็นว่า เพศหญิงมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากมากกว่าเพศชาย โดยข้อ 6 มีค่าร้อยละในการตอบคำถามถูกต่างกันมากที่สุดอยู่ที่ 19.70

ทั้งนี้จากสัดส่วนของการตอบคำถามจะมีข้อที่เพศชายและเพศหญิงตอบผิดมากที่สุด คือ ข้อ 6 เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง เป็นการทดสอบความเข้าใจในขอบเขตการคุ้มครองเงินฝาก

ทั้งนี้จากสัดส่วนของการตอบคำถามจะมีข้อที่เพศชายและเพศหญิงตอบถูกมากที่สุด คือ ข้อ 2 ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้(Non-Performing Loan: NPL) มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ มีสัดส่วนการตอบถูกทั้งเพศชายและเพศหญิงมากที่สุด โดยสัดส่วนของการตอบคำถามจะมีข้อที่เพศชายและเพศหญิงตอบถูกมากที่สุด จะเป็นข้อที่เป็นการทดสอบความรู้และความเข้าใจในขอบเขตหัวข้อความ

มั่นคงของสถาบันการเงินดูอย่างไรและการนำระบบคุ้มครองเงินฝากมาใช้ในประเทศไทยมีข้อดีอย่างไร ก็จะเห็นสัดส่วนได้อย่างชัดเจน

ตาราง 12 แสดงคำร้อยละระหว่างอายุกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ สถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ. คุ้มครองเงินฝาก		อายุ (ปี)				
		15-24	25-34	35-44	45-54	55 ขึ้นไป
1. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากฐานะเงินกองทุน หรือที่เรียกว่า BIS RATIO โดยกฎหมายกำหนดไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 และต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่นำลงทุน คือ ตั้งแต่อันดับ BBB ขึ้นไป						
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	6 (100.00)	281 (93.70)	55 (87.30)	23 100.00	8 100.00
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	0 (0.00)	19 (6.30)	8 (12.7)	0 (0.00)	0 (0.00)
2. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้(Non-Performing Loan: NPL) มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ						
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	3 (50.00)	283 (94.3)	63 (100.00)	23 (100.00)	8 (100.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	3 (50.00)	17 (5.70)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
3. ผู้การประกันเงินฝากเต็มจำนวนจะส่งผลให้ผู้ฝากเงินมุ่งดูผลตอบแทนมากกว่าการดูความมั่นคงของสถาบันการเงิน และทำให้สถาบันการเงินดำเนินธุรกิจอย่างสุ่มเสี่ยงเกินควรเพราะมีภาครัฐดูแลให้ความมั่นใจกับผู้ฝากเงิน						
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	6 (100.00)	248 (82.70)	60 (95.20)	23 (100.00)	8 (100.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	0 (0.00)	52 (17.30)	3 (4.80)	0 (0.00)	0 (0.00)

ตาราง 12 (ต่อ)

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ สถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ. คุ้มครองเงินฝาก		อายุ (ปี)				
		15-24	25-34	35-44	45-54	55 ขึ้นไป
4.มาตรการ Blanket Guarantee (การประกันเงินฝากเต็มจำนวน) เพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนก เร่งถอนเงิน เป็นมาตรการที่หลายประเทศนำมาใช้ในยามที่เกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงิน เท่านั้น แต่ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในยามภาวะปกติ						
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	3 (50.00)	284 (94.70)	63 (100.00)	23 (100.00)	2 (25.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	3 (50.00)	16 (5.30)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (75.00)
5.พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า สถาบันการเงินที่ ไม่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ไม่รวม คุ้มครองบริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์						
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	6 (100.00)	155 (51.70)	30 (47.60)	8 (34.80)	0 (0.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	0 (0.00)	145 (48.30)	33 (52.40)	15 (65.20)	8 (100.00)
6.เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงิน ฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง						
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	1 (16.70)	116 (38.70)	34 (54.00)	17 (73.90)	5 (62.50)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	5 (83.30)	184 (61.30)	29 (46.00)	6 (26.10)	3 (37.50)

ตาราง 12 (ต่อ)

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน คุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงิน ฝาก		อายุ (ปี)				
		15-24	25-34	35-44	45-54	55 ขึ้นไป
7.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินประกาศให้ผู้ฝาก เงินมายื่นขอรับเงินภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้ฝากมี เวลาในการยื่นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศ						
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	5 (83.30)	242 (80.70)	43 (68.30)	9 (39.10)	0 (0.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	1 (16.7)	58 (19.30)	20 (31.70)	14 (60.90)	8 (100.00)
8.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ฝากเงินมีเหตุสุดวิสัย ผู้ฝากเงินไม่ได้มายื่นขอรับ เงินภายในระยะเวลาตามที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด ผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิได้รับเงินแต่จะ ไม่ได้รับเงินคืนเต็มจำนวนตามที่ฝากไว้ และหากเงินฝากดังกล่าวเกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะ ได้รับเงินตามวงเงินที่คุ้มครองเท่านั้น						
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	6 (100.00)	217 (72.30)	31 (49.20)	17 (73.90)	6 (75.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	0 (0.00)	83 (25.70)	32 (50.80)	6 (26.10)	2 (25.00)

จากข้อคำถามทั้ง 8 ข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 45-54 ปี มีสัดส่วนการตอบ
คำถามถูกมากกว่าเมื่อเทียบกับช่วงอายุอื่นๆ รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุ 25-34 ปี 35-44 ปี 15-24 ปี
และ 55 ปีขึ้นไป ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีอายุ 45-54 ปี มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ
สถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากมากกว่าช่วงอายุอื่นๆ โดยเฉพาะข้อที่ 1 2 3 และ
4 ก็จะเห็นสัดส่วนได้อย่างชัดเจน คือ มีสัดส่วนการตอบถูกที่ร้อยละ 100 ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้
และความเข้าใจในขอบเขตหัวข้อความมั่นคงของสถาบันการเงินดูอย่างไรและการนาระบบคุ้มครอง
เงินฝากมาใช้ในประเทศไทยมีข้อดีอย่างไร ทั้งนี้จากสัดส่วนของการตอบคำถามจะมีข้อที่ทุกช่วงอายุ
ตอบผิดมากที่สุดคือ ข้อ 5 พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการคุ้มครองเงินฝากไว้
ว่า สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่ง
ประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ไม่

รวมคุ้มครองบริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ในขอบเขตการคุ้มครองเงินฝาก

ตาราง 13 แสดงคำร้อยละระหว่างสถานภาพกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก		สถานภาพ		
		โสด	สมรส/อยู่ด้วยกัน	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
1. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากฐานะเงินกองทุน หรือที่เรียกว่า BIS RATIO โดยกฎหมายกำหนดไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 และยังต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่นำลงทุน คือ ตั้งแต่อันดับ BBB ขึ้นไป				
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	253 (92.30)	119 (95.20)	1 (100.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	21 (7.70)	6 (4.80)	0 (0.00)
2. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPL) มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ				
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	254 (92.70)	125 (100.00)	1 (100.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	20 (7.30)	0 (0.00)	0 (0.00)
3. ผู้การประกันเงินฝากเต็มจำนวนจะส่งผลให้ผู้ฝากเงินมุ่งดูผลตอบแทนมากกว่าการดูความมั่นคงของสถาบันการเงิน และทำให้สถาบันการเงินดำเนินธุรกิจอย่างสุ่มเสี่ยงเกินควรเพราะมีภาครัฐดูแลให้ความมั่นใจกับผู้ฝากเงิน				
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	226 (82.50)	118 (94.40)	1 (100.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	48 (17.50)	7 (5.60)	0 (0.00)

ตาราง 13 (ต่อ)

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก		สถานภาพ		
		โสด	สมรส/ อยู่ด้วยกัน	หม้าย/ หย่าร้าง/ แยกกันอยู่
4.มาตรการ Blanket Guarantee (การประกันเงินฝากเต็มจำนวน) เพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนกเร่งถอนเงิน เป็นมาตรการที่หลายประเทศนำมาใช้ในยามที่เกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในยามภาวะปกติ				
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	254 (92.70)	120 (96.00)	1 (100.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	20 (7.30)	5 (4.00)	0 (0.00)
5.พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ไม่รวมคุ้มครองบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์				
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	136 (49.60)	63 (50.40)	0 (0.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	138 (50.40)	62 (49.60)	1 (100.00)
6.เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง				
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	111 (40.50)	62 (49.60)	0 (0.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	163 (59.50)	63 (50.40)	1 (100.00)

ตาราง 13 (ต่อ)

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก		สถานภาพ		
		โสด	สมรส/ อยู่ด้วยกัน	หม้าย/ หย่าร้าง/ แยกกันอยู่
7.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินประกาศให้ผู้ฝากเงินมายื่นขอรับเงินภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้ฝากมีเวลาในการยื่นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศ				
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	217 (79.20)	81 (64.80)	1 (100.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	57 (20.80)	44 (35.20)	0 (0.00)
8.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ฝากเงินมีเหตุสุดวิสัย ผู้ฝากเงินไม่ได้มายื่นขอรับเงินภายในระยะเวลาตามที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด ผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิได้รับเงินแต่จะไม่ได้รับเงินคืนเต็มจำนวนตามที่ฝากไว้ และหากเงินฝากดังกล่าวเกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะได้รับเงินตามวงเงินที่คุ้มครองเท่านั้น				
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	192 (70.10)	85 (68.00)	0 (0.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	82 (29.90)	40 (32.00)	1 (100.00)

จากข้อคำถามทั้ง 8 ข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีสัดส่วนการตอบคำถามถูกมากกว่าเมื่อเทียบกับสถานภาพโสด และหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากมากกว่าสถานภาพอื่นๆ

ทั้งนี้จากสัดส่วนของการตอบคำถามจะมีข้อที่ทุกสถานภาพตอบผิดมากที่สุดคือ ข้อ 6 เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง ซึ่งเป็นการทดสอบความเข้าใจในขอบเขตการคุ้มครองเงินฝาก และมีข้อที่ทุกช่วงสถานภาพตอบถูกมากที่สุดคือ ข้อ 2 ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้(Non-

PerformingLoan: NPL) มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ในขอบเขตความมั่นคงของสถาบันการเงินดูอย่างไร

ตาราง 14 แสดงคำร้อยละระหว่างระดับการศึกษาเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและ พรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและ พรบ.คุ้มครองเงินฝาก		ระดับการศึกษา	
		ปริญญาตรี/ เทียบเท่า	สูงกว่า ปริญญา ตรีขึ้นไป
1. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากฐานะเงินกองทุน หรือที่เรียกว่า BIS RATIO โดยกฎหมายกำหนดไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 และยังต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่นำลงทุน คือ ตั้งแต่ อันดับ BBB ขึ้นไป			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	240 (93.40)	133 (93.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	17 (6.60)	10 (7.00)
2. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-PerformingLoan: NPL) มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	246 (95.70)	134 (93.7)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	11 (4.30)	9 (6.30)
3. ผู้การประกันเงินฝากเต็มจำนวนจะส่งผลให้ผู้ฝากเงินมุ่งดูแลผลตอบแทนมากกว่าการดูความมั่นคง ของสถาบันการเงิน และทำให้สถาบันการเงินดำเนินธุรกิจอย่างสุ่มเสี่ยงเกินควรเพราะมีภาครัฐดูแล ให้ความมั่นใจกับผู้ฝากเงิน			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	218 (84.80)	127 (88.80)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	39 (15.20)	16 (11.20)

ตาราง 14 (ต่อ)

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และพรบ.คุ้มครองเงินฝาก		ระดับการศึกษา	
		ปริญญาตรี/ เทียบเท่า	สูงกว่า ปริญญาตรี ขึ้นไป
4.มาตรการ Blanket Guarantee (การประกันเงินฝากเต็มจำนวน) เพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนกเร่งถอนเงิน เป็นมาตรการที่หลายประเทศนำมาใช้ในยามที่เกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในยามภาวะปกติ			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	241 (93.80)	134 (93.70)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	16 (6.20)	9 (6.30)
5.พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ไม่รวมคุ้มครองบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	123 (47.90)	76 (53.10)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	134 (52.10)	67 (46.90)
6.เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	101 (39.30)	72 (50.30)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	156 (60.70)	71 (49.70)

ตาราง 14 (ต่อ)

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและ พรบ.คุ้มครองเงินฝาก		ระดับการศึกษา	
		ปริญญาตรี/ เทียบเท่า	สูงกว่า ปริญญาตรี ขึ้นไป
7.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินประกาศให้ผู้ฝากเงินมายื่นขอรับเงินภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้ฝากมีเวลาในการยื่นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศ			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	196 (76.30)	103 (72.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	61 (23.70)	40 (28.00)
8.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ฝากเงินมีเหตุสุดวิสัย ผู้ฝากเงินไม่ได้มายื่นขอรับเงินภายในระยะเวลาตามที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด ผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิได้รับเงินแต่จะไม่ได้รับเงินคืนเต็มจำนวนตามที่ฝากไว้ และหากเงินฝากดังกล่าวเกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะได้รับเงินตามวงเงินที่คุ้มครองเท่านั้น			
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	160 (62.30)	117 (81.80)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	97 (32.70)	26 (18.20)

จากข้อคำถามทั้ง 8 ข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มีสัดส่วนการตอบคำถามถูกมากกว่าเมื่อเทียบกับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า แต่มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากมากกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า โดยข้อ 8 มีค่าร้อยละในการตอบคำถามถูกต่างกันมากที่สุดอยู่ที่ 19.50

ทั้งนี้จากสัดส่วนของการตอบคำถามจะมีข้อที่ทุกระดับการศึกษาตอบผิดมากที่สุด คือ ข้อ 8 เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ฝากเงินมีเหตุสุดวิสัย ผู้ฝากเงินไม่ได้มายื่นขอรับเงินภายในระยะเวลาตามที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด ผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิได้รับเงินแต่จะไม่ได้รับเงินคืนเต็มจำนวนตามที่ฝากไว้ และหากเงินฝากดังกล่าวเกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะ

ได้รับเงินตามวงเงินที่ค้ำครองเท่านั้น ซึ่งเป็นการทดสอบความเข้าใจในขอบเขตเรื่อง หากเกิดกรณีสถาบันการเงินปิดกิจการ ผู้ฝากเงินจะต้องหาอะไรบ้าง

ทั้งนี้จากสัดส่วนของการตอบคำถามจะมีข้อที่ทุกระดับการศึกษาตอบถูกมากที่สุด คือ ข้อ 4 มาตรการ Blanket Guarantee (การประกันเงินฝากเต็มจำนวน) เพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนกเร่งถอนเงิน เป็นมาตรการที่หลายประเทศนำมาใช้ในยามที่เกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในยามภาวะปกติ ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ในขอบเขตของการนำระบบค้ำครองเงินฝากมาใช้ในประเทศไทยมีข้อดีอย่างไร

ตาราง 15 แสดงคำร้อยละระหว่างระดับการศึกษากับความรู้อและความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันค้ำครองเงินฝากและพรบ.ค้ำครองเงินฝากของผู้ฝากเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ					
ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก		พนักงานบริษัท / หน่วยงานเอกชน	พนักงานรัฐวิสาหกิจ / ข้าราชการ	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	อื่น ๆ (โปรดระบุ)
1. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากฐานะเงินกองทุน หรือที่เรียกว่า BIS RATIO โดยกฎหมายกำหนดไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 และยังต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่น่าลงทุน คือ ตั้งแต่อันดับ BBB ขึ้นไป					
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	148 (91.40)	198 (95.20)	25 (89.30)	2 (100.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	14 (8.60)	10 (4.80)	3 (10.70)	0 (0.00)
2.ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-PerformingLoan: NPL) มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ					
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	154 (95.10)	201 (96.60)	24 (85.70)	1 (50.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	8 (4.90)	7 (3.40)	4 (14.30)	1 (50.00)

ตาราง 15 (ต่อ)

อาชีพ					
ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก	พนักงานบริษัท / หน่วยงานเอกชน	พนักงานรัฐวิสาหกิจ / ข้าราชการ	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	อื่น ๆ (โปรดระบุ)	
3.ผู้การประกันเงินฝากเต็มจำนวนจะส่งผลให้ผู้ฝากเงินมุ่งดูผลตอบแทนมากกว่าการดูความมั่นคงของสถาบันการเงิน และทำให้สถาบันการเงินดำเนินธุรกิจอย่างสุ่มเสี่ยงเกินควรเพราะมีภาครัฐดูแลให้ความมั่นใจกับผู้ฝากเงิน					
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	122 (75.30)	198 (95.20)	24 (85.70)	1 (50.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	40 (24.70)	10 (4.80)	4 (14.30)	1 (50.00)
4.มาตรการ Blanket Guarantee (การประกันเงินฝากเต็มจำนวน) เพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนกเร่งถอนเงิน เป็นมาตรการที่หลายประเทศนำมาใช้ในยามที่เกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในระยะยาวภาวะปกติ					
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	145 (89.50)	201 (96.60)	27 (94.40)	2 (100.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	17 (10.50)	7 (3.40)	1 (3.60)	0 (0.00)
5.พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ไม่รวมคุ้มครองบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์					
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	91 (56.20)	94 (45.20)	12 (42.90)	2 (100.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	71 (43.80)	114 (54.80)	16 (57.10)	0 (0.00)

ตาราง15 (ต่อ)

อาชีพ					
ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก	พนักงานบริษัท / หน่วยงานเอกชน	พนักงานรัฐวิสาหกิจ / ข้าราชการ	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	อื่น ๆ (โปรดระบุ)	
6.เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง					
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	71 (43.80)	88 (42.30)	13 (46.40)	1 (50.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	91 (56.20)	120 (57.70)	15 (53.60)	1 (50.00)
7.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินประกาศให้ผู้ฝากเงินมายื่นขอรับเงินภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้ฝากมีเวลาในการยื่นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศ					
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	121 (74.7)	158 (76.00)	18 (64.30)	2 (100.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	41 (25.30)	50 (24.00)	10 (35.70)	0 (0.00)
8.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ฝากเงินมีเหตุสุดวิสัย ผู้ฝากเงินไม่ได้มายื่นขอรับเงินภายในระยะเวลาตามที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด ผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิได้รับเงินแต่จะไม่ได้รับเงินคืนเต็มจำนวนตามที่ฝากไว้ และหากเงินฝากดังกล่าวเกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะได้รับเงินตามวงเงินที่คุ้มครองเท่านั้น					
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	127 (78.40)	126 (60.60)	23 (82.10)	1 (50.00)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	35 (21.60)	82 (39.40)	5 (17.90)	1 (50.00)

จากข้อคำถามทั้ง 8 ข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ มีสัดส่วนการตอบคำถามถูกมากกว่าเมื่อเทียบกับอาชีพพนักงานบริษัท / หน่วยงานเอกชน อาชีพอื่นๆ และเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากมากกว่าอาชีพอื่นๆ โดยพนักงานบริษัท / หน่วยงานเอกชน มีความรู้และความเข้าใจที่น้อยกว่าพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ เพียงเล็กน้อย

ทั้งนี้จากสัดส่วนของการตอบคำถามจะมีข้อที่ทุกอาชีพตอบผิดมากที่สุด คือ ข้อ 6 เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง ซึ่งเป็นการทดสอบความเข้าใจในขอบเขตการคุ้มครองเงินฝาก

ทั้งนี้จากสัดส่วนของการตอบคำถามจะมีข้อที่ทุกอาชีพตอบถูกมากที่สุด คือ ข้อ 4 มาตรการ Blanket Guarantee (การประกันเงินฝากเต็มจำนวน) เพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนกเร่งถอนเงิน เป็นมาตรการที่หลายประเทศนำมาใช้ในยามที่เกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในยามภาวะปกติ ซึ่งเป็นการทดสอบความเข้าใจในขอบเขตหัวข้อการนำระบบคุ้มครองเงินฝากมาใช้ในประเทศไทยมีข้อใดอย่างไร

ตาราง 16 แสดงคำร้อยละระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน
คุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงิน ฝากและพรบ.คุ้มครองเงิน ฝาก		รายได้					
		ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 15,000 บาท	15,001 - 25,001 บาท	25,001 - 35,001 บาท	35,001 - 45,000 บาท	45,000 - 55,000 บาท	55,001 บาท ขึ้นไป
1. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากฐานะเงินกองทุน หรือที่เรียกว่า BIS RATIO โดยกฎหมาย กำหนดไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 และยังต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่นำลงทุน คือ ตั้งแต่ อันดับ BBB ขึ้นไป							
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	4 (100.00)	93 (91.20)	177 (92.20)	51 (100.00)	18 (100.00)	30 (90.9)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	0 (0.00)	9 (8.80)	15 (7.80)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
2. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPL) มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ							
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	3 (75.00)	94 (92.20)	188 (97.90)	51 (100.00)	18 (100.00)	26 (78.80)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	1 (25.00)	8 (7.80)	4 (2.10)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (21.20)
3. การประกันเงินฝากเต็มจำนวนจะส่งผลให้ผู้ฝากเงินมุ่งดูแลผลตอบแทนมากกว่าการดูความมั่นคง ของสถาบันการเงิน และทำให้สถาบันการเงินดำเนินธุรกิจอย่างสุ่มเสี่ยงเกินควรเพราะมีภาครัฐดูแล ให้ความมั่นใจกับผู้ฝากเงิน							
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	2 (50.00)	67 (65.70)	181 (94.30)	48 (94.10)	18 (100.00)	29 (87.90)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	2 (50.00)	35 (34.30)	11 (5.70)	3 (5.90)	0 (0.00)	4 (12.10)

ตาราง 16 (ต่อ)

รายได้							
ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก		ต่ำกว่า	หรือเท่ากับ	15,001 - 25,000 บาท	25,001 - 35,000 บาท	35,001 - 45,000 บาท	45,000 - 55,000 บาท
		15,000 บาท	35,000 บาท	35,000 บาท	45,000 บาท	55,000 บาท	ขึ้นไป
4.มาตรการ Blanket Guarantee (การประกันเงินฝากเต็มจำนวน) เพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนกเร่งถอนเงิน เป็นมาตรการที่หลายประเทศนำมาใช้ในยามที่เกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในยามภาวะปกติ							
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	4 (100.00)	94 (92.20)	185 (96.40)	50 (98.00)	18 (100.00)	24 (72.70)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	0 (0.00)	8 (7.80)	7 (3.60)	1 (2.00)	0 (0.00)	9 (27.30)
5.พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ไม่รวมคุ้มครองบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์							
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	1 (25.00)	55 (53.90)	106 (55.20)	18 (35.30)	10 (55.60)	9 (27.30)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	3 (75.00)	47 (46.10)	86 (44.80)	33 (64.70)	8 (44.4)	24 (72.70)
6.เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง							
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	0 (0.00)	30 (29.40)	82 (42.70)	26 (51.00)	15 (83.30)	20 (60.60)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	4 (100.00)	72 (70.60)	110 (57.30)	25 (49.00)	3 (16.70)	13 (39.40)

ตาราง 16 (ต่อ)

รายได้							
ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก	ต่ำกว่า						
	หรือ	15,001 -	25,001	35,001-	45,000-	55,001	
	เท่ากับ	25,000	-35,000	45,000	55,000	บาท	
	15,000 บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	ขึ้นไป	
บาท							
7.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินประกาศให้ผู้ฝากเงินมายื่นขอรับเงินภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้ฝากมีเวลาในการยื่นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศ							
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	4 (100.00)	73 (71.60)	159 (82.80)	37 (72.50)	9 (50.00)	17 (51.50)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	0 (0.00)	29 (28.40)	33 (17.20)	14 (27.50)	9 (50.00)	16 48.50
8.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ฝากเงินมีเหตุสุดวิสัย ผู้ฝากเงินไม่ได้มายื่นขอรับเงินภายในระยะเวลาตามที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด ผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิได้รับเงินแต่จะไม่ได้รับเงินคืนเต็มจำนวนตามที่ฝากไว้ และหากเงินฝากดังกล่าวเกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะได้รับเงินตามวงเงินที่คุ้มครองเท่านั้น							
ตอบถูก	จำนวนคน (ร้อยละ)	3 (75.00)	80 (78.40)	129 67.20	22 (43.10)	17 (94.40)	26 (78.80)
ตอบผิด	จำนวนคน (ร้อยละ)	1 (25.00)	22 (21.60)	63 (32.80)	29 (56.90)	1 (5.60)	7 (21.20)

จากข้อคำถามทั้ง 8 ข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 45,001 – 55,000 บาท มีสัดส่วนการตอบคำถามถูกมากกว่าเมื่อเทียบกับผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท 35,001- 45,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท 55,001 บาทขึ้นไป และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 45,001 – 55,000 บาท มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากมากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอื่นๆ โดยเฉพาะข้อที่ 1 2 3 และ 4 มีสัดส่วนการตอบถูกที่ร้อยละ 100

ทั้งนี้จากสัดส่วนของการตอบคำถามจะมีข้อที่ทุกระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตอบผิดมากที่สุด คือ ข้อ 5 พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

ไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ไม่รวม
ค้ำครองบริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ เป็นการทดสอบความรู้ในขอบเขตของหัวข้อ
ขอบเขตการค้ำครองเงินฝาก

ทั้งนี้จากสัดส่วนของการตอบคำถามจะมีข้อที่ทุกระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตอบถูกมาก
ที่สุด คือ ข้อ 1 ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากฐานะเงินกองทุน หรือที่เรียกว่า BIS RATIO
โดยกฎหมายกำหนดไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 และยังต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่นำลงทุน
คือ ตั้งแต่อันดับ BBB ขึ้นไปเป็นการทดสอบความรู้ในขอบเขตของหัวข้อความมั่นคงของสถาบัน
การเงินดูอย่างไร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้าน
วัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของ
ดอกเบี้ยที่คาดหวัง ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการ
ฝากเงินกับสถาบันการเงิน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอ
ในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตาราง 17 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน

ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน			
1.เพื่อไว้ใช้ในอนาคตยามเกษียณ ยามชรา	4.66	0.640	มากที่สุด
2.เพื่อไว้เป็นทุนหรือเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา ของตัวเองหรือครอบครัว	4.48	0.772	มากที่สุด
3.เพื่อให้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจของ ตัวเองหรือครอบครัว	4.40	0.825	มากที่สุด
4.เพื่อสำรองและไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	4.69	0.586	มากที่สุด

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
5.เพื่อใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อได้ในอนาคต	4.19	0.957	มาก
6.เพื่อเป็นทุนในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน รถยนต์ เป็นต้น	4.36	0.818	มากที่สุด
7.เพื่อเก็บเป็นมรดกให้ครอบครัวและบุตรหลาน	4.30	0.862	มากที่สุด
8.เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางสังคมด้านต่างๆ	3.89	0.933	มาก
9.เพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เช่น การไปท่องเที่ยว หรือซื้อของต่างๆตามที่ต้องการ เป็นต้น	4.18	0.732	มาก
10.เพื่อหาผลประโยชน์จากผลตอบแทนอื่นๆ หรือเป็นแหล่งที่มาของรายได้อื่นๆ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น	4.27	0.752	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.34	0.5933	มากที่สุด

จากตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงินโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.69 รองลงมา คือ เพื่อไว้ใช้ในอนาคตยามเกษียณ ยามชรา เพื่อไว้เป็นทุน หรือเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาของตัวเองหรือครอบครัว เพื่อเป็นทุนในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน รถยนต์ เป็นต้น เพื่อเก็บเป็นมรดกให้ครอบครัวและบุตรหลาน และเพื่อหาผลประโยชน์จากผลตอบแทนอื่นๆ หรือเป็นแหล่งที่มาของรายได้อื่นๆ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 4.48 4.36 4.30 และ 4.27 ตามลำดับ

ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ เพื่อใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อได้ในอนาคตมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.19 รองมาคือ เพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เช่น การไปท่องเที่ยว หรือซื้อของต่างๆตามที่ต้องการ เป็นต้น และเพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางสังคม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และ 3.89 ตามลำดับ

ตาราง 18 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน

ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน			
1.สถาบันการเงินเป็นผู้นำธุรกิจในการสถาบันการเงิน	4.53	0.693	มากที่สุด
2.สถาบันการเงินมีความแข็งแกร่งทางการเงิน	4.67	0.618	มากที่สุด
3.สถาบันการเงินมีความโปร่งใสและมีความน่าเชื่อถือ	4.72	0.567	มากที่สุด
4.สถาบันการเงินมีผู้บริหารขององค์กรที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป	4.53	0.628	มากที่สุด
5.สถาบันการเงินมีระบบการจัดการที่ดีและมีรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย	4.54	0.582	มากที่สุด
6.สถาบันการเงินคำนึงถึงลูกค้าเป็นหลักในการให้บริการ	4.59	0.489	มากที่สุด
7.สถาบันการเงินมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่คุ้มค่าและทุกคนสามารถเข้าถึงได้	4.50	0.649	มากที่สุด
8.สถาบันการเงินมีความมุ่งมั่นมีความรับผิดชอบและทำประโยชน์เพื่อสังคม	4.40	0.740	มากที่สุด
9.บุคลากรของสถาบันการเงินมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอเป็นอย่างดี	4.53	0.613	มากที่สุด
10.บุคลากรของสถาบันการเงินมีความตั้งใจและให้ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและประสานงานกับทางผู้ฝากเงินเป็นอย่างดี	4.52	0.570	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.55	0.5144	มากที่สุด

จากตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดทุกข้อโดยสถาบันการเงินมีความโปร่งใสและมีความน่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.72 รองลงมา คือ สถาบันการเงินมีความแข็งแกร่งทางการเงิน สถาบันการเงินคำนึงถึงลูกค้าเป็นหลักในการให้บริการ สถาบันการเงินมีระบบการจัดการที่ดีและมีรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย สถาบันการเงินเป็นผู้นำธุรกิจในวงการสถาบันการเงิน สถาบันการเงินมีผู้บริหารขององค์กรที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป บุคลากรของสถาบันการเงินมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอเป็นอย่างดี บุคลากรของสถาบันการเงินให้ความสำคัญและให้ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและประสานงานกับทางผู้ฝากเงินเป็นอย่างดี สถาบันการเงินมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่คุ้มค่าและทุกคนสามารถเข้าถึงได้ และสถาบันการเงินมีความมุ่งมั่นมีความรับผิดชอบและทำประโยชน์เพื่อสังคม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 4.59 4.54 4.53 4.52 4.50 และ 4.40 ตามลำดับ

ตาราง 19 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง

ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง			
1.เงินต้นหรือเงินลงทุนเริ่มแรกของผู้ฝากเงินมีความปลอดภัยไม่สูญหาย	4.52	0.572	มากที่สุด
2.ผู้ฝากเงินมีความเสี่ยงน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ	4.67	0.644	มากที่สุด
3.ผู้ฝากเงินได้รับผลตอบแทนแน่นอน คือ ได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ	4.58	0.677	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.60	0.5745	มากที่สุด

จากตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวังโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยผู้ฝากเงินมีความเสี่ยงน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.67 รองลงมา คือ ผู้ฝากเงินได้รับผลตอบแทนแน่นอน คือ ได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ และเงินต้นหรือเงินลงทุนเริ่มแรกมีความปลอดภัยไม่สูญหาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และ 4.52 ตามลำดับ

ตาราง 20 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน

ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน			
1.ซื้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ที่ดิน บ้านพักตากอากาศ คอนโดมิเนียม เป็นต้น	4.41	0.845	มากที่สุด
2.ซื้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ทองคำ อัญมณี รถยนต์ งานศิลปะ เป็นต้น	4.32	0.936	มากที่สุด
3.ซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดทุน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นสามัญ ตราสารอนุพันธ์ กองทุนรวมทุกประเภท เป็นต้น	4.30	0.738	มากที่สุด
4.ซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดเงินอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เงินฝากธนาคาร ได้แก่ ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วเงินคลัง รัฐบาล สลากออมสิน/สลากธกส เป็นต้น	4.20	0.780	มากที่สุด
5.ซื้อประกันชีวิต ได้แก่ ประกันชีวิตแบบตลอดชีพ ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา ประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ	4.29	0.871	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.30	0.6910	มากที่สุด

จากตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงินโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ซื้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ที่ดิน บ้านพักตากอากาศ คอนโดมิเนียม เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.41 รองมาคือ ซื้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ทองคำ อัญมณี รถยนต์ งานศิลปะ เป็นต้น ซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดทุน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นสามัญ ตราสารอนุพันธ์ กองทุนรวมทุกประเภท เป็นต้น ซื้อประกันชีวิต ได้แก่ ประกันชีวิตแบบตลอดชีพ ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา ประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ และซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดเงินอื่นๆ ที่ไม่ใช่เงินฝากธนาคาร ได้แก่ ตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงิน ตัวเงินคลังรัฐบาล สลากออมสิน/สลากธกส เป็นต้น ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 4.30 4.29 และ 4.20 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ตาราง 21 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจการเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1.ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีฐานะการเงินและผลการดำเนินงานที่ดี มีการขยายธุรกิจเติบโตอย่างต่อเนื่อง	4.62	0.572	มากที่สุด
2.ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีฐานะเงินกองทุนแข็งแกร่งเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด	4.61	0.551	มากที่สุด
3.ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (Non-Performing Loan:NPL) ไม่สูง	4.39	0.770	มากที่สุด
4.ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีสินทรัพย์สภาพคล่องสูงกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 6 ของยอดรวมเงินฝากทุกประเภท)	4.42	0.700	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.50	0.566	มากที่สุด

จากตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด คือท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีฐานะการเงินและผลการดำเนินงานที่ดี มีการขยายธุรกิจเติบโตอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.62 รองมาคือ ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีฐานะเงินกองทุนแข็งแกร่งเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีสินทรัพย์สภาพคล่องสูงกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 6 ของยอดรวมเงินฝากทุกประเภท) และท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (Non-Performing Loan:NPL) ไม่สูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 4.62 และ 4.39 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้ คือ

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยได้ 2 สมมติฐาน ดังนี้ คือ

สมมติฐานข้อที่ 1.1 ผู้ฝากเงินที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ฝากเงินที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฝากเงินที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติการทดสอบโดยใช้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig.(2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05

อย่างไรก็ตามเนื่องจากสูตรการคำนวณค่า t มีความแตกต่างระหว่างกรณีที่มีความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองเท่ากัน และกรณีที่ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองไม่เท่ากัน ดังนั้น ในขั้นแรก จึงต้องทำการทดสอบสมมติฐานถึงความเท่ากันของความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่มประชากรโดยใช้สถิติ Levene's test

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

หากผลการทดสอบสมมติฐานของค่าความแปรปรวนมีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ก็จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และใช้ค่า t กรณีความแปรปรวนของสองกลุ่มประชากรไม่เท่ากัน แต่หากพบว่าค่า Sig. จากการทดสอบมากกว่า 0.05 ก็จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และใช้ค่า t กรณีค่าความแปรปรวนของสองกลุ่มประชากรทั้งสองเท่ากัน

ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามเพศ)

การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขต กรุงเทพมหานคร(จำแนกตามเพศ)	Levene's Test for Equality of Variances	
	F	Sig.
การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินโดยรวม	0.722	0.396

จากตาราง 22 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามเพศ) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.396 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของประชากรทั้งสองกลุ่มเท่ากัน จึงใช้ค่าสถิติ Independent Sample t-test กรณี Equal variances assumed ในการทดสอบ

ตาราง 23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามเพศ)

การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบัน การเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามเพศ)	เพศ	t-test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบัน	ชาย	4.4167	0.5595	-2.398*	398	0.017
การเงินโดยรวม	หญิง	4.5579	0.5646			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามเพศ) โดยรวม โดยใช้สถิติ Independent Sample t-

test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ผู้ฝากเงินที่มีเพศแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.2 ผู้ฝากเงินที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ฝากเงินที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฝากเงินที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: One-way ANOVA) ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มโดยจะทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig.(2-tailed) มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05

ทั้งนี้จะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง F-test และถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งคู่ จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้การทดสอบ Levene's test ดังต่อไปนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ตาราง 24 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน
ในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอายุ)

การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอายุ)	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน โดยรวม	3.602*	3	396	0.014

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอายุ) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ค่าความแปรปรวนประชากรทั้ง 2 กลุ่มไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงใช้สถิติ Brown Forsythe ในการทดสอบ ดังตาราง 25

ตาราง 25 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน
ในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอายุ)

การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขต กรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอาชีพ)	Statistic	df1	df2	Sig.
การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบัน การเงินโดยรวม	Brown-Forsyth -3.703*	3	135.416	0.013

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ Brown Forsythe ในการทดสอบ พบว่ามีค่า Sig เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าผู้ฝากเงินที่มีอายุแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้น จะนำไปเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 ดังตาราง 26

ตาราง 26 แสดงผลเปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่างระหว่างอายุกับการตัดสินใจโดยรวมเลือก
ฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครโดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3

อายุ	$\bar{X}$	15 – 24 ปี	25 – 34 ปี	35 – 44 ปี	45 ปีขึ้นไป
		4.401	4.473	4.694	4.548
15 – 24 ปี	4.401	-	-0.7193	-0.2929* (0.043)	-0.1468
25 – 34 ปี	4.473		.	-0.2210* (0.010)	-0.0749
35 – 44 ปี	4.694			-	0.1460 (0.731)
45 ปีขึ้นไป	4.548				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือก
ฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 พบว่า

ผู้ฝากเงินที่มีอายุ 15-24 ปี และผู้ฝากเงินที่มีอายุ 35-44 ปี มีค่า Sig เท่ากับ 0.043 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ฝากเงินทั้งสองกลุ่มมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ผู้ฝากเงินที่มีอายุ 35-44 ปี มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีอายุ 15-24 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2929

ผู้ฝากเงินที่มีอายุ 25-34 ปี และผู้ฝากเงินที่มีอายุ 35-44 ปี มีค่า Sig เท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ฝากเงินทั้งสองกลุ่มมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ผู้ฝากเงินที่มีอายุ 35-44 ปี มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีอายุ 25-34 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2210

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามลำดับ

สมมติฐานข้อที่ 1.3 ผู้ฝากเงินที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ฝากเงินที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฝากเงินที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติการทดสอบโดยใช้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig.(2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05

อย่างไรก็ตามเนื่องจากสูตรการคำนวณค่า t มีความแตกต่างระหว่างกรณีที่มีความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองเท่ากัน และกรณีที่ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองไม่เท่ากัน ดังนั้น ในขั้นแรก จึงต้องทำการทดสอบสมมติฐานถึงความเท่ากันของความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่มประชากรโดยใช้สถิติ Levene's test

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

หากผลการทดสอบสมมติฐานของค่าความแปรปรวนมีค่า Sig.น้อยกว่า 0.05 ก็จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และใช้ค่า t กรณีความแปรปรวนของสองกลุ่มประชากรไม่เท่ากัน แต่หากพบว่าค่า Sig. จากการทดสอบมากกว่า 0.05 ก็จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และใช้ค่า t กรณีค่าความแปรปรวนของสองกลุ่มประชากรทั้งสองเท่ากัน

ตาราง 27 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร(จำแนกตามสถานภาพสมรส)

การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขต กรุงเทพมหานคร(จำแนกตามสถานภาพสมรส)	Levene's Test for Equality of Variances	
	F	Sig
การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินโดยรวม	0.888	0.347

จากตาราง 27 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามสถานภาพสมรส) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.347 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของประชากรทั้งสองกลุ่มเท่ากัน จึงใช้ค่าสถิติ Independent Sample t-test กรณี Equal variances assumed ในการทดสอบ

ตาราง 28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน
ในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามสถานภาพสมรส)

การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับ สถาบันการเงินในเขต กรุงเทพมหานคร (จำแนกตามสถานภาพสมรส)	สถานภาพ สมรส	t-test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับ สถาบันการเงินโดยรวม	โสด	4.50	0.5618	-0.425	398	0.671
	สมรส / อยู่ด้วยกัน	4.52	0.5774			

จากตาราง 28 ผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามสถานภาพสมรส) โดยรวม โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.671 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ผู้ฝากเงินที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.4 ผู้ฝากเงินที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ฝากเงินที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฝากเงินที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติการทดสอบโดยใช้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig.(2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05

อย่างไรก็ตามเนื่องจากสูตรการคำนวณค่า t มีความแตกต่างระหว่างกรณีที่มีความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองเท่ากัน และกรณีที่ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองไม่เท่ากัน ดังนั้น ในขั้นแรก จึงต้องทำการทดสอบสมมติฐานถึงความเท่ากันของความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่มประชากรโดยใช้สถิติ Levene's test

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

หากผลการทดสอบสมมติฐานของค่าความแปรปรวนมีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ก็จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และใช้ค่า t กรณีความแปรปรวนของสองกลุ่มประชากรไม่เท่ากัน แต่หากพบว่าค่า Sig. จากการทดสอบมากกว่า 0.05 ก็จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และใช้ค่า t กรณีค่าความแปรปรวนของสองกลุ่มประชากรทั้งสองเท่ากัน

ตาราง 29 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามระดับการศึกษา)

การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขต กรุงเทพมหานคร(จำแนกตามระดับการศึกษา)	Levene's Test for Equality of Variances	
	F	Sig
การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินโดยรวม	0.626	0.429

จากตาราง 29 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามระดับการศึกษา) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.429 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของประชากรทั้งสองกลุ่มเท่ากัน จึงใช้ค่าสถิติ Independent Sample t-test กรณี Equal variances assumed ในการทดสอบ

ตาราง 30 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามระดับการศึกษา)

การตัดสินใจเลือกฝากเงิน กับสถาบันการเงินในเขต กรุงเทพมหานคร (จำแนกตามระดับการศึกษา)	ระดับ การศึกษา	t-test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
การตัดสินใจเลือกฝากเงิน กับสถาบันการเงินโดยรวม	ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	4.53	0.5689	1.321	398	0.187
	สูงกว่าระดับ ปริญญาตรีขึ้นไป	4.45	0.5597			

จากตาราง 30 ผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามระดับการศึกษา) โดยรวม โดยใช้สถิติ Independent

Sample t-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.187 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ผู้ฝากเงินที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.5 ผู้ฝากเงินที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ผู้ฝากเงินที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฝากเงินที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: One-way ANOVA) ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มโดยจะทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig.(2-tailed) มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05

ทั้งนี้จะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง F-test และถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า นัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งคู่ จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้การทดสอบ Levene's test ดังต่อไปนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ตาราง 31 แสดงค่าความแปรปรวนของการมีตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอาชีพ)

การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน เขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอาชีพ)	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน โดยรวม	0.626	1	398	0.429

จากตาราง 31 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอาชีพ) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.429 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ค่าความแปรปรวนประชากรทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน ดังนั้น จึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐานดังตาราง 32

ตาราง 32 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอาชีพ) โดยใช้ F-test

F-test	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การตัดสินใจเลือกฝากเงิน	ระหว่างกลุ่ม	.558	1	.558	1.745	0.187
กับสถาบันการเงินโดยรวม	ภายในกลุ่ม	127.911	398	.320		
	รวม	127.911	399			

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพโดยใช้สถิติ F-test ในการทดสอบ พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.187 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ผู้ฝากเงินที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.6 ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: One-way ANOVA) ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มโดยจะทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig.(2-tailed) มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05

ทั้งนี้ จะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากัน ให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง F-test และถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบ สมมติฐานจากตาราง Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า นัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งคู่ จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้การทดสอบ Levene's test ดังต่อไปนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ตาราง 33 แสดงค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน)

การตัดสินใจใช้เลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน (จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน)	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน โดยรวม	6.736**	3	396	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 33 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนประชากรทั้ง 2 กลุ่มไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงใช้สถิติ Brown Forsythe ในการทดสอบ ดังตาราง 34

ตาราง 34 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน)

การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน (จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน)		Statistic	df1	df2	Sig.
การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินโดยรวม	Brown-Forsyth	17.060**	3	320.723	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ Brown Forsythe ในการทดสอบ พบว่ามีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นจะนำไปเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 ดังตาราง 35

ตาราง 35 แสดงผลเปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการตัดสินใจโดยรวม เลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครโดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	15,001- 25,000 บาท	25,001- 35,000 บาท	35,001- 45,000 บาท	45,001บาท ขึ้นไป
		4.29	4.59	4.74	4.34
15,001 - 25,000 บาท	4.29	-	0.3033** (0.000)	-0.5024** (0.000)	-0.0492 (0.989)
25,001 - 35,000 บาท	4.59		-	-0.1990* (0.037)	-0.2541* (0.006)
35,001 - 45,000 บาท	4.74			.	0.4532** (0.000)
45,001 บาทขึ้นไป	4.34				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 พบว่า

ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท กับผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ผู้ฝากเงินทั้งสองกลุ่มมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.3033

ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท กับผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ผู้ฝากเงินทั้งสองกลุ่มมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.5024

ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท กับผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท ค่า Sig. เท่ากับ 0.037 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือผู้ฝากเงินทั้งสองกลุ่มมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.1990

ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท กับผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 45,000 บาทขึ้นไป ค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ฝากเงินทั้งสองกลุ่มมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 45,001 บาทขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2541

ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท กับลูกค้าที่เป็นที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 45,000 บาทขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ทั้งผู้ฝากเงินสองกลุ่มมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 45,001 บาทขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4532

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามลำดับ

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_0 : ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติการทดสอบโดยใช้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Sig.(2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05

อย่างไรก็ตามเนื่องจากสูตรการคำนวณค่า t มีความแตกต่างระหว่างกรณีที่ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองเท่ากัน และกรณีที่ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้งสองไม่เท่ากัน ดังนั้น ในขั้นแรก จึงต้องทำการทดสอบสมมติฐานถึงความเท่ากันของความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่มประชากรโดยใช้สถิติ Levene's test

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

หากผลการทดสอบสมมติฐานของค่าความแปรปรวนมีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ก็จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และใช้ค่า t กรณีความแปรปรวนของสองกลุ่มประชากรไม่เท่ากัน แต่หากพบว่าค่า Sig. จากการทดสอบมากกว่า 0.05 ก็จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และใช้ค่า t กรณีค่าความแปรปรวนของสองกลุ่มประชากรทั้งสองเท่ากัน

ตาราง 36 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของระดับความรู้และความเข้าใจกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขต กรุงเทพมหานคร	Levene's Test for Equality of Variances	
	F	Sig
ความรู้และความเข้าใจการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับ สถาบันการเงิน	0.1989	0.159

จากตาราง 36 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.159 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของประชากรทั้งสองกลุ่มเท่ากัน จึงใช้ค่าสถิติ Independent Sample t-test กรณี Equal variances assumed ในการทดสอบ

ตาราง 37 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน
เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับความรู้และความเข้าใจ

การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับ สถาบันการเงินในเขต กรุงเทพมหานคร	ระดับ ความรู้ และความ เข้าใจ	t-test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ความรู้และความเข้าใจกับการ ตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบัน การเงินโดยรวม	ปานกลาง	4.5733	0.5409	2.027*	398	0.043
	มาก	4.4580	0.5810			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 37 ผลการทดสอบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมจำแนกตามระดับความรู้และความเข้าใจ โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.043 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ผู้ฝากเงินที่มีระดับความรู้และความเข้าใจแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 3 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยได้ 4 สมมติฐาน ดังนี้คือ

สมมติฐานข้อ 3.1 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงินไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นถ้ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน
มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน	การตัดสินใจโดยรวม			
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
1.เพื่อไว้ใช้ในอนาคตยามเกษียณ ยามชรา	0.511**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
2.เพื่อไว้เป็นทุนหรือเป็นค่าใช้จ่ายใน การศึกษาของตัวเองหรือครอบครัว	0.626**	0.000	สูง	เดียวกัน
3.เพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจของ ตัวเองหรือครอบครัว	0.596**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
4.เพื่อสำรองและไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	0.455**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
5.เพื่อใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมหรือขอ สินเชื่อได้ในอนาคต	0.539**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
6.เพื่อเป็นทุนในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่า สูง เช่น บ้าน รถยนต์ เป็นต้น	0.497**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
7.เพื่อเก็บเป็นมรดกให้ครอบครัวและบุตร หลาน	0.584**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
8.เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางสังคมด้าน ต่างๆ	0.479**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
9.เพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เช่น การไป ท่องเที่ยว หรือซื้อของต่างๆ เป็นต้น	0.479**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
10.เพื่อหาผลประโยชน์จากผลตอบแทน อื่นๆ หรือเป็นแหล่งที่มาของรายได้อื่นๆ เช่น ดอกเบี้ย เป็นต้น	0.436**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน โดยรวม	0.694**	0.000	สูง	เดียวกัน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านวัตถุประสงค์ของการ
ฝากเงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร ด้วย
สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงินโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.694 ซึ่งตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูงกล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงินโดยรวม เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

เพื่อไว้ใช้ในอนาคตยามเกษียณยามชรา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ข้อเพื่อไว้ใช้ในอนาคตยามเกษียณ ยามชรา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.511 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินเพื่อไว้ใช้ในอนาคตยามเกษียณ ยามชรา เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

เพื่อไว้เป็นทุนหรือเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาของตัวเองหรือครอบครัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ข้อเพื่อไว้เป็นทุนหรือเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาของตัวเองหรือครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.626 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินเพื่อไว้เป็นทุนหรือเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาของตัวเองหรือครอบครัว เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

เพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจของตัวเองหรือครอบครัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ข้อเพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจของตัวเองหรือครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.596 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินเพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจของ

ตัวเองหรือครอบครัว เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน กรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

เพื่อสำรองและไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ข้อเพื่อสำรองและไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.455 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงิน เพื่อสำรองและไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน กรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

เพื่อใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อได้ในอนาคต มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ข้อเพื่อใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อได้ในอนาคต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.539 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินเพื่อใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อได้ในอนาคต เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน กรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

เพื่อเป็นทุนในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน รถยนต์ เป็นต้น มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ข้อเพื่อเป็นทุนในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน รถยนต์ เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.497 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงิน เพื่อเป็นทุนในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน รถยนต์ เป็นต้น เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน กรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

เพื่อเก็บเป็นมรดกให้ครอบครัวและบุตรหลาน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ข้อเพื่อเก็บเป็นมรดกให้ครอบครัวและบุตรหลาน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินใน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.584 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมี

ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงิน เพื่อเก็บเป็นมรดกให้ครอบครัวและบุตรหลาน เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางสังคมด้านต่าง ๆ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ข้อ เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางสังคมด้านต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.479 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงิน เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางสังคมด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

เพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เช่น การไปท่องเที่ยวหรือซื้อของต่าง ๆ ตามที่ต้องการ เป็นต้น มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ข้อ เพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เช่น การไปท่องเที่ยว หรือซื้อของต่าง ๆ ตามที่ต้องการ เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.479 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินเพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เช่น การไปท่องเที่ยว หรือซื้อของต่าง ๆ ตามที่ต้องการ เป็นต้นเพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

เพื่อหาผลประโยชน์จากผลตอบแทนอื่น ๆ หรือเป็นแหล่งที่มาของรายได้อื่น ๆ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ข้อเพื่อหาผลประโยชน์จากผลตอบแทนอื่น ๆ หรือเป็นแหล่งที่มาของรายได้อื่น ๆ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.436 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินเพื่อหาผลประโยชน์จากผลตอบแทนอื่น ๆ หรือเป็นแหล่งที่มาของรายได้อื่น ๆ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานข้อ 3.2 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัวโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นถ้ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง นั่น (H_1) คือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน การเงิน	การตัดสินใจโดยรวม			
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
1.สถาบันการเงินเป็นผู้นำธุรกิจในการ วงการสถาบันการเงิน	0.730**	0.000	สูง	เดียวกัน
2.สถาบันการเงินมีความแข็งแกร่งทาง การเงิน	0.667**	0.000	สูง	เดียวกัน
3.สถาบันการเงินมีโปร่งใสและมีความ น่าเชื่อถือ	0.647**	0.000	สูง	เดียวกัน
4.สถาบันการเงินมีผู้บริหารขององค์กร ที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับแก่ บุคคลทั่วไป	0.657**	0.000	สูง	เดียวกัน
5.สถาบันการเงินมีระบบการจัดการที่ ดีและมีรูปแบบการให้บริการที่ หลากหลาย	0.562**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
6.สถาบันการเงินมีการคำนึงถึงลูกค้า เป็นศูนย์กลางในการให้บริการ	0.530**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

ตาราง 39 (ต่อ)

ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน การเงิน	การตัดสินใจโดยรวม			
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
7.สถาบันการเงินมีผลิตภัณฑ์ทาง การเงินมีราคาที่คุ้มค่าและทุกคน สามารถเข้าถึงได้	0.598**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
8.สถาบันการเงินมีความมุ่งมั่นมี ความรับผิดชอบต่อและทำประโยชน์ เพื่อสังคม	0.628**	0.000	สูง	เดียวกัน
9.บุคลากรของสถาบันการเงินมี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอเป็นอย่างดี	0.483**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
10.บุคลากรของสถาบันการเงินให้ ความตั้งใจและให้ความสะดวกใน การติดต่อสื่อสารและประสานงาน กับทางผู้ฝากเงินเป็นอย่างดี	0.458**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน การเงินโดยรวม	0.728**	0.000	สูง	เดียวกัน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร ด้วยสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงินโดยรวม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.728 ซึ่งตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงิน ให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงินโดยรวม เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

สถาบันการเงินเป็นผู้นำธุรกิจในการสถาบันการเงิน

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ข้อสถาบันการเงินเป็นผู้นำธุรกิจในการสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.730 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงิน ให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินโดยเลือกจากสถาบันการเงินเป็นผู้นำธุรกิจในการสถาบันการเงิน เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

สถาบันการเงินมีความแข็งแกร่งทางการเงิน

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ข้อสถาบันการเงินมีความแข็งแกร่งทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.667 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงิน ให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินโดยเลือกจากสถาบันการเงินมีความแข็งแกร่งทางการเงิน เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

สถาบันการเงินมีโปร่งใสและมีความน่าเชื่อถือ

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ข้อสถาบันการเงินมีโปร่งใสและมีความน่าเชื่อถือ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.647 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงิน ให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินโดยเลือกจากสถาบันการเงินมีโปร่งใสและมีความน่าเชื่อถือ เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

สถาบันการเงินมีผู้บริหารขององค์กรที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ข้อสถาบันการเงินมีผู้บริหารขององค์กรที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.657 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินจากสถาบันการเงินมีผู้บริหารขององค์กรที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป เพิ่มขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

สถาบันการเงินมีระบบการจัดการที่ดีและมีรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ข้อสถาบันการเงินมีระบบการจัดการที่ดีและมีรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.562 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินโดยเลือกจากสถาบันการเงินมีระบบการจัดการที่ดีและมีรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย เพิ่มขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สถาบันการเงินมีการคำนึงถึงลูกค้าเป็นศูนย์กลางในการให้บริการ

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ข้อสถาบันการเงินมีการคำนึงถึงลูกค้าเป็นศูนย์กลางในการให้บริการ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.530 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินโดยเลือกจากสถาบันการเงินมีการคำนึงถึงลูกค้าเป็นศูนย์กลางในการให้บริการเพิ่มขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สถาบันการเงินมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินมีราคาที่คุ้มค่าและทุกคนสามารถเข้าถึงได้

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ข้อสถาบันการเงินมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินมีราคาที่คุ้มค่าและทุกคนสามารถเข้าถึงได้ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.598 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมี

ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินโดยเลือกจากสถาบันการเงินมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินมีราคาที่ถูกค่าและทุกคนสามารถเข้าถึงได้เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สถาบันการเงินมีความมุ่งมั่นมีความรับผิดชอบต่อสังคมและทำประโยชน์เพื่อสังคม

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ข้อสถาบันการเงินมีความมุ่งมั่นมีความรับผิดชอบต่อสังคมและทำประโยชน์เพื่อสังคมมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.628 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินโดยเลือกจากสถาบันการเงินมีความมุ่งมั่นมีความรับผิดชอบต่อสังคมและทำประโยชน์เพื่อสังคม เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

บุคลากรของสถาบันการเงินมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอเป็นอย่างดี

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ข้อบุคลากรของสถาบันการเงินมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอเป็นอย่างดี มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.483 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินโดยเลือกจากบุคลากรของสถาบันการเงินมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอเป็นอย่างดี เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

บุคลากรของสถาบันการเงินให้ความตั้งใจและให้ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและประสานงานกับทางผู้ฝากเงินเป็นอย่างดี

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ข้อบุคลากรของสถาบันการเงินให้ความตั้งใจและให้ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและประสานงานกับทางผู้ฝากเงินเป็นอย่างดีมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.458 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับการเลือกฝากเงินโดยเลือกจากบุคลากรของสถาบันการเงิน

ให้ความสนใจและให้ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและประสานงานกับทางผู้ฝากเงินเป็นอย่างดีเพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานข้อ 3.3 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95 % ดังนั้นถ้ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง

ด้านผลตอบแทนในรูปของ ดอกเบี้ยที่คาดหวัง	การตัดสินใจโดยรวม			
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
1.เงินต้น มีความปลอดภัยไม่สูญหาย	0.632**	0.000	สูง	เดียวกัน
2.ผู้ฝากเงินมีความเสี่ยงน้อยที่สุดเมื่อ เทียบกับการลงทุนประเภทอื่นๆ	0.607**	0.000	สูง	เดียวกัน
3.ผู้ฝากเงินได้รับผลตอบแทนแน่นอน คือ ได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่าง สม่ำเสมอ	0.583**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย ที่คาดหวัง โดยรวม	0.666**	0.000	สูง	เดียวกัน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร ด้วยสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวังโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.666 ซึ่งตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูงกล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินมีความคาดหวังกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวังโดยรวม เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นสูงในระดับสูง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

เงินเดือนหรือเงินลงทุนเริ่มแรกของผู้ฝากเงิน มีความปลอดภัยไม่สูญหาย

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง ข้อเงินเดือนหรือเงินลงทุนเริ่มแรกของผู้ฝากเงิน มีความปลอดภัยไม่สูญหาย มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.632 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินมีความคาดหวังว่า เงินต้นหรือเงินลงทุนเริ่มแรกของผู้ฝากเงิน มีความปลอดภัยไม่สูญหาย เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

ผู้ฝากเงินมีความเสี่ยงน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง ข้อผู้ฝากเงินมีความเสี่ยงน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.607 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูงกล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินมีความคาดหวังว่า ผู้ฝากเงินมีความเสี่ยงน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

ผู้ฝากเงินได้รับผลตอบแทนแน่นอน คือ ได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง ข้อผู้ฝากเงินได้รับผลตอบแทนแน่นอน คือ ได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.583 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินมีความคาดหวังว่า ผู้ฝากเงินได้รับผลตอบแทนแน่นอน คือ ได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานข้อ 3.4 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ คือ

H_0 : ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นถ้ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน

ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนใน สินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจาก การฝากเงินกับสถาบันการเงิน	การตัดสินใจโดยรวม			
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
1.ซื้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ที่ดิน บ้านพัก ตากอากาศ คอนโดมิเนียม เป็นต้น	0.634**	0.000	สูง	เดียวกัน
2.ซื้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ทองคำ รถยนต์ งานศิลปะ เป็นต้น	0.605**	0.000	สูง	เดียวกัน
3.ซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดทุน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นสามัญ กองทุนรวมทุกประเภท เป็นต้น	0.447**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
4.ซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดเงินอื่นๆ ที่ ไม่ใช่เงินฝากธนาคาร ได้แก่ ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้ สลากออม สิน/สลากทกส เป็นต้น	0.490**	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
5.ซื้อประกันชีวิต ได้แก่ ประกันชีวิตแบบตลอดชีพ ประกัน ชีวิตแบบสะสมทรัพย์ เป็นต้น	0.616**	0.000	สูง	เดียวกัน
ความสนใจในการเลือกลงทุนใน สินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ โดยรวม	0.680**	0.000	สูง	เดียวกัน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงินโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร ด้วยสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านความสนใจในการเลือกลงทุนใน

สินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงินโดยรวม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.680 ซึ่งตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูงระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินมีความสนใจปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงินโดยรวม เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ข้อข้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ที่ดิน บ้านพักตากอากาศ คอนโดมิเนียม เป็นต้น

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน ข้อข้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ที่ดิน บ้านพักตากอากาศ คอนโดมิเนียม เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.634 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสนใจกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ข้อข้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ที่ดิน บ้านพักตากอากาศ คอนโดมิเนียม เป็นต้น เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

ข้อข้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ทองคำ อัญมณี รถยนต์ งานศิลปะ เป็นต้น

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน ข้อข้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ทองคำ อัญมณี รถยนต์ งานศิลปะ เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.490 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสนใจกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ข้อข้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ทองคำ อัญมณี รถยนต์ งานศิลปะ เป็นต้น เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

ข้อสินทรัพย์การเงินในตลาดทุน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นสามัญ ตราสารอนุพันธ์ กองทุนรวมทุกประเภท เป็นต้น

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน ข้อข้อสินทรัพย์การเงินใน

ตลาดทุน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นสามัญ ตราสารอนุพันธ์ กองทุนรวมทุกประเภท เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.447 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสนใจกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ข้อซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดทุน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นสามัญ ตราสารอนุพันธ์ กองทุนรวมทุกประเภท เป็นต้น เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อสินทรัพย์การเงินในตลาดเงินอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เงินฝากธนาคาร ได้แก่ ตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงิน ตัวเงินคลังรัฐบาล สลากออมสิน/สลาก ธกส. เป็นต้น

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน ข้อซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดเงินอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เงินฝากธนาคาร ได้แก่ ตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงิน ตัวเงินคลังรัฐบาล สลากออมสิน/สลากธกส. เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.490 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสนใจกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ข้อซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดเงินอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เงินฝากธนาคาร ได้แก่ ตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงิน ตัวเงินคลังรัฐบาล สลากออมสิน/สลากธกส. เป็นต้น เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อประกันชีวิต ได้แก่ ประกันชีวิตแบบตลอดชีพ ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา ประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ

มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน ข้อซื้อประกันชีวิต ได้แก่ ประกันชีวิตแบบตลอดชีพ ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา ประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.616 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ฝากเงินให้ความสนใจกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ข้อการซื้อประกันชีวิต ได้แก่ ประกันชีวิตแบบตลอดชีพ ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา ประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ เพิ่มมากขึ้น จะมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นในระดับสูง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 42 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ลักษณะส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ สมมติฐานหลัก(H_0)
สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน		
1.1 ผู้ฝากเงินที่มีเพศแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน	Independent Sample t-test	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
1.2 ผู้ฝากเงินที่มีอายุแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน	One-way ANOVA	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
1.3 ผู้ฝากเงินที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน	Independent Sample t-test	ยอมรับสมมติฐานหลัก
1.4 ผู้ฝากเงินที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน	Independent Sample t-test	ยอมรับสมมติฐานหลัก
1.5 ผู้ฝากเงินที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน	One-way ANOVA	ยอมรับสมมติฐานหลัก

ตาราง 42 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ สมมติฐานหลัก(H ₀)
สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน		
1.6 ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน	One-way ANOVA	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน	Pearson Product Moment Correlation Coefficient	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
สมมติฐานข้อ 3 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร		
3.1 ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร	Pearson ProductMoment Correlation Coefficient	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
3.2 ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร	Pearson ProductMoment Correlation Coefficient	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก

ตาราง 42 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ สมมติฐานหลัก(H_0)
3.3 ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร	Pearson ProductMoment Correlation Coefficient	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
3.4 ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร	Pearson ProductMoment Correlation Coefficient	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครซึ่งผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์แก่ผู้ฝากเงินในการตัดสินใจบริหารเงินฝากของตนเองได้ดีขึ้น ส่วนสถาบันการเงินและหน่วยงานต่างๆก็ได้นำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการปรับกลยุทธ์เกี่ยวกับนโยบายด้านเงินฝากเพื่อให้สามารถพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ฝากเงินต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจของผู้ฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ผลตอบแทนที่คาดหวัง และความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการทำวิจัย

1. ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
3. ปัจจัยในการเลือกฝากเงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่มีบัญชีเงินฝากทุกประเภทกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่รวมผู้ฝากเงินกับธนาคารที่ตัวกฎหมายคุ้มครองเงินฝากไม่คุ้มครอง ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน เนื่องจากจำนวนบัญชีเงินฝากของธนาคารพาณิชย์นั้นมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ลดลงอยู่ตลอดเวลาทุกวัน จึงทำให้ไม่สามารถทราบตัวเลขที่แท้จริงได้ ประกอบกับข้อมูลสถิติที่ถูกเก็บรวบรวมโดยธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นเป็นข้อมูลบัญชีของทั้งประเทศไม่ได้แยกเฉพาะกรุงเทพมหานครตามที่ผู้วิจัยศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่มีบัญชีเงินฝากทุกประเภทกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน ดังนั้น จึงคำนวณหาขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรแบบที่ไม่ทราบจำนวนประชากร ของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973: 727-728) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % จะได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 385 ราย และเพื่อการสูญเสียแบบสอบถามโดยสำรองไว้เท่ากับ 15 ราย ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 ราย

สำหรับการเก็บกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์ในการเลือกว่า เลือกเก็บกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ โดยเลือกเก็บกลุ่มตัวอย่างจากผู้ฝากเงินทั่วไปที่ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 ลำดับแรกของประเทศไทยในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยทำการจับฉลากเลือกสาขาของแต่ละธนาคารมาธนาคารละ 1 สาขา ได้แก่

1. ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า
2. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาจามจุรี สแควร์
3. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะคริสตัส พาร์ค (ถนนประดิษฐ์มนูธรรม)
4. ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอาคารเสริมมิตร
5. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาถนนบางนา-ตราด

ขั้นที่ 3 การสุ่มตัวอย่างโดยการกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยเก็บแบบสอบถามกับผู้ฝากเงินทั่วไปที่มีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ทั้ง 5 แห่ง แห่งละ 80 ราย

ขั้นที่ 4 การสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างจากผู้ฝากเงินทั่วไปที่มีบัญชีเงินฝากทุกประเภททั้งรายใหญ่และรายย่อย จากทั้ง 5 สาขาของแต่ละธนาคารในขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างโดยสะดวกให้ครบตามจำนวนแบบสอบถาม 400 ชุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งส่วนหนึ่งได้สร้างขึ้นการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้วิจัย ทางผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามด้านความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก ประกอบด้วย จำนวนคำถามทั้งหมด 8 ข้อ เป็นคำถามแบบปิด มีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous choices question) คือ ถูก และ ผิด ให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงินกับการตัดสินใจ จำนวน 28 ข้อ เป็นคำถามแบบปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ส่วนที่ 4 การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย จำนวนคำถามทั้งหมด 4 ข้อ เป็นคำถามแบบปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนเพื่อนำมาวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยจะจัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจะทำการชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อนและทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล หลักการและทฤษฎีต่างๆ ที่มีผู้รวบรวมไว้แล้วจากวิทยานิพนธ์ เอกสารงานวิจัย บทความวารสาร สิ่งพิมพ์ สถิติที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าถึงวิธีการเขียนแบบสอบถาม ได้แก่ ประเภท เนื้อหา รูปแบบ การใช้คำพูด ของแต่ละแบบสอบถามจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีหลักการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอบริการที่ปรึกษาที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้คำถามอ่านแล้วมีความเข้าใจง่าย ชัดเจน และครอบคลุมวัตถุประสงค์ และนิยามศัพท์เฉพาะ
3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพิ่มเติมและนำไปปรึกษากับคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์อีกครั้งเพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปทดลองใช้
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่มีปากเงินกับสถาบันการเงินทั่วไปในประเทศซึ่งอยู่ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน เพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach alpha Coefficient) (ชูศรี วงศ์รัตน์.2553) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของชุดคำถาม ค่าแอลฟาที่ได้ จะแสดงถึงระดับความคงที่ของชุดคำถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ซึ่งค่าใกล้เคียง 1 มาก แสดงว่า มีค่าความเชื่อมั่นสูง (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2549) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ไม่ต่ำกว่า 0.70

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ทำการตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. ทำการลงรหัส (Coding) โดยนำแบบสอบถามปลายปิดที่สมบูรณ์มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้
3. ทำการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)
สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เป็นการอธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพและรายได้ต่อเดือนโดยนำมาแจกแจงจำนวนความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 2 เกี่ยวกับด้านความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก โดยนำมาแจกแจงจำนวนความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงตารางแบบไขว้

1.3 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 3 เกี่ยวกับปัจจัยในการฝากเงินโดยนำมาคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 4 เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครโดยโดยนำมาคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

เพศ สถานภาพ และการศึกษา สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Independent t-test

อายุ อาชีพ และรายได้ สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ One-Way ANOVA

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Independent t-test

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยในการเลือกฝากเงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ ค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.80 มีอายุ 25 - 34 ปี จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 68.30 สถานภาพโสด จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.80 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 64.30 มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ / ข้าราชการ จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และมีรายได้ต่อเดือน 25,001 - 35,000 บาท จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และ พรบ.คุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงิน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและ พรบ.คุ้มครองเงินฝาก ในระดับมาก มีจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก ในระดับปานกลาง มีจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกฝากเงินซึ่งประกอบไปด้วย ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน

ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.69 รองลงมา คือ เพื่อไว้ใช้ในอนาคตยามเกษียณ ยามชรา เพื่อไว้เป็นทุนหรือเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาของตัวเองหรือครอบครัว เพื่อเป็นทุนในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน รถยนต์ เป็นต้น เพื่อเก็บเป็นมรดกให้ครอบครัวและบุตรหลาน และเพื่อหาผลประโยชน์จากผลตอบแทนอื่นๆ หรือเป็นแหล่งที่มาของรายได้อื่นๆ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 4.48 4.36 4.30 และ 4.27 ตามลำดับ

ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ เพื่อใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อได้ในอนาคตมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.19 รองมาคือ เพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เช่น การไปท่องเที่ยว หรือซื้อของต่างๆตามที่ต้องการ เป็นต้น และเพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางสังคม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และ 3.89 ตามลำดับ

ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยสถาบันการเงินมีความโปร่งใสและมีความน่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.72 รองลงมา คือ สถาบันการเงินมีความแข็งแกร่งทางการเงิน สถาบันการเงินคำนึงถึงลูกค้าเป็นหลักในการให้บริการ สถาบันการเงินมีระบบการจัดการที่ดีและมีรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย สถาบันการเงินเป็น

ผู้นำธุรกิจในการสถาบันการเงิน สถาบันการเงินมีผู้บริหารขององค์กรที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป บุคลากรของสถาบันการเงินให้ความสนใจและให้ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและประสานงานกับทางผู้ฝากเงินเป็นอย่างดี สถาบันการเงินมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่คุ้มค่าและทุกคนสามารถเข้าถึงได้ และสถาบันการเงินมีความมุ่งมั่นมีความรับผิดชอบและทำประโยชน์เพื่อสังคม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 4.59 4.54 4.53 4.52 4.50 และ 4.40 ตามลำดับ

ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวังโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยผู้ฝากเงินมีความเสี่ยงน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.67 รองลงมา คือ ผู้ฝากเงินได้รับผลตอบแทนแน่นอน คือ ได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ และเงินต้นหรือเงินลงทุนเริ่มแรกมีความปลอดภัยไม่สูญหาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และ 4.52 ตามลำดับ

ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงินโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ซื้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ที่ดิน บ้านพักตากอากาศ คอนโดมิเนียม เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.41 รองมาคือ ซื้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ทองคำ อัญมณี รถยนต์ งานศิลปะ เป็นต้น ซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดทุน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นสามัญ ตราสารอนุพันธ์ กองทุนรวมทุกประเภท เป็นต้น ซื้อประกันชีวิต ได้แก่ ประกันชีวิตแบบตลอดชีพ ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา ประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ และซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดเงินอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เงินฝากธนาคาร ได้แก่ ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วเงินคลังรัฐบาล สลากออมสิน/สลากทกส เป็นต้น ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 4.30 4.29 และ 4.20 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจการเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน
ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีฐานะการเงินและผลการดำเนินงานที่ดี มีการขยายธุรกิจเติบโตอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.62 รองมาคือ ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีฐานะเงินกองทุนแข็งแกร่งเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีสินทรัพย์สภาพคล่องสูงกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 6 ของยอดรวมเงินฝากทุกประเภท) และท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (Non-Performing Loan:NPL) ไม่สูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 4.62 และ 4.39 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.1 ผู้ฝากเงินที่มีเพศแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินที่มีเพศแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศหญิงมีการตัดสินใจฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานข้อที่ 1.2 ผู้ฝากเงินที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินที่มีอายุแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ฝากเงินที่มีอายุ 35 - 44 ปี มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีอายุ 15 - 24 ปี และผู้ฝากเงินที่มีอายุ 35 - 44 ปี มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีอายุ 25 - 34 ปี

สมมติฐานข้อที่ 1.3 ผู้ฝากเงินที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.4 ผู้ฝากเงินที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.5 ผู้ฝากเงินที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 1.6 ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-25,000 บาท ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001 - 35,000 บาท ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-35,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 45,001 บาทขึ้นไป และผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 45,001 บาทขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ฝากเงินที่มีระดับความรู้และความเข้าใจแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ฝากเงินมีความรู้และความเข้าใจระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.57 ผู้ฝากเงินมีความรู้และความเข้าใจระดับมากมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.45

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยเรื่อง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ฝากเงินที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

1.1 เพศ ผู้ฝากเงินที่มีเพศแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

โดยเพศหญิงมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศชาย เนื่องมาจากลักษณะส่วนบุคคลของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันจึงทำให้การปฏิบัติของบุคคลนั้นๆ แตกต่างกัน ซึ่งเพศหญิงอาจมีความวิตกกังวลหรือขาดความมั่นใจหรือมั่นคง จึงมีความละเอียดรอบคอบในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ มีการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจมากกว่าเพศชาย โดยจะรับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือสอบถามข้อมูลจากบุคคลใกล้ชิด เช่น เพื่อน เป็นต้น ในขณะที่เพศชายมักจะทุ่มทุนเสี่ยงในการลงทุนที่มากกว่าเพศหญิง ซึ่งเพศหญิงจะมีความระมัดระวังในการลงทุนและการใช้เงินมากกว่า ดังนั้น โดยส่วนใหญ่แล้วเพศหญิงจะมีความสนใจ ชัยชนะและกระตือรือร้นในการฝากเงินมากกว่าเพศชาย

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภารดี จีระธรรมเสถียร (2560) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของผู้ฝากเงินหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก กรณีศึกษา: เทศบาลเมืองปัตตานีซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินกับพฤติกรรมการฝากเงินในเทศบาลเมืองปัตตานีหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผลการศึกษา พบว่า ลูกค้ายที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ต่างกัน มีความเข้าใจในพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากแตกต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินในเทศบาลเมืองปัตตานีด้านเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการฝากเงินหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรภรณ์ เมฆรัตน์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อผู้ออมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการฝากเงินผ่านธนาคารพาณิชย์ ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ในด้านเพศ ให้ระดับความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดโดยการฝากเงินผ่านธนาคารพาณิชย์ที่แตกต่างกัน โดยเพศที่ต่างกันให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อทางด้านสถานที่หรือการจัดจำหน่าย(Place) ในเรื่องสถานที่จอดรถเพียงพอกับผู้ใช้บริการและปัจจัยทางด้านส่งเสริมการตลาด (Promotion) ในเรื่อง

พนักงานให้บริการด้วยความถูกต้องและรวดเร็ว พนักงาน Cell Center ให้คำแนะนำและคำปรึกษาได้อย่างถูกต้องเข้าใจง่ายแตกต่างกัน

และสอดคล้องกับแนวคิดของศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารต่างกัน คือ เพศหญิงมีแนวโน้ม มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสารนั้นด้วย นอกจากนี้เพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคม กำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน

1.2 อายุ ผู้ฝากเงินที่มีอายุแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

โดยผู้ฝากเงินที่มีอายุ 35-44 ปี มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีอายุ 15-24 ปี และผู้ฝากเงินที่มีอายุ 35-44 ปี มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีอายุ 25-34 ปี เนื่องจากผู้ฝากเงินที่มีอายุ 35-44 ปี เป็นวัยที่ทำงานมาเป็นระยะเวลาช่วงหนึ่ง มีรายได้ที่มั่นคงมากขึ้น และยังมีอายุมากขึ้น จะมีรายได้รวมเฉลี่ยที่สูงขึ้น เนื่องมาจากมีประสบการณ์การทำงานมากขึ้นหรือมีรายได้มาจากส่วนอื่น อย่างเช่น รายได้จากเงินปันผลหรือดอกเบี้ยที่สูงขึ้น ทำให้มีโอกาสเก็บเงินได้มากกว่าผู้ฝากเงินที่มีอายุตั้งแต่ 15-24 ปีและ 25-34 ปี ซึ่งช่วงอายุดังกล่าวอยู่ในวัยทำงานช่วงเริ่มต้นเริ่มมีรายได้ แต่มีงบประมาณที่จำกัด ยังมีเงินเก็บสำรองไม่มาก เพราะยังมีรายจ่ายรอบตัวอยู่มาก ดังนั้น ด้วยเหตุนี้ผู้ฝากเงินที่มีอายุแตกต่างกันจึงมีเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภารดี จีระธรรมเสถียร (2560) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมของผู้ฝากเงินหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก กรณีศึกษา: เทศบาลเมืองปัตตานีซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินกับพฤติกรรมการฝากเงินในเทศบาลเมืองปัตตานีหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผลการศึกษา พบว่า ลูกค้ำที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ต่างกัน มีความเข้าใจในพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากแตกต่างกันและปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินในเทศบาลเมืองปัตตานี ด้านอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการฝากเงินหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรภรณ์เมฆรัตน์ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อผู้ออมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการฝากเงินผ่านธนาคารพาณิชย์ ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในด้านอายุ ให้ระดับความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดโดยการฝากเงินผ่านธนาคารพาณิชย์ที่แตกต่างกัน โดยอายุที่

แตกต่างกันให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อทางด้านราคา (Price) ในเรื่องภาษีเงินได้สำหรับดอกเบี้ยเงินฝาก ปัจจัยทางด้านสถานที่หรือการจัดจำหน่าย (Place) ในเรื่องสถานที่จอดรถเพียงพอสำหรับผู้ใช้บริการ จำนวนเครือข่ายสาขาของธนาคารและสามารถทำธุรกรรมผ่านอินเทอร์เน็ตได้ ปัจจัยทางด้านส่งเสริมการตลาด (Promotion) ในเรื่องโปรโมชั่นประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ และปัจจัยทางด้านอื่นๆ (Others) ในเรื่องความผันผวนของเศรษฐกิจในประเทศและการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากแตกต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุกฤดา สังข์แก้ว (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเงินฝากสลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จังหวัดระนอง ผลการศึกษา พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีอายุแตกต่างกัน มีการตัดสินใจใช้บริการด้านเงินฝากประเภทสลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จังหวัดระนอง แตกต่างกัน

สอดคล้องกับแนวคิดของศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า อายุ เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม คนที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนอายุมากมักจะมีความคิดที่อนุรักษนิยม ยึดถือการปฏิบัติระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้ายกว่าคนที่อายุน้อย เนื่องจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน ลักษณะการใช้สื่омวลชนก็ต่างกันคนที่อายุมากมักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารหนักๆ มากกว่าความบันเทิง

และสอดคล้องกับสมมติฐาน วัฏจักรชีวิต (Life cycle hypothesis) สำคัญของสมมติฐานข้อนี้ คือ โดยทั่วไปบุคคลมักจะมีรายได้ค่อนข้างต่ำเมื่อ ในช่วงชีวิตเริ่มต้น ในขณะที่จะมีรายได้สูงในช่วงวัยกลางคน และรายได้จะต่ำอีกครั้งในบั้นปลายของชีวิตเนื่องจากผลิตภาพต่ำ กล่าวได้ว่า โดยช่วงอายุ (Life Cycle) มีความสัมพันธ์กับรายได้ นั่นก็คือ เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มขึ้นก็มักจะมีรายได้เพิ่มขึ้นและเมื่อบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้นก็มีเงินเหลือใช้มาลงทุนเพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกันผู้ที่มีอายุสูงมากแล้วก็มักจะลงทุนในรูปแบบที่มั่นคงมากกว่า ทั้งนี้ก็เพราะความคิดที่ว่าหากพลาดแล้วช่วงอายุที่เหลืออาจไม่เพียงพอต่อการเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่ ผู้ที่มีอายุน้อยและมีรายได้อยู่ในช่วงที่เริ่มสะสมทรัพย์ก็มีขนาดการลงทุนไม่มากนัก ทำให้ผู้ฝากเงินที่มีอายุ 35 - 44 ปี เป็นผู้ฝากเงินที่มีขนาดการออมมากที่สุด

1.3 สถานภาพสมรส ผู้ฝากเงินที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

โดยผู้ฝากเงินที่มีสถานภาพโสดหรือสมรสต่างก็สามารถตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครได้โดยการตัดสินใจมาจากรวบรวมความคิดความรู้และประสบการณ์ส่วนตัวในการตัดสินใจฝากเงินจากสถาบันการเงินซึ่งไม่จำเป็นว่าผู้ฝากเงินต้องมีสถานภาพเป็นโสดหรือสมรสแล้วก็ตาม

สอดคล้องกับงานวิจัยของสาคร หมื่นแก้ว (2554) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสหกรณ์ออมทรัพย์ของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นในสถานการณ์การประกอบ การณศึกษา: จังหวัด สงขลา ผลการศึกษา พบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสหกรณ์ออมทรัพย์ของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ ซึ่งอาจจะมีปัจจัยอื่นๆที่ต้องศึกษาต่อไป

และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนีย์ มฤคินทร์ (2553) ศึกษาเรื่อง ทศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า สถานะภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากไม่แตกต่างกัน

1.4 ระดับการศึกษา ผู้ฝากเงินที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เนื่องด้วยการศึกษาในปัจจุบันที่เปิดกว้าง ผู้ฝากเงินสามารถเรียนรู้และศึกษาหาข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินได้รวดเร็วและง่ายขึ้นผ่านสื่อต่างๆ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ต ทำให้ระดับการศึกษาอาจไม่ได้เป็นตัวชี้วัดการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้เป็นที่แน่นอน

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุกฤตา สังข์แก้ว (2556) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเงินฝากสลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จังหวัดระนอง ผลการศึกษา พบว่า ผู้ที่ใช้บริการด้านเงินฝากสลากออมทรัพย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตัดสินใจใช้บริการเงินฝากประเภทสลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ไม่แตกต่างกัน

และสอดคล้องกับงานวิจัยของสาคร หมื่นแก้ว (2554) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสหกรณ์ออมทรัพย์ของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นในสถานการณ์การประกอบ การณศึกษา: จังหวัด สงขลา พบว่า ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสหกรณ์ออมทรัพย์ของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ ซึ่งอาจจะมีปัจจัยอื่นๆที่ต้องศึกษาต่อไป

1.5 อาชีพ ผู้ฝากเงินที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ถึงแม้ว่าอาชีพของแต่ละอาชีพจะมีความแตกต่างกัน แต่ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ฝากเงินจะประกอบอาชีพอะไร ก็มีเหตุผลและมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆกัน คือ ต่างคนก็มีการตระหนักถึงความสำคัญของการฝากเงินอาจจะเพื่อสร้างความมั่นคงให้ตัวเองด้วยการเก็บออม เป็นต้น จึงทำให้มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินที่เหมือนกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุกฤตา สังข์แก้ว (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเงินฝากสลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จังหวัดระนอง ผลการศึกษา พบว่า ผู้ที่ให้บริการด้านเงินฝากสลากออมทรัพย์ที่มีอาชีพต่างกัน มีการตัดสินใจใช้บริการเงินฝากประเภทสลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ไม่แตกต่างกัน

และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนีย์ มฤคินทร์ (2553) ศึกษาเรื่อง ทศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากไม่แตกต่างกัน

1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้ฝากเงินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

โดยผู้ฝากเงินที่มีรายได้ตั้งแต่ 35,001– 45,000บาท มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครมากที่สุด เนื่องจากผู้ฝากเงินกลุ่มนี้มีรายได้ค่อนข้างสูง เทียบกับผู้ฝากเงินกลุ่มรายได้อื่นและผู้ฝากเงินที่มีรายได้ต่ำมักมีข้อจำกัดมากกว่าผู้ฝากเงินที่มีรายได้สูง กล่าวคือ ผู้ฝากเงินที่มีรายได้สูง มีเงินเหลือใช้มากก็จะมีการจัดสรรค่าใช้จ่ายต่อเดือนได้อย่างคล่องตัว ไม่มีหนี้สินล้นพ้นตัว โดยที่ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ฝากเงินนั้น สามารถเป็นตัวกำหนดการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครได้ เนื่องจากผู้ที่มีรายได้สูงมีเงินฝากในจำนวนมากต้องการให้เงินฝากของตนได้รับการคุ้มครองมากที่สุด ย่อมต้องมีการกระจายเงินฝากไปฝากไว้หลายๆ ธนาคารเพื่อให้ได้รับการคุ้มครองตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดความคุ้มครองไว้ที่วงเงินสูงสุดที่ผู้ฝากเงินแต่ละรายจะได้รับเงินฝากคืน ไม่ว่าผู้ฝากเงินรายนั้นจะมีบัญชีเงินฝากอยู่ที่บัญชีในสถาบันการเงิน 1 แห่ง

สอดคล้องกับงานวิจัยของภารดี จีระธรรมเสถียร (2560) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของผู้ฝากเงินหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก กรณีศึกษา: เทศบาลเมืองปัตตานี ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินกับพฤติกรรมการฝากเงินในเทศบาลเมืองปัตตานีหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผลการศึกษาพบว่า ลูกค้ายที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความเข้าใจในพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากแตกต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินในเทศบาลเมืองปัตตานี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการฝากเงินหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของอนงนาฏ ศุภกิจวิชกุล (2559) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมกับการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษา: บุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ผลการศึกษา พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการบริหารการเงินแตกต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรภรณ์เมฆรัตน์ (2558) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อผู้ออมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการฝากเงินผ่านธนาคารพาณิชย์ ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการออมโดยเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ร้อยละ 10 – 20 ของรายได้ ซึ่งปริมาณการออมจะแปรผันไปตามรายได้และการบริโภค โดยผู้ที่มีรายได้ไม่แน่นอนจะมีปริมาณการออมไม่แน่นอนตามไปด้วย

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุกฤตา สังข์แก้ว (2556) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเงินฝากสลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จังหวัดระนอง ผลการศึกษา พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการตัดสินใจใช้บริการด้านเงินฝากประเภทสลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จังหวัดระนอง แตกต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนีย์ มฤคินทร์ (2553) ศึกษาเรื่อง ทักษะการตัดสินใจเลือกฝากเงินที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัย ของสุจิตรา บัวใบ (2527) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในเขตเมือง โดยใช้รายได้รวมของครัวเรือนเฉลี่ยเป็นรายได้เดือน ผลการศึกษา พบว่า เมื่อรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นเป็นผลให้ออมเพิ่มขึ้นทั้งในรูปเงินฝากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่นๆ

และสอดคล้องกับแนวคิดของศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้และสถานภาพทางสังคมของบุคคลมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อพฤติกรรมของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารเพราะแต่ละคนมีวัฒนธรรมประสบการณ์ทัศนคติค่านิยมและเป้าหมายที่แตกต่างกัน ปัจจัยบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้รับสารแต่ละคน เช่น ปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมที่จะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสาร

จากผลการวิจัย 6 ข้อ เนื่องจากผู้ฝากเงินที่มีเพศ อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ดังนั้นสถาบันการเงินต่างๆ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆให้สอดคล้องตามกลุ่มเพศ อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ฝากเงินอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

สมมติฐานข้อที่ 2 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ. สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการศึกษา ด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

โดยผู้ฝากเงินมีความรู้และความเข้าใจระดับปานกลาง และอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้ฝากเงินอาจจะมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากเงินแตกต่างกันไป แต่ก็ยังคงมีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินเป็นหลักอาจเป็นเพราะผู้ฝากเงินอาจเล็งเห็นประโยชน์ของการเลือกฝากเงินไม่มากนักน้อย แต่ปริมาณเงินฝากและประเภทของสถาบันการเงินที่ผู้ฝากเงินเลือกฝากอาจแตกต่างกันออกไปเพราะล้วนต่างมีเหตุผลหลักและมีความสนใจในการเลือกฝากเงินในระดับที่แตกต่างกัน

โดยผู้ที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากมาก จะทำให้สามารถตัดสินใจได้ว่าจะนำเงินที่มีอยู่ฝากไว้กับธนาคารต่อไปหรือไปลงทุนประเภทอื่นแทน เนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายใหม่ที่มีอาจมีการเผยแพร่ในวงจำกัดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ ผู้ที่ทราบข้อมูลกันมักอยู่ในแวดวงของการเงินการธนาคารรวมไปถึงการลงทุนเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้น ผู้ที่มีความรู้และความเข้าใจมากกว่ามักจะมีโอกาสที่จะตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่ต่างกันและมีทางเลือกหลายทางมากกว่าผู้ที่ยังไม่มีความรู้และความเข้าใจเพียงพอ

ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของภารดี จีระธรรมเสถียร (2560) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของผู้ฝากเงินหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก กรณีศึกษา: เทศบาลเมืองปัตตานี ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินกับพฤติกรรมการฝากเงินในเทศบาลเมืองปัตตานีหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากกับพฤติกรรมของผู้ฝากเงินในเทศบาลเมืองปัตตานีหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงินมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการฝากเงิน และพบว่า ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ฝากเงิน ดังนั้น เมื่อมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ต่าง ๆ มีการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝากเงิน ความรู้ความเข้าใจ และพฤติกรรมของผู้ฝากเงินจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สถาบันการเงินควรให้ความสำคัญ

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา สมวงศ์ และบังอร สวัสดิ์สุข (2559) ศึกษาเรื่อง การออมเงินเพื่อวัยเกษียณของลูกข้าราชการทหารไทยจำกัด(มหาชน) จังหวัดพะเยา ผลการศึกษา พบว่า

ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเงิน ลูกค้าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการวางแผนการใช้จ่ายภายในครอบครัวและต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินยามเกษียณอายุ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌัชชา ธาราชีวิน (2558) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณผลการศึกษา พบว่า ความรู้ความเข้าใจทางการเงิน ทักษะการออม และพฤติกรรมการออมเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณเป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกัน โดยสามารถสรุปได้ว่า ทั้งความรู้ความเข้าใจทางการเงินและทักษะการออมที่ต่างกันล้วนแต่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเงินเพื่อการเกษียณ

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนีย์ มฤคินทร์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะการออมเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า ทักษะการออมเงินฝากที่มีต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ด้านประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับโดยรวม ด้านการดำเนินการและติดตามฐานะของสถาบันการเงินโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจบริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร

สอดคล้องกับงานวิจัย ของสุพร จุญรังสิ (2556) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ผลการศึกษา พบว่า ความรู้ความเข้าใจของนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ บัลลังก์ สันทัด (2554) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคกลยุทธ์การตลาดและการจัดการเชิงกลยุทธ์ของธุรกิจธนาคาร หลังการจำกัดจำนวนเงินคุ้มครองเงินฝากตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก 2551 กรณีศึกษา: ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจและการรับรู้ถึงปัจจัยทางการตลาดของธนาคารไทยพาณิชย์ แตกต่างกัน และมีการรับรู้ถึงปัจจัยทางการตลาดของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ด้านปัจจัยช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) มีค่าเฉลี่ยการรับรู้มากที่สุด ผู้บริโภคมีการรับรู้ถึงพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก 2551 แตกต่างกัน ส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่การรับรู้ในระดับปานกลาง ได้แก่ การรับรู้ความหมายของคำว่า “การจำกัดจำนวนเงินคุ้มครองเงินฝาก” พฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้บริการด้านเงินฝาก ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ภายหลัง พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก 2551 เริ่มจำกัดจำนวนเงินคุ้มครองมีเปลี่ยนแปลง มีระดับการรับรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ กระจายเงินฝากไปหลากหลายธนาคาร

สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าอิสระของ จันท์เพ็ญ บุญฉาย (2552) ศึกษาเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษากลุ่มวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายการวัดความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่มีอายุ 18-25 ปี การศึกษาจบระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือน

9,000-15,000 บาท มีการจัดสรรเงินเป็นหมวดหมู่และมีความรู้ความเข้าใจต่อการวางแผนทางการเงินและมีการออมเงินในรูปแบบเงินสดในธนาคารและหลักทรัพย์

สอดคล้องกับทฤษฎีปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2540: 29) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของนักลงทุน ได้แก่ แหล่งข่าวจากสื่อต่างๆ บทวิเคราะห์และคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ คำแนะนำและข่าวสารจากเพื่อน ญาติพี่น้อง จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การที่ผู้ฝากเงินจะเลือกนำเงินฝากไปลงทุนในการลงทุนประเภทใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และความรู้ของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันอยู่ด้วย

และสอดคล้องกับแนวคิดของจักรกริช ใจดี (2557) ได้กล่าวถึง ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่างๆ มีความสามารถในการอธิบาย และมีความสามารถที่ขยายเนื้อหาข้อมูลที่รับรู้มาให้มากขึ้นโดยอาศัยข้อมูลอ้างอิง กล่าวคือ ผู้ที่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปตัดสินใจเปรียบเทียบเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครตามประเภทเงินกับสถาบันอื่นๆ ที่มีลักษณะทำนองเดียวกันได้ เช่น ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารซีทีแบงก์ เป็นต้น

สมมติฐานข้อ 3 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อ 3.1 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้ พื้นฐานของด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงินของผู้ฝากเงินส่วนใหญ่แล้วจะมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินเพราะการฝากเงินผ่านทางสถาบันการเงินเป็นปัจจัยที่สามารถเลือกทำได้ง่ายและง่ายต่อการเข้าใจในเรื่องผลิตภัณฑ์เงินฝากซึ่งยังเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ยังไม่ซับซ้อนมากนัก

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนงนาฏ ศุภกิจวนิชกุล (2559) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมกับการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษา: บุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการออม ได้แก่ อัตราการออม ลักษณะการออม วัตถุประสงค์ในการออม การเลือกรูปแบบการออม ระยะเวลาในการเก็บออม

แหล่งข้อมูลในการเก็บออมและการวางแผนการออมเพื่อการเกษียณมีความสัมพันธ์กับการบริหารการเงิน

สอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรภรณ์ เมฆรัตน์ (2558) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อผู้ออมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการฝากเงินผ่านธนาคารพาณิชย์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมฝากเงินกับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ประเภทออมทรัพย์มากที่สุด เนื่องจากมีความสะดวกในการฝาก – ถอนเงิน ไม่มีกำหนดเงินฝากขั้นต่ำ วัตถุประสงค์การฝากเงินเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับตัวเองและตัดสินใจฝากเงินด้วยตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกธนาคารหรือเลือกประเภทผลิตภัณฑ์เงินฝาก โดยได้รับแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการฝากเงินและบริการต่างๆ จากอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์

สอดคล้องกับงานวิจัยของโสริดา สิงห์ทองอนันต์ (2557) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมเงินของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดพิษณุโลก หลังประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกธนาคารพาณิชย์ของผู้ฝากเงิน คือ ความมั่นคง ภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถาบันการเงินเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้น การประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากจึงไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ฝากเงิน ซึ่งการฝากเงินผู้ฝากได้เป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเองโดยที่ผู้อื่นนั้นไม่มีอิทธิพลในการเลือกธนาคารพาณิชย์ของผู้ฝากเงิน โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ของผู้ฝากเงิน คือ เพื่อการออมเงินจึงกล่าวได้ว่า ผู้ฝากเงินมีความต้องการที่จะได้รับความมั่นคงปลอดภัยจากการฝากเงินหรือความปลอดภัยจากการออมเงิน และมีความสนใจและต้องการที่จะฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีชื่อเสียงมีภาพลักษณ์และมีฐานะทางการเงินที่ดี

สอดคล้องกับงานวิจัยของสัมฤทธิ์ อัมพรทิวาทิพย์ (2550) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมลูกค้ายรายใหญ่ของธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมการออม และความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับสิ่งกระตุ้นทางการตลาดที่มีผลกระทบท่อการออม ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 36 – 45 ปี สถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท มีพฤติกรรมการออมเงินอยู่ที่ร้อยละ 10 - 20 ของรายได้ วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับตัวเอง โดยใช้วิธีฝากเงินกับสถาบันการเงินประเภทออมทรัพย์และรับทราบข้อมูลข่าวสารการฝากเงินมาจากพนักงานธนาคาร สิ่งกระตุ้นทางการตลาดที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ เรื่องอัตราดอกเบี้ยพิเศษ รองลงมา คือ ด้านสถานที่หรือการจัดจำหน่ายในเรื่องทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้บ้าน/ที่ทำงานมีความสะดวก ด้านส่งเสริมการตลาดในเรื่องพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ มารยาท และให้บริการที่ดี และด้านอื่นๆ ในเรื่องความมั่นคงของเงินออม และด้านผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆในเรื่องชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน

สอดคล้องกับแนวคิดของธนาคารแห่งประเทศไทย ได้อธิบายว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการออมเงินของแต่ละบุคคลไว้ โดยเรียง

ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ คือ จะเก็บไว้ใช้ยามเจ็บป่วยหรือชราเป็นลำดับแรก ถัดมา คือ เพื่อการศึกษา เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน ซื้อสินทรัพย์อื่นๆ เพื่อเก็บเป็นมรดกให้ครอบครัว ต้องการดอกเบี้ยหรือผลประโยชน์ต่างๆ และลำดับสุดท้าย คือ เพื่อใช้ในกิจกรรมทางศาสนา/ประเพณีต่างๆ ตามลำดับ

และสอดคล้องกับแนวคิดของบุญรุ่ง จันทน์นาค (2557) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการฝากเงินมีอยู่ 10 ข้อ ได้แก่

- 1) เพื่อไว้ใช้ในโอกาสยามเกษียณ ยามชรา ช่วยให้เกษียณอย่างมีความสุข
- 2) เพื่อเป็นทุนในการสร้างความเจริญก้าวหน้าในอนาคต ได้แก่การนำเงินไปเป็นทุนการศึกษา
- 3) เพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจของตัวเองหรือครอบครัวและเป็นทุนในการประกอบอาชีพ
- 4) เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน เช่น เจ็บป่วย อุบัติเหตุ เป็นต้น โดยกันเงินไว้ในรูปของสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงอย่างน้อย 3-6 เท่า ของค่าใช้จ่ายรายเดือน
- 5) เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อได้ในอนาคต
- 6) เพื่อเป็นทุนในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง เช่น ที่พักอาศัย ยานพาหนะ เป็นต้น
- 7) เพื่อเป็นมรดกให้แก่บุตรหลาน
- 8) เพื่อช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม
- 9) เพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เช่น การไปท่องเที่ยว หรือ ซื้อของที่ต้องการ
- 10) เป็นแหล่งที่มาของรายได้จากการใช้เงินทำงานแทนบุคคลด้วยการนำเงินออมไปซื้อหุ้น เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น และเพื่อหลักประกันของชีวิตและทรัพย์สินได้แก่การออมในรูปแบบของประกันชีวิตและประกันภัย

และสอดคล้องกับแนวคิดของ ทฤษฎีความต้องการถือเงินของ Milton Friedman อธิบายความต้องการถือเงินของบุคคลออกเป็น 3 ประการ คือ 1.ความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน 2.ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน 3.ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร

สมมติฐานข้อ 3.2 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้เรื่องภาพลักษณ์ของสถาบันการเงินจะเป็นสิ่งที่บอกถึงว่า สถาบันการเงินมีศักยภาพที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ รวมไปถึงด้านสังคมและด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวสถาบันการเงินเองซึ่งย่อมจะมีความสัมพันธ์ต่อผู้ฝากเงินในการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน

สอดคล้องกับงานวิจัยของโสธิตา สิงห์ทองอนันต์ (2557) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมเงินของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดพิษณุโลก หลัง

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกธนาคารพาณิชย์ของผู้ฝากเงิน คือ ความมั่นคง ภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถาบันการเงินเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้น การประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากจึงไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ฝากเงิน ซึ่งการฝากเงินผู้ฝากได้เป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเองโดยที่ผู้อื่นนั้นไม่มีอิทธิพลในการเลือกธนาคารพาณิชย์ของผู้ฝากเงิน วัตถุประสงค์หลักในการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ของผู้ฝากเงิน คือ เพื่อการออมเงินจึงกล่าวได้ว่า ผู้ฝากเงินมีความต้องการที่จะได้รับความมั่นคงปลอดภัยจากการฝากเงินหรือความปลอดภัยจากการออมเงิน และมีความสนใจและต้องการที่จะฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีชื่อเสียงมีภาพลักษณ์และมีฐานะทางการเงินที่ดี

สอดคล้องกับงานวิจัยของสัมฤทธิ์ อัมพรทิวาทิพย์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมลูกค้ายาวใหญ่ ของธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมการออม และความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับสิ่งกระตุ้นทางการตลาดที่มีผลกระทบต่อออม ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 36 – 45 ปี สถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท มีพฤติกรรมการออมเงินอยู่ที่ร้อยละ 10 - 20 ของรายได้ วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับตัวเอง โดยใช้วิธีฝากเงินกับสถาบันการเงินประเภทออมทรัพย์และรับทราบข้อมูลข่าวสารการฝากเงินมาจากพนักงานธนาคาร สิ่งกระตุ้นทางการตลาดที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ เรื่องอัตราดอกเบี้ยพิเศษ รองลงมา คือ ด้านสถานที่หรือการจัดจำหน่ายในเรื่องทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้บ้าน/ที่ทำงานมีความสะดวก ด้านส่งเสริมการตลาดในเรื่องพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ มารยาท และให้บริการที่ดี และด้านอื่นๆ ในเรื่องความมั่นคงของเงินออม และด้านผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆในเรื่องชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน

สอดคล้องกับแนวคิดของรัชนี้ วงศ์สมิตร (2547) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือและการได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวองค์กรจะต้องกำหนดภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือและสอดคล้องกับการดำเนินงานของหน่วยงาน

และสอดคล้องกับแนวคิดของผศ.ดร.จินตวีร์ เกษมสุข (2556) ได้กล่าวถึง การสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันหรือองค์กร ไว้อย่างน่าสนใจ คำว่า “ภาพลักษณ์” (Image) นั้นมีที่มาจากความสำคัญของคำต่างๆ ดังต่อไปนี้

I = Institution คือ สถาบัน องค์กร หมายถึง ภาพลักษณ์ที่สร้างได้จากการทำให้เกิดความน่าเชื่อถือต่อสถาบันหรือองค์กร เช่น สถาบันต้องเป็นผู้นำธุรกิจในวงการธุรกิจนั้นๆ มีความแข็งแกร่งทางฐานะการเงิน มีโปรงใสและมีความน่าเชื่อถือ ต้องมีตึกอาคารใหญ่มีโครงสร้างการจัดการที่มีความเป็นปึกแผ่น มีโลโก้ (Logo) ขององค์กรที่สามารถสร้างความจดจำและศรัทธาได้ในระยะยาว

M = Management คือ ผู้บริหาร หรือฝ่ายบริหาร หมายถึง ผู้บริหารขององค์กร ซึ่งเปรียบเสมือนสี่บุคคลที่ต้องมีความฉลาด มีความดีความงาม มีผลงานและมีประสบการณ์ที่เป็นที่รู้จักมีความสามารถและเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป รวมไปถึงการมีระบบการจัดการที่ดีและมีรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย

A = Action คือ การกระทำต่อประชาชนหรือผู้บริโภค หมายถึง มุ่งเน้นการให้บริการที่ดีไม่เอาเปรียบผู้บริโภคโดยมีการคำนึงถึงลูกค้าเป็นศูนย์กลางในการให้บริการ ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่มีราคาที่ย่อมค่าและทุกคนสามารถเข้าถึงได้

G = Goodness คือ ความดีความงาม หมายถึง การที่สถาบันหรือองค์กรแสดงความเป็นสมาชิกที่ดีหรือเป็นคนดีของสังคม กล่าวคือ เป็นองค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) เช่น มีความซื่อสัตย์ในการดำเนินธุรกิจ ตรงไปตรงมา หรือทำประโยชน์ให้แก่สังคมในด้านต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถสะท้อนภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรได้ในระยะยาว

E = Employee คือ บุคลากรขององค์กร ซึ่งเปรียบเสมือนทูตขององค์กรหรือสี่บุคคลอีกส่วนหนึ่งจะสามารถเสริมความน่าเชื่อถือและไว้วางใจในองค์กรได้โดยการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้ากลุ่มเป้าหมายและกับสังคม บุคลากรของสถาบันควรมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ทำ มีความตั้งใจและให้ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและประสานงานกับทางผู้ฝากเงินเป็นอย่างดี บุคลากรขององค์กรนั้นเปรียบเหมือนกระบอกเสียงที่สำคัญในการกระจายชื่อเสียงและภาพลักษณ์ขององค์กร โดยทำด้วยความตั้งใจผ่านการติดต่อสื่อสารประสานงานกับบุคคลภายนอก แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าขาดการสื่อสารที่ดีกับบุคลากร ขาดความเข้าใจที่ตรงกัน การสื่อสารภาพลักษณ์โดยผ่านสี่บุคคลประเภทนี้ก็จะกลับกลายเป็นภาพลบ

สมมติฐานข้อ 3.3 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่ายิ่งอัตราผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยมากขึ้นเท่าไรก็จะเป็นแรงจูงใจที่จะดึงดูดลูกค้าให้นำเงินมาฝากไว้กับธนาคารเพิ่มขึ้น จึงทำให้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวังจากการฝากเงินมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงิน

สอดคล้องกับงานวิจัยของกมลมาลย์ ทองสุข (2558) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมในการเลือกใช้บริการบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่าในการเลือกเปิดบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษ คือ เงินไขของบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษมีความเหมาะสม ส่วนใหญ่มีบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษกับธนาคารออมสินโดยมีจำนวนบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษ 1 บัญชี เหตุผลในการเลือกใช้บริการบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษเพราะอัตราดอกเบี้ยสูง โดยใช้บริการบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษมาเป็นระยะเวลา 1-2 ปี และได้ตัดสินใจเลือกใช้บริการบัญชีเงินฝาก

ประเภทออมทรัพย์พิเศษด้วยตนเอง โดยจะทำการฝากและถอนครั้งต่ำกว่า 10,000 บาท จะให้บริการในช่วงต้นเดือน โดยได้รับอัตราดอกเบี้ยของธนาคารที่ใช้บริการบัญชีเงินฝาก ประเภทออมทรัพย์พิเศษ 1.51-2.25% ส่วนใหญ่จะทำการค้นหาและเปรียบเทียบข้อมูลก่อนการตัดสินใจเปิดบัญชีเงินฝาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของมรกต ฉายทองคำ (2558) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกออมเงินด้วยวิธีการฝากเงินกับธนาคารหรือสถาบันการเงินเป็นอันดับแรกมากที่สุด และศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านส่วนผสมการตลาด ด้านผลตอบแทน และด้านสภาพคล่องที่มีต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครนั้น จะพบว่า มีเพียงปัจจัยด้านผลตอบแทน และด้านสภาพคล่องเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจออมเงินได้

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุธินี สหพันธ์พร (2555) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดการออมของประเทศไทย วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดการออมของประเทศไทย โดยเฉพาะช่วงภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจและสถาบันการเงินพ.ศ.2540 โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) อนุกรมเวลา (Time series) เป็นรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2543 จนถึง ไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2555 รวมทั้งสิ้น 49 ไตรมาส ผลการวิเคราะห์ พบว่า ช่วงภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจและสถาบันการเงินพ.ศ.2540 จะพบว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศหลังจากหักภาษีในไตรมาสก่อนหน้า และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำเฉลี่ย 3 เดือนของธนาคารพาณิชย์จะมีความสัมพันธ์กับการออมของประเทศไทยในทิศทางเดียวกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของเดือนรุ่ง ช่วยเรือง (2555) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเปาะเปาะ จังหวัดตรัง จำนวนทั้งสิ้น 326 ครัวเรือน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือน ได้แก่ รายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์และผลตอบแทน ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สอดคล้องกับงานวิจัยของธานีพร อุดมศรี (2554) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการออม และปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในตำบลหารแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างออมเพื่อการศึกษาของคนในครอบครัว และเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยและชรา และส่วนมากจะออมในรูปเงินฝาก และประกันชีวิต ในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ผลการสำรวจ พบว่าปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านรายได้ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์การออม ปัจจัยด้านผลตอบแทนจากการออม ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน มีผลต่อการออมของครัวเรือนมากที่สุดถึงปานกลาง กล่าวคือ ปัจจัยด้านรายได้มีผลต่อการออมมาก สำหรับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์การออมนั้น ประเด็นที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ เรื่องของความปลอดภัยของเงินออม และที่มีอิทธิพลรองลงมาในระดับมาก คือ มีให้เลือกหลายรูปแบบ และเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย ในส่วนของปัจจัยด้านผลตอบแทนจากการออมนั้น อัตราผลตอบแทนที่

ได้รับมีผลมากที่สุดต่อการออมของครัวเรือน และเมื่อพิจารณาปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน ประเด็นที่มีอิทธิพลมากต่อการออมเงินคือ ตั้งอยู่ในทำเลที่เดินทางสะดวก นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน ซึ่งผลการสำรวจพบว่า การมีของที่ระลึกแจกเมื่อเข้าไปติดต่อเรื่องการออมมีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุด และการมีเอกสารอธิบายถึงประโยชน์ของการออมเงินก็เป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินมากด้วยเช่นกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของดารินทร์ อิงควงศ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการลดวงเงินประกันเงินฝากที่มีผลต่อพฤติกรรมนักลงทุน ผลการศึกษา พบว่า หากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากปรับเปลี่ยนอีกร้อยละ 1.00 จะส่งผลให้ผู้ฝากเพิ่มสัดส่วนการฝากเงินอย่างมีนัยสำคัญขึ้นอีก ร้อยละ 1.6 ขณะที่การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยอีกร้อยละ 0.25 หรือ 0.50 ไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของการฝากเงินอย่างมีนัยสำคัญ จึงอาจตีความได้ว่า หากสถาบันการเงินปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยขึ้นอีกร้อยละ 1.00 จะสามารถบรรเทาปริมาณการโยกย้ายเงินฝากลงได้

สอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณา วิไลศรีอัมพร (2552) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สังกัดศูนย์บริการลูกค้า ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านผลตอบแทนและอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อการตัดสินใจในการออมของพนักงาน

สอดคล้องกับผลงานการศึกษาของทิพย์วารี สุปรียศิลป์ (2550) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินในตลาดเงิน ผลการศึกษา พบว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากมีอิทธิพลต่อปริมาณเงินออมในธนาคารและมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของสัมฤทธิ์ อัมพรทิวาทิพย์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมลูกค้ารายใหญ่ ของธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมการออม และความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับสิ่งกระตุ้นทางการตลาดที่มีผลกระทบต่อ การออม ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 36 – 45 ปี สถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท มีพฤติกรรมการออมเงินอยู่ที่ร้อยละ 10 - 20 ของรายได้ วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับตัวเอง โดยใช้วิธีฝากเงินกับสถาบันการเงินประเภทออมทรัพย์และรับทราบข้อมูลข่าวสารการฝากเงินมาจากพนักงานธนาคาร สิ่งกระตุ้นทางการตลาดที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ เรื่องอัตราดอกเบี้ยพิเศษ รองลงมา คือ ด้านสถานที่หรือการจัดจำหน่ายในเรื่องทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้บ้าน/ที่ทำงานมีความสะดวก ด้านส่งเสริมการตลาดในเรื่องพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ มารยาท และให้บริการที่ดี และด้านอื่นๆ ในเรื่องความมั่นคงของเงินออม และด้านผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆในเรื่องชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน

และสอดคล้องกับแนวคิดของ (ศคง.หรือศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน) ได้กล่าวว่า ในการเลือกเปิดบัญชีเงินฝากเพื่อการออมนั้น ไม่ว่าจะเป็นประเภทใด ผู้ฝากเงินย่อมมีความคาดหวังว่าเงินต้นหรือเงินลงทุนเริ่มแรกของผู้ฝากเงินนั้นมีความปลอดภัยไม่สูญหาย มีความเสี่ยงน้อยที่สุด

เมื่อเทียบกับการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ ได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ และสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาและเปรียบเทียบคือ ดอกเบี้ยและผลตอบแทนที่จะได้รับ

สมมติฐานข้อ 3.4 ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันผู้ฝากเงินบางส่วนมีความรู้และสนใจในเรื่องของการเงินการลงทุนมากขึ้นประกอบกับมีรายได้สูงขึ้น จึงทำให้มีทางเลือกในการศึกษาและเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงินมีมากขึ้นไปด้วย

สอดคล้องกับงานวิจัยของเดียนรุ่ง ช่วยเรือง (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเปาะ จังหวัดตรัง จำนวนทั้งสิ้น 326 ครัวเรือน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือน ได้แก่ รายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์และผลตอบแทน ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สอดคล้องกับงานวิจัยของธานินทร์ อุดมศรี (2554) ศึกษารูปแบบการออม และปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในตำบลหารแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างออมเพื่อการศึกษาก่อนของคนในครอบครัว และเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยและชรา และส่วนมากจะออมในรูปเงินฝาก และประกันชีวิต ในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ผลการสำรวจพบว่าปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัย อันได้แก่ ปัจจัยด้านรายได้ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์การออม ปัจจัยด้านผลตอบแทนจากการออม ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน มีผลต่อการออมของครัวเรือนมากที่สุดถึงปานกลางกล่าวคือ ปัจจัยด้านรายได้มีผลต่อการออมมาก สำหรับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์การออมนั้น ประเด็นที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือเรื่องของความปลอดภัยของเงินออม และที่มีอิทธิพลรองลงมาในระดับมากคือมีให้เลือกหลายรูปแบบ และเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย ในส่วนของปัจจัยด้านผลตอบแทนจากการออมนั้น อัตราผลตอบแทนที่ได้รับมีผลมากที่สุดต่อการออมของครัวเรือน และเมื่อพิจารณาปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งของสถาบันการเงิน ประเด็นที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการออมเงินคือ ตั้งอยู่ในทำเลที่เดินทางสะดวกนอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน ซึ่งผลการสำรวจพบว่า การมีของที่ระลึกแจกเมื่อเข้าไปติดต่อเรื่องการออมมีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุด และการมีเอกสารอธิบายถึงประโยชน์ของการออมเงินก็เป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเงินมากด้วยเช่นกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของดารินทร์ อิงควงศ์ (2553) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการลดวงเงินประกันเงินฝากที่มีผลต่อพฤติกรรมนักลงทุน ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการจัดสรรการลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภท ตัวแปรซึ่งส่งผลต่อสัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ คือ ตัวแปรด้านความเชื่อมั่นว่ารัฐบาลจะเข้าแทรกแซงและพยุงกิจการของสถาบันการเงินไม่ให้ปิด

ตัวลง (“Too-Big-o-Fail” Perception) โดยผู้ฝากที่มีความเชื่อมั่นดังกล่าวในระดับสูงจะเพิ่มสัดส่วนการฝากเงินและการลงทุนในสินทรัพย์อื่น ขณะที่ลดการลงทุนในกลุ่มพันธบัตรรัฐบาล และกลุ่มกองทุนรวม/ประกัน/หุ้นกู้ การที่ผู้ฝากซึ่งมีความเชื่อมั่นนี้สูงลดสัดส่วนการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุดลงและหันไปเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในเงินฝาก ชี้ให้เห็นว่า ในทัศนะของผู้ฝาก การแทรกแซงของรัฐเป็นเสมือนการประกันเงินฝากในทางอ้อมนั่นเอง เนื่องจากการแทรกแซงของรัฐจะทำให้โอกาสในการปิดกิจการของสถาบันการเงินลดต่ำลง

สอดคล้องกับงานวิจัยของสัมฤทธิ์ อัมพรทิวาทิพย์ (2550) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมลูกค้ายาวใหญ่ ของธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมการออม และความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับสิ่งกระตุ้นทางการตลาดที่มีผลกระทบท่อการออม ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 36 – 45 ปี สถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท มีพฤติกรรมการออมเงินอยู่ที่ร้อยละ 10 - 20 ของรายได้ วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับตัวเอง โดยใช้วิธีฝากเงินกับสถาบันการเงินประเภทออมทรัพย์และรับทราบข้อมูลข่าวสารการฝากเงินมาจากพนักงานธนาคาร สิ่งกระตุ้นทางการตลาดที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ เรื่องอัตราดอกเบี้ยพิเศษ รองลงมา คือ ด้านสถานที่หรือการจัดจำหน่ายในเรื่องทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้บ้าน/ที่ทำงานมีความสะดวก ด้านส่งเสริมการตลาดในเรื่องพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ มารยาท และให้บริการที่ดี และด้านอื่นๆ ในเรื่องความมั่นคงของเงินออม และด้านผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆ ในเรื่องชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน

และสอดคล้องกับแนวคิดของสมาคมบริษัทจัดการลงทุน (2561) ได้กล่าวว่า ‘การลงทุน’ หรือ ‘Investment’ นั้น หมายถึง วิธีเพิ่มค่าของเงินที่มีอยู่ด้วยช่องทางต่างๆ โดยยอมแลกความเสี่ยงที่มีเพิ่มเข้ามากับโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น โดยมีสินทรัพย์ลงทุนที่เป็นพื้นฐานในแต่ละกลุ่ม มีดังนี้

- 1) อสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน บ้านหรือที่อยู่อาศัยในเขตเมือง บ้านพักตากอากาศ คอนโดมิเนียม เป็นต้น
- 2) สหกรณ์ทรัพย์ เช่น ทองคำ อัญมณี รถยนต์ งานศิลปะ เป็นต้น
- 3) สินทรัพย์การเงินในตลาดเงิน เช่น เงินฝากธนาคาร ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วเงินคลังรัฐบาล สลากออมสิน/สลากทกส เป็นต้น
- 4) สินทรัพย์การเงินในตลาดทุน เช่น พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้บริษัทเอกชน หุ้นกู้แปลงสภาพ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญ ใบแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญ หน่วยลงทุน ETF ตราสารอนุพันธ์ กองทุนรวมทุกประเภท เป็นต้น
- 5) ประกันชีวิต ได้แก่ 1.แบบตลอดชีพ 2.แบบสะสมทรัพย์ 3.แบบชั่วระยะเวลา 4.แบบเงินได้ประจำ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

ลักษณะประชากรศาสตร์ในแง่ของสถาบันการเงิน

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้ฝากเงินเพศหญิงอายุ 35-44 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001-45,000 บาท เป็นกลุ่มผู้ฝากเงินที่มีการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานครมากที่สุด อีกทั้งยังเป็นกลุ่มที่มีรายได้สูง ดังนั้น สถาบันการเงินจึงควรให้ความสำคัญกับลูกค้ากลุ่มดังกล่าวและควรกำหนดแผนกลยุทธ์ทางการตลาดต่างๆ ให้สอดคล้องกับกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

จากการทดสอบการแจกแจงตารางไขว้ พบว่า เพศชายและเพศหญิง ทุกช่วงอายุและทุกระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความรู้และความเข้าใจถูกต้องในหัวข้อขอบเขตความมั่นคงของสถาบันการเงินดูอย่างไรและการนำระบบคุ้มครองเงินฝากมาใช้ในประเทศไทยมีข้อดีอย่างไร ซึ่งมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน แต่ทั้งนี้จากสัดส่วนของทุกช่วงอายุและทุกระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และความเข้าใจในหัวข้อขอบเขตการคุ้มครองเงินฝาก

สถาบันการเงินต่างๆ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆ ให้สอดคล้องตามกลุ่มเพศ อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ฝากเงินอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

ลักษณะประชากรศาสตร์ในแง่ของผู้ฝากเงิน

ในด้านของเพศ เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า เพศหญิงมีการฝากเงินมากกว่าเพศชาย ดังนั้น เพศชายควรตระหนักถึงความสำคัญและให้ความสนใจในการฝากเงินให้มากขึ้น

ในด้านของรายได้ ผู้ที่มีรายได้คงที่แน่นอนเป็นประจำทุกเดือนในจำนวนที่ไม่สูงมากนัก เช่น ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนระดับต่ำ จำนวนเงินออมที่กันไว้อาจเป็นเพียงจำนวนตามอัตราส่วนของรายได้ที่มีอยู่ซึ่งต่างจากจำนวนเงินออมของผู้บริหารระดับสูงหรือนักการเมืองที่จะมีเงินเหลือออมได้มากกว่า นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลงรายได้เนื่องจากการเลื่อนตำแหน่งการโยกย้ายงานการถูกปลดออกจากตำแหน่งหน้าที่การงานที่มีผลต่อระดับการออมเช่นกัน คือ อาจทำให้มีการออมเพิ่มมากขึ้นหรือลดลงไปจากระดับเดิมได้ ดังนั้น ในระหว่างที่ผู้ฝากเงินมีรายได้มากกว่าปกติหรือในขณะที่ผู้ฝากเงินมีความสามารถหารายได้ได้อยู่ ผู้ฝากเงินควรพยายามปรับตัวโดยการระมัดระวังในการใช้จ่ายใช้สอยและหันมาให้ความสำคัญกับการออมเพิ่มขึ้นเพื่อป้องกันความไม่แน่นอนของรายได้ โดยผู้ฝากเงินที่มีรายได้ 15,001-25,000 บาทต่อเดือน ผู้ฝากเงินที่มีรายได้ 45,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน และผู้ฝากเงินที่มีรายได้ 25,001-35,000 บาทต่อเดือน ควรเพิ่มระดับการออมเพื่อฝากเงินให้มากขึ้น ตามลำดับ

ในด้านของอายุ เมื่ออายุที่เพิ่มขึ้นอาจมีปัญหาด้านสุขภาพตามมา ส่งผลให้มีรายจ่ายมากขึ้น ทำให้มีการออมลดลงหรือมีการนำเงินออมออกมาใช้จ่ายเพื่อรักษาโรค โดยผู้ฝากเงินที่มีอายุ 15-24 ปี อายุ 25-34 ปี และอายุ 45 ปีขึ้นไป ควรเพิ่มระดับการออมเพื่อฝากเงินให้มากขึ้นตามลำดับ เพื่อรองรับปัญหาการขาดแคลนเงินที่อาจมีความจำเป็นต้องนำออกมาใช้ในอนาคต

ลักษณะประชากรศาสตร์ในแง่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากการทดสอบการแจกแจงตารางไขว้ พบว่า ผู้ที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ มีสัดส่วนความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากมากกว่าอาชีพอื่นๆ เมื่อเทียบกับอาชีพพนักงานบริษัท / หน่วยงานเอกชน อาชีพอื่นๆ และเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว ตามลำดับ

ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะในส่วนของบริษัท / หน่วยงานเอกชน ควรส่งเสริมให้ผู้ฝากเงินมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้ฝากเงิน และมีการวางมาตรการและออกนโยบายรองรับด้านการเงินที่เหมาะสม เช่น นโยบายการให้บำนาญ บำเหน็จ เงินชดเชย เป็นต้น โดยอาจเพิ่มสิทธิประโยชน์จากการออมเหล่านี้เพิ่มขึ้นเพื่อจูงใจให้ประชาชนมีความต้องการฝากเงินเพิ่มขึ้น เป็นการสนับสนุนภาคการออมของประชาชน

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากที่กับการตัดสินใจของผู้ฝากเงิน ในแง่ของสถาบันการเงิน

โดยสาระที่สถาบันการเงินควรประชาสัมพันธ์ให้มากที่สุด คือ เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ จะไม่ได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะได้รับการคุ้มครอง เนื่องจากผู้ฝากเงินทั่วไปยังมีความรู้และความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องมากที่สุด รองมาคือ พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ ส่วนบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ก็จัดว่าอยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝากดังกล่าวด้วย

จากการทดสอบการแจกแจงตารางไขว้ พบว่า ทุกระดับการศึกษายังขาดความเข้าใจในขอบเขตเรื่อง หากเกิดกรณีสถาบันการเงินปิดกิจการ ผู้ฝากเงินจะต้องทำอะไรบ้าง ทั้งนี้ผู้ที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน และผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝากมากกว่าสถานภาพอื่นๆ และมากกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า ตามลำดับ ดังนั้น สถาบันการเงินควรส่งเสริมความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากให้อัพเดทอยู่เสมอ มุ่งเน้นรายละเอียดให้มากขึ้นให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและสอดคล้องกับที่สถาบันคุ้มครองเงิน

ฝากกำหนดเงื่อนไขไว้ เพื่อให้ผู้ฝากเงินมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น รับรู้ในวงกว้างและจดจำได้นำมาซึ่งภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากที่เกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้ฝากเงิน ในแง่ของผู้ฝากเงิน

โดยสาระที่ผู้ฝากเงินมีความรู้และความเข้าใจถูกต้องอยู่ในระดับหนึ่ง คือ ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากฐานะเงินกองทุน หรือที่เรียกว่า BIS RATIO โดยกฎหมายกำหนดไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 และยังต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่น่าลงทุน คือ ตั้งแต่อันดับ BBB ขึ้นไป และความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ ตามลำดับ โดยขอบเขตเรื่องสำหรับผู้ฝากเงินควรรู้ให้มากขึ้น คือ ขอบเขตการคุ้มครองเงินฝาก และหากเกิดกรณีสถาบันการเงินปิดกิจการ ผู้ฝากเงินจะต้องทำอะไรบ้าง เนื่องจากผู้ฝากเงินทั่วไปยังมีความรู้และความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องอยู่เป็นจำนวนมาก ตามลำดับ ดังนั้น ผู้ฝากเงินต้องมีการศึกษาเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก รวมไปถึงหลักอื่นๆที่ใช้ในการพิจารณาความมั่นคงของสถาบันการเงิน เช่น ฐานะและผลการดำเนินงานของสถาบันการเงิน คุณภาพของสินทรัพย์ เป็นต้น เพื่อให้สามารถติดตามและประเมินความเสี่ยงของสถาบันการเงินนั้นๆ ที่ตนมีบัญชีเงินฝากอยู่ได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะช่วยในการสร้างความมั่นใจในการเลือกตัดสินใจฝากเงินกับสถาบันการเงินต่างๆได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากที่เกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้ฝากเงิน ในแง่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก การวางแผนการเงินส่วนบุคคลให้กับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อจะได้ใช้ชีวิตได้อย่างไม่มีปัญหาทางการเงิน เนื่องจากกลุ่มลูกค้าบางส่วนยังไม่มี การวางแผนการออมเงินที่เหมาะสม ดังนั้น ทางภาครัฐดำเนินนโยบายกระตุ้นการออมภาคบังคับและภาคสมัครใจเพิ่ม ส่งเสริมให้เกิดการออมเงินระยะยาว ควรเข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมจูงใจให้มีการออมอย่างเป็นระบบในรูปแบบการออมกึ่งบังคับระยะยาวในรูปแบบต่างๆ เช่น เบี้ยสะสมประกันชีวิต กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น และทางภาครัฐควรส่งเสริมผลิตภัณฑ์เงินฝากปลอดภาษีมากขึ้น โดยสาระที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรประชาสัมพันธ์ให้มากที่สุด คือ หัวข้อ ขอบเขตการคุ้มครองเงินฝาก,หากเกิดกรณีสถาบันการเงินปิดกิจการ ผู้ฝากเงินจะต้องทำอะไรบ้าง , การนำระบบคุ้มครองเงินฝากมาใช้ในประเทศไทยมีข้อดีอย่างไร และความมั่นคงของสถาบันการเงินดูอย่างไร ตามลำดับ

ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ในแง่ของสถาบันการเงิน

โดยผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงินโดยขอสถาบันการเงินมีความโปร่งใสและมีความน่าเชื่อถือผู้ฝากเงินให้ความสำคัญมากที่สุด

ดังนั้น สถาบันการเงินควรรักษาตำแหน่งทางการตลาดหรือจุดยืนตรงนี้ไว้โดยควรมุ่งเน้นพัฒนากระบวนการให้บริการให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถตรวจสอบได้อย่างโปร่งใส เพื่อสร้างความศรัทธาและนำไปสู่การยอมรับในภาพลักษณ์ด้านความโปร่งใสและน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินต่อกลุ่มผู้ฝากเงินในระยะยาว ดังนั้น จึงควรปรับปรุงข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ตามลำดับ

ข้อที่ผู้ฝากเงินให้ความสำคัญไม่มากและสถาบันการเงินควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุง คือ ข้อสถาบันการเงินมีความมุ่งมั่นมีความรับผิดชอบและทำประโยชน์เพื่อสังคม โดยสถาบันการเงินควรยึดแนวคิดและแนวปฏิบัติที่เรียกว่า CSR มาใช้ในองค์กรให้มากขึ้น และมีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ โดยธนาคารต้องมีส่วนในกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนเงินทุนแก่ผู้ประกอบการอาชีพสุจริต ซึ่งควรต้องรักษาภาพลักษณ์ด้านนี้ไว้โดยขอความร่วมมือจากพนักงานให้ดำเนินกิจกรรมเหล่านี้้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ข้อสถาบันการเงินมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่คุ้มค่าและทุกคนสามารถเข้าถึงได้ สถาบันการเงินควรมีการวางแผนเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเงินให้ครอบคลุมมากขึ้น

ข้อบุคลากรของสถาบันการเงินให้ความสำคัญและให้ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและประสานงานกับทางผู้ฝากเงินเป็นอย่างดี โดยสถาบันการเงินควรมีการจัดอบรมพนักงานก่อนเริ่มทำงาน และอบรมความรู้เพิ่มเติมอยู่เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มทักษะของพนักงานให้มีความรู้ความชำนาญด้านผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคาร สามารถให้ข้อมูลแก่ลูกค้าให้เข้าใจและให้คำแนะนำได้อย่างถูกต้องเป็นการสร้างความเชื่อมั่นกับลูกค้าที่มาขอคำแนะนำ

ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจที่ดีในด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยที่คาดหวัง สถาบันการเงินจึงควรปรับปรุงข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ตามลำดับ

ข้อเงินต้นหรือเงินลงทุนเริ่มแรกของผู้ฝากเงิน มีความปลอดภัยไม่สูญหาย โดยสถาบันการเงินควรรักษามาตรฐานการจัดการการจัดเก็บดูแลรักษาบัญชีอย่างเป็นระบบและมีความปลอดภัยจากการโจรกรรมต่าง ๆ ได้มากขึ้น

ข้อผู้ฝากเงินมีความเสี่ยงน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ โดยสถาบันการเงินอาจมีการนำเสนอการประกันทรัพย์สินหายจากการถูกโจรกรรมควบคู่ไปกับการให้บริการต่าง ๆ จากทางสถาบันการเงิน เพื่อที่ลูกค้าจะได้รู้สึกสบายใจในการเข้ามาทำธุรกรรมกับทางสถาบันการเงินมากขึ้น

ข้อผู้ฝากเงินได้รับผลตอบแทนแน่นอน คือ ได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ โดยสถาบันการเงินควรมีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากให้สูงขึ้นและสมเหตุสมผลเป็นที่ยอมรับได้อยู่ในระดับมาก โดยปรับให้เหมาะสมกับสภาพธุรกิจ เพื่อดึงดูดให้ลูกค้ามาฝากเงินเพิ่มมากขึ้น

ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ในแง่ของผู้ฝากเงิน

โดยผู้ฝากเงินให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝากเงินด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงินโดยเมื่อเทียบกับข้ออื่นๆแล้วยังให้ความสำคัญน้อยกว่าข้ออื่นๆและควรให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นโดยเรียงความสำคัญจากน้อยไปมาก คือ

ข้อเพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางสังคม เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีและมีความคุณธรรมเกิดขึ้นในสังคม

ข้อเพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เช่น การไปท่องเที่ยว หรือซื้อของต่างๆตามที่ต้องการ เป็นต้น เพื่อเป็นการผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยจากการใช้ชีวิตประจำวัน

ข้อเพื่อใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อได้ในอนาคต เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในยามที่จำเป็นหรือมีความต้องการกู้ยืมในอนาคตก็สามารถมีหลักประกันไว้รองรับได้

ข้อเพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยงในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน ผู้ฝากเงินจึงควรให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกฝาก ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน โดยเรียงความสำคัญจากน้อยไปมาก ตามลำดับ คือ

ข้อซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดทุน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นสามัญ กองทุนรวมทุกประเภท เป็นต้น โดยผู้ฝากเงินควรจัดสรรเงินลงทุนส่วนหนึ่งไปยังสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงเพื่อให้มีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่ดีมากขึ้นในระยะยาวได้ โดยจัดพอร์ตการลงทุนตามความเหมาะสมกับระดับความเสี่ยงของตัวเอง โดยเหมาะกับผู้ฝากเงินที่มีอายุไม่มาก และอยู่ในวัยเริ่มต้นสะสมเงินทอง

ข้อซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดเงินอื่นๆ ที่ไม่ใช่เงินฝากธนาคาร ได้แก่ ตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้ สลากออมสิน/สลากธกส เป็นต้น โดยผู้ฝากเงินควรจัดสรรเงินลงทุนส่วนหนึ่งไปยังสินทรัพย์ที่มีโอกาสสร้างผลตอบแทนที่มากกว่าดอกเบี้ยเงินฝากจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน โดยเหมาะกับผู้ฝากเงินที่ยังคงเน้นความปลอดภัยของเงินต้นมากที่สุด

ผู้ฝากเงินจะต้องศึกษาและสรรหาทางเลือกทางการเงินใหม่ๆเพิ่มเติมเพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยงทางการเงิน เป็นการสร้างความมั่นคงทางการเงินให้มากขึ้น อันจะช่วยเพิ่มความเชี่ยวชาญในการลงทุน และยังสามารถตัดสินใจบริหารเงินฝากของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน ในแง่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนใจดูแลที่จะหามาตรการร่วมกันเพื่อทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินต่างๆเพิ่มสูงขึ้นเพื่อจูงใจให้มีการออมเพิ่มขึ้น รัฐบาลควรมีมาตรการกระตุ้นเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น ลดภาษีให้กับภาคธุรกิจเป็นการลดต้นทุนทางธุรกิจ เพื่อให้ธุรกิจมีเงินสดมากขึ้น ทำให้ช่วยเพิ่มการลงทุนมากขึ้นและลดการปลดคนงาน โดยอาจมีการลดหย่อนภาษีแก่บริษัทที่เพิ่มการฝึกอบรมพนักงาน นับเป็นการกระตุ้นการ

ลงทุนในการเสริมสร้างทุนมนุษย์ ซึ่งดีกว่าการนำไปใช้จ่ายเพื่อบริโภคเพียงเท่านั้น การเพิ่มรายจ่ายของรัฐบาลโดยการสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานในส่วนภูมิภาคและชนบท ปรับปรุงมาตรการด้านภาษีเพื่อให้ประชาชนมีรายได้หลังจากหักภาษีเพิ่มขึ้น เพื่อที่จะทำให้ระดับการออมเพิ่มสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการวิจัยในวงจำกัดและใช้อ้างอิงในกรุงเทพมหานครเป็นหลักในการทำวิจัยต่อไปควรศึกษากลุ่มตัวอย่างในจังหวัดอื่นๆ โดยระบุว่า จะศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ฝากเงินจากจังหวัดไหนให้ชัดเจนมากขึ้น เพื่อให้ผลการวิจัยมีประสิทธิภาพมากขึ้นและครอบคลุมยิ่งขึ้น

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาถึงแนวโน้มความต้องการของผู้ฝากเงินที่มีต่อเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในเชิงลึก เพื่อให้ทราบถึงแนวโน้มความต้องการของผู้ฝากเงินที่มีต่อการบริหารเงินฝากในอนาคตว่ามีความต้องการผลิตภัณฑ์เงินฝากเป็นแบบใด เพื่อที่ธนาคารสามารถนำไปพัฒนา ปรับปรุง ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ฝากเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

3. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในที่ยังไม่ได้ศึกษา เช่น ศึกษาความเหมาะสมของพรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ความพึงพอใจต่อผู้ฝากเงินการกำหนดพรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านจิตวิทยาต่อ พรบ.เงินฝาก ซึ่งตัวแปรเหล่านี้อาจมีผลต่อการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในหรือเลือกใช้บริการต่างๆ ของธนาคาร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลมาลย์ ทองสุข. (2558). พฤติกรรมในการเลือกใช้บริการบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์พิเศษของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- กรัณธรัตน์ นาขวา. (2547). พฤติกรรมการติดตามฐานะการเงินของธนาคารพาณิชย์ของผู้ฝากเงินโดยเปรียบเทียบระหว่างช่วงก่อนและหลังวิกฤตการณ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา วาณิชย์ปัญญา. (2549). การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวด้วย SPSS for Windows. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษม วัฒนชัย. (2544). "นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ" Thailand Education.
- คอตเลอร์, 필ิป; และ อาร์มสตรอง, แกรี. (2552). หลักการตลาด ฉบับมาตรฐาน. แปลโดย วารุณี ดันติ วงศ์วานิช; และคณะ. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า
- จักรกริช ใจดี. (2557). ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตร. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษากลุ่มวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2556). การสร้างภาพลักษณ์องค์กร. กลุ่มงานอาจารย์ กองบัญชาการ การศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- จำนง พรายแย้มแข. (2558). เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนซ่อมเสริม(ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2546). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉัตรภรณ์ เมฆรัตน์. (2558). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อผู้ออมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการฝากเงินผ่านธนาคารพาณิชย์. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.

- ณัฐพล สังข์ภิรมย์. (2547). *ทัศนคติ พฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อสถาบันประกันเงินฝาก: กรณีศึกษาผู้ฝากเงินกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเสริม บุญเจริญผล. (2543). *การรวมบัญชีของธนาคารแห่งประเทศไทย*. วารสารร่วมพฤษภา. ปีที่ 18: ฉบับรวมเล่ม.
- ปริญญ์ ลักษิตานนท์ พิมพ์ลักษณ์. (2554). *จิตวิทยาและพฤติกรรมผู้บริโภค Psychology & consumer behavior*. กรุงเทพฯ: ทิปปิง พอยท์.
- ดารินทร์ อิงควงศ์. (2553). *ผลกระทบจากการลดวงเงินประกันเงินฝากที่มีผลต่อพฤติกรรมนักลงทุน*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารการเงิน). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เดือนรุ่ง ช่วยเรือง. (2555). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเปาะ จังหวัดตรัง*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. ถ่ายเอกสาร.
- ดิน ปรัชญพฤษ. (2542). *ทฤษฎีองค์การ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทิพย์วารี สุปรียศิลป์. (2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินในตลาดเงิน*. วิทยานิพนธ์ (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2561). *สินทรัพย์การลงทุน*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก <https://www.set.or.th/set/publicpaper.do?topicId=53&language=th&country=TH>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2561). *การกำกับดูแลสถาบันการเงินในภาพรวมของไทย*. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2561, จาก <https://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/Scope/Documents/scope.pdf>
- (2561). *ขนาดของสถาบันการเงินไทย*. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2561, จาก <https://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/FIStructure/Pages/default.aspx>
- (2561). *เงินฝากของทุกสำนักงานในประเทศแยกตามขนาดเงินฝาก*. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2561, จาก <https://www.bot.or.th/Thai/Statistics/FinancialInstitutions/Pages/StatDepositsAndLoans.aspx>
- ธานินทร์ อุดมศรี. (2554). *ศึกษารูปแบบการออม และปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในตำบลหารแก้ว อำเภอลำดอง จังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นพพล กุศลนันท์. (2558). *รูปแบบการออม หลังพรบ.เงินฝากมีผลบังคับใช้ปี 2558*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- บัลลังก์ สันทัด. (2554). พฤติกรรมผู้บริโภคกลยุทธ์การตลาดและการจัดการเชิงกลยุทธ์ของธุรกิจธนาคาร หลังการจำกัดจำนวนเงินค้ำครองเงินฝากตามพระราชบัญญัติสถาบันค้ำครองเงินฝาก 2551: กรณีศึกษาธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. ถ่ายเอกสาร.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์.
- บุญรุ่ง จันทน์นาค. (2557). การเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงเรียนตั้งตรงจิตรพณิชยการ.
- บุษบา สุธีธร. (2548). ทฤษฎีการสื่อสารภายในบุคคลและระหว่างบุคคล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- . (2561) “การสื่อสารเชิงกลยุทธ์ เพื่อสื่อสารภาพลักษณ์ องค์กร” สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2560, จาก <https://issuu.com/kststation/docs/1/34>
- พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน. พ.ศ.2525.
- . พ.ศ. 2542
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2555). สถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัยทางการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- พรรณา วิไลศรีอัมพร. (2552). พฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สังกัดศูนย์บริการลูกค้า. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พัชราภรณ์ เกษะประกกร. (2558). การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- ไพศาล หวังพานิช. (2559). การวัดผลการเรียน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช
- ภารดี จีระธรรมเสถียร. (2560). พฤติกรรมของผู้ฝากเงินหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันค้ำครองเงินฝาก กรณีศึกษา: เทศบาลเมืองปัตตานี. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- มนตรี จุฬารัตนทล .พิมพ์ลักษณ์. (2537). ระบบการวิจัยและพัฒนาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- มรกต ฉายทองคำ. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- มัลลิกา บุญนาค. (2551). สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2558). วารสารการสื่อสารและการจัดการ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รัชนิ วงศ์สุมิตร. (2547). หลักการประชาสัมพันธ์. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2548). พฤติกรรมองค์การ.กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ฤชกร สิริโยธิน. (2554). ความมั่นคงของสถาบันการเงิน. กรุงเทพฯ: ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. (2553). การสร้างภาพลักษณ์องค์กร. การประชาสัมพันธ์.พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2550). *การบริหารตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: วีระฟิล์มและโซเท็กซ์.
- (2548). *การวิจัยธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ดวงกมลสมัย.การบริหารการตลาดยุคใหม่.
กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ศุทธิณี ไม่หอม. (2552). *ปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจฝากเงินส่วนบุคคลกับธนาคารพาณิชย์ไทย*.
- ศุภกนิษฐ์ พลไพรินทร์. (2540). *เทคนิคการประมวลผล*. กรุงเทพฯ: แพร์พิทยา.
- ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน. (2561). *ดอกเบี้ยเงินฝากแบบขั้นบันได*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก <https://www.1213.or.th/th/serviceunderbot/savings/Pages/stepinterest.aspx>
- (2561). *ดอกเบี้ยทบต้น*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก <https://www.1213.or.th/th/serviceunderbot/savings/Pages/interest.aspx>
- (2561). *อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก <https://www.1213.or.th/th/serviceunderbot/savings/Pages/stepinterest.aspx>
- (2561). *ดอกเบี้ยประจำ*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก <https://www.1213.or.th/th/serviceunderbot/savings/Pages/fixedinterest.aspx>
- (2561). *ดอกเบี้ยออมทรัพย์*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก <https://www.1213.or.th/th/serviceunderbot/savings/Pages/savinginterest.aspx>
- สตาร์ตัน พิมลรัตนกานต์ นฤมล จิตรเอื้อ วีระวัฒน์ จันทิก. *ปัจจัยแรงจูงใจในการออม
สภาพแวดล้อม
ในการออม และทัศนคติการออม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาวิทยาลัยโลจิสติกส์
และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทร์
วิโรฒ. ปีที่ ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2560.*
- สถาบันคุ้มครองเงินฝาก. (2561). *ขั้นตอนการยื่นขอรับเงินของผู้ฝากคุ้มครอง*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก http://www.dpa.or.th/ewt_news.php?nid=372
- (2561). *โครงสร้างองค์กรสถาบันคุ้มครองเงินฝาก*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก http://www.dpa.or.th/ewt_news.php?nid=2
- (2561). *เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองและไม่ได้รับการคุ้มครอง*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก http://www.dpa.or.th/main.php?filename=PR_material#
- (2561). *วงเงินคุ้มครองเงินฝาก*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก http://www.dpa.or.th/ewt_news.php?nid=320
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย. (2544). *“โครงการศึกษาเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการ
ยกเลิกการประกันเต็มจำนวน”* กรุงเทพมหานคร: รายงานฉบับสมบูรณ์ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- สมาคมสถาบันการศึกษาการธนาคารและการเงินไทย. (2551). *คู่มือการเงินการธนาคารสำหรับ
นักการ ธนาคารไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เอราวิธการพิมพ์.

- สมยศ นาวการ. (2549). การบริหารและพฤติกรรมองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ
สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. (2561). *สาระการลงทุน*. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก
http://oldweb.aimc.or.th/40_knowledge_index.php
- สัมฤทธิ์ อัมพรทิวาทิพย์. (2550). *พฤติกรรมกรรมการออมลูกค้ารายใหญ่ ของธนาคารพาณิชย์ใน
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). เชียงใหม่: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สาคร หมั่นแก้ว. (2554). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการออมและการกู้ยืมของสหกรณ์
ออมทรัพย์ของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นในสถานการณ์การประกอบอาชีพ: กรณีศึกษา
จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ท
กรุงเทพ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2550-2554). *การศึกษาคู่มือที่เหมาะสมในการให้ความคุ้มครองเงิน
ฝากแก่ผู้ฝากเงินบางประเภทของสถาบันคุ้มครองเงินฝากเพื่อความเป็นธรรม*. กรุงเทพฯ:
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง.
- . (2546). *ระบบประกันเงินฝากและความเหมาะสมในการประยุกต์ใช้สำหรับประเทศไทย*.
กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายระบบการเงิน การออม และการลงทุน.
- สุกฤตา สังข์แก้ว. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเงินฝากสลากออมทรัพย์ของ
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จังหวัดระนอง*. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (การบริหารทั่วไป). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิตรา บัวใบ. (2527). *การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการออมของครัวเรือนในเขตเมืองและชนบทของ
ประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุรินทร์ สหพันธ์พร. (2555). *ปัจจัยที่กำหนดการออมของประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม.
(เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
ถ่ายเอกสาร.
- สุนีย์ มฤคินทร์. (2553). *ทัศนคติต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจ
บริหารเงินฝากของผู้ฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัทธา สมวงศ์; และบังอร สวัสดิ์สุข. (2559). *การออมเงินเพื่อวัยเกษียณของลูกค้าธนาคาร
ทหารไทยจำกัด (มหาชน) จังหวัดพะเยา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภาภรณ์ ประสงค์ทัน. (2558). *การบริหารจัดการคนเก่ง: เครื่องมือในการเพิ่มขีดความสามารถ
ขององค์กร*. กรุงเทพฯ: วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวสา ชัยสุรัตน์ .พิมพ์ลักษณ์. (2550). *หลักการตลาด*. กรุงเทพฯ: ภูมิบัณฑิตการพิมพ์.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2544). *การประชาสัมพันธ์เชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บริษัท เอ.เอ็น. การพิมพ์.

- โสธิตา สิงห์ทองอนันต์. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมเงินของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดพิษณุโลก หลังประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการธุรกิจ). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- โสภณ โรจน์ธำรงค์. (2553). วัฒนธรรมการออม. กรุงเทพฯ: ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล พิมพ์ลักษณ์. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อนงนาฏ ศุภกิจวนิชกุล. (2559). การเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมกับการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การประกอบการ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- Bank of International Settlements. (2561). อันดับความน่าเชื่อถือของสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือต่างๆ. สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2561, จาก <http://www.thaibma.or.th/EN/Investors/Individual/Blog/CreditRating.aspx>
- Kotler, P. (2001). Principles of Marketing. 9th ed. Upper Saddle River, N.J.: Prenticell.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2014). Principles of Marketing. 15th ed. NJ: Pearson Education.
- modern american communes. (2005). A Dictionary. by Robert P. Sutton. Publisher Name: Greenwood Press; Place of Publication: Westport, CT and London; Publication Year.
- Schiffman, L.G., Kanuk, L.L.; & Wisenblit, J. (2010). Consumer behavior. 10th ed. NJ: Pearson Education International.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

“ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร”

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการทำสารนิพนธ์ของนิสิตปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร และนำข้อมูลมาประกอบการศึกษาโดยข้อมูลที่ได้รับจากท่านทั้งหมดจะใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม โดยจะไม่มีผลกระทบการตอบแบบสอบถามแต่ประการใด ซึ่งแบบสอบถามทั้งหมด 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก
3. ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน
4. การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร
5. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากกับการตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

โปรดอ่านก่อนทำแบบสอบถามต่อไป

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก จัดตั้งขึ้นและมีผลใช้บังคับตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2551 เป็นต้นมา มีหลักการสำคัญในการให้ความคุ้มครองผู้ฝากให้ได้รับเงินฝากคืนโดยเร็ว ในกรณีที่สถาบันการเงินล้ม เพื่อไม่ให้ผู้ฝากได้รับผลกระทบเมื่อสถาบันการเงินแห่งใดแห่งหนึ่งมีปัญหา การกำหนดจำนวนเงินคุ้มครองไว้ชัดเจนจะบรรเทาความตื่นตระหนกเมื่อมีข่าวเกี่ยวกับสถาบันการเงิน ผู้ฝากไม่มีความจำเป็นต้องเร่งถอนเงินที่อาจทำให้เกิดปัญหาขาดความเชื่อมั่นลุกลามต่อเนื่องในลักษณะลูกโซ่และเริ่มลดคุ้มครองเงินฝากเหลือ 1 ล้านบาท ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2563 เป็นต้นไป

ส่วนที่ 1

ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ 15 – 24 ปี

☐ 25 – 34 ปี

☐ 35 – 44 ปี

☐ 45 – 54 ปี

☐ 55 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

☐ โสด

☐ สมรส / อยู่ด้วยกัน

☐ หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

☐ ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

☐ สูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไป

5. อาชีพ

☐ พนักงานบริษัท / หน่วยงานเอกชน

☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ

☐ นักเรียน / นักศึกษา

☐ แม่บ้าน / พ่อบ้าน

☐ เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท

☐ 15,001 – 25,000 บาท

☐ 25,001 – 35,000 บาท

☐ 35,001 – 45,000 บาท

☐ 45,000 – 55,000 บาท

☐ 55,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2
ด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก
และ พรบ.คุ้มครองเงินฝาก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความเข้าใจของท่านที่มีต่อประเด็นคำถามแต่ละข้อ

ในเรื่องต่อไปนี้ท่านมีความรู้และความเข้าใจอย่างไร เกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก ประเด็นคำถามมีดังต่อไปนี้	ถูก	ผิด
1.ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากฐานะเงินกองทุน หรือที่เรียกว่า BIS RATIO โดยกฎหมายกำหนดไว้อย่างน้อยร้อยละ 8.5 และยังต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่นำลงทุน คือ ตั้งแต่อันดับ BBB ขึ้นไป		
2.ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ดูจากคุณภาพสินเชื่อ หากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPL) มีสัดส่วนที่สูง จะสะท้อนถึงคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ		
3.การประกันเงินฝากเต็มจำนวนจะส่งผลให้ผู้ฝากเงินมุ่งดูผลตอบแทนมากกว่าการดูความมั่นคงของสถาบันการเงิน และทำให้สถาบันการเงินดำเนินธุรกิจอย่างสุ่มเสี่ยงเกินควรเพราะมีภาครัฐดูแลให้ความมั่นใจกับผู้ฝากเงิน		
4.มาตรการ Blanket Guarantee (การประกันเงินฝากเต็มจำนวน) เพื่อหยุดภาวะตื่นตระหนกเร่งถอนเงิน เป็นมาตรการที่หลายประเทศนำมาใช้ในยามที่เกิดวิกฤตของระบบสถาบันการเงินเท่านั้น แต่ไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในยามภาวะปกติ		
5.พ.ร.บ.สถาบันคุ้มครองเงินฝาก กำหนดขอบเขตการคุ้มครองเงินฝากไว้ว่า สถาบันการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบคุ้มครองเงินฝาก ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ไม่รวมคุ้มครองบริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์		
6.เงินฝากในบัญชีเงินบาทของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเป็นเงินฝากของชาวต่างประเทศที่ฝากเป็นเงินบาทไว้ในประเทศไทย จะไม่ได้รับการคุ้มครอง		

ในเรื่องต่อไปนี้ท่านมีความรู้และความเข้าใจอย่างไร เกี่ยวกับสถาบัน คุ้มครองเงินฝากและพรบ.คุ้มครองเงินฝาก ประเด็นคำถามมีดังต่อไปนี้	ถูก	ผิด
7.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงิน ประกาศให้ผู้ฝากเงินมายื่นขอรับเงินภายใน 40 วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงิน ถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยผู้ฝากมีเวลาในการยื่นขอรับเงินภายใน 90 วัน นับ แต่วันประกาศ		
8.เมื่อสถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ฝากเงินมีเหตุสุดวิสัย ผู้ฝาก เงินไม่ได้มายื่นขอรับเงินภายในระยะเวลาตามที่สถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนด ผู้ฝากเงินยังคงมีสิทธิได้รับเงินแต่จะไม่ได้รับเงินคืนเต็มจำนวนตามที่ฝากไว้ และ หากเงินฝากดังกล่าวเกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากก็จะได้รับเงินตามวงเงินที่คุ้มครอง เท่านั้น		

ส่วนที่ 3

ปัจจัยในการฝากเงิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยในการฝากเงิน	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านวัตถุประสงค์ของการฝากเงิน					
1.เพื่อไว้ใช้ในอนาคตยามเกษียณ ยามชรา					
2.เพื่อไว้เป็นทุนหรือเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาของตัวเองหรือครอบครัว					
3.เพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจของตัวเองหรือครอบครัว					
4.เพื่อสำรองและไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน					
5.เพื่อใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อในอนาคต					
6.เพื่อเป็นทุนในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน รถยนต์ เป็นต้น					
7.เพื่อเก็บเป็นมรดกให้ครอบครัวและบุตรหลาน					
8.เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางสังคมด้านต่างๆ					
9.เพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เช่น การไปท่องเที่ยว หรือซื้อของต่างๆตามที่ต้องการ เป็นต้น					
10.เพื่อหาผลประโยชน์จากผลตอบแทนอื่นๆ หรือเป็นแหล่งที่มาของรายได้อื่นๆ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น					
ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน					
1.สถาบันการเงินเป็นผู้นำธุรกิจในการสถาบันการเงิน					
2.สถาบันการเงินมีความแข็งแกร่งทางการเงิน					
3.สถาบันการเงินมีความโปร่งใสและมีความน่าเชื่อถือ					

ปัจจัยในการฝากเงิน	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
4.สถาบันการเงินมีผู้บริหารขององค์กรที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป					
5.สถาบันการเงินมีระบบการจัดการที่ดีและมีรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย					
6.สถาบันการเงินคำนึงถึงลูกค้าเป็นหลักในการให้บริการ					
7.สถาบันการเงินมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่คุ้มค่าและทุกคนสามารถเข้าถึงได้					
8.สถาบันการเงินมีความมุ่งมั่นมีความรับผิดชอบและทำประโยชน์เพื่อสังคม					
9.บุคลากรของสถาบันการเงินมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอเป็นอย่างดี					
10.บุคลากรของสถาบันการเงินมีความตั้งใจและให้ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและประสานงานกับทางผู้ฝากเงินเป็นอย่างดี					
ด้านผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย					
1.เงินต้นหรือเงินลงทุนเริ่มแรกของผู้ฝากเงิน มีความปลอดภัยไม่สูญหาย					
2.ผู้ฝากเงินมีความเสี่ยงน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ					
3.ผู้ฝากเงินได้รับผลตอบแทนแน่นอน คือ ได้รับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอย่างสม่ำเสมอ					

ปัจจัยในการเลือกฝากเงิน	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านความสนใจในการเลือกลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน					
1.ซื้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ที่ดิน บ้านพักตากอากาศ คอนโดมิเนียม เป็นต้น					
2. ซื้อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ทองคำ อัญมณี รถยนต์ งานศิลปะ เป็นต้น					
3.ซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดทุน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้นสามัญ ตราสารอนุพันธ์ กองทุนรวมทุกประเภท เป็นต้น					
4.ซื้อสินทรัพย์การเงินในตลาดเงินอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เงินฝากธนาคาร ได้แก่ ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วเงินคลัง รัฐบาล สลากออมสิน/สลากธกส เป็นต้น					
5.ซื้อประกันชีวิต ได้แก่ ประกันชีวิตแบบตลอดชีพ ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา ประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ					

ส่วนที่ 4

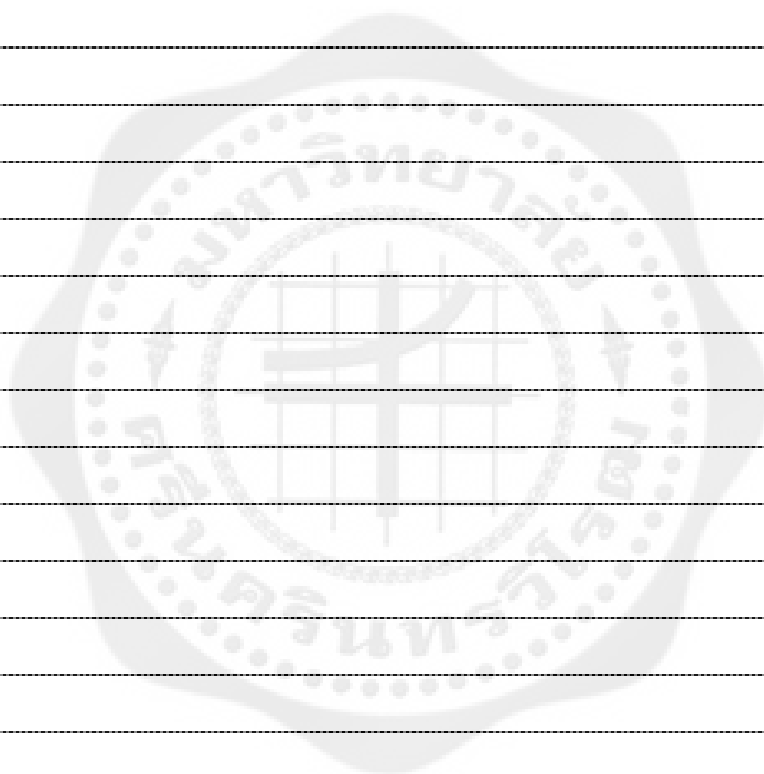
การตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

การตัดสินใจเลือกฝากเงิน กับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	1	2	3	4	5
1.ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีฐานะการเงินและผลการดำเนินงานที่ดี มีการขยายธุรกิจเติบโตอย่างต่อเนื่อง					
2.ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีฐานะเงินกองทุนแข็งแกร่งเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด					
3.ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม (Non-Performing Loan:NPL) ไม่สูง					
4.ท่านตัดสินใจเลือกฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีสินทรัพย์สภาพคล่องสูงกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 6 ของยอดรวมเงินฝากทุกประเภท)					

ส่วนที่ 5

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาบันคุ้มครองเงินฝาก
พรบ.สถาบันคุ้มครองเงินฝากกับการตัดสินใจเลือกฝากเงิน
กับสถาบันการเงินในกรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิสร

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

อาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. อาจารย์ ดร.อัจฉริยา ศักดิ์รินทร์

อาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวรุ่งพริณ สะพรั่งสถิตกุล
 วันเดือนปีเกิด 27 กรกฎาคม 2531
 สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 120/37 หมู่บ้านบัวทองธานีพาร์ควิลล์ 12 ซอยจันทร์ทองเอี่ยม
 แขวงบางบัวทอง เขตบางรักพัฒนา นนทบุรี 11110
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน เจ้าหน้าที่อาวุโสปรับปรุงโครงสร้างหนี้รายย่อย สายงานบริหาร
 คุณภาพสินเชื่อและกระบวนการธุรกิจเครือข่ายรายย่อยสถานที่
 ทำงานปัจจุบัน บมจ.ธนาคารกรุงไทย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2553 บริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกการเงินและการธนาคาร
 จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

พ.ศ. 2561 บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
 จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ